STANISLAVS

ΑΓΑΘΟΝ ΟΥ
ΤΟ ΜΗ ΑΔΙ
ΚΕΙΝ ΑΛΛΑ
ΤΟ ΜΗ ΕΘΕ
ΑΒΙΝ.

GRODSIVS

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗ-
ΝΑΙΟΥ ΥΜΝΟΙ, ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ.
ΓΝΩΜΑΙ ἐκ διαφόρων ποιητῶν φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων συλλεγεῖσαι.

CALLIMACHI CYRENAEI hymni, cum scholijs nunc primum æditis.
SENTENTIAE ex diuersis poëtis oratoribusq; ac philosophis collectæ, non ante excusæ.

BASILEAE, ANNO M D XXXII
Cum priuilegio Cæsareo ad sexennium.

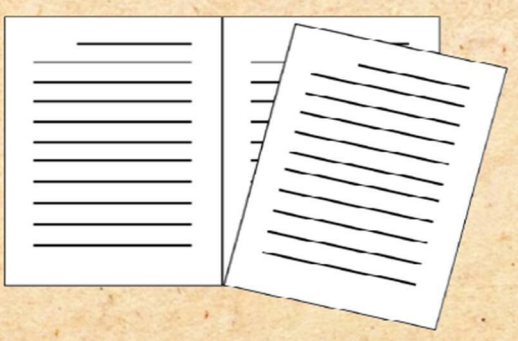

W woluminie kolejno współoprawne sygnatury:

SD 768 II

SD 769 II

SD 770 II

SD 771 II

SD 772 II

SD 773 II

Dar Kuratorjum Okr. Szk. Poznańskiego.
Z księgozbioru Gimn. im. Marji Magdaleny w Poznaniu.
1930.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗ-
ΝΑΙΟΥ ΥΜΝΟΙ, ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ.
ΓΝΩΜΑΙ ἐκ διαφόρων πρώτων φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων συλλεγεῖσαι.

CALLIMACHI CYRENAEI hymni, cum scholijs nunc primum æditis.
SENTENTIAE ex diuersis poëtis oratoribusq; ac philosophis collectæ, non ante excusæ.

BASILEAE, ANNO M D XXXII
Cum priuilegio Cæsareo ad sexennium.

Sd.770.II

BIBLIOT. UNIWERSYT. W POZNANIU

VDIG C270

126 1219 (s)

INSIGNI GENERE AC ERVDITIONE VIRO DOMINO CAROLO Vtenhouio, Sigismundus Gelenius S. D.

VVM HAS CALLIMAchi reliquias, quæ solæ temporis edacitatẽ effugerunt, inter excudẽdum legerem: etsi cętera uenustissimi poëtæ monumenta deperdita pro graui iactura, ita ut est, ducerẽ: haud mediocre tamen solatium harum deliciarum cupidis fore ratus sum, quod saltem gustus aliquis ingenij tam lepidi contigerit. Leuius certe ferretur Menandri desiderium, si uel unica eius fabula extaret. Quando uero aliter fatis uisum est, quid uetat minutissimas quoq; tantorum ingeniorum reliquias toto complecti pectore: maxime si tales sint, ut ob sui precium nõ una cum cæteris perisse uideantur: perinde acsi ex incendio quopiam horribili gemmæ dũtaxat unionesue incolumes eripiãtur. In quo genere non memini me quicquam uidere conferendum Gnomologiæ, Callimacho in hac æditione subiunctæ, ex celebertimis quibusq; poëtis, oratoribus ac philosophis ante bi-

bliothecarum panolethrian excerptæ. Habẽtur quidem non pauca priſcorum poëmatum fragmenta apud Athenæum, ſed ea magis ad exhilarandum comicis ſalibus lectorem, quàm ad inſtituendam uitam mores ue formandos accommoda. Prodierunt iampridẽ Græci ſenarij gnomici, ſed magis, opinor, uulgo olim iactati, quàm ex ueterum monumentis collecti. At hic mira in omnibus ſententijs utilitas: in pleriſq; haud minor maieſtas, quàm in illis quæ in Delphico ſacrario ſcriptæ memorantur: ſunt quæ ne eccleſiarum quidem parietes dedecere poſsint. Varietas uero tanta, ut plus centum autores habeant: quorum nomenclaturam proxima pagina uidere licet: ad hæc ordine cunctæ ſanè decenti per ſuos quæq; locos digeſtæ ſunt. Earum, unà cum Scholijs in Callimachum, quum nuper popularis meus, uir doctiſsimus Matthæus Aurigallus trium linguarum profeſſor, pro ſuo candore officinæ Frobenianæ copiam feciſſet: ſub tuo nũc nomine bonis auibus prodeunt: quo teſtatiorem reddãt meum animum erga te tãtum amicum ac patronum: cuius officijs uereor ut unquam parem gratiam referre poſſim, etſi mutua beneuolentia nequaquam tibi concedam. Nec dubito tibi hoc munuſculum in delicijs fore, qui parentis tui Nicolai Vtenhouij Clariſsimi uiri gloriæ

ſucceſſor

ſucceſſor ſingulare omnium uirtutum ſtúdium cum mirifica morum ſuauitate coniunxiſti, & cúm utroq; eximiam eruditionem, quam ex diutina cum doctiſſimis Germaniæ, Italiæ, Galliæq; uiris conſuetudine comparaſti: magnoq; ſucceſſu incumbis abſolutæ honeſtarũ artium cognitioni: Græcas uero literas iamdúdum tibi feciſti & iucundas & familiares. Vale, & me, quod facis, ama. Baſileæ, calendis Iunij Anno

MDXXXII

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΝΔΡΩΝ

Σοφῶν ἧς ὧν αὖδε γνῶμαι.

Αγαθων
ἀγησίλαος
ἀιλιανός
ἀιαχίνης
αἴαχυλος
ἄλκιις
ἀλκαῖος
ἄμφις
ἀνακρέων
ἀναξαγόρας
ἀναξανδρίδης
ἀναξιμένης
ἀνάχαρσις
ἀντίγονος
ἀνδοκίδης
ἀνδροφάνης
ἀπολλόδωρος
ἀπολλωνίδης
ἄρατος
ἀρειανὸς
ἀρίσαρχος
ἀριστοτέλης
ἀρισοφῶν
ἀρίσων
ἀρχίλοχος
ἀσυλαῖμας
Βακχυλίδης
βίας
βίων
βρύσων
Δημόκριτος
δημόνικος
δημοσθένης
δίφιλος
Εἰρήνη
ἐπίκουρος
ἑπίχαρμος
θρασίστρατος
θρασυβούλης
ἵερμαρχος
ἴλλος
ἵππαρις
ἰσμηνίας
ἰφικράτης
ἰφιτίδης
ἰφικράτης
ἰφικλῆς
ἰφικράτης
Καλλίμαχος
καλλῖνος

ἁρκιν
ἅτων
ἀλεαίνετ
ἀλεαίθης
ἀλεινίας
ἀλειταρχ
ἀλεόβολ
ἀραίτως
ἀραιτης
Λεωνίδης
λυκουργ
λυκόφρων
λυσίας
Μαίανδρ
μενεκράτης
μητρόδωρ
μίμνερμ
μοσχίων
μόσχ σικελός
μοσυώνιος
Ναυμαχι
νεοπτόλεμ
νεόφρων
νικόλα
Ξενοφάνης
ξενοφῶν
Οβελιμ
ὀλυμπιάς
ὅμηρ
Παυσανίας
πειρίθο
πεισανδρ
πίνδαρ
πιπακός
πλατων
πολύταρχος
πολύαινος
πολυίδης
πρωτέος μάκρος
πορφύριος
προσίππος
πυθαγόρας
πυθιάς
Ραδάμανθυς
Σαπφώ
σθρῖνος
σιμωνίδης
σόλων
Σοφοκλῆς
σωσιμος
σωκράτης
σώπατρος
σωσίθεος
σωτάδης
σωτίων
Τέλης
Ὑμνοκλῆς
τυρταῖος
Ὑπερίδης
Φαβωρῖνος
φάλαρις
φανοκλῆς
φθερεκράτης
φιλέας
φιλήμων
φίλων
φιλήτας
φιλιππίδης
φίλισκος
φωκυλλίδης
Χαιρήμων
χείλων
χίλιος

Τέλος

Βίος Καλλιμάχου.

Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττου ἢ Μεσσάλμας, Κυρηναῖος, γραμματικὸς, μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἀμαστέος γραμματικοῦ. γαμετὴν ἔσχηκὼς τὴν Εὐφράτην τὴν συγγραφέα θυγατέρα. ἀδελφὴς δὲ αὐτοῦ πᾶις μὲν, ὁ υἱὸς Καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων διὶ ἐπῶν. οὗτος ἦν γόνυν τῶν μελίσσης, ὡς γράφει μὴ πρίηματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι ἢ μὴ καταλογάδην, πλεῖσα. ἔστιν αὐτοῦ τὰ γεγραμμένα βιβλία, ὧδε τὰ ᾱ. ρκ̄ ἢ τ̄ χρόνων μὲν πολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. ᾠήν ἢ συναθροῖ ᾧ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐλθοῦσιν Ἰωμυδείῳ τῷ ἀλεξανδρείας, μὴ πρότερον μέχρι τοῦ ἐυεργέτου Πτολεμαίου. ὀλυμπιάδος ἢ ἓξ ρκ̄ζ̄. ἧς μὴν ὁ δεύτερος ἐν Αἰγύπτῳ πολεμαῖος ἦρξεν τῆς βασιλείας. τ̄ ἢ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ ταῦτα. ἰδὼς ἄφιξις. σεμέλη. ἀρχὼς οἰκισμοί. ἀρμα. δίαι. γλαῦκος. ἐλῳδίες. κατυρικὰ δράματα. βαγῳδίαι. κωμῳδίαι. μέλη. ἴβεις. ἐστὶ δὲ πρίημα ὃ τὸ τῆς δυμένου εἰς ἀσάφειαν μὴ λοιδορίαν εἰς τινα ἴβιν γεγόμενον ἐχθρᾶς τοῦ καλλιμάχου. ἓξ ἢ ἕξ ὡς ἀπολλώνιος, ὁ γράψας τὰ ἀργοναυτικά. μουσεῖον. ὠίνακες τῶν κατὰ πᾶσαν παιδείαν βιβλίων καὶ τῶν συγγραφέων ἐν βιβλίοις ρκ̄ μὴ ρ̄ πίνακες, μὴ ἀναγραφὴν τῶν κατὰ χρόνους μὴ ἀπ' ἀρχῆς γεγομένων διδασκάλων. πίνακες τῶν διδασκαλικῶν συγγραμμάτων. μίμων προσηγορίαι καὶ ἔθνος μὴ πόλεις. κτίσεις νήσων μὴ πόλεων, μὴ μετονομασίαι. περὶ τῶν ἐν ῥόδῳ ποταμῶν. μὴ περὶ τῶν ἐν πελοποννήσῳ μὴ ἰταλίᾳ θαυμασίων μὴ παραδόξων. περὶ μεθονομασίας ἰχθύων. περὶ ἀνέμων, περὶ ὀρνέων, περὶ τῶν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν. θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν καὶ τόσος ὄντων συναγωγή.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥ-
ΡΗΝΑΙΟΥ ΥΜΝΟΙ.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

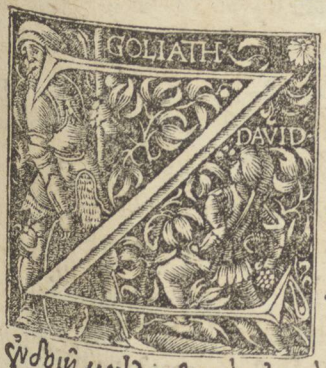

ΗΝΟΣ ἔοι τίκτ᾽ ἄλλο παρὰ
ϖατρὶ ϖατρὶ ϖατρὶ
ϖατρὶ ϖατρὶ ϖατρὶ
ϖατρὶ ϖατρὶ ϖατρὶ

αὐτίκα δίζησθ ξόον ὕδατος, ὦ λιγὺ τόκιον
λύματα χυτλώζαντ, τεὸν δ' ἐνὶ χερσὶ λοέσαι.
λαβδὼν ἀλλ' ὕστω μέγας ἔρξεν, ὃ δ' ὀρύμανθος
λυκότατος πταμένων. ἔτι δ' ἄβροχος ἦν ἄπαλξ
ἀμαδίη. μέλλων δὲ μάλ' ἔνυδρος καλέεσθαι,
ἄνλις. ἐπεὶ τῆμός δε ξέη ὅτ' ἐλύζαθ μέτρῳ,
ἦ πολλὰς ἐφύπορθε σαρωνίδας ὑγρὸς ἰάων
ἤδρων, πολλὰς δὲ μέλας ὤκχησεν ἀμάξας,
πολλὰ δὲ καρήονος ἄνω διζοὺς πόρ ἐόντος
ἰλυὸς ἐβάλλετο κινώπετα. νίσσεο δ' ἀνὴρ
πεζὸς ἔνορ κραδίην τε πολύστειόν τε μετώπῳ,
δίφαλέος. τὸ δὲ πολὸν ὕδωρ ἔνθ' ὁσίην ἔκειθ.
καὶ ξ' ἔνθ' ἀμηχανίης ὀχομένη φάρ πότνια ξείνη
γαῖα φίλε, τέκε καὶ σὺ. τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί.
εἶπε, καὶ αὐτανύσασα θεὰ μέγαν ὑψόθι πῆχυν,
πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ. τὸ δὲ οἱ δίχα πολὺ δίεσεν.
ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα. τόθι χρόα φαιδρώσατο
ὦνα τεὸν, ὁσείρωσε. νέεσθαι δέ σε δῶκε νομῆας
λισθμῶν' ἔσω λιμνατῖον, ἵνα κεύθῃ παιδὸς ὀιστὸν,
πρὸς μυστάκῃ νυμφίον, ἅτε μὴ τότε μαιόσαντα,
πρωτίστῃ γυναῖ, μετά τε σύγα φιλύρῃσι τε.
ὃ δ' ἀλίλιτο ἀπέπαυσε θεὴν χόλον. ἀλλὰ τὸ χεῦμα
λῖνον νέεσθαι ἐνόμενε. τὸ μὲν πρὸ πυλὺ κατ' αὐτὸ
καυκώνων ὠθλίεθρον, ὃ λέπτιον πεφάτισαι,
συμφορέεται νηρῖτι. παλαιότατον δ' ἔμεν ὕδωρ
ὑγιεῖ πίνουσι λυκαονίης ἀγκύλιον.

δύτε

οὔτε θῆνας ἀπέλειπεν ὠδῖν λινωσοῖο φόρουσα,
ζοῦ πάτορ ἡ νύμφη σε. θῆναι δ' ἔσαν ἐγγύθι κνωσσοῦ.
ῥυτάκι ῥι πίσε δαῖμον ἀπ' ὀμφαλός. ζῆθεν ἐκεῖνο
ὀμφαλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι κύδωνδε.
ζοῦ. σὲ δὲ κυβαίτην ἔταραι προσεπηχώανε, κυβάντων aldus
δικταῖαι μελίαι. σὲ δὲ νοίμεσθ' ἀδρήσεια
λείπων ζῆι χρυσέῳ. σὺ δ' ἐθήσαο πίονα μαζὸν
αἰγὸς ἀμαλθείης. ὠδῖν δὲ γλυκὺ κηρὸν ἔβρως.
χῶρ γὰρ ἐξαπίνας πανακρίλθε ἔργα μελίασης
ἰδαίοις ζῆν ὄρεσι. τά, τε κλείουσι πάναμρα.
ἄλλα δὲ κούρητές γε πολὺ πρύλιν ὧρχήσαντο, δὲ
τοῦ χέα πεπλήγοντος, ἵνα κρόνος ἄσιμ ἠχλὺν
ἀστίδος εἰλαῖοι, καὶ μή σε κουρίζοντος.
καλὰ μὲν ἦεξον. καλὰ δ' ἔτραφες ὡραίη ζοῦ.
ὀξὺ δ' αὐήθησας. τάχιστοι δέ ῥι ἦλθον ἴσλοι.
ἀλλ' ἔτι παιδνὸς ἐὼν, ἐφράσαο πάντα τέλεια.
ζεῦ ῥι καὶ γνωτὶ προτορηγενέος πορ ἰόντος
ὄρανὸν ἂν ἐμέγηραν ἔχειν ὦλαίσιον οἶκον.
δῶμοι δ' ὁ πάμπαν ἀληθέος ἦσαν ἀοιδοὶ
φαίνῳ πάλαι ῥονίδησι διάτειχε δώματα νείμαι.
πῆς δέ κ' ἐπ' ὀλύμπω τε καὶ ἄϊδι κλυτὸν ὀρύσσαι
ὅς μαλλα μὴ νενίηλε. ἐπ' ἰσαίη γὰρ ἔοικε
πήλασθαι. τὰ δέ, τόσσον ὅσσον δέλεπλεῖσον ἔχυσι. ὅσσον
ἀσυδοίμιλω ἀϊόντος ἄ κεν πεπίθοιεν ἀκουλώ.
ὅστε θεὸν ἐσλῶα πάλαι θέσαν, ἔργα δὲ χειρῶν,
σήτε βίη τότε κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἴσατο δίφρου.

θήκατο δ' ὁ ιωνὸν μὲγ' ὑπεὶρ οχον ἀγγελιώτην.
σῶν τοῖχων. ἄ, τ' ἐμοῖσι φίλοις γνήσιε φαίνοις.
εἴλεο δ' ἀιζηῶν ὅ, τι φέρτατον. ἀ σύ γε νηῶν
ἐμπορίαν μοῦνος, ἀκ ἄνδρα κακὲ παλεῖν, ἀ μὴν ἀοιδόν.
ἀλλὰ τὰ μὲν μαιάρεσιν ὀλίζοσιν ἄυδι παρῆκας
ἄλλα μέλειν ἑτάροισι. σὺ δ' ἐξέλεο φυλιάρχους
αὐσταί, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρον, ὧν ἴδρις ἀρότου,
ὧν ὀρέτης, ὧν πάντα. τί δ' ἀ κρατέοντ' ὑπὸ ἰαχεῖν.
ἀυτήν χαλκῆας μὲν ὑδρείοιο ἡφαίστοιο,
τοὺς χησὰς δ' ἀρότου, ἐπακτῆρας δὲ χιτῶνης,
ἀρτέμιδος. φοίβου δὲ λύρης σὺν εἰδότας ὕμνους,
ἐκ δὲ διὸς βασιλῆος, ἐπεὶ διὸς ἀ δέμ ἀναγκαίη
θειότερον, ὡς μαί σφι τελεῖ ἐκείνατο τάξιν. λάξε
δῶκας δὲ πολίεθρα φυλακτήμεν, ἴζεο δ' αὐσταί
ἄκρης ἐν πολέεσσιν ἐπήτορ, οἵ τε δίκῃσι πολίτ
λαὸν ὑποσκολιῆς, οἵ τ' ἔμπαλιν ἰθύουσιν.
ἐν δὲ ξυνοχῇσιν ἔβαλες σοφίσιν, ἐν δ' ἄλις ὄλβου.
πάσι μὲν, ἀ μάλα δ' ἴσον. ἔοικε δὲ τειμήεσθαι
ἡμετέρῳ μελέοντι, πολὺ πὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.
ἐσθλὸς ὁ κεῖνος γε τελεῖ, τάκεν ὃς νοήσῃ.
ἐσθλὸς ὁ τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ' οὔτε νοήσῃ.
οἱ δὲ, τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' ἀ χερνί, τ' δ' ἀχρεῖα πάμπαν
αὐτὸς ἄνω ἐκόλουσας ἐνέκλασας δὲ μυκωνιῆ.
χαῖρε μέγα κρονίδη παντοδότα τε. δῶρα ἑαωγ,
δῶρα ἀπημονίης, τεὰ δ' ἔργματα πίσυνον ἀείδει.
ὃ γὰρ ἔτ' ἀκ ἔσαι τίς κεν διὸς ἔργματ' ἀείσει.

χαῖρε

χαῖρε πάτερ χαῖρ' ἄνδρ, δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἄφθονόν τε
ὄτ' ἀρεθῇ αὖσον ὄλβῳ ἐπίσασαι ἀνδρας ἀέξειν,
ὄτ' ἀρετὴ ἀφθόνοιο. δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ
Καλλιμάχου ὕμνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΟΣ.

ΝΗΝΟΣ ΕΟΙ.) Πότερον ζωὸς πονδήσιν, ἢ ζηνὸς τὴν λώϊον ἀείδειν. Πηλογόνων.) Τῶν γιγάντων, παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γηγενῆ. τοῦτέστι γῆς. Δικταῖον.) Κρῆτα, δίκτη γὰρ ὄρος Κρήτης. Λυκαῖον.) Ἀρκάδα. λύκαιον ἀρκαδίας ὄρος. Αμφίελον.) Αμφίλογον. Ἰδαίοισιν.) Ἰδη ὄρος Κρήτης, καὶ τροίας. νῦν δὲ τὸ Κρήτης φησὶ. Πότροι.) Ἐν ἄθει ἀναγνωστέον τὸ πότροι. Κρῆτες ἀεί.) Παροιμία δὲ τὸ Κρητίζειν ἀπὸ τοῦ ψεύδεσθαι, ἀπὸ ἐπιμενίδου τοῦ Κρητὸς ῥηθεῖσα. ὃς λαχὼν μερίσαι τοῖς ἕλλησι τὰ λάφυρα τοῦ ἰλίου, τὰ Κρείττω ἑαυτῷ ποιήσατο. Τάφον.) Ἐν Κρήτῃ ἀπὸ τάφου τοῦ διὸς τάφῳ τοῦ μίνωος ἐπεγέγραπτο, μίνωος τοῦ διὸς τάφος. ὗτος δὲ τὸ τοῦ μίνωος ἀπηλείφθη. ὥς τε ποτὲ λειφθῆναι διὸς τάφος. ἐκ τούτου οὖν ἔχειν λέγουσι Κρῆτες τὸν τάφον τοῦ διός. ἢ ὅτι ῥεύσαντος λαβόντες αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Κρύναι εἰς Κρόνον, ποτε ποιήσαντος τάφον αὐτοῦ. Παῤῥάσιοι.) Ορος Ἀρκαδίας τὸ παῤῥάσιον, ἀπὸ παράσου τοῦ λυκάονος. Ερωτερὸν.) Οὔτε ἑρπετὸν, ὅτε γυνὴ κρίζουσα τοῦ τεκεῖν ὧν μίσγεται. ἢ ὅτως, ὁ κρίζει εἰλυθμὸς τοῦτέστι γρύσεως, ὅτι πᾶν ζῶον εἰσιὸν ἐκεῖ μεμολυσμένον, ἄγονον ἐγίνετο, καὶ σκιὰν τὸ σῶμα αὐτοῦ σκέπη ἐποίει. Απιδανῆος.) Οἱ ἀρχαῖοι Ἀρκάδες. Λύματα.) Καθάρματα. τὸ δὲ κυτλώσαιτο, ἀντὶ τοῦ ἀπλύναιτο. Ερύμανθος δὲ ποταμὸς Ἀρκαδίας. Οτ' ἐλύσατο.) Υδωρ μετὰ τοῦ τεκεῖν τὴν ῥέαν. Σαρωνίδας ὕδης.) Παρὰ τὸ σεσηρότα καὶ σεσυρραμμένον τὸν

πηλόγονος
δικταῖος
δίκτη
λύκαιον
ἀμφίλογον
ἰδη
τάφος τοῦ διός
παῤῥάσιον
φλοιώδης ἢ κεφαλ-
ξηλιήσις
Απιδανῆος
κυτλώσαιτο
Ερύμανθος
σαρωνίδας

ὠκχησεν ἤειρεν φλοιὸν ἔχειν. Τὸ δὲ ἤειρεν, καὶ ὤκχησεν, ἀντὶ τοῦ ἐβάστασε. Καείωνος.) Λείπει ἡ ὑπὲρ. πολλὸν δ' ὑπὲρ τοῦ καείωνος ἔρωτε

κινώπετα τὰ οὖν φωλαίους ἐποίησεν. Κινώπετα.) Τὰ θηρία. ὁ ἰωνεὺς λι-

νίσσετο νώπευσα. πρὸς τὸ γὰρ ὕφ' ἑλάφου λινεῖσθαι. τὸ δὲ νίσσεο, ἀντὶ τοῦ ἦρχε

κράθις ζ, ἐπορεύσω. Κράθιν.) Κραθὶς ποταμὸς ἀρκαδίας. Πολύσειον

πολύσειον μετώπῳ δὲ τὸ πολύψηφον, καὶ πολυπάσσητον. Μετώπῳ.) Ποταμὸς ἀρ-

καδίας. Τόθι χρῶτα.) Τὸν σὸν χρῶτα ὦ ἄνα σπείρωσε φαεσίβου

νεσθε νασσε. Νέσθε.) Ονομα νύμφης ὠκεανίνης θρεψαμένης τὸν δία.

φιλύρη μαιώσαντο φιλύρῃ τε.) Μήτηρ χείρωνος τοῦ λιθοτόρου. Μαιώσαντο.)

καύκωνες Εθρεψαν. Καυκώνων.) Ορος ἀρκάδων ὁ καύκων. Λέπριος

Λέπριος δὲ, ἀπὸ λεπρέως τοῦ ποσειδῶνος, ὃς προσκαλεσάμενος εἰς ἀλη-

φαγίαν ἡρακλέα, ὡς ὑπ' ἐκείνου ἠπατήθεις ἐφονεύθη. Λυκαονί-

Αρκάδος νης ἀρκάδιος.) Τῆς πρώην λεγομένης καλλισοῦς. λυκάονος δὲ θυγα-

τρὸς, ἐξ ἧς καὶ διὸς μεταβληθέντος εἰς ἄρτεμιν, γυμνᾶται ὁ ἄρ-

θεναί κας, ἀφ' ἧς οἱ ἀρκάδες. Θεναί.) Θεναὶ πόλις καὶ ἄλσος. προ-

προσεπλώσαντο σεπλώσαντο.) Εἰς οὓς πλεῖς ἔλαβον. Τουτάκι.) Τοτὲ μὲν καὶ

τουτάκι κύδωνες τὰ. Κύδωνος.) Εθνος κρήτης. Αδρήστεια.) Αδελφὴ κουρήτων.

Αδρήστεια Λίκνου λίκνῳ γάρ,) Εμ γὰρ λίκνοις τὸ παλαιὸν κατεκοίμιζον τὰ βρέ-

φη, πλοῦτον καὶ καρποὺς οἰωνιζόμενοι. λίκνον οὖν τὸ κόκκινον. ἢ

Αμαλθεία τὸ κυνίον, ᾧ ᾧ τὰ παιδία ἐλθέασιν. Αμαλθείης.) Οὕτως ἐκάλει

ζ ἡ αἰξ τὸν δία θρέψασα. λέγεται δὲ ἀπὸ μιᾶς τοῦ ἑνὸς κέρατος, ἀμ-

ἔβρωσε βροσίαν ῥεῖν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου νέκταρ. Εβρωσε.) Εφαγεν. οὐ-

οὖλα λας.) Κατὰ λιπαρὸν, ὑγιεινῶς. Πεδὶ πτύλιν.) Ενόπλιον. Εξα-

πτύλιν πινᾶσα. τοτέσιν ἐξαίφνης ἐγγύθεν ἡ ἰδία πλέα μέλιτος. Επι-

ἐπιδαίδιος δαίσιον, μεμεισμένον. Δῶμοι.) Οἱ παλαιοί. Τίς δὲ κ' ἐπ-

δῶμοι ὀλύμπῳ τε.) Τίς δ' ἂν φρόνιμος ὢν ὀλύμπῳ καὶ ἄσβῃ λιπαρω-

νεκίπλοος κεκμὴ θῶναι ἀναχοιτο. Νηίπλοος δὲ, ὁ ματαιόφρων. καὶ ἐσβηκότος

τοῦ ἀίσθεσθαι καὶ λινεῖν τὸν νοῦν. Επ' ἰσαίῃ γὰρ ὁ λιπαρὸς.) Επ' ἴ-

σῳ πραγματεύεται χωρεῖ. ὁ δὲ ἀνὸς δὲ καὶ ὁ ἄσβης πλεῖον διαφέρ-

σι. Υδυδύμῳ αἰόντος ἄκρῳ πεπίθοιμι ἀκοιτῃ.) Λείπει λέγων.

πεπίθοιμι ἐσθῆνα ἀντὶ τοῦ πείσειαν. Εοσιῶν.) Εοσὴν λυείου ὁ βα-

σιλεὺς

πλεὺς τῶν μελιοσσῶν, νιῶν δὲ ὁ τῶν ἀνθρώπων. Εἴλαο δίφρου.) Τὸ ἁρματος πλησίον ἱδρυσας τοῦ δίφρου. Θήκαο δ' ὀιωνόν.) Τὸν ἀετόν. Εἵλεο δ' ἀιζηῶν.) Νῶν καθόλου λέγει τῶν ἀνθρώπων. Εμπεράμους.) Τοὺς ἐμπόρους. Γεωμόρος.) Ο γεωργός. Υδρείομεν.) λέγομεν. Επακτῆρας.) Κωπηγέτας. Χιτῶνας.) Νηλεὺς ὁ πόδρου ἀκρικίαν θέμενος ἀπὸ ἀθλιωῶν, ἔλαβε χρυσμὸν ἐγεῖραι ξόανον τῇ ἀρτέμιδι ἀπὸ πατκαρπωῶν ξύλων. καὶ δή ποτε ἑορδὴ τελουμένης τῇ ἀρτέμιδι ἐν τῇ χιτῶνι, ἔσει δὲ δῆμος ἀπλικῆς, ἀπελθὼν ἔυρε δρυῶν πάμπολυν, ἡ διάφορον ἔχουσαν ἀρτεμιδίου καρπόν. καὶ ἐκ τότε ἐποίησεν ἄγαλμα τῇ θεᾷ. καὶ ὅτω μετώκησεν ἐν μιλήτῳ. ἀπὸ τοῦ δήμου οὕτω ἔσχε τὴν ὀνομασίαν ἡ ἄρτεμις. ἢ ὅτι πικτομένων τῶν βρεφῶν, ἀνετίθεσαν τὰ ἱμάτια τῇ ἀρτέμιδι. Τάξιν.) Λαχμόν, κληρωσιν. Ακρης ἐν πολίεσιν. ἐν ταῖς ἀκροπόλεσι καθέζη ὁρῶν τὰ δίκαια. Ρυηφγίλιν.) Πλοῦτον. σύγκειται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ῥύδδην καὶ ἄφθονος. τοτέστι πλοῦτος ῥύσιν. Ημετέρῳ μεδέοντι.) Περὶ τοῦ πτολεμαίου ταῦτα λέγει. Οἱ δὲ.) Δηλαδὴ οἱ ἄλλοι βασιλῆς. Πλειῶνι.) Ενιαυτός. Ανλιν.) Ανυσιν. τελείωσιν. Αὐτὸς.) Ω ζεῦ. Οὔτ' ἀρειῆ.) Καὶ ἡσίοδος. πλούτω δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

εμπεράμους ὑδρείομεν ἐπακτῆρας χιτῶνας

οἷος τῶν

πλειῶνι

ἄνης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΙΟΝ ὁ τῶν πόλλων ἐσείατο δαφνινος ὄρπηξ.
οἷα δ' ὅλον τὸ μέλαθρον, ἑκὰς ἑκὰς ὅς τις ἁλιτρός.
καὶ δή πυ τὰ θύρετρα καλῶ πρὸ φοίβου ἀφέσθαι.
ἤχ ὁρόωσ, ἐπιγδουσεν ὁ δήλιος ἠδύ τι φοίνιξ
ἐξαπίνης. ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠόρι καλὸν ἀείδει.

οἷος τῶν

αὐτὰ

αὐτοί νυν αὖτέ νυν

αὖτέ νυν ἀρχῆθεν ἀνακλίνεσθε πυλαωροί,
αὐτὰρ δὲ λιτὴ δῶρα, ὁ γὰρ θεὸς ἄκρα μακραί.
οἱ δὲ νέοι μολπῇσθε καὶ ὦδε χορὸν ἑστάσατε.
ὡς πάλλων ἁ παντὶ φαείνεται, ἀλλ' ὅ τις ἐσθλός.
ὅς μιν ἴδῃ, μέγας ἔστω, ὅς οὐκ ἴδε λιτὸς ἐκεῖνος.
ὀφόμεθ' ὦ ἑκάεργε, καὶ ἐσόμεθ' ἄκρα τε λιραί.
μήτε σιωπηλῶν λύθρεμμ, μήτ' ἄφοφον ἴχνος
τῶ φοίβου σὺν παῖδας ἔχειν ὑπὸ δημόσαντος.
εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον πολιῆται λοετρεῖαθαι.
ἐσήξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέθλοις.
ἡγασάμαν σὺν παῖδας, ἐπεὶ χέλυς οὐκέτ' ἀοργός.
εὐφημεῖτ' ἀίοντος ἐπ' ἀπόλλωνος ἀοιδῇ.
εὐφημεῖ καὶ πᾶς ὅτε λιλαίουσιν ἀοιδοί,
ἢ λύθρεμμ ἢ τόξα λυκωρίος ἕντεα φοίβου.
ἁ δὲ θέτις ἀχιλῆα κινύρεται ἄλινα μήτηρ,
ὀππόθ' ἵκη παιήον' ἵκη παιήον' ἀκούσῃ.
καὶ μὴν ὁ λακεδαίμων ἀναβάλλεται ἄλγεα πίτνος
ὅς τις ἐνὶ φρυγίῃ λοξὸς λίθος ἰσήλικται,
μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης.
ἴκη ἴκη φθέγγεσθε, κακὸν μακάρεσσιν ὀρίζειν.
ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῷ βασιλῆϊ μάχοιτο.
ὅς τις ἐμῷ βασιλῆϊ, καὶ ἀπόλλωνι μάχοιτο.
τὸν χορὸν ὦ πάλλον ὅ, τι κῆρ θυμὸν ἀείδει
τιμήσει. λύεται γὰρ, ἐπεὶ λὶ δεξιὸς ἦσαι.
ἐκ δ' ὁ χορὸς τὸν φοῖβον ἐφ' ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει.
ἔσι γὰρ ἔνυμνός τις. ἂν ὄρεια φοῖβον ἀείσει.

χεύσεα

χρύσεα τόξ' πόλλυνι, τό τ' ἐνδυτὴρ ἥ τ' ὠπηρεπίς,
ἥ τε λύρη, τό τ' ἄεθμα τὸ λύκτιον, ἥ τε φαρέτρη.
χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα. πολύχρυσος γὰρ ἀπόλλων,
καί τε πολυκτέανος, πυθῶνι μὲ τεκμήραιο.
καί κεν ἀεὶ καλός, καὶ ἀεὶ νέος. ὅττε φοίβου
θηλείαις ὀδύν' ὄασον ὠδὶν χυόμενος ἦλθε παρειαῖς.
αἱ δέ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβουσιν ἔλαια.
ὃ λίπος ἀπόλλωνος ἀκερσωχουσιν ἔθειραι,
ἀλλ' αὐτῷ πανάκειαν. ἓν ἄσει δ' ὧκεν ἑκεῖναι
πᾶσιν ὅσ' ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγχώριοι. τόσσα
τεχνὴ δ' ἀμφιλαφής. ὅ τις τόξον, ὅσον ἀπόλλων. τόσσος
κεῖνος ὀϊστυτὶ ἔλαχ' ἀνδρί, κεῖνος ἀοιδόν.
φοίβῳ γὰρ καὶ τόξον ὑπηρέπεται καὶ ἀοιδή.
κείνου δὲ θεμὶς, καὶ μάντιος. ἐκ δέ νυ φοίβου
ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάκλησιν θανάτοιο.
φοῖβον καὶ νόμον κικλήσκομεν, ἐξ ἑπὶ κείνου
ἐξ ὅτ' ἐπ' ἀμφρύσῳ ζυγὰ δάμασας ἔβρεφεν ἵππους,
ἠϊθέου τὸ ἔρωτι κεκαυμένος ἀδμήτοιο.
ξεῖνε βαθύσπορ τελέθει πλέον. ὃ δέ κεν αἶψα
δύοιντο βρεφέων ὑπὸ μηλάδας ἦσιν ἀπόλλων
βοσκομένης ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν, ὃ δ' ἀγάλακτοι
ὄϊδε, δ' ἄκυθοι. πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὑπαρνοι. ὄϊεσ
ἣ δέ κε μουσοτόκος, δίδυμοτόκος αἶψα γένοιτο.
φοίβῳ δ' ἐπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο
ἄνθρωποι. φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιλήσει
ἐπιχωμένης. αὐτὰρ δὲ θεμείλια φοῖβος ὑφαίνει.

+ Plutarchus in libello vtrum animalia plus ratione sibi

τετραίτης τὰς πρῶτας θεμείλια φοῖβ῾ ἔπηξε
καλῇ ἐν ὀρτυγίῃ, πόδι νήσ῾ ἐγγύθι λίμνης.
ἀρτεμις ἀγρώσσυσα καρήατα σωεχὲς ἀϊγῶν
λαοδαλλων φορέσθηκεν. ὅσ᾽ ἔπλεκε βωμὸν ἀπόλλων.
δείματρ μὲν κόρας εἶσιν ἐδέθλια, πῦξε δὲ βωμόν
ἐκ κόρας, λόρας δὲ πόρις ἐπεβάλλ῾ ἐρίχνυς.
ὣδ᾽ ἔμαθεν τὰς πρῶτας θεμείλια φοῖβ῾ ἐγείρειν.
φοῖβ῾ καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε βάπτῳ.
καὶ λιβύλῃ ὄφιόντι, κόραξ ἡγήσατο λαῷ.
δεξιὸς οἰκιστὴρ, καὶ ὤμοσε τεῖχεα δώσειν
ἡμετόροις βασιλεῦσιν. ἀεὶ δ᾽ ἔνορκ῾ ἀπόλλων.
ὠ ᾽πόλλον. πολλοί σε βοηδρόμον καλέσσι
πολλοὶ δὲ λυκάονιον. πάντη δέ τι ἔνομα πυλύ.
αὐτὰρ ἐγὼ καρνεῖον. ἐμοὶ πατρῴϊον ὄυτω.
ωπάρτη τι καρνεῖε τόδε πρώτιστον ἐδέθλον.
δεύτερον ἂυ θήρη. τρίτατόν γε μὲν ἄσυ κυρλώης.
ἐκ μυῶ σε ωπάρτης ἔκτην γῆ῾ διδπρόλαο
ἤγαγε θηραίῳ ὃς ἀπόκτισιν. ἐκ δέ σε θήρης
ἕβδ῾ ἀριστοτέλης ἀσβυσίδι πάρθ῾ γαίῃ.
δεῖμε δέ τι μαλλα καλὸν ἀναλκτρον. ᾧν δὲ πόλιν
θῆκε τελεσφορίῳ ἐπετήσιον. ἣ ᾗνι πολλοὶ
ὑσπλητιον πίτωσσιν ἐπ᾽ ἰοχίον ὦ ἄνα ταῦροι.
ἰὴ ἰὴ καρνεῖε πολύλλιτε. σέῖο δὲ βωμοὶ
ἄνθεα μὲν φορέσσιν ᾗν εἴαρι. τόσσαι πόρ ὧραι
πρικίλ᾽ ἀγινεῦσι ζεφύρου πνείοντ῾ ἐρόσω,
χείματι ᾗ κρόνον ἡδύ. ἀεὶ δέ τι ἀζήλον πῦρ,

ἄ δέ πτε

ὃς δέ ποτε χθιζὸν πολυβόσκεται ἀμβροσίᾳ τ' ἐφρη-
νῆς ἐλάφῳ μέγα φοῖβε, ὅτε ζωοῦς ἐνύσσε
ἀγρότας ὠρχήσαντο μιᾷ ξανθῇσι λιβύσσης
τέθμια. σοὶ δέ τε σῆμα καρυκαὶ δῆλος ἠλύθομεν ὦραι.
οἵ δ' ὅ γε πηγῆς κυρῆς ἐδράωντο πελάσσαι
δωρικίδος. πυκινῶν δὲ νάπαις ἄζιλις ἔναιον.
τοῦς μὲν ἀνάξ ἵδρυε αὐτός. ἐκ δ' ἐπεδείξατο νύμφης,
σὰς ὠδῖνας μυρτώσης λοετρώδεως. ἦχι λέοντα
ὑλαῖος κατεπέφνε, βοῶν σίνιν εὐρυκωύλων. Apollonius Argonaut: ii
ὃ κείνου χρὸς εἶδε θεώτερον ἄλλον ἀπόλλων.
ὃ δὲ πόλεις τόσας ἔνειμεν ὀφέλσιμα τόσα κυρίσσης
μνωόμενος πρωτόβιος ἀρπακτύος. ὃ δέ μιν αὖτις
βαπτίσαι δαι φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτισαν.
ἰὴ ἰὴ παιῆον ἀκηδόμεν, ὄφρα κε πᾶσα
δελφὶς τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὐρέι λαός.
ἦμος ἐκηβολίαι χρυσέων ἐπεδείκνυτο τόξων.
πυθοῖ τοι κατιόντι σωλύτερον δαιμόνιος θὴρ
αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σύ κατακτάμενος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
βάλλων ὠκὺν ὀϊστόν. ἐπηύτησε δὲ λαὸς
ἰὴ ἰὴ παιῆον. ἴεο βέλος. εὐθύ σε μήτηρ
γείνατ' ἀοσκητῖρα. τὸ δ' ἐξ ἔτι κεῖθεν ἀείδῃ.
ὀφθὸν ἀπόλλωνος ἐπ' ὄατα λαθρίος εἶπεν
ἐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς ὅ δ' ὅσα πάντας ἀείδει.
τὸν φθόνον ὦ πόλλων πρὸς τ' ἄλασον, ὧδε τ' ἔειπον.
ἀσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ
λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.

δυιῇ δ' ἐκ ἀχὰ παντὸς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι.
ἀλλ' ἥ τις καθαρήτε καὶ ἀχραντοῦ ἀνδρὸς πιδακοῦ ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωτον.
χαῖρε ἄναξ. ὁ δὲ μῶμος ἵν' ὁ φθόρος, ἔνθα νέοιτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

ΟΙΟΝ ὁ τῶ' πόλωνος.) Αντὶ τοῦ οἷος, ὅσος. ἔσι δὲ θεασμός. λέγεται δ' ὧδε τῶν μαντευομένων τὰ θεῖα, καὶ ὧδε δημεῖν καὶ ἀφδημεῖν. καὶ ὅταν μὲν ὧδε δημῶσι τὰς μαντείας ἀληθεῖς εἶναι. ὅταν δὲ ἀφδημῶσι ψευδεῖς. ὡς γοῦν ὧδε δημουμένου τοῦ θεοῦ, ταῦτα φησὶν ὁ καλλίμαχος. Αὐτοὶ νῦν.) Αντὶ τοῦ αὐτόματοι. Αὐτοὶ δὲ, αὐτόματοι. Οὐχ ὁρᾶς, ἐπῳδύσῃ ὁ δηλιος.) Δεικτικῶς. λέγεται ὅτι παρὰ τῷ δηλίῳ ἐγρύνησεν ἡ λητὼ τὸν ἀπόλλωνα. Ο δὲ λύκνος.) Ορνεον ἱερὸν ἀπόλλωνος. Ανακλίνεαδε.) Ομηρος. ἡμὲν ἀνακλίναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἀϊθῆναι. Εἰ τελέειν μέλλουσι γαμον.) Εἰ μέλλουσι καὶ γαμων γνὸς γένεαδαι, καὶ πολιῶσαι. καὶ γὰρ ἀκειρεκόμης ὁ ἀπόλλων. Εσήξειν.) Απὸ τοῦ ἵσημι. παρακειμένου ἕσηκα. ἀφ' τότε ποιοῦσιν οἱ συρακούσιοι γνεσῶτα ἑσήκω. ὃ δὲ μέλλων ἑσήξω. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἑσήξειν. Χέλυς.) Η λιθάρα.

ἑσήξειν

ἐυφημεῖ

κινύρεται

ἄϊλινα

ἐυδυτόν

ἐπτερπίδ

ἄλμα

λύκιος

θηλείαις

χνόος

Εὐφημεῖ.) Ησυχάζει. γαλλιῶσι. Κλείουσιν.) Υμνοῦσι. Κινύρεται.) Θρηνεῖ. ἰλαΐῃ. Αἰλινα.) Η οἱ θρηνητικά. Αναβαλλεται. Υποτίθεται. Βασιλῆϊ.) Τῷ πολεμαίῳ ὡς δυνάμενῳ. δῆλα δὲ τὸ φιλόλογον αὐτὸν εἶν ὡς θεὸν τιμᾶ. Τότ' ἐνδυτόν, ἢ τ' ὧδε πορπὶς.) Ενδυτὸν τὸ ἱματιον. ὧδε πορπὶς δὲ, ἡ πρόνυη. Τότ' ἄεμμα.) Η νδυρα. παρὰ τὸ ἑκατόρωθε δεδῆσθαι. Λύκιος δ' ὅθι πόλις λυκίης. Πυθωνί κε τεκμήραιο, ὅμηρος. ὃν δ' ὅσα λαίνος ὅδε ἀφήορος ἐνὸς ἐόργει, φοίβου ἀπόλλωνος πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ. Θηλείαις.) Απαλαῖς. Χνόος.) Ψόφος. ξυσμός. Λέ

βουσιν

Βουσιν ἔλαιαι.)Σημείωσαι ὅτι τὸ ἔλαια πληθωντικῶς παρ' ὁ δ' γνὶ ἔλαια
ἄλλῳ εὐρηται. Πανάκειαν.)Τίω ἴασιν. Ἀμφιλαφὴς.)Ἐσι γὰ πανάκεια
ζέστης. ἀοιδὸς. μάντις. ἰατρός. καὶ ποιμήν. Πρῶκες.) Δρόσοι. πρῶκες
σαγόνες. Ἀκήρεια δὲ ἀδηκῆ τὰ νοσήματα. ἢ μᾶλλον ἄφθαρτα ἀκήρια
καὶ ἄνοσα πάντα γίγνεται. Κείνου δὲ θειαὶ.) Μαντικαὶ ψῆφοι θεῖαι
εἰσὶν αἱ θειαί. λέγεται δὲ αὐτὰς εὑρῆσθαι ὑπό τινων τειῶν νυμ-
φῶν. ἀφ' ὧν καὶ θειαὶ ὠνομάσθησαν. διονεὶ τειαί. Ἐξ ὅτ' ἐπ' ἀμ ἀμφυσόν
φρυσῶ.)Ἀμφυσὸν ὁι μὲν ποταμὸν θεσσαλίας. ὁι δὲ πόλιν. Ἠϊθέου
θέου.) Ἀγάμου. ἄπαιδος. Ζυγήτιδας δὲ τὰς ὑπὸ ζυγὸν ἀγο- ζυγήτιδας
μένας. Βουβόσιον.)Ὁ τόπος φῆσι ὁι βόες νέμονται. τὸ δὲ ἀδι- βουβόσιον
κηλάδου, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ μετὰ τῶν μήλων νεμόμενα. καὶ γὰρ καὶ σπιμηλάδες
τὰς αἶγας μῆλα λέγουσιν. ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν. μῆλ' οἶές τε
καὶ αἶγες ἰάλεμον. εἰ δὲ μὴ νεμόμενα γράφεται, ἀντὶ τοῦ θη-
λειαί. ὄζιν. Ἀκυθοι.)Ἀγονοι. ἀδύθος γὰρ τὸ ἄνημα. Καλῇ ἣν ὄρ ἄκυθοι
τυγίῃ πόδιγέος.)Κυκλωτροῦς. ὅτω γὰρ στρογγύλη λίμνη ἣν ὀρ- περιγέος
τυγία καλεῖται. ὀρτυγία δὲ ἡ δῆλος, ἀπὸ τοῦ τὰ λυτὰ εἰς ὄρτυ- στρογγύλη
γα μεταβληθεῖσαν εἰς τὰ δῆλον ἐλθεῖν φεύγουσαν τὰ ἦραν.
Κωθιάδεω.)Κώθος ὄρος ἢ δήλου. Εφρασε βάπω.)Λέγε- βαπτὸς
ται ὅτι ὁ βάπος ἄφωνος ἦν. ἀπῆλθεν οὖν εἰς τὸ τοῦ ἀπόλλω-
νος ἱερὸν ὡς ἐρόμενος τὸν θεὸν ὁρωπῆσαι πρὸς ἢ φωνῆς. ὁ δὲ ἔχρησεν αὐ
τῷ ἀκέπι πρὸς φωνῆς. ἀλλὰ πρὸς μυρικείας. καὶ ὁ βάπος πιθόμεις
τῷ χρησμῷ, ἦλθεν εἰς τὰ λιβύη. λέγεται δὲ ἓξ ἐν πολλοὺς λέοντας
ἐν τῇ αὐτῇ τῇ χώρᾳ. ὧν δ' ἡμήσας οὖν ὁ βάπος, καὶ λέοντα ἀν-
φιδίως θεασάμενος, τῇ τοῦ φόβου ἀνάγκῃ βιαθεὶς φθέγξασθαι,
διέρρηξε τὰ φλέβα, ἃ ἴς τὰ ἐκείνου φωνὰ ἐπεῖχε. καὶ ὅτω φω
νὰς ἐγνώρισε, καὶ τὰ λυρικὰ ἔκτισεν. ὅθεν ὅδιν ὁ καλλίμαχος.
Κόραξ ἠγήσατο.)Ὡς ἀνακείμενος τοῦ ἀπόλλωνι ὁ κόραξ. Ημι-
τόροις βασιλεῦσι.) Τῷ πτολεμαίῳ. Βουδρόμιον καλέουσι.) βουδρόμιος
Πολέμου ἐπελθόντος τοῖς ἀθηναίοις, ἔχρησεν αὐτοῖς ὁ θεὸς μετὰ
βοῆς ὠθισθέντας τοῖς πολεμίοις. ὁι δὲ, ὅτε ποιήσαντος, ἐνίκησαν, ὁ
θεὸς βουδρόμιος ἀπόλλων. Καρνεῖον.) Ἀπὸ καρνου τοῦ μάντεως καρνεῖος

τοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ ἀλήου. ὃς ἰδὼν ἔδωκε πρακλείδῃ. ὀργισθεὶς οὖν ἀπόλλων λοιμὸν ἐνέβαλεν. Ἕκτορ γάμου ὀνίδιστόδακο.) οὐδίπους. ὁ πολυωπικης. ὁ θόρυκος. ὁ αὐτοσίων. ὁ πυθμένος. ὁ θηραῖος. ὃς ἀπώκησεν εἰς θήραν τοῦ νήσου, τοῦ νοῦ ὅτω πληθείσης.

ἀριστοτέλης οὖλος ἀσβυσίδα τελεσφορίᾳ κρόνος

Οὖλος ἀσιστοτέλης.) Ὁ αὐτὸς καὶ βαθὺς λέγεται. οὖλος δὲ ὁ ὑγιὴς ὡς παρὰ τοῦ φωνοῦ. καὶ γὰρ ὁ δοθεὶς αὐτῷ χρησμὸς οὕτω παρεμφαίνει. Βαθὺ δ' ὦδὶ φωνοῦ πλοῦτον. ἄναξ δέ σε φοῖβος ἀνώγει, ὅτι λιβύῃ ἐλθεῖν μητροτρόφον οἰκισῆρα. ἀσβυσίδα δὲ τοῦ λευκὴν λέγει παρὰ τοῦ ἄσβεσον. τοιαύτη γὰρ ἡ λιβύη λευκώδης. Τελεσφορίᾳ.) Ἑορτῇ. θυσίαν. Κρόνου.) Κρόνος τὸ ἄνθος. παρὰ τὸ ἐν κρύει θάλλειν. Ζωσῆρος.) Περιφρασικῶς. οἱ πολεμικοί. Ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῆσι.) Ὡς ὧν τελοῦντες ἐν τῇ λιβύῃ ἑορτῇ καρνείῳ ἀπόλλωνι. Τέθμια.) Νόμιμοι. ὡρισμέναι. Κυρῆς ἐδωάσαντο.) Κρίνας ἐν λυρικῇ. Δωριεὰς δὲ, οὐ πρακλείδας λέγει, οὐδὲ ἀπὸ παρίσης μεταοικίσαντας εἰς θήραν, καὶ ἀπὸ θήρας εἰς λυρικόν. Ἀζιλιν,) Ὄρος καὶ ποταμὸς λιβύης. Τὸς μὲν ἄναξ.) Ἡγοῦν ὁ ἀπόλλων. Στὰς ὦδὶ μυρτούσης λευκοστόλος.) Μύρτουσα ὄρος λιβύης. λευκοστόλος δὲ ὁ λευκὰ τὰ ἐχούσης. ἤτοι ἀκρωρείας. φαίνεται δὲ ἡ λυρικὴ φονεύσασα ἐν τῇ λιβύῃ λέοντά τινα βλάπτοντα τὰς βοῦς τοῦ ἐυρυπύλου. ἵν' δὲ αὖτη λυκητὴς. θυγάτηρ ὑέως. Υἱῆς.) Ἡ λυρικὴ. Ἀρπακτύος.) Τῇ λυρήνῃ λιμνητούσῃ ἐν ὄρει θεσσαλίας ὑπὸ πηλέως, σωθεὶσα θύσασα ἀπόλλωνι. ἐξ ἧς πίπτεται ὁ ἀσιναῖος. Οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδόν. ὃς.) Ἐγκαλεῖ δὰ τούτῳ οὐ σκώπτοντας αὐτὸν, μὴ δυνάμενον ποιῆσαι μέγα ποίημα. ὅθεν ἰωάγκασεν ποιῆσαι τοῦ ἑκάλλη. Ἀσυρίου ποταμοῖο μέγας.) Τὸν ὑπὸ τῶν πόρσων λεγόμενον ὄν φασιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΤΕΜΙΝ.

ΡΤΕΜΙΝ, ὅ γὰρ ἐλαφρὸν ἀείδοντι λαθέσθαι,
ὑμνέομεν. τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται,
καὶ χρυσὸς ἀμφιλαφής, καὶ ζῶν ὄρεσιν ἐφιλάσθαι. alias ὑπιάσθη aldus
ἀρχόμενοι, ὡς ὅτε πατρὸς ἐφεζομένη γονάτεσσι
παῦσε ἔπι κουρίζουσα τάδε προσέειπε γονῆα.
δός μοι παρθενίλην αἰώνιον ἄππα φυλάσσειν. ἄττα
καὶ πλυνουνυμίλω. ἵνα μή μοι φοῖβος ἐρίζῃ.
δὸς δ' ἰὸς καὶ τόξα. ἔα πάτερ. ὅ σε φαρέτρην Homer οδ λ
ὤδε αὐτέω μέγα τόξον. ἐμοὶ κύκλωπες ὀϊστὸς
αὐτίκα τευχήσονται, ἐμοὶ δ' ἐυκαμπὲς ἄεθμα.
ἀλλὰ φάος φορέω τε, καὶ ὦμον γόνυ μέχρι χιτῶνα
ζώνυσθαι λευκωλένῳ ἵν' ἄγεμα θηρία καίνω.
δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορήτιδας ὠκεανίνας,
πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῦδας ἀμίτρους.
δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους ἀμνισίδας εἴκοσι νύμφας.
αἵτε μοι ζωρομίδας τε, καὶ ὁππότε μηκέτι λύγκας
μή τ' ἐλάφους βάλλοιμι, θοὺς κύνας σὺν κομίοιεν.
δὸς δέ μοι ὄρεα πάντα. πόλιν δέ μοι ἤμπερ τινα νεῖμον ὁδὸν ζ
ἤμπερ τινα λῆς. ἀπαρνοῦμαι γὰρ ὅτ' ἄστεα μισεῖ. Horatius lib 3
ὄρεσιν οἰκήσω. πόλεσι δ' οὐμίξομαι οὐδαμοῦ Theocritus Idyl. δαφνιδος
μοῦνον ὅτ' ὀξείαισιν ὦ ὠλίνεσσι γυναῖκες καὶ νύϊδος
τετρόμμαι καλέουσι βοηδρόμον. ἦσι με μοῖραι

γεινο-

γυνομένω τρεσσαν ἐπεκλήεσαν ἀρήγειν.
ὅτι με καὶ πίκσυα καὶ ὐκ ἤλυησε φορεῦσα,
μήτηρ. ἀλλ' ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο κόλπων.
Ὡς ἡ παῦς εἰπεῦσα, γυναικὸς ἤθελε πατρὸς
ἄκουσαι. πολλὰς δὲ μαστίω ἐτανύσατο χεῖρας,
μέχρις ἵνα φαύσειε. πατὴρ δ' ἐπεγνύσε γελάσας.
φῦ δὲ καταξύζων. ὅτε μοι τριαῦτα θέαινα
πίκρια, τυτθὸν ἰὼν ἐγὼ ζηλήμονος ἤρης
χωομένης ἀλέγοιμι. φορεῦν τέκος ὅας ἐθέλημος
αὐτίκεις. καὶ δ' ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα δώσει.
τοὶς δέκα τριωκλίεθρα ὃ δ' οὐχ ἕνα πύργον ὀπάσω.
τοὶς δέκα τριωκλίεθρα, τὰ, μὴ θεὸν ἄλλον ἀέξειν
εἴσεται, ἀλλὰ μόνω σε, καὶ ἀρτέμιδος καλέεσθαι.
πολλὰς δὲ ξωὴ πόλιας διαμετρήσασθαι,
μεσόγεως, νήσους τε, καὶ ὧν ἀπάσησιν ἔσονται
ἀρτέμιδος βωμοίτε καὶ ἄλσεα, καὶ μιν ἀγυιᾶς
ἔασι καὶ λιμένεσιν ἐπίσκοπον. ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
μῦθον ἐπεκρήαινε κατήφατι. βαῖνε δὲ κούρη
λευκὸν ὠὴ διρηταῖον ὄρος διενδιανέον ὕλῃ.
ἔνθεν ἐπ' ὠκεανόν. πολέας δ' ἐπελέξατο νύμφας,
πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῦδας ἀμίτρους.
χαῖρε δὲ καίρατος ποταμὸς μέγα χαῖρε δὲ πηγύς,
ὄφρα λητωὶδι θυγατρὶ πέμπων ἀμορβούς.
ἄνδι δὲ λύκλωπας μετεκίαθε. τοῦς μιν ἔτετμε
νήσῳ ἐνὶ λιπάρῃ· λιπαρὴ νέον, ἀλλὰ τότ' ἔσκεν
ὄνομα· οἱ μελιγωνὶς ἐπ' ἄκμοσιν ἠφαίστοιο

ἐσάοτας

παιτίδας ἐσὶ

θυγατέρας λητωίδι

ἐσαότας πόλι μύθον. ἐπείγεο γὰρ μέγα ἔργον.
ἵππείω τετύκοντι προσιδέσθαι πρέπει.
αἱ νύμφαι δ' ἔλλειψαν ὕδωρ ἰδὲ πίλωρα,
πρὸς πόσιν ἀστείοισιν ἐοικότας. πᾶσι δ' ὤμοις
φάρεα μουσόγλωσσα, σάκει ἴσα τετραβοείῳ,
δεινὸν ὑπογλαύσοντα. καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν
ἄκμονος ἠχήσαντος ἐπὶ μέγα πυλὸν ἄνακτος·
φυσάων αὐτῶν τε βαρὺν σόνον. ἄνεμος γὰρ αὔτην
ἄνεμος δὲ τεινακίην σιγανόην ἔδον. ἄνεμος δὲ γείτων τεινακηρή
ἰταλίην. μεγάλην δὲ βοὴν ὠδῖν λύεν ἀΰτει.
σὺν θ' οἱ γε ξανθῆρας ἀειράμενοι ὑπὸρ ὤμων,
ἢ χαλκὸν ζείοντα καμίνοθεν, ἢὲ σίδηρον,
ἀμβολαδὶς τε τυπῆντον, ἐπεὶ μέγα μοχθήσειαν. ἀμβολαδὶς τε πόνοιο
ζωὸν σφέας ἔκτάλασαν ἀκμηλίδι ὠκειανῖναι,
ὅτ' αὖτε ἰδέειν, ὅτε μὴ τύπρ ἄσαι δέχθαι.
ἠὲ νέμβεις. μείνους δὲ καὶ ἀμάλα μηκέτι τυτθαὶ
ἠδὲ πρὶ ἀφεμκτὶ μαιάρων ὀρόωσι θύγατρες.
ἀλλ' ὅτε κουράων τὶς ἀπειθέα μητέρι τύχοι,
μήτηρ μὲν λύκλωπας ἐὴν ὠδῖν παιδὶ καλίσσει,
ἄγγελον, ἢ σφρόπιν. ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο
ἔρχεται ἑρμείης ἀποδιὴς μεχρημόθεν αὐθῆ.
αὐτίκα τὼ κούρω μορμύσσεται. ἡ δὲ τεκούσης
δώμασι ἔσω κάλπεος θερμὴν ὠδῖν φάσθαι χεῖρας.
κούρα σὺ δὲ πρόσθεν πόρε τριέτηος ἰοῦσα
σεῦτ' ἔμολεν λιτέσθαι μετ' ἀγκαλίδεσσι φόβεσθαι
ἠφαίστου καλέοντος, ὅσσον ὀστέα δύῃ,

βρόντεώ σε σιβαφοῖσιν ἐφεσαμφύου γοναῶτεασι,
σήθεϴ ἐκ μεγαλου λασίης ἐδραξαο χαίτης.
ὤλεφας δὲ βίηφι. τὸ δ' ἄτειχεν εἰσέτι καὶ νῦν
μεσαῶτιον σδρνοιο μφέι μορϴ. ὡς ὅτε κήρσιν
φωτὸς ὑπιδρωθεῖσα κόμιν ἐπφνείματ' ἀλώτης.
ὣδ' μαλα θαρσαλέην σφε τάδε προσελίξατο τῆμος.
λύκλωπδε. ἦ μοί τι λυσώνιον εἰδ' ἄγε τόξον
ἠδ' ἰὸς κοίλιωτε κατακλινῖδα βελέμνων
τύξατε. καὶ γὰρ ἐγὼ λητωϊὰς ὥπασδ ἀπόλλων.
αὐδιέ κ' ἐγὼ τόξοις μόνιον δαϊκϴ ἧπι πέλωρον
θηρίον ἀγρούσω, τὸ δίκῃ κύκλωπδε ἔδυσεν.
ὣς ἔπδε. οἱ δ' ἐτέλεσαν. ἄφαρ δ' ὡπλίσατο δαῖμων.
ἅιφα δ' ὑπὸ σκύλακας πάλιν ἧϊδε. ἵκετο δ' ἄντιμ
ἀηδονίδαο ὠδῖ πανός. ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε
μαιναλίης, ἵνα οἱ φηγίδδε κυῶδε εἴδαρ ἔδυσεν.
τὴν δ' ὁ γηγενέτης δύο μὲν κυῶας ἤμισυ πηγάς,
τρεῖς δὲ παρουατίας, ἕνα δ' αὐόλον, ὅτρα λέοντας
αὖσδε ἄν ἀρύοντδε ὅτε δραξαιντο δόρατα
ἕλκον ἔπι ζώοντας ἐπ' αὐλίον. ἑῶτὰ δ' ἔδωκε
θάσονας αὐρατον κυνοσουρίδας. ἀὶ ξα δίωξαι
ὦκισαι νεβρούς τε καὶ ὀμύοντα λαγωόν.
καὶ κοίτῳ ἐλατφοιο, καὶ ὑσεινὸς ἔνθα καλιαὶ,
σημῆναι, καὶ ζορκὸς ἐπ' ἴχνιον ἡγήσασθαι.
ἔνθεν ἀποβρομέην· μᾶ καὶ κυῶδε ἐανδύντε.
ἔνδδε ὠδῖ πολυμόλης ὄρεϴ τὸ παρξασίοιο
σκιερὸς ἐλατφος μέγα τι χρέϴ. αἱ ἦ ἐπ' ὄχθης
αἰὲν

αὐὲρ ἐβουκολέουτο μελαμφόρμιγγος ἀοιδοῦ,
μάσουσιν ἢ ταῦροι, κορδάων δ' ἀπελάμπετο χρυσός.
ἐξαπίνης δ' ἔπαφές τε καὶ ὅρμησε θυμὸν ἔκαστον.
τοῦτό κεν ἀρτέμιδος πρωτάγγελον ἄξιον εἴη.
πηγαὶ ἔσαν αἱ πᾶσαι. πίσυρας δ' ἔλεν ὠκα θέουσα
νόσφι λιποδρομίης, ἵνα οἱ θοὸν ἅρμα φορῶσι.
τὴν δὲ μίαν κελάδουτος ὑπὸρ πταμοῖο φυγοῦσαν,
ἥρης αἰνοθίησιν ἀέθλιον ἡρακλῆϊ
υσατο ὄφρα γλήνοιτο πάγος κορυφῆς ἔδεκτο.
αἴτε μιν παρθενίη, τιτυοκτόνε, χρύσεα μορφὴ
ἕστεα καὶ ζώνη. χρύσεον δ' ἐζύξατο δίφρον.
ἓν δ' ἔβαλεν χρύσεια θεὰ λιτμάδεσσι χαλινά.
πρὸ δέ σε ῥ' ἔπεσε κορόεις ὄχος ἥρξατ' ἀείρειν.
αἶψα δὲ θρῄκιοι. τόθεν βορέαο κατάιξ
ἔρχεται ἀχλαίνοισι δυσκέα κρυμὸν ἄγουσα.
πᾶν δ' ἔταμεν πρύμνῃσιν. ἀὴρ δὲ φλοιὸς ἤλασε πρίνης.
μυσῶν δ' ὀλύμπῳ. φάεα δ' ἐνέηκας ἀϋτμῇ
ἀσβέστου. ῥ' ἔβας πατρὸς ἀκροτάτῃσι κορυφῇσι.
πρασιὰς δ' ἀργυρέοιο θεὴ πειρήσατο τόξου.
πρῶτον μὲν πέλειαν. ῥ' δὲ δεύτερον ἧκας ἐπ' ἀκρῶν.
ῥ' τρίτον αὖτ' ἐπ' ἀκροῦ θῆρα. ῥ' τέτρατον ἀκὲτ' ἐπ' ἀκρῶν.
ἀλλά μιν ἐκ δεινῶν ἔβαλεν πρόμον. οἵ τε πρὶ σφέας
οἵ τε πρόσθ. ξείνους, ἀλιτήμονα πολλ' ἐτέλεσκον.
ἀχέτλιοι, οἷς τὺ νη χαλεπῶν ἐμμάξεαι ὀργήν.
κτηνέα μὲν λοιμὸς ἀπαμόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη.
λοιγοῦνται δὲ γυρόντες ἐφ' ὑμῖν. οἱ δὲ γυναῖκες,

ἢ βλητὰ θυήσκουσι λεχωϊδες, ἢὲ φυγοῦσαι
τίκτουσιν. τῷ δ' ἅδεμ ὠδῖ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέσχε.
ὅς δέ κεν ἐυμειδής τε καὶ ἴλαος ἀγαλσείε,
λειποις δῦ μὲν ἄφουρα φορέει σακχώ. δῦ δὲ γυνέθλη
τετραπόδων. δῦ δ' ὅλβος ἀέξεται. ἁδὶ ὠδῖ σῦμα
ἔρχονται, πλεῖω δῦ τε πολυχρόνιόν τι φορέωσιν.
ἁδὲ διχασσαίη τρώγει γυῖος. ἤτε καὶ δῦ πορ
οἴκους ἐσικῶτας ἀδίναν. ταὶ δὲ θυωρὸν
εἰνάτορδε γαλόωτε μίαν πολὺ δίφρα τίθενται
πόρτια. τῷ εἴη μὲν ἐμοὶ φίλος ὅς τις ἀληθής.
εἰεῖν δ' αὐτὸς ἀνάσσα. μέλοι δέ μοι ἀοιδή.
τῇ γέ μὲν λητος γαμβὸς ἔασεται. ἢν δὲ σὺ πολλή,
ἢν δὲ καὶ ἀπόλλων. ἢν θ' ὁ σέο πάντας ἄεθλοι.
ἢν δὲ μοῦσας, καὶ τόξα, καὶ αὖτυγας. αἵ τε σε ξεῖα
θηητῶν φορέουσιν ὅτ' ἂς δίος οἶκον ἐλαύεις.
ἢνθά τοι ἀντιόωντας ἐνὶ προμολῆσι δέχονται.
ὅπλα μὲν ἑρμείης ἀκακήσιος· αὐτὰρ ἀπόλλων,
θηείον ὅπι φορέηται. πάροιθε δὲ πρέμ πορ ἰκέσθαι
καρτερὸν ἀλκείδεω. νῶϊ δ' ἐκ ἔπι τόσσον ἄεθλον
φοῖβος ἔχει. τριὸς γὰρ ἀεὶ τριώδιος ἄκμων
ἔσηκε πρὸ πυλέων πρὶν ἐλεγμένος. εἴ τι φορέσαι
νεῖαι πίον ἔλδεμαι. θεοὶ δ' ὠδῖ πάντας ἐκείνῳ
ἄλληκτον γελόωσι. μάλιστα δέ πῃ θεὸς αὐτὴ
ταῦρον ὅτ' ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν, ἢ ὅτε χλωρίδα
κάπρον ὀπιδιδίοιο φορέοι πρὸς ἀπαίροντα.
ἰοχεαλέῳ μύθῳ σε θεὴ μάλα δὴ δὲ πινύσκει.

βάλλε

βαλλε κακοὺς ὠκὺ θῦρας ἵνα θυκτῖσι βοκβόν
ὡς ἐμὲ λικλήσκουσιμ. ἔα πρόκας, ἠδὲ λαγωοὺς
ἄρεα βόσκεσθαι. τί δέ κεν πρόκβ ἠδὲ λαγωοὶ
ἕξειαν. σύβ ἔργα, σύβ φυτὰ λυμαίνονται.
καὶ βόβ ἀνθρώπισι κακὸμ μέγα. βαλλ' ὠκὺ σὺ φύς.
Ὡς ἔφεπεν. ταχυὼς δὲ μέγαν πόδα θῦρα πρνῆτ.
ἀ γὰρ ὅ γε φρυγίη πόρ κατὰ δρυὶ γυῖα θεωθεὶς
παύσατ' ἀδηφαγίης. ἔπι δι πάρα νηδὺς ἐκείνη
τῇ πτ' ἀροτριάοντι σωλύτρο θεοδάμαντι.
σοὶ δ' ἀμνισάδβ μὲν κατὰ ζβύγλη φλυθείσας
ἥρκης ἐκ λειμῶνο ἀμησάμεναι φορέσσιμ,
ὠκύθεομ τεμπέτηλομ. ὃ καὶ θεὸς ἵπποι ἔδυσιμ.
ἣν καὶ χρυσείας κατὰ λωτίδας ἐπλήσανρ
ὕδατο. ὄφρ' ἐλάφοισι πρὸμ βυμαφέμεναι εἴη.
αὐτὴ δ' ὅβ πατρὸς δόμομ ἔρχεται. οἱ δέ σ' ἐφ' ἑσπέρι
πάντβ ὁμῶς καλέσσι. σὺ δ' ἀπέλλωνι παίζεις.
ἰώνιαι δ' αἱ νύμφαι σε χορῷ ἔνι κυκλώσονται
ἀγχόθι πηγάων ἀιγκώτιβ εἰνοσιγαίου,
ἢ πιτανάης. καὶ γὰρ πιτανὴ σέβεν. ἣ ἔνι λίμναις,
ἢ ἵνα δαίμομ ἁλὰς ἀφαφωίδας οἰκήσουσα
ἦλθβ ἀκὰ σκυδίης, ἀκὰ δ' εἵπαο τέκμα τανύεσθαι,
μὴ νειὸμ τημῦτο ἐμαὶ βόβ εἵνεκα μαδῦ
τετραγυῖομ τέμνοιεν κατὰ ἀλλοτρίῳ ἀροτῆι.
ἢ γαφ κεν γυῖαβ τε καὶ αὐχένα κεκμηυῖαι
κόπρομ ὑπὸ πολυβοίνης, καὶ εἰ συμφαλίδβ εἶεν,
εἰναετὶ χόμβαι κεβρεαλκέβ. αἱ μὲν ἄρισαι

τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν. ἐπεὶ θεὸς ὄρτ' ἐκεῖνον
ἦλθε παρηέλιον καλὸν χρόν· ἀλλὰ βεῦτα
δίφρον ὑπερβάσας, τὰ δὲ φάεα μηκύνονται.
τίς δέ νύ τοι νήσων, πρῖον δ' ὄρος ἢ ἔνα δὲ πλεῖσον.
τίς δὲ λιμήν. πρίν δὲ πόλις. τίνα δ' ἔξοχα νυμφέων
φίλαο. καὶ πρίας ἡρωΐδας ἔσχες ἑτάρας.
εἰπὲ θεά. σὺ μὲν ἄμμι, ἐγὼ δ' ἑτέροισιν ἀείσω.
νήσων μὲν δολίχη, πρίων δέ τοι ἔνα δὲ πόργη.
τηὔγετον δ' ὀρέων. λιμένες γε μὲν εὐρύπρωιο.
ἔξοχα δ' ἀλλάων γυρτωΐδα φίλαο νύμφην,
ἑλλοφόνον βριτόμαρτιν, ἐύσκοπον. ἧς ποτε μῖνως
πλοιηθεὶς ὤπασσε ἑοῖ ἐρωτι κατὰ δρυμὸν ὄρεα κρήτης.
ἦλ
ἦ δ' ὅτε μὲν λασίῃσιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτοι νύμφη,
ἄλλοτε δ' ἰαμενῇσιν. ὃ δ' ἐννέα μοῦνας ἐφοίτα
παίπαλά τε λιμνάς τε, νὴ ἴκ ἀνέπαυσε δικτύν,
μέσφ' ὅτε μαρπτομένη· καὶ δὴ ἀχέδυν ἦλαρ πύργῳ,
πρηόνος ἐξ ὑπάρχοι. καὶ ἐνθορὲν εἰς ἁλιήων
δίκτυα. τὰ, σφὲ δύάωσεν. ὅθεν μετέπειτα λύδωνες
νύμφαν μὲν δίκτυναν, ὄρος δ' ὅθεν ἦλαρ νύμφη
δικταῖον καλέεσιν. ἀνεσήσαντο δὲ βωμός,
ἱδρά τε ἕζεσι. τὸ δὲ σέφος ἤματι κείνῳ,
ἢ πίτυς, ἢ ἀχίνος, μύρτιον δὲ χέρες ἄδικρι.
δὴ τότε γὰρ πέπλοισιν ἐνέχρη μύρσινος ὄζος
φ κούρης ὅτ' ἔφυγεν. ὅθεν μέγα χώρτος μύρτου.
ὅππι ἄνακτ' ἐύσπι, φαεσφόρε, καὶ δέ σε κείνης
κρηταιὲς λιτάιες καλέουσιν ἐπωνυμίῃ ἀπὸ νύμφης.

καὶ μὴν

καὶ μὴν λυρικῶν ἐγαρύσασθε. τῇ πρὶν ἔδωκας ετα ;
αὐτὴ θεὸς τῇδε λύρῃ κώμῳ. τοῖς δ' ἐνὶ κούρῃ
ὑμῖν παρὰ τύμβον ἰωλκιον ἔμμορε ἄεθλων.
καὶ μεφάλῃ ξανθῇ ἄλοχον δηϊονίδαο
πρίνια σὴν ὁμόθρονον ἐθήκατο. καὶ δέ σε φασὶ
καλὴν αὐτίκλειαν ἴσον φαέεσσι φιλῆσαι.
αἱ πρῶτα θοὰ τόξα καὶ ἀμφ' ὤμοισι φαρέτρας
ἰοδόκους ἐφόρησαν. ἀσύλῳρι δὲ φίλῳ ὤμοι
δεξιτεροί, καὶ γυμνὸς ἀεί παρεφαίνετο μαζός.
ἤνησας δέ τι πάγχυ πρὸ βρῴων ἀταλάντῳ, τοδοβρώω ἀγαλάντῳ
κούρῃσι ἰασίοιο συνοικτόνον ἀρηϊφίλαο.
καὶ ἐ κωμήτῃσίν τε καὶ ἐυσθενέεσσιν ἐλίξαξας.
ὅππῃ ἐπίκληρος καλυδωνίου ἀγρώσσῃς
μέμφονται κάπροιο. τὰ γὰρ σημήϊα νίκης
ἀρηϊφίλου εἰσῆλθεν, ἔχει δ' ἔτι θηρὸς ὀδόντας.
ὅς δὲ μὴν ὑλαίοντε καὶ ἄφρονα ξοῖνον ἔολπα
ὅς δὲ ἐπορ ἐχθαίροντας ἐν ἀΐδῃ μῶμήσασθαι
τρόπιν. ὃ γὰρ σφιν λαγόνες σωοῦν ἀδύσονται,
τάων μανιάλιν νᾶες φόνῳ ἀκρώρεια.
πρίνια. πολυμέλαθρε. πολύωρλι. χαῖρε χιτώνῃ
μιλήτῳ ἐπίδημε. σὲ γὰρ πρὶν ἄκτορ νηλεὺς
ἠγεμόνευε. ὅτε νήσοιν ἀνήγετο κεκροπίηθεν.
χησιάς. ἰμβρασίη. πρωτόθρονε. σοὶ δ' ἀγαμέμνων
πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῷ
μείλιον, ἁπλοΐης, ὅτε οἱ κατέδησας ἀήτας.
τοὔνεκεν ἠνίκα νῆες ἀχαιΐδες ἄστεα λήδειν

ἔπλεον

ἔπλεον ἀμφ' ἐλεφὴν ξαμενσίδι θυμωθεῖσαι.
ἦ μὲν γὰρ τοῖτός γε δύο ἐκαθίζετο νηὸς
ἄλλην μὲν κορέης, ὅτι οἱ σωελίξατο κούρας,
ἄρεα πλαζομένας ἀξείνια. τὴν δ' ἐνὶ λούσοις
ἡ μὲν ἔφη. ὄφελόν σε θυμὸν ἀπ' ἄγκεος εἶλεο παίδων.
σοὶ καὶ ἀμαζονίδας πολέμου ὣς θυμήτειραι
ἔγνωτε παρ' ξάλιν ἐφέσου βρέτας ἱδρύσαντο
φεύγω τὸ πέμνω. τέλεσσον δέ τοι ἱδρὸν ἱππῶν.
αὐτὰρ δ' ὅπι ἄνασσα πόλει πύλιν ὤρχήσαντο.
πρῶτα μὲν ἐν Καικήσιν ἐνόπλιον. αὖθι δὲ λύκλω
σησάμενοι χρὸν ἐνεμῶ. τὸ ἠείραν δὲ λίγειαι
λεπαλέον σύριγγας, ἵνα πλήσωσιν ὁμαρτῆ.
ἐν γὰρ τῶν ἔβρεια δίεσσα τετρλῶσι τοῦ
ἔργον ἀθλωσίνης ἐλάφω κακόν. ἔδραμε δ' ἠχὼ
σαρδίας, ἔς τε νομὸν βοδεκωΐδιον. αἱ δὲ πρόσασιν
ἄλλα κατεκροτάλιζον. ἐπεφόρεον δὲ φαρέτρας.
λεῖνο δέ τοι μετέπειτα πόλει βρέτας ἐνρυθέμεθλον
δωμήθη. τῷ δ' ὅτι θεώτερον ὄφελεν ἠὼς
ἐξ ἀφνειότερον. ξείνων πυθῶνα παρέλθοι.
ὣς ἔφα καὶ ἠλαίνων ἀλαπαζόμην ὑπείλησε,
λύγδαμις ὑμεναίης. ὠδὶ δὲ σφαῖρ ἱππημολγῶν
ἤγαγε λιμμενίων ἁμάθῳ ἴσον. ὅτι ἔφα παρ' αὐτὴν
λευκλιμένοι ναίουσι βοὸς πόρον ἰναχιώνης.
ἀ δ' ἐλὸς βασιλέων. ὅσον ἤλιτεν. ἐν γὰρ ἐμέλγεν
ὅτ' αὖτις σκυδίλων δὲ παλιμπετὲς, ὅ τέ τις ἄλλο
ὅσσον ἐν λιμνῶν καὶ ὑσμίνῃ ἔσαν ἅμαξαι,

νοσήσειν

νοσήσειν. ἐφίσου γὰρ ἀεὶ τὰ τόξα πρόκειται.
πρτνια μοῦνυχίη. λιμνοσκόπε χαῖρε φοβαίη.
μή τις ἀτιμήσῃ τὴν ἀρτεμιν. ὃ δὲ γὰρ οἰνεὺς
βωμὸν ἀτιμώσαντι, κακὸν τότλιμ ἦλθον ἀγῶνα.
μήδ' ἐλαφηβολίῃ, μήδ' εὐσοχίῃ ἐριδαίνειν.
ὃ δὲ γὰρ ἀτρειδῆς ὀλίγῳ ἐπενόμπασε μαθῶ.
μήδέ τινα μνᾶσθαι τὴν παρθένον. ὃ δὲ γὰρ ὦτο
ὃ δὲ μὴν ὠαρίῳ ἀγαθὸν γάμον ἐμνήσθυσαν.
μηδὲ χρὸν φύγειν ὠκιώσιον. ὃ δὲ γὰρ ἵππὼ
ἀκλαυτεὶ πόδι βωμὸν ἀπείπαρ μυκλώσαθαι.
χαῖρε μέγα μρεῖσα, καὶ εὐάντησον ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ.

ΑΡΤΕΜΙΝ ὃ γὰρ ἐλαφρὸν ἀφίδόντεσι.) Τὸ ἑξῆς, ἄρτεμιν ὑμνοῦμεν ἀρχόμενοι. Ἐφιάσθαι.) Διατείβειν. παίζειν. Ἐφεζομένη γοναῖσιν.) Ὁμηρ. ὀλίγον πᾶσθε ποτὶ γούνασι παππάζουσιν. Ἔα πάτερ.) Τὸ ἔα ἀσπαζόμενον καὶ ἐᾶν ὀξωόμενον, τὰ ἴδια ἢ τὰ ἀγαθὰ ἁπλοῦν. ψιλούμενον δὲ καὶ παροξωόμενον, τὸ συγχώρησον. καὶ δίδου. καὶ τὸ ἐάσῃ χρὴ δὲ, εἰ τότε νοῦν ἔα. Αεμμα.) Ἡ νδυρά. Αλλὰ φαθυφορείῳ τε.) Ἢ ὅτι λαμπαδοῦχον. ἢ αὐτὴ γὰρ τῇ ἑκάτῃ. ἢ ὅτι τὸν μαιδυομένης πλοίῳ εἰς φῶς. Λεγνωτόν.) Τὸ ἔχον ὦαν. τοτέσι τὸ ἀχλῆγον τοῦ ἱματίου. λέγναι γὰρ αἱ ὦαι. τὰ λώματα. οἱ ἱερωσοί. ἄπορ ὅμηρος θυσάνους καλεῖ. ἢ ἑκατὸν βύσσινοι παχυτέρου. τὸ δὲ ἑξῆς ἄρτεμοι, ὁπότε δὴ μὴ λύγκας ὀφθαλμοῖσι τε θοὰς ἐλάφους εὖ κρατέουσιν. ἐλαφηβολίῃ

Αμήτορας.) Αζώστους. μὴ παρθενωθυομένας. μήτορας γὰρ ἐζωγυνωτο ἂς ἔλυον ὅταν ἔμελλον παρθενοῦσθαι. ἢ ὅτι οἱ ἄγαμοι γυμνοὶ ἐβάδιζον. Αμνισίδας.) Αμνισὸς ποταμὸς κρήτης. ἀφ' ὃ

ἐνδρομίδας ληϊλικάς. Ἐνδρομίδας.) Τὰ ὑποδήματα. Ἡμῖνα νεῖμον.) Πρόειπόν μοι. Λῆς.) Ἀντὶ τοῦ θέλῃς.) Κατ' ἀκρόλοιπον δὲ θεσυλλαβῆς. Μεχρηται πολλαχοῦ τῇ λέξει καὶ ὁ θεόκριτος. Λῆς ποτὶ τὰν νυμφᾶν; λῆς ἀποπλέ τᾶσδε καθίξας. Σπαρνόν.) Στωΐκον. Μόνον ὅτ' ὀξέαισιν ὑπὸ ὠδίνεσσι γυναῖκος.) Ἡ αὐλὴ γὰρ ὅτι τῇ εἰλυθυίᾳ. Μέχεις.) Πρόειπόν ὅτι. Τυτθὸν μοι.) Ἀντὶ τοῦ σὲ τυτθόν.

Καὶ ἀρτέμωνος.) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἶσε τῇ. Διαμεβήκασι.) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὀπάσω δι μεταλλᾶς λ. κοινῇ ὑ δι ⟨ τῷ ἀπόλλωνι πολλάς.

Ἐπεκρήνωσε καρήατι.) Ὁμηρος. ὅτι κῦν μεφαλῇ καταυδήσω. λύκοι ὠδὴ μερκταῖον.) Ὀρος ἱερῆτις. ἐνικῶς δὲ τος εἴρηκε. λύκα δὲ ὄρη λέγονται πλεοναστικῶς. Χαῖρε δὲ καίρατος.) Ποταμὸς κρήτης, καὶ πόλις ἡ καίρατος ὕστερον λεγομένη. Ἀμορβός.) Ἀκόλουθους. παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Τὸς μὲν ἔτετμε.) Τὸ ἐξῆς. τοῦτο μὲν ἔτετμεν τῷ ἄκμονι ἡφαίστοιο. νῆσος δὲ ὅτι ἡ λιπάρα σκελίας. φῶτα ἵνα τὰ χαλκεῖα ἡφαίστου. ἔστι δὲ μία τῶν ἀιολίδων. λέγεται δ' ὅτι σιδηρᾶ διαφορὰ θρύπτοντι ἐν αὐτῇ ναῦται ἔωθεν ἐυρήκασι αὐτὰ ἐκ τῆς ἀναδύσεως τοῦ πυρὸς πεπανθέντα. καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἡ νῆσος λιπάρα διὰ τὸ αὐτὰ διαφορὰ ὄντα, ἐν γῇ μύδρος θαι. Περὶ μύδρου.) Σίδηρον πεπυρακτωμένον, παρὰ τὸ μυρεῖσθαι καὶ διαῤῥεῖν. Πρηόσιν ὀστείοισιν.) Ὅσα ὀρος μακεδονίας.

Φωτεα μουνόγλωσσα.) Καὶ ἡσίοδος. λυκηγορὴς δ' ὀφθαλμὸς ἔεις. Γλαύσσοντα.) Ὑπολάμποντα ὅθεν ⟨ γλαῦκος. Αὐτῷ τε βαρὺ σθένος, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔσθειν. Αἴτνῃ.) Ὄρος σικελίας. Κύκνος.) Νῆσος αὐλικὴ τῆς σικελίας ἡ λύρνος ἐστί. Εὖθ' οἵ γε ξαισῆρας.) Τὸ ἐξῆς. ἐπεὶ μέγα πολὺ τὸ ἄγημα εὖθ' οἵ γε ξαισῆρας. λέγει δὲ τὰς σφύρας ξαισῆρας παρὰ τὸ ξαίειν ⟨ φθείρειν τὰ ὑποπίπτοντα. Ἀμβολαδίς.) Ἐκδιαδοχῆς. Ἀκηδέος.) Ἀφοβοι. Αἰδῆ.) Τῇ μεπαυμένῃ, τῇ μελαίνῃ. Μορμύσσετον.) Ἐκφοβεῖ. Οὕτως ὀπῆρεια δύπτα.) Τὰ ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ δρῶντα. Ὠλοφας.) Ἀπέπλασας, ἐλέπισας. Κόμιμω ἐπηνέιματ' ἀλώσιμος.) Παθητικῶς τῷ μεφαλῷ γινόμενον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. τὸ γὰρ ζῶον οὕτω λέγεται

λῆς
ἀδαρνός
λευκὰ ὄρη
καίρατος
ἀμορβούς
λιπάρα
μύδρος
ὑπογλαύσσοντα
κύκνος
ξαισῆρας
ἀμβολαδίς
ἀκηδέος
ἀθῆ
μορμύσσετο
ὀπήρια
ὠλοφας

γνται ὅτι γνῶθι ἂν ἁρπάσῃ ἄγονθ· ὁ τόπος ὑφ' ἑτέρῳ ἐκείνῳ γίγνε-
ται. Κυδώνιον.) Ἔθνος Ἰρήτης. ἀφ' οὗ Ἰρητικόν. Κατακλιδίᾳ.) κυδώνιον, κατακλινίδα
τῷ φαρέτραν. Μόνιον σκληρόν.) Κατὰ μόνας νεμόμενον. Οἰ
λρέα λυγκός.) Εἶδος θηρίου. ὃ τὸ ὄρον πήγνυται. ὃ καλοῦσι λυγ- λύγξ
κούριον. Μαιναλίης.) Μαίναλον ὄρος Ἀρκαδίας. Πηγούς.) Λύ- μαίναλος
κους. Καὶ ὄμηρος πηγυδιμάλλω. Κωσσουριάδας.) Τὰς ὑπὸ Ἰυ- πηγούς
νῶν ἢ ἀλωπεκῶν πιθωμένας κώας. ἢ τὰς λακωνικάς. Ἰωσσου- κωσσουριάδας
είς γ' τόπος λακωνικῆς. Καὶ ὃ μόντα λαγώς.) Ὁ γὰρ λαγὼς
καὶ ὦ ὑφ' ἑαυτοῦ σκιμαῖται ὁ μύει. Καὶ ὕστριχος.) Ὑσειξ, θηρίον τι τα- ὕστριξ
χύτατον. Προμολῆς.) Ταῖς διόδοις τοῦ παρράσιου ὄρους Ἀρ- προμολῆς
καδίας. Μελαμψήφιδος ἀνάυρου.) Ποταμὸς θεσσαλίας ὁ ἄναυ- ἀνάυρου
ρος. Κράδων δ' ἀπελάμπετο χρυσός. Σημείωσαι ὅτι τὰς θη *
λείας ἐλάφους ἱστορικοὺς εἶπε. Κελάδοντος.) Ποταμὸς Ἀρ- κελάδοντος
καδίας. Κραιπίος.) Λόφος Ἀρκαδίας. Τυποκτόνε.) Τυπὸς κεραύνιος
βιασάμενος λητῶ, ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἢ Ἀρτέμιδος. Αἷ- τυτιοκτόνε
μων ἔπι.) Ὄρος θρᾴκης. Κατάϊξ δέ, ἡ λεγομένη καταιγίς. Μυ αἵμων
σῶ γ' ὀλύμπῳ.) Ἐσι γὰρ καὶ μακεδονίας. Ἐμμαξεαι.) Ἐμβαλ- κατάϊξ
λῃς. Κτιτεάφιν.) Φιν χωρὶς τοῦ σ ἀπὸ τοῦ μέτρου. Ἡ βλη- ἐμμάξεαι
τάι.) Βεβλημένα ὑπὸ Ἀρτέμιδος. Τρώγει.) Τρύχει, φθείρει. βλητάι
Τὰ δ' ὑπωρόϊ.) Ὑπωρὸς ἡ Φιλικὴ τράπεζα. Ἰυρίως δὲ ἡ θεοῖς ἀεὶ τρώγει
κατιθεμένη. τὸ δὲ ἑξῆς, πόθι μίαν ὑπωρὸν τὰ δίφρα πίθηται ἀεὶ ὑπωρός
νάτερθε καὶ ἀεὶ γαλόω. Εἶπ μὴν ἐμοὶ Φίλος.) Εἶπ μοι Φίλος, ὅς ἰις
ὑπὸ σοῦ πεπονεῖται. εἶπε δὲ καὶ αὐτός. Τόξα ἢ ἄντυγδ.) Ἀπὸ
Φ ἄντυγος τὸ ὅλον ἅρμα σημαίνει. Ἀκακήσιος. Ἀπὸ ὄρους Ἀρκα- ἀκακήσιος
δίας. ἢ ὁ μυδενὸς κακὸς πᾶσιλος ὤν. Τιρωθίος ἄκμων.) Ὁ μὴ καὶ τιρωθίος ἄκμων
μὼν ὑδὲ ποὶς ἄθλοις ἡρακλῆς. Πρωθρή.) Ἡ ἥρα. Πινύσκει.) Σῶ πινύσκει
φρονίζῃ. Ἰολακδύῃ ὁ ἡρακλῆς. Εα πρόκας.) Διὰ τὴν ἀδηφαγίαν
τὰ μείζω τ' ζώων κελδύῃ αὐτ' ἀγρδύφν. Φρυγίη.) Φρυγία ὄρος βα- φρυγία
χίνος. ἐνθα ἐκάκ ὁ ἡρακλῆς. Θεσσλάμανδ) Βασιλεὺς δρυόπων ὁ θεσσλάμας
θεσσλάμας. Ωκύθεον βιπέτηλον) τὸ ταχέως ἀνατέλλον, βίφυλλον. ὠκύθεον βιπέτηλος
Ὑπολυνίδας) Πύλας, πόλισμας. Ηνίκα δ' ἀε νύμφαι σε) τὸ ἑξῆς ὑπολυνίδας

ἰνωπῶιο λωίκᾳ ἀι νύμφαι μὴ νειὸν τιμᾶστ⊙. Ινωπῶῖο.) Ινωπός, ποτα-
μὸς δ' ἤλου. ἀιγύπτι⊙ δὲ δ⟦ᾳ⟧ὸ τὸν νεῖλον. ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκεῖ πλυμ-
μυρεῖ. ἢ ὅτι λέγεται τὸ ὕδατ⊙ τοῦ νείλου μετέχειν λαθραίως.

πιτάνη λίμναι ἀλαὶ δύο τέθμια Πιτάνη δὲ, πόλις μακεδόνιας. Η γνὶ λίμναις.) Λίμναι, δ' ἥμος
ἀπλικῆς. ἔνθα τιμᾶται ἡ ἄρτεμις. Αλὰς ἀραφανίδας.) Δύο ἁ-
λαὶ δ' ἦμοι ἢ ἀπλικῆς, ἁλαὶ ἀραφανίδι, καὶ ἁλαὶ ζωνίδι.
Τέθμια.) Τὰ νόμιμα τῶν τοξοσκυθῶν. τὸ θύειν οὐ ξύλους.

στυμφαλίδες Τημῶστ⊙.) Τλωικαῦτα τῶ ἀλλοτρίω. τὸ ἐξῆς. λωίκα ἀι νύμ-
φαι τὴν ἄρτεμιν ὀρχ⟦ᾳ⟧ὸν χορῶ κυκλώσοντες, μὴ γρύοιτο τὰς ἐμὰς βοῦς
ἐπ' ἀλλοτρίῳ μαδῶ ὀργάζεσθαι. καὶ γὰρ ὁ ἥλι⊙ ἐπέχει τὸν ἑαυ
τοῦ δρόμου, καὶ αὐτὸς ἐφορῶν τὸν χορὸν τῶν νυμφῶν. ὥς τε γίγνε-
σθαι πολὺ τὸ ἦμαρ ἢ νύκτας δι' αὐτὸ. Στυμφαλίδι.) Ηπειρωτι-
κοῦ. σύμφα γὰρ χωρίον ἢ ἤπειρον. λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ βοῦς ἐκεῖ
τοῦ ἤπειρον. Κόπρου.) Τοῦ ἐπαυλίου. Κραιπέας.) Διὰ τὸ
κόπρος κραιπέας πάγχυ τοὺς ὑδρεύσαντας ἔλκειν τὸ ὄδωρ. Γρύν.) Μητρόπολις παμφυ-
λίας. Τηΰγετος.) Ορος λακεδαίμονος. Εὐρίπου.) Εὔριπος
ὁ μεταξὺ εὐβοίας καὶ βοιωτίας ῥοῦς. καλεῖται δ' ὅτως ἡ δύβοια,
δ⟦ᾳ⟧ὸ τὸ ἐπιμήκη αὐτὴν εἶδος. λέγεται δὲ καὶ μακεις. Γορτωνί-
δα.) Κρητικῶν. ἀπὸ τόπου. Ελλοφόνου.) Νεβροκτόνου. Βριτό-
μαρτιν.) Βριτόμαρτις ὄνομα λύριον ἢ νύμφης. ἀφ' ἧς καὶ ἡ ἄρ-
τεμις ἐν κρήτῃ Βριτόμαρτις τιμᾶται, ὡς διόδυμος. Παίπα-
λα τε.) Τόπους τραχεῖς. Οὔπι ἄναυδ' ὑλῶπι.) Οὔπις ἐπιβέ-
νου ἀρτέμιδ⊙. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτούσας, ἢ παρὰ τὴν
θρέψασαν αὐτὴν ὄπιν. ἢ δ⟦ᾳ⟧ὰ τὰς ὑποβορείους ὥρας. ὄπιν. ἐκα-
βόλου. λοξώ. ἃς ἐτίμησεν ἀπόλλων καὶ ἄρτεμις. καὶ ἀπὸ μιᾶς μὲν
ὄπις ἡ ἄρτεμις. λοξίας δὲ καὶ ἑκάβολ⊙ ἐκ τῶν λοιπῶν, ὁ ἀπόλ-
λων. Υψηΐς.) Η λυσιώνη. Ιώλκιον.) Τὸν τύμβον τοῦ ωελίου.
ὑψηΐς ἰώλκιος Ιώλκι⊙ γὰρ ὁ πελίας. Καὶ λεφάλου ξανθῶι.) Ηγουν τῶι πρό-
κνου, καὶ καλὴν αὐτὴν κλειναν. ἢ τῶι μητέρα ὀδυσσέως. ἢ ἄλλου τι
νος. Ποδαρκέος.) Τὴν τοῖς ποσὶν ὀρθὸν ἔχουσαν, καὶ ὁρμῶσαν. Οὐ-
λαίου ξοίκου δ' ἐμὴν ὑλαῖον τε.) Υλαῖ⊙ καὶ ξοῖκ⊙ λέγονται οἱ ἀγκαδί-
αν. ὃς

ων. ὃς ἀνείλων ἀπαλάντῃ βιαζομένους αὐτῷ. Τῶν μαινα-
λίη νᾶϊς φόνῳ.) Τῶν λαγόνων τῷ ἰσχίῳ. Νᾶϊν.) Ἐσαξεν. ἔ- νᾶϊς
βρεξεν. ὄθεν καὶ νᾶμα, καὶ νασμός. Χησιάς.) Χήσιον ἀκρωτή- χήσιος
ριον τῆς σάμου. Ἴμβρασος ποταμὸς τῆς σάμου. Ραμνουσίδι.) ἴμβρασος
Ραμνοῦς λίμνη ἀπήκης. ᾠδε τῇ νεμέσει ὁ ζεὺς συνεκαθεύδη- ραμνοῦς
σεν. ἤ τις ἔτεκεν ὠόν. ὅπερ ἐυροῦσα ἡ λήδα, ἐθέρμανε. καὶ ἐξέβα
λε σὺν διοσκούροις, καὶ τῇ ἑλένῃ. Αξεινία.) Ορος ἀρκαδίας. ἀξεινία
Τὸν δ' ὠὶ λούσοις.) Η ζυθεία τὰ λουσα. ὡς ἡρωδιανός. Εἴλεο λούσοις
παίδων.) Μανεῖσαι γὰρ αἱ τρεῖς αὐτὸ θυγατέρες, πάλιν δὲ
τῆς ἀρτέμιδος ἡμερώθησαν. ὁ δὲ, ἱππίζει ἱδρὰ δύο. ᾧ μὲν θεῖος.
ᾧ δὲ ἠμείνης. διότι τὰς κόρας ἡμέρωσεν. Ιππώ.) Μία τῶν ἀμα- ἵππω
ζόνων. Εργον ἀθλιωτάτης.) Αθλιωτὰ γὰρ ἔφορος πάσης τέχνης.
Σαρδίας.) Πόλις λυδίας. Βρεκεκώθιον.) Μεταξὺ λυδίας καὶ σαρδίας βρεκεκώθων
φρυγίας. Ρέα λιγυ πνοῇσι.) Ομηρος. ὃν ὅτε λάϊνος ἅλις ἀ- λάϊνος
φετος ἔνδον ἔεργε. Καὶ ἠλαίνων.) Μωραίνων. Βοὸς πόρον
ἀναχιώνης. Η ἶσις, ἡ εἰς βοῦν μεταμορφωθεῖσα. Βόσπορος δὲ εἰσὶ
δύο. ὅ, τε τοῦ βυζαντίου, καὶ ὁ κιμμέριος. Μουνίχιον.) Μουνίχιον μουνίχιος
γὰρ ὄρος μέρος τοῦ πειραιῶς, τοῦ λιμένος τῶν ἀθηνῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΛΟΝ.

ΗΝ ἰδρὶν ὦ θυμὲ, τίνα χρόνον, ἢ πρὶν ἀείσης
δῆλον. ἀπόλλωνος κουροτρόφον. ἢ μὲν ἄπασαι
κυκλάδες, αἵ νήσων ἱδρύσαντο εἰν ἁλὶ λιῆνται,
εὐῦμνοι. δῆλος δ' ἐθέλει τὰ πρῶτα φορεῖσθαι,
ἐκ μουσέων. ὅτι φοῖβον ἀοιδάων μεδέοντα
λουσέ τε καὶ σπείρωσε, καὶ ὡς θεὸν ἤνεσε πρώτη.

ὡς μᾶζαν ἦρ ἀοιδὸν, ὃ μὴ πίμπλειαν ἀείσει,
ἔχθοσιν, τὼς φοῖβος ὅ τις δήλιος λαθηται.
δήλῳ νῦν ὄιμης ἀρδαλόσομαι, ὡς ἂν ἀπόλλων
ἰωὴν ἀωήσῃ με φίλης ἀλέγοντα τιθωνης.
ἰείνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος οἷα θ' ἁλιπλὴξ,
αἰθυίης καὶ μᾶλλον ἐπίδρομος ἠὲ πόρ ἵπποις,
πάντῳ ὑνεσήρικται. ὃ δ' ἀμφί ἑ πρυλὶς ἐλίσσῃ,
ἰκαρίσ πολλὼ ἀρμαλιὰ τέτακται ὕδατος ἄχνη.
ὣς σφε καὶ ἰχθυβολῆας ἁλίπλοοι ὑνάλυσαν.
ἀλλά οἱ ὃ νεμεσητὸν ὑπὶ πρώτῃσι λέγεσθαι
ὁππότ' ὂς ὠκεανόν τε καὶ ὂς τιτωνίδα τηθὺν
νῆσοι ἀολλίζονται. ἀεὶ δ' ἕξαρχος ὀδύρει.
ἦλθ' ὄπιθεν φοίνισσα μετ' ἴχνια μοῦνος ὀπηδεῖ.
ἄκνοτος. καὶ μάλιστα ἀβαντιὰς ἐλλοπίωνι,
ἁρδὼ θ' ἱμερόεσσα, καὶ ὧδ' ἐπωνήξατο λύπης
ἐξ ὕδατος τὰ πρῶτα. σαοῖ δέ μιν αὐτ' ὠὶ βάλεσθαι.
κεῖναι μὲν πύργοισι πολισσοπέεσσιν ὀρύμναι,
δῆλος δ' ἀπόλλωνι. τί δὲ σιβαρώτερον ἔρνος;
τείχεα μὲν καὶ λαὸς ὑπαὶ ξιφέων κε πέσοιεν
στρυμονίου βορέαο. θεὸς δ' ἀεὶ ἀσυφέλικτος.
δῆλε φίλη, σῖός σε βοηθόος ἀμφιβέβηκεν.
εἰ δὲ λίην πολέος σε πολυτροχόωσιν ἀοιδαὶ,
πρὶν ἐνιπλέξω σε, τί φρι θυμὸς ἀκούσαι.
χ' ὡς τανύπτερα μέγας θεὸς ὄρεα θείνων
ἄορι τειλυλόχινι, τὸ οἱ τελχῖνες ἔτυξαν,
νήσους εἰναλίας ἐργάζεο. νόρθε δὲ πάσας

ἐκ νεάτης

ἐκ νεαλτὴν ὤχλιασε καὶ εἰσεκύλιασε θαλάσσῃ.
καὶ τὰς μὲν κῆτ βυθὸν ἴν' ἠπείροιο λαθωνται
πρυμνόθεν ἐρρίζωσε. σὲ δ' ὦκα ἐθλιβεν ἀνάγκη.
ἀλλ' ἄφθιτος πελάγεσιν ἀπέπλεθε. ὄνομα δ' ἐὼν ἀσβίη
ἀσβίη τὸ παλαιόν. ἐπεὶ βαθὺ ἦλασε τάφρον
ἐρανόθεν φεύγοντα διὸς γάμον ἀσίει ἴσην.
τόφρα μὲν ὄφρα σοι χρυσείην ἐπεμῖσγε λητὼ,
τόφρα δέ τ' ἀσβίη, σὺ καὶ ὀλίγον ἔκλεο δηλος.
πολλάκις ἐκ τροιζῆνος ἀφ' ἑξαύθοιο πολίχνης
ἀρχέμαοι ἐφύρσαν ἐρεσσόμενοι γύαλα κάλπυ
ναύτᾳσι ἐπθυκέλασσε. καὶ ἐξ ἐφύρης ἀνιόντες,
οἱ μὲν ἔτ' ὦκα ἴδον ἄνδα. σὺ δὲ σεινοῖο παρ' ὀξιὰ
ἐρράμεθε εὐρίπορο πόρον κανάχησιν ἰέντος.
χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ ἀνιαμένη ἁλὸς ὕδωρ,
μέσφ' ὃς ἀθρωαίων προσφνήξαο σωμίον ἄκρον.
ἦ χίον. ἢ νήσοιο δαΐβροχον ὕδατι μαζὸν
παρθενίης. ἔτ' ὤων γὰρ ἔλιω σὰ μοῦνος. ἦχί σε νύμφαι παρθενία
γείτονες ἀγραίαι μυκαλησσίδες ἐξείνισαν.
ἠνίκα δ' ἀπόλλωνι γλυκύθλιον ἔδρας ἐπέσχες
τοῦτο τριαὐτιμοιβὸν ἀλίπλοοι ὄνομ' ἔθεντο.
ἔνεκεν ὄφρ' ἔτ' ἄδηλος ἐπέπλεες. ἀλλ' ὅτε πύντου ἄδηλος
λύμασιν ἀγραίοιο πόδας ὑγιεθήκατο ξίφας.
ἔδρ' ἤρεω κοτύεσσαν ὑπαίτρεες. ἡ μὲν ἀπάλαις
δεινὸν ἐπεβρωμᾶτο λεχωΐσιν. αἱ δὲ παῖδας
ἐξέφερον. λητοῖ δὲ δόκησιν ὄφιν ἐμοῦν μοιῶν
ζωὸν τεκεῖν ἤμελλε φιλαίτερον ἄρεος υἷα.

ζωὸν ξα

ἦλθε

ὣς ἔφατ᾽ ἠὲ αὐτὴ μὲν σκοπιὴν ἔσχεν ἀνθρώπων εἴσω
πολυχώνῳ μέγα δή τι καὶ ὃ φατὸν. ἔργα δὲ λητῶ
τειρομένῳ ὠδῖσι. δύο δέ οἱ ἔιαρ φρονέοντε
γαῖαν ἐποπτεύουτον. ὁ μὲν πίδαρ ἠπείροιο
ἦμεν᾽ ὑλήεις κορυφῆς ἀπὸ θρήικα ἅπαν,
θέρος ἀφῆς ἐφύλασσε ζωὴν ἔντεσι. τὼ δέ οἱ ἵππω
ἑπτάμυχον βορέαο παρὰ πρόπολον ἠυλίζοντο.
ἦδη δ᾽ ἀπὸ νησαίων ἑτόρη σκοπὸς ἐυρείαων
ἦσο κόρη θαύμαντος ἐπαΐξασα μίμαντι.
ἔνθ᾽ οἱ μὲν πολίεσιν ὅασαις ἐπεβάλλετο λητὼ,
μίμνον ἀπειλητῆρες, ἀπετρώπων δὲ δέχεσθαι.
φοῖβε μὲν ἀφνειδίη, φοῖβε δ᾽ ὄρος ἱερὸν αὖης,
παρθενίον. φοῖβε δ᾽ ὁ νόρων μετόπισθε φνωμός.
φοῖβε δ᾽ ὅλη πελοπηὶς ὅση παρανέκλιται ἰσθμῷ.
ἔμπλεω ἀιγιαλοῦτε καὶ ἄργος. ὃ γὰρ ἐκείνας
ἀτραπιτὸν ἐπάτησεν. ἐπεὶ λαχεν ἵνα χρεὼ ἦεν.
φοῖβε καὶ ἀονίη τὸν ἔνα δρόμον. αἳ δ᾽ ἐφέποντο
δίεκητε σροφέητε, μελαμφήριδος ἔχουσαι
ἰσμηνοῦ χόρα πατρός. ὃ δ᾽ εἶπεν πολὺν ὄπιθεν
ἀσωπὸς βαθύγουος. ἐπεὶ πεπάλαικε λιβραιωῖ.
ἦδη δ᾽ ὠδινηθεῖσα χρυσοπαπύλαν νύμφη,
αὐτόχθων μελίη, καὶ ὠδῖνας ἔχε παρειών.
ἥλικος ἀθμαίνουσα πόδι δρυὸς ὡς ἴδε χαίτην
σειομένην ἑλικῶνος. ἐμαὶ θεαὶ εἰπατε μοῦσαι
ἥ ῥ᾽ ἐτὸν ἐγγύονον τότε δρύας ἠνίκα νύμφαι.
νύμφαι μὲν χαίρουσιν ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει.

νύμφαι

νύμφαι δ' ἄν μιλαίνσιμ, ὅτε φρυσὶν ἄκ ἔπι φύλλα.
ταῖς μὲν ἔτ' ἀπήλλων ἐπωκόλπιθ ἀινὰ χολώθη.
φθέγξατ' δ' ἄκ ἀτέλεσον ἀπειλήσας ὠδῖ θήβη.
θήβη. πίπτε τάλαινα χθὼν αὐτίκα πύργον ἐλέγχεις,
μή πω μή μ' ἀέκοντα βιάζεο μαντεύεσθαι.
ἄ πω μοι πυθῶνι μέλει τεμπρδήϊθ ἕδρη.
ἀ δέ τι πω τέθνηκεν ὄφις μέγας. ἀλλ' ἔτι μεῖνο
θηρίον αἰνοχάρειον ἀφ' πλειστοῖο καθόρπω, πλησσος ποταμος
παρνησὸν νιφόεντα πολυσφεῖ γυίοις μύκλοις.
ἀλλ' ἔμπης ὀρέω τι χαμώτερον ἢ ἀφ' δαφνης.
φεῦγε πρόσω. ταχινός σε μιχήσομαι αἵματι λούσων
τόξον ἐμόν. σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικὸς
ἔλλαχες. ἀ σύ γ' ἐμεῖο φίλη τροφός. ἀ δὲ μιθαιρὼν
ἔσσεται. ἐναγέων δὲ καὶ ἐναγέεσσι μελοίμαν.
ὡς ἄρ' ἔφη. λητὼ δὲ μετάτροπθ ἄνδρις ἐχώρει.
ἀλλ' ὅτ' ἀχαιϊάδας μὲν ἀπηνήσαντο πρὸς δῶ
ὀρχομενίους, ἐλίκη τὲ πρεσβώων θ ἑταίρη,
βῶλαι τε δεξαμεναῖο βοόσασις οἰνιάδαο, δεξαμενος
ἄψ δ' ἐς θεσσαλίην πόδας ἔτρεπε. φεῦγε δ' ἀΰπνους
καὶ μεγάλην λαβοῦσα, καὶ οὐ χειρωνίδας ἄκρας.
φεῦγε δὲ καὶ πλωτοὺς ἐλιασόμενθ δι' τεμπέων.
ἤρη. σοὶ δ' ἔτι τῆμθ ἀνηλεὲς ἦτορ ἐκεῖνο.
ἀ δὲ κατεκλάσθης τὲ καὶ ὤκτισας. ἡνίκα πήχεις
ἀμφοτέρας ὀρέγοισα, μάτην ἐφθέγξατο ῥῖα.
νύμφαι θεσσαλίδες πταμὲν γθόνθ. εἰ πατὲ πατρὶ
κοιμῆσαι μέγα χεῦμα. πολυπλέξαθε γθονίῳ

λιασόμθναι τὰ χλωὸς ὧν ὕδατι τέκνα τεκέσθαι.
πλωειὴ φθιῶτα. τίνῶ ἀνέμοισιν ἐρίζεις.
ὦ πάτερ. ὃ μὴ ἵππον ἀέθλιον ἀμφιβέβηκας.
ἦ ῥα νῦ ὦδ' αἰεὶ ταχινοὶ πόδες. ἢ ἐπ' ἐμεῖο
μοῦνοι ἐλαφρίζονσι. πεπρίησαι δὲ πέτεσθαι
σήμερον ἐξαπίνης. ὅδ' ἀνήκεστ'. ὦ ἐμὸν ἄχθος.
πρῖ σε φορῶ. μέλεοι γὰρ ἀπειρήκασι τόνοι τοι.
πήλιον ὦ φιλύρης νυμφήϊον. ἀλλὰ σὺ μεῖνον.
μεῖνον. ἐπεὶ καὶ θῆρες ὧν ἄρεσι πολλάκι σεῖο
ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι.
τῶ δ' ἄρα καὶ πλωειὸς ἀμείβετο δῶκρυα λείβων.
λητρῖ. ἀναγκαίη μεγάλη θεός. ἀ γὰρ ἐγωγε
πρότερα σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι. οἶδα καὶ ἄλλας
λοχεαμφὼς ἀπ' ἐμοῖο λεχωΐδας. ἀλλά μοι ἥρη
δαφιλὲς ἠπείλησεν. ἀπαύγασαι οἷον ἔφεδρον
ἄρεα ἐξ ὠφρίο σκοπιὴν ἔχει. ὅς με μὲν εἶα
βυσσόθεν ἐξορύσειε. τί μήσομαι ἢ ἀχλέσθαι
ἢ δύ τι πλωειόν. ἵτω πεπρωμένον ἦμαρ.
πλήσομαι εἵνεκα σεῖο, καὶ εἰ μέλλοιμι ξοάνων
δαιδαλέων ἄμεινον ἔχων αἰώνιον ἔρξειν.
καὶ μόνος ἐν πταμοῖσιν ἀτιμότατος καλέεσθαι
ἠνίδ' ἐγώ. τί πόθεν σε. κάλει μόνον εἰλήθυιαν.
εἶπε. καὶ ἠρώησε μέγαν ζόον. ἀλλ' ὁ ἀρὴς
παγχάλκεος πολύλυμνα κατ' ἄκματα μέλλων ἀείρας
ἐμβαλέειν δίνῃσιν ἀκηρύξαι δὲ ζείεθρα.
ὤχθησ' δ' ὅ μαρμαίρησε. καὶ ἀσπίδα τύπτεν ἀκωκῇ
δούρατι

αμπωτις ἀνάπαυσις ἡμερὰ ὅπου ἀναπαύεται τὸ ὕδωρ καὶ σάλος ἔρχεται

δοῦρατο. ἦλθ' ἐλέλιξεν γνόπλιον. ἔτρεμε δ' ὄασις
ὄρεια καὶ πελίον μεγανώνιον. αἶψα δὲ δυσαεὶς
ὄβριμος πνοιὰ πίνδοιο. φόβῳ δ' ὠρχήσαρ πᾶσα
θεσσαλίη. ῥῖγος γὰρ ἀπ' ἀστέρος ἔβραχεν ἦχος.
ὡς δ' ὁπότ' αὐτυαίαν ὄρεος πνοιὴ τυφομένοιο
σείονται μυχαὶ πάντα, κατὰ δαίοιο γίγαντος
εἰς ἑτέρην βιαρὴν ἐπωμίδα μινυμένοιο.
βρμαϋσραί τε βρέμεσιν ὑφ' ἡφαίστοιο πυρωθεὶς
ἔργα θ' ὁμοῦ. δεινὸν δὲ πυρίκμητοί τε λέβητες
καὶ τρίποδες πίωρυτοι ἐπ' ἀλλήλοις ἰαχοῦσι,
πῆμος ἔγρετ' ἀρβος σακέος τόσος ἐνυάλιος.
ὠκείως δ' ὄκα ἄντις ἐχάζετο. μῖμνε δ' ὁμοίως
καρτερὸς ὡς τὰ πρῶτα. θοὰς δ' ἐσήρατο δίνας
εἰσόκε οἱ κοινὴς ἐκέκλετο. σώζεο χαίρων.
σώζεο. μὴ ἴυγγ' ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα φῶτος
αὖτ' ἐλεημοσύνης. χάρις δέ τοι ἔσσετ' ἀμοιβή.
ἦ. καὶ πολλὰ πάροιθεν ἐπεὶ κάμεν ἔσχε νήσους
εἰναλίας. αἶψ' ὅ μιν ἐπόρε μεγάλως ἐδέξατο.
ὃ λιπαρὸν νήσοισιν ἐκίνασσεν ὄρμον ἔχουσα.
ὅσ' ἦ τις λοβάκυρα φιλοξεινοτάτη ἄλλων.
ἴσις ἐπεὶ πάσησιν ἐφ' ὑψηλοῖο μέμαντο
ὠγυγίης μάλα πολλὸν ἀποίξασθεν. αἶψ' ὑφ' ὁμοκλῆς
πασυδίῃ φοβέουσ' ἠὲ ξόον ἦμ τινα τέτμοι.
ὠγυγίῃ δ' ἤπειτα κόων μεγαπηίδα νῆσον
ἵκετο χαλκιόπης ἰδρὸν μυχὸν ἡφαίστης.
ἀλλά ἑ παιδὸς ἔρυκεν ἔπος τόδε. μὴ σύ γε μῆτερ

τῇ με τέκοις. ὅτ' οὖν ὧν μέμφομαι ὃ δὲ μεγαίρω
νῆσον. ἐπεὶ λιπαρή τε καὶ ἔυβοτος εἰνύτις ἄλλη.
ἀλλ' οἱ ἐκ μοιρέων τίς ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος
ἔσι σωτήρων ὕπατον μητίσασθαι.
ἴξεται ὃκ ἀέκουσα μακηδόνι κοιρανέεσθαι,
ἀμφοτόρη μεσόγεια. καὶ αἱ πελάγεσι κάθηται.
μέχρις ὅπου πρωτή τε καὶ ὀπόθεν ὠκέες ἵπποι
ἠέλιον φορέουσιν. ὅθ' εἵσεται ἥθεα πατρός.
καὶ νύ ποτε ξωός τις ἐλεύσεται ἄμμιν ἄεθλος.
ὕσδερον ὁππότ' ἀνοίμην ἐφ' ἑλλώτεσσι μαχαίραν
βαρυαρμενίων, καὶ μελόμην ἀνασήσασθαι ἄρηα.
ὀλιγόνοι τινὲς δὲ ἀφ' ἑσπόρου ὄσσα κατόοντος
ξώσονται νιφάδεσσιν ἐοικότες. ἢ ἰσάριθμοι
τείρεσιν. ἥνίκα πλεῖσα κατ' ἠόρα βόσκολέονται.
φρύγια καὶ κῶμαι λοπρῶν καὶ δελφίδες ἄκραι
καὶ πεδία λιασαῖα. καὶ ἤπειροι φάραγγες
ἀμφιπολεύνονται. ἴδωσι δὲ πίονα καρπὸν
γείρυος ἀμβολόοιο. καὶ ὀκέτι μοῦνον ἀκουήν.
ἀλλ' ἤδη παρὰ νηὸν ἀπαυγάζοιντο φάλαγγες
δυσμενέων. ἤδη δὲ παρὰ τριπόδεσσιν ἐμεῖο
φάσγανα καὶ ζωστῆρας ἀναιδείας ἐχθομένας τε
ἀτίσας. αἱ γαλάτῃσι κακὴν ὁδὸν ἄφρονι φύλῳ
σήσονται. τέων αἱ μὲν ἐμοὶ γόρας. αἱ δ' ὑπὸ νείλῳ
ἢν πυρὶ σὺν φορέουσαι ἀκοντίσαντας ἰδοῦσαι
λείσονται βασιλῆος ἀέθλια πρὸς κρατόντος
ὀδυσσόμεναι πολεμαῖε. τά τοι μαντήια φαίνω.

αἰνεί

ἀὐνείσεις μέγα δή τι φρὴ εἰσέπι γαστρὶ μαίτηρ
ὑσδρομ ἥματα πάντα. σὺ δὲ ξυμβάλλεο μῆτερ.
ἔσι δυσιδομφὴ τὶς ἐν ὕδατι νήσῳ ἀφαιὴ,
πλαζομφὴ πελάγεσσι. πρόδις δέ οἱ ἄχ ἑνὶ χώρῳ.
ἀλλὰ παλιρρόϊη ὠὴνήχεται ἀνθρίκῳ ὥς.
ἔνθα νότῳ ἔνθ' εὖρῳ ὅπῃ φορέῃσι θάλασσα.
τῇ με φόροις. μείνω γὰρ ἐλεύσεται εἰσενέλευσαν.
αἴ μὲν τόσα λέγοντ' ἀπέτρεχον εἰν ἁλὶ νῆσοι.
ἀστρίη φιλόμολπε. σὺ δ' ἐυβοίητε κατίηις
λυκλάδας ὀφομφὴ πορφυρέας, ὅτι παλαιόν.
ἀλλ' ἔτι φρι μετόπιθε γεραίσιον εἴωθε φῦκος
ἔσω δ' ἐς μέσσῃσι κατωκισμένα ὑ λιπὼ
φῦκος ἄπαν φλέξας. ἐπεὶ πορφυρέῳ πυρὶ
τλήμου' ὣς ὠδίνεσσι βαρυομφάλῳ ὀρόωσα.
ἤρκεσσε με ξέξομ ὅ, φρι φίλον. ὁ γὰρ ἀπειλὰς
ὑμετέρας ἐφύλαξα. πόρα πόρα εἰς ἐμὲ λαῖφος.
ἔννεπεν. ἦλθ' ἄρξαντ ἄλλης ἀπεπαύσατ λυγρῆς
ἔργου δ' ἰνωτῖο παρὰ ξόον. ὅν τε βάδισον
γαῖα τότ' ἐξανίσειν ὅτε πλήθουσι ξείθρω
νεῖλος ἀκρ μεμνοῖο κατόρχεται ἀὐλοπῆος.
λύσατ δὲ χάλασ. ἀκρ δ' ἐκλίνθη ἔμπαλιν ὤμοις
φοίνικος πρὸ πρέμνου, ἀμηχανίης ὑπὸ λυγρῆς
τειρομφὴ. νόσφι δὲ δῖα χροὸς ἔρρεψε ἰδρώς.
ἔπτε δ' ἀλυσθ μαίνασα. τί μητέρα κοῦρε βαρύεις.
αὖτε φρι φίλε νῆσος ὑπὸ πλώσασα θαλάσσῃ.
γείνεο γείνεο κοῦρε καὶ ἥπιος ἔξιθι κόλπου.

νύμφας δῖος Βαφύθυμε. σὺ δ' ὄκα περ ἔμελλες ἄπυστος
δίων ἔμμεναι. τίνος προσέφραδον ἀγγελίων τις.
ἦε τε δ' ἔτ' ἀθανάτοισι. φόβῳ δ' ἀνεμώσατο μῦθος.
ἦρα τιμήεσσα, πρὸ τῆς χρεῖα θεάων.
σὴ μὲν ἐγώ. σὰ δὲ πάντα, σὺ δὲ μερόπεσσι κάθηαι,
γνησίη ὀλύμπιος. καὶ ὁ χόρας δείδιμεν ἄλλως
θηλυτερίζω. σὺ δ' αἴνασσε τὴν αἴτιον εἶσαι ὀργῆς.
λητώ τοι μήτηρ ἀνάλυεται φίλον υἱόν.
ἄλλαι μὲν πᾶσαι μιν ἀπέσυγον. ἡ δ' ἐδέχετο.
ἀσβίη δ' ὀνομάζει παροχωμένῳ ἠκάλεσσεν.
ἀστερίη πέτριον ἠκὸν σάφορ. οἶδα καὶ αὐτή.
ἀλλὰ φίλη δώκασι γὰρ ἀμύνειν πέτνια δούλοις
ὑμετέροις. δοὶ σεῖο πέδον πατέουσιν ἐφετμῇ.
ἦ, καὶ ὑπὸ χρύσειον ἐδέθλιον ἷξε λύων ὠς
ἀφτέμιδος. ἦ τίς τε θοὸς ὅτε παύσεται ἄγρης
ἵξει θηρήτειρα παρ' ἴχνιον. ἄτας δ' αὐτῆς
ὀρθὰ μάλ' αἰὲν ἔρεζε θεὸς ὑπολέχθαι ὁμοκλῇ.
τῇ ἰκέλη θαύμαντο ὑπὸ θρόνον ἷζε κούρη.
λείπε δ' ἄρ' ἐκπρὸ σφετέρης ὠκὺ λήθεται ἔφρης.
ἄρ δ' ὅτε δὴ λήθοιο μάλ' ὠκὺ πότμος ὑπνος ἔρείσει.
ἀλλ' αὖτε μεγάθοιο πρὸ γλωχῖνα θρόνοιο
τυτθὸν ἀναπλίνασα κατήφασε, λέχεος ἔνδον.
ἄρ δ' ἔπρεπε ζώνην ἀνάλυεται. ἄρ δὲ τάχειας
ἐκδρομὰς ἔδας. μή τι καὶ ἀμφίδρομον ἔπος εἴπῃ
δυσπότις. ἦ δ' ἀλεγεινὸν ἀλάστορα ποσσὶν ἔδησε.
οὕτω νῦν ὦ ζωὸς ὀνείδεα, καὶ γαμέοιτε

λαθεται

λάθεσθε, καὶ πίκριτε μιεκρυμμένα. μὴ δ' ἔθι δεῖλαὶ
δυσοκέες μογέεσιν ἀλετείδες. ἀλλ' ἔθι φῶκα
ἐνάλιαι πίκεσσιν ἐνὶ ποιλάδεσσιν δρήμοις.
ἀεσδίη δ' ἐδέν τι βαρυώμαι ἕινεκα δεῖδε
ἀμπλακίης. ἐδὲ δ' ἔειν ὅπως ἀρβύμα ἐέξω
τόσσα δέοι, μάλα γάρ τε κακῶς ἐχαρίσσατο λητοῖ.
ἀλλά μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι. ὅππως ἐμεῖο
δέμνιον ἔκ ἐπάτησε, δόος δ' ἀνθείλετο πόντῳ.
ἦ μὴν ἔφη. μύκηνοι δὲ θεοὺς μέλπρυτες ἀοιδοὶ
μηόνιον πακτωλὸν ἐκυκλώσαντο λιπόντες
ἑβδομάκις πτολ. δῆλον. ἐπήεισαν δὲ λοχείῃ
μεσσάτῳ ὄρνιθες ἀοιδότατοι πετεηνῶν.
ἔνθεν ὁ πᾶις τρασάς τε λύρῃ ἐνεδήσατο χερσὶν
ὕσδρον ἐασάκι μύκηνοι ἐπ' ὠδίνεσσιν ἄεισαν.
ὄγδοον ἐκέτ' ἦεισαν. ὅθ' ἔκθορεν. αὖθ' ὡΐ μακρὸν
νύμφαι δηλιάδες ποταμοὺ ῥόῳ ἀρχαίοιο
ἔπαεν ἐληθυίης ἱερὸν μέλος. αὐτίκα δ' αὐθὶς
λάκεν αὐτήχησε δ' ἀκπευσίλω ὀλολυγμῷ.
ὃ δ' ἦρι νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλετο ζωός.
χρύσεα τοι τότε πάντα θεμείλια γείνετο δῆλε.
χρυσῷ δὲ τροχοῦσι πανήμερος ἔρρεε λίμνη.
χρύσειον δ' ἐνόμασε ῥοιήθλιον ἔρνος ἐλαίης.
χρυσῷ δὲ πλήμυρε βαθὺς ἰνωπὸς ἰλιχθείς.
αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἀπ' ὄζου ἕιλεο πᾶσιν.
ᾧν δ' ἐβάλου κάλπισιν. ἔπος δ' ἐφθέγξαο τοῖον.
ὦ μεγάλ', ὦ πολύβωμε, πολύωνυμ', πολλὰ φορεῦσα,

πίονος

πίουσι ἤπειροί τε, καὶ αἱ πολυναίετε νῆσοι.
αὐτὴ ἐγὼ φιάλῃ σύσιρον. ἀλλ' ἀπ' ἐμείο
δήλιον ἀπόλλωνα μεκλήσεται. ὅς δέ τις ἄλλη
γαιάων τσσόν δὲ θεῶν περιλήσεται ἄλλῳ.
ὅ μοι ἀρχυὶς μερέιοντι προσιδάωνι λεχαίῳ.
ὅ πάγον ἑρμείῃ λυλλιώιον. ὅς δὲ μιήτη,
ὡς ἐγὼ ἀπόλλωνι. καὶ ἔσομαι ὅκ ἔτι πλαγκτή.
ὧδε σὺ μὲν κατέλεξας. ὁ δὲ γλυκὺ ἔπαζε μαζόν.
ζῷ καὶ νησάων ἁγιωτάτη ἐξέπι μείνω
λιλήζῃ ἀπόλλωνος κουροτρόφος, ὅς δέ σ' ἔγνω
ὅ δ' ἀΐδης, ὅ δ' ἵπποι ὡς σείβοσιν ἄρης.
ἀλλά τοι ἀμφιετεῖς δεκατηφόροι αἰὲμ ἀπαρχαὶ
πέμπονται. πᾶσαι δὲ χορὸς ἀνάγουσι πόλησι.
αἵ τε πρὸς οἰκία, αἵθ' ἑσπόρον, αἵτ' ἀνὰ μέσσα
λιλήρους ἐσήκαντο, καὶ οἱ καθύπερθε βορείης
οἰκία δυνὸς ἔχουσι πολυχρονιώτατον αἷμα.
οἱ μοί τοι καλάμιν τε, καὶ ἱερὰ δράγματα πρῶτα
ἀσαχύων φορέουσιν. ἃ δωδώνηθε πελασγοὶ
πολόθων ἐκβαίνοντα πολὺ πρώτισα δέχονται
γυλεχέος θοδάκρυτος ἀσιγήτοιο λέβητος.
δούτερον ἱερὸν ἄσυ, καὶ ὄρεα μηλίδος αἴγης
ἔρχονται. μείθων δὲ δεξαπλώσιν ἀβαντῶν
εἰς ἀγαθὸν πεδίον ληλαντίον. ὅς δέ τι μακρὸς
ὁ πλοῦς ἐυβοίηθεν. ἐπεὶ σέο γείτονος ὅρμοι.
πρῶταί τοι τάδ' ἔγειναν ἀπ' ξανθοῦ ἀειμαιωῦν
ὅπίς τε λοξώ τε καὶ ἐυαίων ἐκατόργυι.

θυγα!

θυγατρὸς βορέαο, καὶ ἀφσγνος, οἱ τότ' ἄειτοι
ἠϊθέων. ἦλ' οἵ γε παλιμπετὲς οἶκαδ' ἵκοντο.
ἔυμοιροι δ' ἐγήοντο καὶ ἀκλέος ὅπτ' ἐκεῖνοι.
ἦρι δηλιαδὸς μὲν ὅτ' ἐυήχης ὑμέναιος
ἤθεα κουράων μορμύσσεται ἠλιτα χαίτω
παρθενικαί. παῖδας δὲ θρασὺ τὸ πρῶτον ἰάλλω
ἀφσγνος ἠϊθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέουσιν.
ἀσβολίη θυόεσσα. σὲ μὲν πόρι τ' ἀμφί τε νῆσοι
κύκλον ἐπριήσαντο καὶ ὡς χρεὼν ἀμφεβάλοντο,
ὄφρα σιωπαλιὴ ὄφρ' ἄφοφον. ἦλθ' ἐθείρας
ἔασθε. ἀλλ' αἰεί σε καταβλέπει ἀμφιβόητον.
οἱ μὲν ὑπειδύσσι νόμον λυκίοιο γεγόντος
ὅν τινα ἀκρ ξανθοιο θεοπρόπος ἤγαγεν ὠλενή. ὠλή
αἱ δὲ πρὸ πλήασσι χερήτιδος ἀσφαλὲς ἕδρας.
δὴ τότε καὶ σεφάνοισι βαρύσσεται ἱερὸν ἄγαλμα
κύπριδος ἀρχαίης ἀριήκοον. ἦμος ποτε θησεὺς
εἴσατο σὺν παίδεσσιν ὅτε κρήτηθεν ἀνέπλει.
οἱ χαλεπὸν μήκυμα καὶ ἄγριον νῖα φυγόντος
πασιφάης, καὶ γναμπτὸν ἕλος σκολιῷ λαβυρίνθῳ,
πρύτανις σὸν πόδι βωμὸν ἐγειρομένῳ κιθαρισμῷ
κύκλιον ὠρχήσαντο. χορὸν δ' ἡγήσατο θησεύς.
ζώνῃσιν ἀειζώοντα θεωρίδος ἱερὰ φοίβῳ
μειρακίσσαι πέμπουσι πρωτόγονος ἐκείνης.
ἀσβολίη. πολύβωμε. πολύλλιτε. τίς δέ σε ναύτης
ἔμπορος ἀγυιαίοιο παρήλυθε νηὶ θεούσῃ.
ὄχ οὕτω μεγάλοι μὲν ὠπνείουσιν ἀῆται.

χρειὼ δ' ὅπι τὰ χίσορ ἄγει πλόορ, ἀλλὰ τὰ λαίφη
ὠκέως ἐσείλαντ' καὶ ὁ πάλιν ἄυδις ἔβησαν.
πεῖρ μέγαν ἢ στεῖο βωμὸν ἐπὶ πληγῆσιν ἑλίξαι
ξηρόμενον καὶ πρέμνον ὀρθαντᾶσαι ἀγυιὰν ἐλαίης
χεῖρας ἀνασχόντας, ἃ δ' ἠλιὰς εὖρε νύμφη
παίγνια κουρίζουτι καὶ ἀπόλλωνι γελασιῶ.
ἰσίη ὦ νήσων ἐυεῖσα, χαῖρε μὲν αὐτή,
χαίροι δ' ἀπόλλων τε, καὶ ὧν ἐλεχεύσατο λητώ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΗΣ ΔΗΛΟΥ.

πίμπλημι

ΠΙΜΠΛΕΙΑΝ.) ὀρθὸν θρῴσκουσι ῥόον μετὰ σῦν. Κείνου δ' ἰωχμήσασα καὶ ἄτροπον. ὅτι ἀκίνητον καὶ ἄσειστον ἢ δῆλον. καὶ ὁ λέπτε ἰωχμωμένη τινὰ στάσιν. καὶ θουκυδίδης σεισμὸν νενομισμένον μέγαν βουλόμενος ἐξηγήσασθαι φησίν, ὅτι τοσοῦτον ἰὼν μέγας, ὡς τε τὴν δῆλον νῆσον σεισθῆναι. ἄλλως. ἄτροπος. ἄσειστος. ἀγωνίστητον. καὶ μὴ τρεπομένη καὶ μεταβαλλομένη ἢ τῷ ἀρᾶσθαι. πρακτέα γάρ.

ἀπομάστης ἀρχὴ κύριος ναήσιος ἀβρυλίας ἐρυμναί σχυμνος

Ἀπομάστης.) Ἀποῤῥύπτει. Ἀρχή.) Ἀφροῦ. Νῆσοι ἀθροίζονται.) Οὐχ ὅτι αἱ νῆσοι ἀθροίζονται. ἀλλ' οἱ ἔξαρχοι θεοί. Κύριος σώζει.) Ἡ νῦν τύραννος καλουμένη. Καὶ μάκεις ἀβαντίας, ἡ τῶν εὐβοέων. Σάοι.) Σώζει. Ἐρυμναί.) Ἠσφαλισμέναι. Στρυμονίης βορέας.) Στρυμών, ποταμὸς ὃς καὶ πόλις θρᾴκης. Εἰ δὲ λίμω πολέσθαι σε.) Αἱ πηδάρου καὶ βακχυλίδου. ἔδει δὲ εἰπεῖν πολλαί. Χ' ὡς τὰ πρώτιστα.) Λέγεται γὰρ ὅτι ὁ ποσειδῶν, τῇ τριαίνῃ ἀφανῶν τὴν χθόνα τὰς νήσους ἐποίει. Ἀπὸ ξάνθοιο πολίχνης.) Ἀπὸ τινὸς ξάνθου βασιλεύσαντος προσῳκισμένου. Χαλκιδικῆς δ' αὐτῇ μᾶρ.) Χαλκίς. πόλις εὐβοίας. Σωμίου.) Ἀκρωτήριον τῆς ἀττικῆς. Ἡ νῆσος διὰ βραχέος. τῆς σάμου τὸ γόνυμον. Γείτονος ἀγκαίου.) Ἀγκαίου βασιλεύς σάμου. Διακεκαυμένη.) Κατ' ἐξοχὴν μεγάλως. Ἀπορχομένη.) Ὀργι-

χαπτὴν μεν χαλκὶς δούνιος ἀγκαίου διακεκαυμένη

μη.) Ὀργιζομένην. Εἴατο.) Ἐκαθέζοντο. Αἴμου.) Ὄρος θρᾴκης. ἄιμος
Ἐπτάμυχον.) Πολύμυχον. Νησάων.) Παραλόγως ἔχει τὼ διαί- ἑπτάμυχος
ρεσιν. ὃ γὰρ ἀεὶ τ εἰς α δίδυμ. Ησο κόρη.) Ἠίεις. Μιμαυτι.) Ὄρος νηδύω
χίου. Παρθένιον.) Ορ Θ ἀρκαδίας τὸ παρθένιον. ᾧθα τὼ ἀῦ- μιμας
γω τὼ ἀλεὸς θυγατέρα ἱέρειαν ἣ ἀθηνᾶς ἔφθειρεν ἡρακλῆς. παρθένιος
Φωκαιός.) Πόλις ἀρκαδίας ἀρχαία. Εμπλω ἀιγιαλοῦ τε καὶ ἄυγη
ἄργ Θ. ὅμηρ Θ ἀιγιαλὸν τ ἀνὰ πάντα. Καὶ ἀονίη.) Αονίας φωκαιός
τὰς θήβας λέγει. Διρκη τε. σροφίη τε.) Κρηνᾶι ἐν θήβαις ταῖς ἀονίη
Βοιωτίαις. Ισμηνοῦ.) Ισμηνὸς ποταμὸς θηβῶν, καὶ ἀσωπός. δίρκη
Επεὶ πεπάλακτο.) Επεὶ τὼ θυγατέρα αὐτοῦ ἄιγιναν ἁρπαγῆ σροφίη
ναι Ζεὺς ἀπήγγειλε σίσυφ Θ. ὁ δὲ ἁρξας δίωκειν αὐτόν. Ζεὺς ἰσμηνοῦ
δὲ ὀργισθεὶς ἐκβραιώσων αὐτόν. Η δ' ὑποδινηθεῖσα.) Υπότρο ὑποδινηθεῖσα
μ Θ ηνομένην. αὐτόχθων μελίη, ὁ ἐξῆς, ὃν ἔσι λύειον, ἀλλ' ἁπλῶς
ἐργάται πόδι πάσης μελίας. Ελικῶν Θ.) Ορ Θ Βοιωτίας. Τᾶις ἐλικῶν
μὴν ἐτ ἀπόλλων.) Τᾶις μὴ δεξαμένας δηλαδὴ τὼ λητώ. Θὴ
βη τ ἐπε τάλαινα τ αὐτίκα, τὸ ἐξῆς. ὦ θήβη τ αὐτίκα ἐλέγχθης τ
ἐσόμενον ὑι ποτμον. Τριποδίσκιος.) Ο δελφίνιος. Απὸ πλησίον) τριποδίσκιος
Πλησίος ποταμὸς φωκίδ Θ πρὰ τ πέρνασσον ῥέων. ὃ δὲ ὄρ Θ φω πλησίος
κίδ Θ. Τομώτερον.) Σαφέσερον. Κακοτλώσσοιο) Τῆς νιόβης. τομώτερον
ἐν θήβαις γὰρ κατώκη. Κιθαιρών.) Ορ Θ θηβῶν. Ελίκη.) Πόλις κιθαιρών
Βοιωτίας. Βῆρα τε δεξαμενοῖο.) Βῆρα, πόλις ἀχαΐας. ὤκησε δὲ ἑλίκη
αὐτὼ δεξαμενὸς ὁ ἱππότατος Θ. ἐκεῖ δὲ αὐτοῦ τὰ βοσσαῖα ἐφυ- βῆρα
λάσσ Θ. διὸ καὶ βῆρα ὠνομάσθη. Καὶ ἀι χειρονίδες ἄκραι.) Τὸ δεξαμενός
πλιον ὄρ Θ ἣ θεσσαλίας. ἀφ' ὃ τὴν χείρωνα ἐκεῖ οἰκῆσαι. Πη χειρονίδες ἄκραι
νειὸς ποταμὸς θεσσαλίας. Τεμπείων.) Τέμπη δὲ σφόδρα τε πηνειός
δεκβολαί τῶν θεσσαλίας ὁρῶν. Θεσσαλίδων.) Αἱ πρὸ τὴν πλω τέμπη
ὁν. Πεποίηται.) Προσωποῖ τὸ ὀξέως τρέχειν. Φιλύρης νυμφίῃ- πεποίηται
ον.) Εμ ζεφ πηλίῳ γὰρ ὁ κρόνος Θ τῇ φιλύρᾳ μιγεὶς γένα τὴν χεί- ἀναγκαίη
ρωνα. Αναγκαίη.) Τὸ τῇ ποιητῇ. ἀναγκαίη γὰρ ἐστίγει. Α- ἀπαυγάσαι
παύγασαι.) Θέασαι. Οἷ Θ ἔφεδρος Θ.) Τὸν ἀρχηλέγει. Τί τε πάγγαιος
θεσσαλ.) Λέσθαι τὸ φθέγγομαι. Παγγαίου.) Παγγαιον ὄρ Θ

οδρα πίνδος βυρμαῦσραι ποικίλη κερκύρα μεσοπηδᾶ μίζα βρέπτης τεῦχε διειλυμένην ἀραιὴν ἀνθερικος γεραίσιον ἀλυσθμαίνουσα σαρὸς λιθάδος γλωχὶν λεξιος ἐνδρομάδας αἰετιδέως

Θρᾴκης. Οσσης.) Ορος θεσσαλίης. Πίνδιο.) Ορος πραίβιον. Εἰς ἑσπέρην βεκαρῶος.) Οἱ μὲν, βεκαρέως. οἱ δὲ τυφωέως. οἱ δὲ ἑκελάδου. Θρμαῦσραί.) Αἱ λάμνοι. Κοικηΐς.) Κοίου γὰρ καὶ φοίβης θυγάτηρ λητώ. ἴσος λοιαντίς. Κόρκυρα.) Η φαιακία. Μεροπηίδα.) Η ὅτι ὑπὸ μόροπος ἐβασιλεύθη, ἢ ὅτι μέροπες αὐτὴν ᾤκησαν. ἢ ὅτι μέροπος θυγάτηρ ἡ κῶς. Αλλὰ οἱ ἐκμοιρέων.) Διὰ τὸ ἐκεῖσε ἀνατραφῆναι τὸν φιλάδελφον πτολεμαῖον ὑπὸ τῇ λῴ. Υπὸ μήτρῃ.) Υπὸ τὴν βασιλείαν. ὑπὸ τὴν ἀρχήν. Μακηδόνι, τῷ φιλαδέλφῳ πτολεμαίῳ. Τιτλῶδες ἀφ' ἑαυτέρου ἢ λύσεως. Τιτλῶδες δὲ διὰ τὸ ὑδηχέεργμα. Ρώσοντες νιφαλόεντα.) Βρύγνθος ὁ τῶν γαλλῶν βασιλεύς, σωαγαγὼν τὸν κελτὸν, ἦλθεν ὑδὲ πυθῶνα, βαλόμενος τὸ θεοῦ τὰ χρήματα διαρπάσαι πλησίον δὲ γενομένου, ὁ ἀπόλλων χαλάζῃ χρησάμενος, ἀπώλεσε τοὺς πλείους αὐτῶν. ὀλίγων οὖν περιλειφθέντων, αὐτὶ γονός τις φίλος τοῦ φιλαδέλφου πτολεμαίου, πρόξενει αὐτοὺς ἀνὶ ὧς τε ὑδὶ μαθῶ στρατεύεσθαι. καὶ γὰρ ἔχρῃζεν ὁ πτολεμαῖος τὸ τοῦ στρατεύματος. οἱ δὲ, ὁμοίως ἠβουλήθησαν καὶ τοῦ πτολεμαίου διαρπάζαι τὰ χρήματα. γνοὺς οὖν συλλαμβάνει αὐτοὺς, καὶ ἀπάγει πρὸς τὸ σόμον τοῦ νείλου τὸ λεγόμενον σεβennυτικὸν, καὶ κατέκλυσεν αὐτοὺς ἐκεῖσε. ταῦτα δὲ φησὶ ξενοφάνης ἀγῶνα ἔσεσθαι. Τέων.) Ων τινων ἀπαίδευτος, ἀεὶ μὲν, ἐμοὶ δὲ γεράς. ἀεὶ δὲ, τῷ πτολεμαίῳ δοθήσοντες. Διειλυμένην.) Φαινομένην. Αραιὴν.) Λεπτὴν. Ανθερικος ὥς.) Ανθερικὸς ὄνομα ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καρπός. Γεραίσιον.) Γεραιὸς ἀκρωτήριον ἐνβοίας. Εφύλαξα.) Αντὶ τοῦ φυλάξω. Φοίνικος ποτὶ πρέμνον.) Καὶ παρ' ὁμήρῳ. Δήλῳ δ' ἤποτε τοῖον ἀπόλλωνος πρὸς βωμῷ φοίνικος νέον ὄρνυς ἀνερχόμενον ἰδόντες. Αλυσθμαίνουσα.) Πνευσιῶσα, ἀσθμαίνουσα. Νύμφα διός.) Πρὸς τὴν ἥραν ὁ λόγος. Σαρὸν.) Τὸ λάλωτρον. Οὐ δ' ὅτε οἱ λιθάδιον.) Τὸ λιθῶδες τῶν λακκῶν ἐμποιοῦν. Ποτὶ γλωχῖνα.) Πρὸς τὴν γονίαν τοῦ βρόνου. Λεχριος.) Πλάγιος. Ενδρομάδας.) Κυρίως τῶν λωποκυγῶν τὰ ὑποδήματα. Αλετειδέως.) Αἱ θεράπαιναι, ἀεὶ ἀλήθουσαι

θεῖαι. Μάλα γάρ τε ἱκανῶς.)Καὶ γὰρ ἱκανῶς τῇ λυτοῖ ἐχαρίζα
το. Μηόνιον πακτωλόν.)Ποταμὸς λυδίας.χρυσοῦ ψήγματα φέ παπλωλός
ρων. Εβδομάκις.) Ετεταμιωιαῖος γὰρ ἐτέχθη ὁ ἀπόλλων. ὁλο ὁλολυγμῶ
λυγμῶ.)Τῷ μετὰ εὐφημίας λέγει εὐχῷ. Λίμνη.) Η θάλασ-
σα.δῆλα τὸ πόδιτρέχειν λύκλω τῶν νῆσον.ἢ λίμνη τὶς ὠνόμαζο τε
ριφερὴς. Ω πολύβωμε.)Πρὸς τὴν γῆν λέγει πᾶσαν. Λεχαίω.) λέλαιον
Λέχαιον,καὶ λιεχνὶς,ὅθεν ἀκρωτήρια, ὠνόμα τὸ ποσειδῶν τιμᾶτο. πτερὸν πτελνὶς
Αἰτ ἀναμέσον.)Εν μδυημβρίᾳ. Καὶ οἱ ἱκαθύπερθε.) Οἱ ὑπερ
Βορεῖοι. Οἰκία θεινός.)Θεῖνα νῶν τῶν ὠκεανοῦ ζώνῃ λέγῃ. Καὶ θεῖα
μὴ τοι ἱκαλάμῳ τέ.)Λέγετ ὅτι οἱ ὑπερβόρεοι δῶρα πέμπουσι
τῷ ἀπόλλωνι ἅ τινα πλέχονται πρῶτοι δωδωναῖοι. Γηλέχεες.) γηλεχες
Καὶ ὅμηρος.χαμαιδῦναι. Μηλίδες.)Μηλὶς,πόλις βαχῖνος. Λη μηλίδ
λάντιον.)Εν εὐβοίᾳ πεδίον ληλάντιον.ἀφ᾽ ἡλάντος βασιλέως. ληλάντιος
Αριμασπῶν.)Εθνος τῶν ὑπερβορέων. Οὔπις τε.)Αἱ ῥεῖς ὧραι ἄρι μα σπῶν
τῶν ὑπερβορέων σκυθῶν. Εὐαίων ᾖ,ἡ μακαρία. Εὔμοιροι.)Εὖ εὐαίων
φμοι. Παρθενικῶν.)Απὸ κοινῆ τὸ φορέουσιν. Αρσενῶν.) Οἱ ἱκα ἔμμοιροι
θαροί. Οὖλος ἐθείρας.) Ολόκληρος ταῖς θριξὶ, τετέσι λαμ ἄρσενας
πὸς ταῖς ἀκτίσιν. Ωλλὴ.)Ωλλὴν γάρ τις λύκιος εὗρε τὸν ὕμ βουλὴ
νον τοῦτον. Αριήνορι.) Αριήνορι ἀφροδίτης ἱερὸν ἐν δήλῳ.ὅπερ ὠλλὴν
δυσεὺς ἔκτισε.δῆλα δὲ εὐχερῶς τῷ ἀριάδνῃ ὀλιδῆναι εἰς πόθον ἀριήνορος
τῆ θησέως,καὶ χθρώσαθαι τὸν μινώταυρον. Σὸν ποδὶ βωμόν.)
Τοῦτο δὲ πλάττων ἐφη ἐν δῆλῳ φαίδωνι. Θεωρίδος ἱερά.)Τὸ ἑξῆς, θεωρίδ
θεωρίδος νηός.νῦν δὲ τὰ ἱερὰ φερόσης.λυκίως δὲ θεωρὸς,ὁ τὰ θεῖ
ὁρῶν.ὃ δὴ φυλάσσων.ἐκ δὲ τούτου οἱ ἱερεῖς. Τοωπῖα.)Οπλα νεὼς τυπῆα
παρὰ λάκωσι. Σχοινία.)Κάλοι. Βωμὸν ὑπὸ πληγῆσιν.)Εν δήλῳ χοινία
τῷ ποδὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἀπόλλωνος ἔθος ἦν πρέχειν,καὶ τύπῃν τὸ
βωμοῦ τοῦ ἀπόλλωνος μάσιγι,ἢ ἀκροδάκτυλῳ ἐξηκωνισμένῃ ἐκ
δὲ ἐλαίας. Ρησόμενον.)Γλυκόμενον. Δακτάζει.)Δράξασθ. ῥησόμενον
δακεῖν. Ισὶν ὦ νήσων.)Εσι μὲν λυκίως ὁ βωμὸς ὁ ἐν μέσῳ τῷ δή δακτάζειν
λῳ ἐσώς.ἐπεὶ δὲ ἡ σοῦν ἡ δῆλος ἐν μέσῳ τῶν κυκλάδων ἐστὶν,δοκεῖ
ὥσπερ ἑστία τις καὶ βωμὸς εἶν. Εὐεσιε.)Εὔοικε. ἐνεσιε

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

ΟΣΣΑΙ λωτροχόοι τᾶς παλλάδος ἔξιτε πᾶσαι,
ἔξιτε καὶ τᾶν ἵππων ἀπὸ φρυασσομένᾱν.
τᾶν ἱερᾶν ὀδάκρυα, καὶ ἁ θεὸς ἔντυκε ἕρπει.
σοὶ δέ νιν ὦ ξάνθαι σοὶ δε πέλασσιάλλοι.
ὄρτ' ἀθανάια μεγάλως ἀπονίπτατε πάχεις.
πεῖρ κόνιν ἱππείαν ἐξελάσαι λαγόνων.
ὄφρ' ὄνκα μὴ λύθρῳ πεπαλαγμένα πάντα φορεῖσα
τεύχεα τᾶν ἀρίστων ὦθ' ἁ γηγενέων
ἀλλὰ πολὺ πράτιστον ὑφ' ἅρματος αὐχένας ἵππων
λυσαμένα παγαῖς ἔκλυσεν ὠκεανῶ
ἱδρῶ καὶ ξανθάμυγγας. ἐφοίβασεν δὲ παγῖτας
πάντα χαλινοφάλαρα ἀφρὸν ἀπὸ σομάτων.
ὦ ἴτ' ἀχαϊάδες. καὶ μὴ μύρα μὴ δ' ἀλαβάστρως,
συρίγγων ἀΐω φθόγγον ἐπαοιδίων.
μὴ μύρα λωτροχόοι τᾷ παλλάδι μὴ δ' ἀλαβάστρως
ἁ γὰρ ἀθανάια χείματα μικτὰ φιλεῖ
ὄδισετε μὴ δὲ πάρωτρον. ἀεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τιμᾶς.
ὄφρ' ὄνκα ταὶν ἴδιαν φρὺξ ἐδίναζεν ἔριν,
ὄφρ' ὄβριν χάλκεον μεγάλα θεὸς, ὄφρα σιμοῦτον
ἔβλεφεν δίναν ὄβριν διαφαινομέναν.
ὄφρ' ἤρη. κύπρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἐλοῖσα
πολλάκι ταὶν αὐτᾶν δίς μετέθηκε κόμαν.

ἁ δὲ, δὶς

ἃ δέ, ὅσσ' ἐξήκοντα διαθρέξαια διαύλως,
οἷα παῖ ἐυρώτα ῥὶ λακεδαιμόνιοι
ἀσβόλᾳ, ἐμπρώμως ἐτείναρ λιτὰ βαλοῖα
χείματα τᾶς ἰδίας ἔκγονα φυταλιᾶς.
ὦ κοῦραι. τὸ δ' ἔρυθρο αἰέφαμε πρώϊον, οἴλῳ
ἢ ξόδᾳ ἢ σίβδηις κόκκο ἔχει χροΐλω.
ἦρ καὶ νῦν ἄφσήν τι κομίσατε μοῦνον ἔλαιον.
ὦ κάσως ὦ καὶ χείεται ἡρακλέης.
ὄισετε καὶ λιτρίνα ὀι παγχρύσεον, ὡς ἀκὸ χαίταν
πίξηται, λιπαρὸν σμασαμῆνα πλόκαμον.
ἔξιθ' ἀθαναία. πάρα ῥι καταβύμιο ἴλα.
παρθενικαὶ μεγάλων πάϊδες ἀκεσοίδαν.
ὦ θάνα. φόρεται δὲ καὶ ἃ δομήδεο ἀπίς.
ὡς ἔθο ἀργείων ἆρα παλαιότροπον
ἐυμήδης ἐδίδαξε τέρ' μεχανισμῷο ἰρούς.
ὅς ῥτε βαλβυτὰν γυὸς ἐπί οἱ θάναρ
δᾶμον ἐριμαίζοντα, φυγᾷ τὸν ἱρὸν ἄγαλμα
ὤχετ' ἔχων. κρεῖον δ' εἰς ὄρο ὠκίσαρ.
κρεῖον ὄρο. σὲ δὲ δαῖμον ἀκρόζωγατιν ἔθηκεν
ζὰν πέτραις. ἆις νῦν ὄνομα παλλατίδες.
ἔξιθ' ἀθαναία πόρσέω ῥλι. χρυσεοπήληξ.
ἵππων καὶ ζαπέων ἀδμῆνα πατάγω.
σωμβρον ὑδροφόροι μὴ βάπτετε. σωμβρο ἄργο
πίνετ' ἀκὸ κρανᾶν, μὴ δ' ἀκὸ τῶν ῥταμῶν.
σωμβρον αἰ δόλαι τὰς ἀλπίδας ἢ 's φυσάθειαν
ἢ ὄν ἀμυμώνα ὄισετε τὰν δαναῶ.

καὶ γὰρ

καὶ γὰρ δὴ χρυσῷ τε καὶ ἀνθρώπων ὕλακτα μίξας,
ἠξεῖ φορβαίων ἵνα χ' ἐξ ὀρέων.
τᾷ' θάνατ' ἠρετμὸν ἄγων καλόν. ἀλλὰ πελάσσατε
φράζεο μ' ὅκα ἐθέλω τὰν βασίλειαν ἰδεῖν.
ὅς κεν ἴδῃ γυμνὰν τὰν παλλάδα τὰν πολιοῦχον,
τ' ὦργ' ὀφθήσεται τοῖσι πανυστάτιον.
πότνι' ἀθανάτων. σὺ μὲν ἔξιθι. μέσφα δ' ἐγώ τι
ταῖς δ' ὀρέω. μύθῳ δ' οὐκ ἐμὸς ἀλλ' ἑτόρῳ.
παῖδες ἀθανάτων νύμφαν μίαν ἦπερ ἅπασαι
πυλύ τι καὶ πολὺ δὴ φίλατ' ταῦν ἑτόραν.
ματέρα τειρεσίαο. καὶ ὄππα χωεῖς ἐγγύς.
ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων οὔτ' ἀνδρῶν θεσπιέων.
ἦ' πὶ κορωνείας ἢ εἰς ἁλίαρτον ἐλαύοι
ἵππος, βοιωτῶν ἔργα διοτρεφέων.
ἦ' πὶ κορωνείας, ἵνα δὴ τεθυωμένον ἄλσος
καὶ βωμοὶ παμῷ λειῆντ' ἀνὰ κουραλίῳ.
πολλάκις ἀ δαίμων μιν ἐὼ ἐπεβάλλετο λίφρῳ.
ἀ δ' ὄαφοι νυμφᾶν ἀ δὲ χορεύεσκε
ἀλλᾶσι τελέθοντον, ὅθ' ἀ χἀγεῖτο χαρικλώ.
ἀλλ' ἔτι καὶ τλύαν δαῶκεν πόλ' ἔμεν,
καί πόρ ἀθανάτων καταβύμιον δύσαν ἑτάρων.
δίκρατε γὰρ πέπλων λυσαμένα πόρονας
ἵππω ἀνὰ λιμένα, ξείνικον ἵδρι καλὰ ξεούσα
λοῦτρ. μέτα μὲν νὰ δ' ἔχ' ὄρθ' ἀσυχία.
ἀμφότεραι λόων. μέτα μὲν νὰ δ' ἔσαν ὧραι,
πολὰ δ' ἀσυχία τλῶον κατέχων ὄρθ'.

τειρε'

τειρυβίας δ' ἔπι μοῦθ' ἅμαι λυσίπ' ἀϋπνίαι
πορμάζων, ἰδρῶ χῶρον ἀνεσρίφω.
δὴ καὶ τὰς δ' ἀφατόν τι πρὶ ξόον ἦλυθε μανίας
χέτλιθ'. ὄφρ' ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θέμιδες.
ἦρ μὲ χολωσαμένα πόρ, ὅμως πρόσφρασιν ἀθάνα,
τίς σε ἦρ ὀφθαλμῶς ὄφρ' ἔτ' ἀχρισόμενον
ὤ ἐνηρείδα χαλεπῶν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων.
ἀ μὴν ἔφα. παιδὸς δ' ὄμματα νὺξ ἔβαλεν.
ἐσάθη δ' ἄφθογγθ'. ἐκόλλασαν γὰρ ἀΐδαι
γώνατα, καὶ φωνὰν ἔσχεν ἀμηχανίαι.
ἀ νύμφα δ' ἐβόησε. τί μοι ἦρ μόρον ἔρεξας
πότνια. φιαῦται δαίμονες ἐσὶ φίλαι.
ὄμματά μοι τὸ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλαστε
εἶδες ἀθανάτας σήθεα καὶ λαγόνας.
ἀλλ' ὄφρ' ἀέλιον πάλιν ὄψεαι. ὤ ἐμὲ δειλάν.
ὦ ὄρθ'. ὦ ἐλεεινὼν ὄφρ' ἔτι μοι παρεών.
ἦ μεγάλ' αὖτ' ὀλίγων ἐπάξαο, δόρπας ὀλέσας
καὶ πρόπας ὃ πρόσθε, φάος παιδὸς ἔχεις.
ἀ μὲν ἀμφοτέραισι φίλον πόδ' ἐπὶ λαβοῖσα, ἀ μὲν ἐπ' ἀμφοῖ
μάτηρ μὲν γοεδνὸν οἱ ἦρ ἀνεδυνίδωσεν, ferebant ὀϊκλοα
ἄγε βαθὺ μελαίνας. θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν.
καί μιν ἀθανάια πρὸς, τό δ' ἔλεξεν ἔπθ'.
δῖα γύναι. μὴ πάντα βαλοῦ πάλιν ὅσσα δ' ὀργαὶ
εἶπας. ἐγὼ δ' ἔτι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν.
ὃ γὰρ ἀθανάια γλυκερὸν πέλει ὄμματα παίδων
ἁρπάζειν. μερόνιοι δ' ὧδε λέγοντι νόμοι.

ὅς τις τιν' ἀθανάτων ὄνος μὴ θεὸς αὐτὸς ἔλητα
ἀθρήσῃ μαθὼν ὅσσον ἐδέμεν μεγάλῳ.
δῖα γυνᾶι. τὸ μὲν ὀ παλινάγρετον οὐδὶ γένοιτο
ἔργον. ἐπεὶ μοιρᾶν ὧδ' ἐπέκλωσε λίνα,
ἀνίκα τὸ πρῶτόν νιν ἐγείνατο. νῦν δὲ κομίζει
ὦ ἐυηρείδα τέλθουσ' ὀφειλόμενον
πρᾶτα μὲν ἀ καδμηὶς ὀυδὲ δρόμον ἔμπυρα καύσει,
πρᾶτα δ' ἀρισαῖον τὸν μόνον ἐυχόμενοι,
παῖδα τὸν ἀβατὰν ἀκτάονα τυφλὸν ἰδέσθαι.
καὶ τλῶσ μεγάλας σώφρονος ἀρτέμιδος
ἔντεα. ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ, τε δρόμος αὖτ' ἐν ὄρεσσι
ξυστεῶται ξωαὶ τᾶμος ἐναβολίαι.
ὁππόταν ὅτι ἐθέλων πόρ ἴδῃ χαρίεντα λοετρὰ
δαίμονος. ἀλλ' αὐταὶ τὸν πεὶν αὔακτα λιώδε
τετάκει δειπνησεῶπι. τὰ δ' ὑμῖν ὁσία μάτηρ
scribit alias λαξᾶται δεξεῖται θρυμὼς πάντας ἐπορχομένα.
ὀλβίσαν θρέψει σε καὶ ἐυαίωνα γένεσθαι,
ἐξ ὀρέων ἀλαὸν πᾶσ' ἐπιδεξαμένην.
ὦ ἑτάρα. θρῆν μή τι μύρεο. θρῆν δὲ γὰρ ἄλλα
τοῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῖ τι γόρα.
μάντιν ἐπεὶ θνητῶν ἀοίδιμον ἐσομένοισιν.
ἦ μέγα τῶν ἄλλων δή τι πολιατόρον.
γνωσεῖται δ' ὄρνιθας ὃς αἴσιος. οἵ τε πέτονται
ἦλιθα. καὶ πρίων ὄκ ἀγαθαὶ τοτρύγοι.
πολλὰ δὲ βοιωτοῖσι θεοπρόπα, πολλὰ δὲ κάδμῳ
χρησεῖ, καὶ μεγάλοις ὕστερα λαβδακίδαις.

δώσω

δῶσω καὶ μέγα βαλκτρον, ὃ οἱ πόδας ὠκὺ δίεσ ἀξεῖ,
δῶσω καὶ βιότου τόρμα πολυχρόνιον.
καὶ μόνῳ σὺ τε θάνῃ πεπνυμένῳ ἐν νεκύεσσι
φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμῳ ἀγασσίλᾳ.
ὣς φαμένα κατέδυσε. τὸ δ' ἐντελὲς ὦκ' ὑπεδύσετο
παλλὰς. ἐπεὶ μόνᾳ ζεὺς τόγε θυγατρὶ φίλῳ
δῶκεν ἀθανασίᾳ, πατρώϊα πάντα φορέεσθαι.
λωτροχόοι. μαῖται δ' ὅ τις ἔπλετο θεάων.
ἀλλὰ διὸς κορυφαὶ. κορυφὰ διὸς ὦκ ὑπεδύσετο
ἔμπεδος ὁσσάντως, ὡς ἔκεν οἱ ἀ θυγατηρ.
ὄρχετ' ἀθανασίᾳ νεῶ ἀτρεκέως. ἀλλὰ δίεσθε
τὴν θεὸν ὦ λαοὶ τ' ὠργοῦ ὄλλυς μέλεται,
σώ τ' ἐυαγορίᾳ, σώ τ' ἐυγμασι, σώ τ' ὀλολυγαῖς,
χαῖρε θεαί. κἀμοὶ δ' ἀγῶνα ἰαχίσ.
χαῖρε καὶ ἐξελάοιμι. καὶ ὃς πάλιν ἄυτις ἐλάσσαις
ἵππους. καὶ δαπανῶν λιλαῖομ ἅπαντα σαῶσαι.

ΕΙΣ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

ΟΣΣΑΙ λωτροχόοι.) Ἐν τινι ἡμέρᾳ ὡρισμένῃ, ἐφ' ᾗ ἔδει ἔχειν ἐς ἀργεῖαι γυναῖκας λαμβάνειν τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸ δορυφόρους, καὶ ἄγειν ὑπὸ τὸν ἱναχον. διὰκεῖ ἀκρολούειν. Φρυασσομένας.) Ποιοῦν ἦχον ἀκροτελευτῶν. Σοῦδε νιν.) Ὁρμᾶτε. Ἀπεψήφατο πολλοὺς.) Ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. Γηθοσύνεων.) Τῶν γιγάντων. Ἐφοίβασεν.) Ἐκάθηρεν. Μὴ δ' ἀλαβάστρου.) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὄισατε. Συείγων.) Τῶν χοινικίδων. Ἀλαβάστρου.) Τὰς μυροθήκας. Παρ' Ὑρώπας.) Ποταμὸς λακεδαιμονίας. Τοὶ λακεδαιμόνιοι.) Οἱ δόρυφοροι.

φρυασσομένας δοῦδε

ἐφοίβασεν ἀλαβάστρου συρίγγων ἐυζώτα

ἐμπεράμους σοφοὺς. Ἐμπεράμους.) Ἐμπείρους. Λιτὰ λαβοῖσα.) Ἀσκηδάσα, ἄμικτα. Ἀρσιν τέ.) Ἠοι καθαρὸν ἄμικτον. Ἰλα.) Ἡ τῶν νυμφῶν φρατρία, καὶ ἄθροισις. Ἀκεσοισθῶν.) Ἀκεσοίσθαι φυλὴ ἐπίσημος ἢ ἀγέλη. Εὐμήδης ἐδίδαξε.) Ποτὲ τῶν ἡρακλεωδῶν ἐλθόντων ἐπὶ τὸν ὀρεσιάδων, Εὐμήδης ἱερεὺς ἦν ἀθωνᾶς ὑπωνόμη τὸ τῶν ἀγγείων, ὡς βούλονται προσθῶναι τὸ παλλάδιον τοῖς ἡρακλείδαις. φοβηθεὶς οὖν ὁ Εὐμήδης ἔλαβε τὸ παλλάδιον. καὶ παρεγένετο εἰς ὄρος τὸ καλούμενον ἰφίον. Κρεῖον δ' εἰς ὄρος.) Ὄρος ἄγγους. Ἀποῤῥώγεσιν.) Ἐν πέτραις ἐῤῥηγμέναις. Οὔνομα παλλαντίδος.) Οὕτω γὰρ καλοῦσιν αὐτὴν τὸ παλλάδιον. Ἡ ς φυσάλιαν.) Φυσάλια καὶ ἀμυμώνη θυγατρὸς Δαναοῦ. ὅθεν τὴν ὀνομασίαν ἔχουσι αἱ λιμναῖαι. Νύμφαν μίαν.) Τὴν χαρικλὼ μητέρα τοῦ Τρόφωνος. Εὐτ' ἂν θοὺς πίωσιν) Θέσπεια, κορώνεια, ἁλίαρτος, πόλις Βοιωτίας. Κραλίω.) Ποταμὸς Βοιωτίας. Ἵππιον ὕδωρ λιβάνας.) Οὕτω καλεῖται ἵππος λιμνὴ ἐν ἑλικῶνι. Φρικάζων.) Μελαινόμενος τὸν τοῦ φύσεως τῶν τειχῶν. Ὦ θυρεῖδα.) Εὐήρης ὡς ὁ τροφωνίας. Ἀλασαι.) Ἢ τοι ἀνεπλήσαι ὑπομένας. Μετὰ πάντα βαλοῦ.) Τὸ ἐξῆς μεταβαλοῦ. Πόσσα δ' ἀρισάων.) Ἀκταίων ὡς αὐξόνης καὶ ἀρισαίας. ὅτος τοῦ τῶν ἰδίων λιμνῶν ὀνομασθῆναι διὰ τὸ τὴν ἄρτεμιν ἰδεῖν λουομένην.

ἄβατάν τουτάκι ἤλυθα

Τὸν ἀβατάν.) Τὸν ἄβατον. Τουτάκι.) Τοιοῦτον. Μενεῶν.) Μονοῦσιν. Ἠλυθα.) Ἀφῆκα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Ὦ καλαθω καπόντω ὦ λιφθέγξασθε γυναῖκες.
δάματορ. μέγα χαῖρε. πολύτροφε, πολυμέλιμνε.
ἦ μ' ἐκάλεσθον καπόντα χαμαὶ δασεῖαι βέβαλοι, μή δ'

μὴ δ' ἀϝὲ τὸ τέϝεθ μὴ δ' ὑϝόθεν αὐγάσκαθε.
μὴ πᾶς. μὴ δὲ γυά. μὴ δ' ἃ κατεχθύαρ χαίταν.
μὴ δ' ὅ κ' ἀφ' ἁλίων σομάτων ωτύωμεν ἅπασοι.
ἔωθεν ἐκ νεφίων ὄρνιθαρ πανίκα νῆται.
ἔωθεν ὅς τε πιεῖν δαμάτορα μῶνθ' ἔπεισεν,
ἁρπαγίμας ὅτ' ἄπυσα μετέσιχεν ἴχνια λώρας.
πέρνια, ϝὼς σε δώνα πόδες φέρεν ἐς τ' ἐυθμάς.
ἐς τ' ὠδῖν ὄϝιν μέλανας. καὶ ὄπα τὰ χρύσεα μᾶλα.
ὃ πίθος, ὅτ' ἄϝ' ἔδυ τλῶον χρόνον. ὃ δ' ἐλείαϝε.
τεὶς μὲν δὴ δίβεις ἀχελώϊον ἀργυροδίνᾳ, διέβαινε
φασάκι δ' ἀγνάων ποταμῶν ἐπόρακας ἔκασον,
τεὶς δ' ὠδῖν καλλιχόροιο χαμάδις καθίζεο φρενί
αὐσαλέα ἄρτος τε, καὶ ὃ φάγεν ὃ δ' ἐλείαϝε.
μὴ μὴ τοῦτα λέγωμεν. ἃ δ' ἄκρυον ἤγαγε δαιτί.
κάλλιον ὡς πολίεσιν ἐς δότα τέθμα δόμεν.
κάλλισον ὡς καλάμῳ τε ἰδρὰ δράγματα πρᾶτα
ἄσαχύων ἀπένεφε καὶ ϝὸν βόας ἦκε ποτῆαι
ἀνίκα τειωτόλεμον ἀγαθὰν ἐδίδασκεν τέχναν.
κάλλιον, ὡς ἵνα καί τις ὕστορ βασίας ἀλέηται
ἰδέσθαι.
ὄ ϝω ταὶν Διονύσιαν ἔπι δώτορι ἱρὸν ϝάναϝ.
πάρ δ' αὐτᾷ καλὸν ἄλσος ἐπρήσαντο πελασγοὶ
δρυόφρυσιν ἀμφιλαφές. δάκρυ ϝοι μόλις ἦλθεν ὀϊσός.
ϝὸν πίτυς, ϝὸν μεγάλαι πέλεαι ἔσαν, ϝὸν δὲ καὶ ὄχναι,
ϝὸν δὲ καλὰ γλυκύμαλα. τὸ δ' ὡς τ' ἀλείκριτον ὕδωρ
ἐξ ἀμαφαῦ αὐέρυε. θεὰ δ' ἐπεμαίνετο χώρῳ.

ἀμάρυγα · ἐξ ἀχνύτα βάκχας

ὅσσον ἐλαύσινι, τρίοπι θ' ὅσσον, ὀκκόσον γίννα.
ἀλλ' ὅκα τρηχὺ πίλλωσιν ὁ δεξιὸς ἄκχθος ἀοιδῶν,
τὸ τάκις ἀχείων ὀρύσιχθον ἄλαο βωλάς.
σύας τ' ἔκων θοροὺς πάντας ἐείκοσι πάντας ἐν ἀμᾷ,
πάντας δ' αὐθρογίγαντας· ὅλαν πάλιν ἄγκιοι ἄραι
ἀμφότερον πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὁπλίσσας
ἄλσος ἐς τὸ τᾶς δάματρος ἀναιδέος ἔθραμον ἄλσος.
ἦς δέ τις αἰγειρὸς μέγα δονάκεον αὐθορί λυρον.
τοὺς δ' ἔπι ταὶ νύμφαι κρτὶ τ' ὤνδρον ἐλιόωντο.
ἃ πρᾶτα πλαγέα, καλὸν μέλος ἴαχεν ἄλλαις.
ἦθελε δαμάτηρ ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἀλγεῖ.
εἶπε δὲ χωσαμένα. τίς μοι κακὰ δονάκεα κόπτει.
αὐτίκα νικίππη τάν οἱ πρόλις ἀφήτειραν
δαμοσίαν ἔσασαν, ἐείκατο. χὤτε δὲ χειρὶ
σέμματα ⟨ε⟩ μάκωνα. κατωμαδίαν δ' ἔχε λικμίδα.
φᾶ δὲ παραφύχιδα κακὸν καὶ αἰναιδέα φῶτα.
τέκνον. ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δονάκεα κόπτεις.
τέκνον ἐλίννυσον, τέκνον πρόλυθε φυβῦσι.
παῦε καὶ θοροὺς πάντας ἀπέρξεπε. μή τι χαλεφθῇ
πότνια δαμάτηρ. τᾶς ἱερὸν ἐκκοδαίξεις.
τάν δ' ἂρ ὑποβλέψας χαλεπώτερον ἢὲ λιποργὸν
ὤρθριν ἐν τμερίοισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λέοντα
ὠμοτόκον. ταῖς φαντὶ πέλειν βλοσυρώτερον ὄμμα.
χάζου ἔφα, μή τι πέλεκυν μέγαν ἐν χροὶ πάξω.
ταῦτα δ' ἐμὸν θανατῆι σεγανὸν δόμον. ὦ ἐνὶ δαῖτας
αἰὲν ἐμοῖς ἑτάροισιν ἄδην θυμαφέας ἀέξω.

ἔπεν

εἶπεν ὁ παῖς. νέμεσις δὲ κακαὶ ἐγκαλέσαι φωνάν.
δαμάτηρ δ' ἄφατόν τι κοτέσασα. γείνατο δ' ἀθῦς
ἴθματα μὲν χθόνα. μεφαλὰ δέ οἱ ἄλλατ' ὀλύμπω.
οἱ μὲν ἀφ' ἡμιθέων τὸν ἐπεὶ τὰν πρότιναν εἶδεν
ἐξαπίνης ἀπέρουσαν σὺν θρυσὶ χαλκὸν ἀφῶτον.
ἃ δ' ἄλλους μὲν ἔασεν. ἀναγκαία γὰρ ἔπειτα
δεσπόσυνα ὑπὸ χεῖρα. βαφὺν δ' ἀπαμείλατ' ἀνάγκα.
ναὶ ναί. τὸν χεο δῶμα μύον μύον. ὦ σὺν δαῖτας
πρησεῖς. θαμιναὶ γὰρ ὀνόσσορον ἐλαπίναι σε.
ἃ μὲν τόσ' ἐπῖσ', ὀρυσίχθονι τοῦχε πρυμνᾷ.
αὐτίκα δὲ χαλεπόν τε καὶ ἄγελον ἔμβαλε λιμόν.
αἴθωνα μεγαθόρμ. μεγάλᾳ δ' ἐσθύγτορ νούσῳ.
ὀχέτλιον ὅσα πάσαι τόσων ἔχεν ἴμβροτον ἄνθρις.
εἰκατὶ δαῖτα πόνον. δυώδεκα δ' οἶνον ἄφυσσον.
τόσσα δόνυσσον γὰρ, ἃ καὶ δῶματα χαλέωσει.
καὶ γὰρ τᾷ δώματι σωωργίαθη δόνυσον.
ὅτε μὲν εἰς ὀράνως ὅτε ξωσθείπνια πέμπει
αὐδόμενοι γονέας. πολλὰ δ' ἐνείσιον πᾶσι.
λῶβον ἰτᾶν ἀθανάτοις μὲν ἀθανάταις ἐπ' ἄεθλα
ὀρμενίσθαι καλέοντας. ἀπ' οὗ ἠρνήσατο μάτηρ.
ὅν σὺν δεῖ. χθιζὸς γὰρ ὠδῖν μεσσάνδια βέβηκε
τέλος ἀπαντήσων ἑκατόμβοας. λῶβε πλυξῶ πολυξώ
μάτηρ ἀκρείονος, ἐπεὶ γάμον ἄρτυε παιδί.
ἀμφότερον τελόπαν τε καὶ ὕβρα μικλήσκουσα.
τὰν δὲ γυνὰ βαρύθυμος ἀμείβετο λαμπυχέσσα.
νεῖται τί τελόπας. θρυσίχθονα δ' ἤλασε κάπρος
πίνδῳ

πίνδον ἀν' ἠνάγκειαν. ὅ δ' ἐννέα φάεα λεῖται.
δαιλαίαι φιλότεκνε. τίλ' ὄκ ἐφύλαο μᾶτερ.
δαίννυν ἐλαπίνας τίς; ἐν ἀλλοτρίοις ὀρυσίχθων.
ἄγετό τις νύμφαν, ὀρυσίχθονα δίσκον ἔτυψεν.
ἢ ἔπλε ἐξ ἵππων. ἢ ἐν ὄθρυϊ πρίμνι ἀείρει.
ἐνδόμυχον δ' ἤπειτα πανήμερον ἐλαπίνασε,
ἤδιε μυρία πάντα. καὶ δ' ἐξάλλετο γαστὴρ
αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι. τὰ δ' ὄν βυθὸν οἷα θαλάσσης
ἀλεμάτως ἀχάεισα κατέρρεεν εἰδατα πάντα.
ὡς δὲ μίμαντι χιὼν, ὡς ἀελίῳ ἐνὶ πλάγχνῳ,
καὶ τόσσον ἔπι μείζων ἐτάκετο. μίσφ' ὠδῖ νοσέοις
δαιλαίῳ ἰνίς τε καὶ ὀσία μοῦνον ἔλιφθεν.
λιλαῖε μὲν ἃ μᾶτερ. βαρὺ δ' ἔσσεται ἀνδρὶ γυναικί.
χὠ μαστὸς τὸν ἔπινε. καὶ αἱ δίκα πολλάκι δῶλαι.
καὶ δ' αὖτε τριόπας πολιαῖς ὠδῖ χεῖρας ἔβαλλε.
ῥῖα τὸν ὄκ ἀΐοντα προσιδάνακα καλίσσεων.
ἰδυδυπάτως. ἴδε τόνδε τεοῦ τρίτον. εἶπον ἐγὼ μὲν
σοὶ τε καὶ ἀπολίδι κανάκης γλίχετον. αὐτὰς ἐμεῖο
ἔσσεται τὸ δαίλαιον γλίχεσθε βρέφος. αἴθε γὰρ αὖτον
βλήτην ὣς ἀπόλλωνος ἐμαὶ χόλῳ ἐντανύσσαν.
κάοπται νῦν δὲ καὶ βούβρωσις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.
ἦ οἱ ἀπάσασον χαλεπὰν νόσον, ἥ μιν αὖτὸς
βόσκε λαβών. ἀμαὶ γὰρ ἀπηείκαντι τράπεζαι.
χεῦαι μὲν μανύσθαι. λιγέαι δέ μοι αὖλιος ἤδη
τετράπλατον. ἤδη γὰρ ἀπηρύσαντο μάγειροι.
ἀλλὰ καὶ ἀρνὰς μεγάλας ὠείλυσαν ἀμαξᾶν.

καὶ τὰ

καὶ τὰν βῶν ἔφαγε τὰν ἱσία ἔτρεφε μᾶτηρ.
καὶ τὸν ἀεθλοφόρον καὶ τὸν πολεμήϊον ἵππον.
καὶ τὰν ἄϋλον ὗν τὰν ἔτρεμε θηρία μικκά.
μίσφ' ὅτε μὲν τρόπαο δόμοις ἐνὶ χρήματα λέιπε
μοῦνοι ἆρ οἰκῆοι θάλαμοι κανὸν ἠπίσαντο.
ἀλλ' ὅτε τὸν βαθὺν οἶκον ἀνεκήρυνον ὀδόντες,
καὶ τότ' ὁ τῶ βασιλῆος ἐνὶ τρόδοισι καθῆστο,
αἰτίζων ἀκόλους τὲ καὶ ἔμβολα λύματα δαιτός.
δαῶματορ. μὴ τλῶς ἐμὶν φίλος ὅς τι ἀπέχθηαι,
εἴη. μὴ δ' ὁμότιχος. ἐμοὶ κανοπυείφυδε ἐχθροί.
εἴπατε παρθωικαὶ καὶ ὦλφθε ἐξαδε τηνῦδαι,
δαῶματορ μέγα χαῖρε, πολύτροφε πυλυμήδεα νε.
χ' ὦδαι τὸν κάλαθον λυκόστομον ἵπποι ἄγοντι
τᾶσαφύς, ὡς ἄμιν μεγάλα θεὸς ἐυρυάνασσα,
λυκὸν ἔαρ λυκὸν δὲ θέρος καὶ χεῖμα φορίοα,
ἥξει καὶ φθινόωπορον, ἔτος δ' εἰς ἄλλο φυλάξει.
ὡς δ' ἀπεδίλωτοι καὶ ἀνάμωνυς ἄσυ πατρῦμυς,
ὡς πρόδας ὡς λιφαλὰς παναπηρίας ἔξομυς ἀεί.
ὡς αἱ λινοφόροι χρυσῷ πλέα λίκνα φορόντι,
ὡς ἄμμυς τὸν χρυσὸν ἀφειδέα πασαίμυδα,
μίσφα τὰ τᾶς πόλιος πυτανήια τὰς ἀτελίσας
τὰς δὲ τελυφορίας, πρτὶ τὰν θεῶν ἄχεις ὁμαρτεῖν
αἵ τινυς ἐξήκοντα κατώτορα αἵ τε βαφεῖαι.
χ' ἅ τις ἐλευθυία τείνει χορά. χ' ἅ τις ἐν ἄλγει.
ὡς ἄλις ὡς αὐτὰν ἱκανὸν γόνυ. ταῖσι δὲ δηὼ
δώσει πάντ' ἐπίμεσα. καὶ ὡς πρτὶ νηὸν ἵκωνται.

χαῖρε θεαί. καὶ τάνδε σαῶ πόλιν. ἣν τ' ὁμονοίᾳ.
ἣν τ' εὐημερίᾳ. φόρεε δ' ἀγρόθι νόσιμα πάντα.
φόρβε βόας. φόρβε μᾶλα. φόρβε σάκυν. οἷσι θερισμόν.
φόρβε καὶ ἐραύαν. ἵν' ὃς ἀρόσει λείνοθ' ἁμᾶσει.
ἵλαθί μοι τελέσσε μέγα μεγάθεα θεαίων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ὙΜΝΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΟΣ.

Τὼ καλάθω κατιόντος.) Ὁ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος, κατὰ μίμησιν τῶν ἀθλίων, ἔθη τινὰ ἵδρυσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ἐν οἷς καὶ τοῦτο τὸ καλάθου πρόοδον. ἔθος γὰρ ἦν ἐν ἀθλίοις, ἐν ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ, ὠθεῖν ὀχήματος φέρεσθαι καλάθιον εἰς τιμὴν Δήμητρος. Εἰς τὰ ὠθεῖ μελανας.) Τὰς Αἰθιοπας. Οὕτω τὰν λινδίαν.) Χώρας Θεσσαλίας. Ὡς τ' ἀλέκτρινον ὕδωρ.) Διαῦγες. παρὰ τὸ ἄλεκτρον. Ἐξ ἀμαρᾶν.) Ὁμηρος. ἀμαρὴς ἐξ ἔκματα Βαλών. εἰσὶ δὲ αἱ ὑδροῤῥόαι. Ὅσσον ἐλδυσῖνι.) Ἐλδυσίν, ἐν ᾗ γύναι δῆμοι ἀθηκῆς. Ποτὶ τ' ὦνδιον.) Πρὸς τὸ μεσημβρινόν, ἐπαναζόμενον. Εἵζατο.) Ὠμοιώθη. Ἐχε λιλαῖδα.) Τὴν λιλαῖαν ὡς ἑορτήν. Ἀνθμώνα.) Ἀνακείμενα. Πολύθεσε.) Πολυτρόφητε. Προχανά.) Πρόφασις. Ἠνθον ἰτωνιάδων.) Ἰτὼν πόλις Θεσσαλίας. ἐν ᾗ τιμᾶται ἀθλιὰ. γρῦος δὲ ἐπίσημον οἱ ὁρμενίδαι. Ἐπὶ λειανῶνα Βέβηκε.) Πόλις Θεσσαλίας. Ἦνθε πολυξώ.) Ἐπίσημος αὖτη. Καὶ ἥεα.) Τὸν ὀρυσίχθονα. Νεῖται τοι τριόπας.) Ἔρχεται. Δαίνυν ἐλαπίνας.) Εἰ ἐσιὼν φίλους ἰὼ τίς, ἐζητεῖτο δ' ὀρυσίχθων, ἔλεγεν ἡ μήτηρ ἐν ἀλλοτρίοις οἰκήμασιν ὄζειν. Κακὰ δ' ἄζα-

κνιδία
ἀλεκτρινος
ἁμαρά
τὼνδιος
ὠθατο
ἠλαΐδα
ἀνθμωνα
πολύθεσε
προχανά
ἰτὼς
ορμενιδαι
ηρανωνα
νυται

θ' ἁλαίλαφ.) Ηυξάνφ ὠδὶ ζοβ' ἑαδίειν. Αλεμάτως.) Ματαίως. Γλάγκων.) Η λήριος νύμφη. Χ' ὡ μασὸς ὀρ' ἔπινε.) Καὶ ὁ μασὸς ὄρ' ἔπινεν ἠγὼ ἡ τροφός. Αἰολίδος κανάκης γρύος.) Η κανάκη μήτηρ τριόπα. θυγάτηρ ἀἰόλου. Ταὺ ἐσίᾳ ἔτρεφε.) Ορ τινα τῇ ἑσίᾳ ἔτρεφεν ἡ αὐτοῦ μήτηρ. Καὶ τὰν ἄλευρον.) Τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον κάπηον. Θηελία μικκά.) Οἱ μῦδι. Ανσβήραινον.) Ερημον ἐποίουν. Ανόλους.) Αρᾶυ. Λύκῳ.) Λαμπρόν. Γαναωτήρεας.) Αβλαβῆς. Ως ἁ λικνοφόροι χρυσῶ.) Η χρυσῶ πεπληρωμένα. ἢ ὅτι πρὸ ἱερουργούσων αὐτὰ ἐνεπρήσειαν. Πρυτανήια τὰς ἀτελέσεως.) Τὰς μὲν ἀμυήτους μελλύω μέχρι τοῦ πρυτανείου παραγίνεσθαι. ἅ τινες δέ εἰσιν ἑξήκοντα γνίαι ἢ πλέονες, ταῦτας μελλύω ἵστ' ὁ δῶμα ὁρᾶν ἀκολουθῆσαι ζοβ' καλάθῳ. Ταῖσι δὲ λικῷ.)

Ταῖς ἐλθούσαις καὶ ταῖς μὴ ἐλθούσαις ἴσον μισθὸν δώσει.

ἐξάλλετο ἁλαμάτως πλαγίως μασὸς κανάκη ἄϊλουρος κνεξήραινον λυκος πάνακηγεας

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ Σχολίων.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΝ.

ΙΧΝΙΑ μασσύων, ξυθμίσασα σῶμα πέλωρον
πάνσοφ' Ἡρακλέους περίπρτε πυθαγόρης.
δούρασ ἀλεξανδρου δ' ἵππους ὠδὶ πίονι νηῷ
δηρὸν ἵλω. μεγάλης μνημόσυνον παλάμης.
λιαί στεο δ' οἵα λέοντ' ὄνυξ, τόδε καλλίμαχ' ἥρως
λείψανον ἐυμύνων λαμπρὸν ἔδειξε νόον.
ὡς γόνιμον. σοφίλω πιστόμυθον. εἰσιδε τέχνω.
ἀγνάορ φωνῶ. ζῶθεον ἁρμονίω.
ὀκτάκις εἰ δ' ἑκατὸν σίχας βίβλων ὅλασσεν ἀοιδὴν
λυγαλέ'. βαιὸν ζεὺς τό δ' ἔδυσε μέλ'
ἀρχέτυπον τελέθειν θεῖον γρῦ' ἤν τις ἀείδῃ
μορφῆς ὡς πλάσσαις λυσίνεον βλέφαρον.
μήπρτε δ' ἐξάρχοντ' ἔοι ὠκὺς ὑμνοπόλοισι
μολπῆς, χαλκογράφων ξυστὸν ἔθηκε τέχνη.

ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

ΓΝΩΜΑΙ ΕΚ ΔΙΑΦΟ-

ΡΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΤΕ

Ἐξητόρων συλλεγεῖσαι, καὶ σοι-
χεῖον ἐπιτεταγμέναι.

ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΥΣ.

Εὐριπίδου.

Πότνι' αἰδὼς, εἴθε μοι πᾶσι βροτοῖς
ἔμφυτος τ' ἀναίσχυντον ἐξήρτυσε φρενῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βούλομαί σ' εἰπεῖν εὐβραχέα μὴ λίαν
αὖτω βλέφαρα πρὸς τ' αἰδῆ ἀσταγῶν.
ἀλλὰ σωφρονεστέρως ὡς ἀδελφὸν ὄντα.
αἰδὼς γὰρ χρηστὸν, χρηστὸν αἰδεῖσθαι φιλεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰδὼς γὰρ ὀφθαλμοῖσι γίγνεται τέκνον.

Θεόγνιδος.

Οὐδεμίαν θησαυρὸν καταθήσεται ἀνδρὶ ἀμείνω
αἰδοῦς. ἣν ἀγαθοῖς ἀνδράσι λύγνε δίδως.

Ἀγάθωνος.

Ἀδικεῖν νομίζων, ὃ μὴ μὰ αἰδοῦμαι φίλων.

Στασίμου ἐν τῷ Λυπείῳ.

Ζεῦ τε δὲ γὰρ ξέξαντα. καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν
ὄφρ' ἐθέλεις εἰπεῖν. ἵνα γὰρ δέδοκται, ἴσαι καὶ αἰδοῖος.

Γλαυκοῦ ἐν τῷ εὐθύφρονι.

Λέγω δὴ τὸ γναντίον ἢ ὁ πριητὴς ἐπρίησεν ὁ πριάμενος,
ζεῦ τε γὰρ ξέξαντα. ὃς τάδε παντ' ἐφύτευσεν
ὄφρ' ἐθέλῃς εἰπεῖν. ἵνα γ' ἴσθα, ἴσθα κὴ αἰδοῖος.
πολλοί γάρ μοι δυσκολοῦσι καὶ νόσους ποιέας, ἀλ-
λα πολλὰ φιλοῦντα δεδιέναι μὴν. αἰδεῖσθαι δὲ μηδέν-
τα, ἃ δεδίασιν. ὃ καὶ σοὶ δοκεῖ; πάνυ γε. ἀλλ' ἵνα
γε αἰδοῖος, ἴσθα καὶ δέομαι. ἐπεὶ ἔσιν ὅς τις αἰδοί-
μενός τι πρᾶγμα κὴ αἰσχυνόμενος, ὃ τεφόβητά τε
καὶ δέδοικεν ἅμα δόξαν πονηρίας; δέδοικε μὴν ὅν. ὅκ
ἄρα ὀρθῶς ἔχει λέγειν· ἵνα γ' ἴσθα, ἴσθα ποιέας αἰδοῖος.
ἀλλ' ἵνα μὴν αἰδοῖος, ἴσθα καὶ δέομαι. ὃ μέντοι γε ἵνα γε
δέομαι, πάντα χρὴ αἰδοῖος. ὡς πλέον γ' οἶμαι δέομαι αἰ
δοῦς. μόριον γὰρ αἰδοῖος δέους. ὥσπερ ἀριθμοῦ πορεί-
τόμ. ὥς τε ὃ χ ἵνα πορ ἀριθμός, ἴσθα ποιέ πορεί τόμ. ἵνα
δὲ καὶ πορεί τόμ, ἴσθα καὶ ἀριθμός.

Δημοσθένους.

Φαῦλον μὲν οὐ μόνος ἦ, μή τε λέξης, μή τ' ὀργάσῃ. μά-
θε δὲ πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχυνόμενος.

Πυθαγόρου.

Πυθιὰς ἡ ἀριστοτέλους θυγάτης ὀρφανισθεῖσα πρῖον
κάλλιστον χρῶμα, ἔφη. τὸ γὰρ τῶν αἰδοῖων τρῖς ἐλευθέ-
ροις ὧν γιγνόμενον.

Σωπά-

Σωπάτρου.

Αἰδοῦ πρὸς τὰς ἁμαρτημένας τῶν πολλῶν ἀκριβλέπειν δόξας. ἐμοὶ δ' ἀκρὶς ἡ ἀληθείας λόγον, πάντων ἐπίπροσθεν ἄγε, καὶ ὅτε φαινομένῳ ἐνωρίπεσαν μᾶζαι βλαβὴς τῶν ἀρχομένων αἰρεῖσθαι, ὅτε δυνησόμενον ἀδοξίαν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ὑστηρούντων φεύγειν. εἰ μὴ ἡ τυχούσης φαντασίας, ἀλλὰ τῆς ἀρίστης ζωῆς μεταχειρίσθαι μέλλοιμεν.

Πυθαγόρου.

Θέλε μᾶλλον σὺν σωόντας σοι αἰδεῖσθαί σε ἢ φοβεῖσθαι. αἰδοῖ μὲν γὰρ πρόσεστιν σέβας. φόβῳ δὲ μῖσος.

Θεοφράστου.

Αἰδοῦ σαυτὸν, ἢ ἄλλον τινὰ αἰσχυνθήσῃ.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΔΕΙΑΣ.

Θεόγνιδος.

ΗΔΗ νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν. αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἐποίχεθ' ὁμῶς.

Εὐριπίδου.

Οὔτοι θάρσος τόδ' ἔστιν ἀλλ' εὐτολμία, φίλον κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν. ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων πάσων ἀναίδεια. σὺ δ' ἐπρίησας μολών.

Θεογόνου.

Απαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ.

καὶ πρὸς

καὶ πρὸς τελευτῶν ἔρχεται τὰ τοῦ χρόνου.
πλοῦς ὡς ἔοικε φῦλ' ἀναιδείας μόνον.
αὕτη δ' ὅσῳ πόρρ αὔξεται θνητῶν γένος
τοσῷδε μείζων γίνεται καθ' ἡμέραν.

Μενάνδρου.

Ω μεγίστη τῶν θεῶν νοῦς ὅσ' ἀναίδεια.
εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ. δεῖ δέ,
τὴν λιμένων γὰρ νοῦς νομίζεται θεός.
ἐφ' ὅσον βαδίζεις. ἐφ' ὅσον ἥξειν μοι δοκεῖς.

Ηροδότου.

Αμα δὲ χιτῶνι ἐκδυνομένῳ, ἐκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή.

Ξενοφῶντος.

Επειθεν δὲ δεῖ μᾶλλον τῇ ἀχαριστίᾳ ἀναισχυντίαν, καὶ γὰρ αὕτη δοκεῖ εἶναι μεγίστη ὠδῖν πάντα τὰ ἀισχρά.

ΠΕΡΙ ΑΔΙΚΙΑΣ.

Μενάνδρου.

Ος τις τοίχει χρυσίῳ τὴν χεῖρα, κἂν μὴ φῇ, πρωτὰ βουλεύεται.

Τὸ αὐτό.

Οὐδεὶς ἐπλούτησε ταχέως δίκαιος ὤν.

Τὸ αὐτό.

Εργον εὑρεῖν συγγνώμης πρᾶγμά τοῦτ' ἔστιν.

δεῖς

οὐδεὶς γὰρ ὁμολογεῖ αὐτῷ προσήκειν,
τὴν βοηθείας τινὸς δεόμενον.
αὐτεῖσθαι γὰρ ἅμα τι προσδοκᾶ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλεονεξίαν μέγιστον ἀνθρώποις κακόν.
οἱ γὰρ θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας
ἀφ' ὧν ἔχουσι πολλάκις νικώμενοι.
τὰ δ' ἴδια προσιθέασι τοῖς ἀλλοτρίοις.

Θεοδέκτου.

Ὦ καλλιφεγγὴς λαμπάδ' ἠλίου σφόγος
ἥλιε πρεσβύτατον πᾶσιν ἀνθρώποις σέλας.
ἐδόκουν τιν' ἄλλον ὡς πρὸ εἰς οὕτω μέγαν
ἐλθόντ' ἀγῶνα καὶ δυσέκφυκτον μερίσιν;
ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου
γυνή. πρὸς ὃν δ' εἴρηκε τυγχάνει πρᾶσις.
κρατοῦσι δ' οἱ πόρ καὶ κατηγοροῦσι μου.

Διφίλου.

Ἀρ' ἔστιν ἀνοητότερον ἁμαρτεῖν.
πρὸς τὸ λαβεῖν γὰρ ὧν ὁ νοῦς τ' ἀλλ' ὐχ ὁρᾷ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν, ὃ δὲ εἰς πονηρὸς ἦν. φιλαργυρίας
τοῦτ' ἔστιν, ὅταν ἀφῇς σκοπεῖν τὰ δίκαια, τοῦ μορ-
δοῦς ἅπαντες δοῦλοι ἦτε.

Εὐριπίδου.

Ὅς τις γὰρ ὠδὶ τὸ πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ,
ὃ δεῖν φρονεῖ δίκαιον ὃ δὲ βούλεται.

φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βία νῶν ἕλκετ' ὦ καὶ οἱ τιμὰς βροτοὶ
καὶ μὰ τὰν δίκαν πλούτου πάντων θεῶν σεμνόν.
σύμμικτα μὲν δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμοῦ.
ἵπεται τ' ἀμᾶθε τῶν δὲ δύσλωτον βάρος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κακοῖς γὰρ ὄρθρου φῶς δίκης ἀνατέλλομεν.

Αἰσχύλου.

Οἱ δημόσια γὰρ μαθοφορούντων χρήματα
ἴδια σκοπεῖν ἔοικεν ὅτι τις ὀρθὰ νέμει.
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ σιμὸς ἰλλίνδεται.

Ἡσιόδου.

Νήπιοι οὐδ' ἴσασι πλέον ὅσον ἥμισυ παντός.
οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χρήματα δ' οὐκ ἄρπακτὰ θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.

Μιμνέρμου.

Λέγεις. ἃ δὲ λέγεις ἕνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις.

Εὐριπίδου.

Ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ' ἢν βούλει πολὺν
χρόνον μελαθροις ἐμμένειν. τὰ δ' ἀδίκως,
ὅταν σὺν εἰσέλθοντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν.

Ὑπερίδου.

Ἀρχεμένων δεῖ τὴν ἀδικημάτων ἐμφράττειν τὰς
ὁδούς. ὅταν δ' ἅπαξ ῥιζωθῇ κακία, καὶ παλαιὰ γένη-
ται, κα-

ται, καθάπερ σώτερος ἀρχὴ ἐλευθερία, χαλεπὸν καταστῆσαι.

Ἰσοκράτους.

Ἀρκοῦντῶς σαυτῷ, καὶ μὴ διάφερε τοῖς πλησίον. μὴ δ' ἂν πλείστου τῶν σῶν ὡς ἥκιστα δεῖ μειονεκτῶν.

Κλειτάρχου.

Ἀγωνιζόμενος ἐπαίρου οὐ διδόντος ἔπαξας, δὸς ἀδυνήσεις.

Δημοκρίτου.

Ἀγαθὸν τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἐθέλειν.

Ἡσιόδου ἰσορίας ζ.

Ἐγὼ μὲν ὦ βασιλεῦ οἷα ἄνθρωπος ἰδὼν ἤδη πολλὰ τε καὶ μεγάλα πεσόντα πράγματα ὑπὸ κανόνων, ὀκνῶ σε τὰ πάντα τῇ ἡλικίᾳ ἧκειν ζηλωτὸν ὡς κακὸν εἶναι τὸ πολλῶν ἐπιθυμεῖν.

Σιμωνίδης παρακαλοῦντός τινος ἐγκώμιον ποιῆσαι, καὶ χάριν ἕξειν λέγοντος, ἀργύριον δὲ μὴ διδόντος, δύο εἶπεν οὕτως ἔχω βιωτάς. τὴν μὲν χαρίεσσαν. τὴν δὲ ἀργυρέαν. ἐπὶ τὰς χρείας τὴν μὲν χαρίεσσαν ἐγκαλῶ ἐνεῖσκω, ὅταν ἐνεῖσκω. τὴν δὲ χρησίμην μόνην.

Ἀντιφάνους.

Φιλάργυρος ὁ δεῖς ἀγαθός, ὅτι βασιλεύς, ὅτι ἐλεύθερος.

Δημονίκου.

Χρημάτων ὄρεξις ἣν μὴ ὁρίζηται μέτρῳ, πηγὴ

δυσχάτης πλοῦν χαλεπωτέρη. μείζονος γὰρ ὀρέξεως, μείζονας ἀνδρείας προδύσιμ.

Ἐκ τῶν Ἀριστωνος.

Ἀριστοτέλης ἔφη ὅτι οἱ κατὰ τινὲς κοινῇ λησταὶ ὄντες, ἐστασίασαν πρὸς ἀλλήλους πολὺ σκύλων. οἱ τέσσαρες αὐτῶν κατελείφθησαν. πάλιν ὕστερον πρὸς ἀλλήλους διωμίχθησαν, καὶ δύο κατελείφθησαν. εἶπε εἷς. καὶ τί ἀπόλοιπον, ἢ στασιάσει τὰ δεξιὰ πρὸς τὰ εὐώνυμα.

Σωκράτους.

Οὔτε παρὰ νεκροῦ ὁμιλίαν, οὔτε παρὰ φιλαργύρου χάριν δεῖ ζητεῖν.

Δημοσθένους.

Ἐλπὶς κακοῦ μισθοῦ ἀρχὴ ζημίας.

Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς διὰ τί δυσχέρων γήρως ὧν φιλάργυρος εἴη· ὅτι εἶπε βουλόμαι ἂν ἀπολαυὼν τοῖς ἐχθροῖς μᾶλλον ἀπολιπεῖν, ἢ ζῶν δεῖσθαι τῶν φίλων· κατεγνωκὼς τῶν πολλῶν φιλίας τὸ ἀβέβαιον.

Διογένης, σοῦ μεγάλα καὶ ἀθρόα λαμβάνοντας, μεγαλοπώλους ἐκάλει.

Πλουτῶν.

Γνώμην ἡγητέον εἶναι μὴ τὸ τῶν ὄντων ἐλαττοῦν πρεῖαι, ἀλλὰ τὸ τῶν ἀπλησίαν πλεῖον.

Τὸ αὐτό.

Ἐχαπᾶ γὰρ ἀδικία, δοκεῖν δίκαιον εἶναι μὴ ὄντα. Σεμίραμις δὲ ἑαυτῇ κατασκευάσασα τάφον, ἐπέγραψεν. ὅς τις χρημάτων δεηθῇ βασιλεύς, διελόντα τὸ μνη-

τὸ μνημεῖον, ὅσα βούλεται λαβεῖν. ἀφεὶς δὲ δι-
λῶν, χρήματα μὴν οὐχ εὗρε. γράμμασι δὲ ἑτοίμοις ἐ-
ντυχὼν τάδε φράζουσιν. εἰ μὴ κακὸς ἦς ἀνὴρ καὶ χρη-
μάτων ἄπληστος, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἐκίνεις.

ΠΕΡΙ ΑΚΡΑΣΙΑΣ.

Θεόγνιδος.

Πολλῶ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη,
ἀνδρας ὅσοι μοίρας πλεῖω ἐθέλουσιν ἔχειν.

Τὸ αὐτό.

Ἐχθρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι,
ἐχθρὸν δ' ἐν νήφων παρ μεθύουσι μολεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἶνος πινόμενος πρυλὺς κακός. εἰ δέ τις αὐτὸν
πίνοι ἰσαμοίρως, οὐ κακὸς ἀλλ' ἀγαθός.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὃς δ' ἂν ὑποβάλλῃ πόσιος μέτρον, ὃ κέν τ' ἐνὶ οἴνῳ
φρένα αὐτοῦ γλώσσης ἡαρτὸν ὃ δὲ νόον.
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα τὰ νήφοσι γίνεται ἀμφὶ,
αἰδεῖται δ' ἔργων ὃ δὲν ὅταν μεθύῃ.
τὸν πεῖρ' ἐὼν σώφρων. τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων, μὴ πῖν' οἶνον ὑποβολάδην.
ἀλλ' ἢ πεῖν μεθύων ὑπανίσασο, μὴ δὲ βιάσθω
γαστήρ. ὡς τε κακὸν λάτεμε ἐφημόριον.
ἄφρονος ἀνδρὸς ἄγαν πολὺ σώφρονος οἶνος. ὅταν δὲ

πίνη· ἔωθεν μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐμπυεὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδρυσε ἀνδρῶν
γινώσκουσ' ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον.
Ἢν μάλα πόρ πινυτὸν καὶ κότητα δὲ πᾶσαν ἐλέγχῃ
ὥς τε καταμαθεῖν καὶ φρένα τοῦτο σοφόν.
οἰνοβαρέω μεφαλῆι ὀνομάκριτε. καίμε βιᾶται,
οἶνος. ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
ἡμετέρης. ὁ δὲ δῶμα πολυτρέχει. ἀλλ' ἄγ' ἀνασὰς
πειρήσω. μή πως καὶ πόδας οἶνος ἔχῃ.
καὶ νόον ἦν σθένεσι. δίδυμα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωυχθείς, καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Ἐρατοσθένους.

Οἶνός τοι πυεὶ ἶσον ἔχει μόρον οὔτ' ἂν ὁ παῖδα
ἔλθῃ. λυμαίνει δ' οἷα λίβυσσαν ἄλαι
βορῆς, ἢ νότος. τὰ δὲ μεκρυμμένα φαίνει,
βυσσόθεν. ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

Σοφοκλέους.

Τί ταῦτ' ἐπαινεῖς. πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ
ἥσσων μὲν ὀργῆς ὅστις τοι δὲ νοῦ μικρός.
φιλεῖ δὲ πολλὰ γλῶσσαν ἐκχέας ματαίαν,
ἄκων ἀκούειν, ὧν ἐκὼν ἔπρᾳξε κακῶς.

Παυσανίου.

Ξεῖνε ἄγε δὴ καὶ πῖνε· ἀρετὴ νύτις ὅστις καὶ αὐτή.
ἐκ ἀνδρῶν πολὺ πλεῖσον ἐν ἐλαπίνῃ μέθυ πίνει.

οὗ καὶ

σὺ καὶ ὡς ἐμοὶ ἅμα τ' ἄλλοις φῶτα μελδύει.
ἶσον τ' ὀφθαλμοῖσι καὶ ἐν πολέμῳ θοὸς ἀνὴρ
ὑσμῖνας δύεται παλαπνοιάς, ἐνθά τε παῦροι
θαρσαλέοι τελέθουσι, μενοῦσί τε θοῦρον Ἄρηα.
τῷ μοι ἐγὼ θείμην ἶσον μέλεον, ὅς τ' ἐνὶ δαιτὶ
πόρπετον παρεὼν, ἅμα τ' ἄλλοις λαὸν ἀνώγει.
ὃ γάρ μοι ζώειν γε δοκεῖ βροτὸς· ὃ δὲ βιῶναι,
ἀνθρώπειο βίου παλαισίφρονος, ὅς τις ἀπ' οἴνου
θυμὸν ὀρινύσας πίνει πρὸν ἀλλοιόφρων.
οἶνος γὰρ πυκὶ ἶσον καὶ χθονίοισιν ὄνειαρ.
ἄθλου. ἀλεξίκακον. πάσης ζωοπημάτων ἀοιδοῦς.
ἐν μὲν γὰρ θαλίης ἱδρὸν μορμύσσει ἀγλαΐης τε
ἐν δὲ χρυσοτυπίης, ἐν δ' ἱμερόεντι φιλότητος,
ἐν δέ τε μιν θήρης καὶ δυσφροσύνης ἀλεγεινοῦς.
ὅς σε χρὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον ἔνφρονι θυμῷ,
πίνειν. μὴ δὲ βορῇ μεμακωμένον ἠύτε γύπα,
ἔδδαι πλημμύροντα λελασμένον ἐνφροσυνάων.

Δημονίκου.

Ὑγιείαν ἐυχαῖς παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι.
τὴν δὲ ταύτην δύνανται ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες ἐπι-
σασιν. ἀκρασίῃ δὲ ταὐναντία πρήσσοντες, αὐτοὶ πο-
δόται τῆς ὑγείης τοῖσιν θυμοῖσι γίγνονται.

Πλουταρχου.

Ἀμαθίαν ὡς φησὶν Ἡράκλειτος καὶ ἄλλως μεγάλην
ἔργον ἐστίν. ἐν οἴνῳ δὲ χαλεπώτερον. καὶ πλάτωνα δέ

φησιν

φησιν ἓν οἶνῳ ἦθη φανερὰ γίνεσθαι.

Πλάτωνος.

Οὐ μόνον ὡς ἔοικεν ὁ γέρων δὶς παῖς γίνοιτ' ἄν, ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθείς.

ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

Εὐριπίδου.

Ἄγλωσσος ὁ μῦθος ἡ ἀληθείας ἔφυ.
Διὰ πρικίλων δεῖται ἀεὶ τεχνασμάτων.
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν. ὁ δ' ἁπλοῦς λόγος
νοσῶν ἓν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

Πινδάρου.

Ἀρχᾶς μεγάλας ἀρετᾶς ὦναξ ἀλήθεια
μή ποτε σᾶισιν ἐμαὶ σώθεσιν τραχεῖ ποτί ψεύδει.

Μενάνδρου.

Ἀεὶ μετάπεσόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν.
ἓν παντὶ καιρῷ, τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ
εἰς ἀσφάλειαν τοῦ βίου πλεῖστον μόριον.

Πλάτωνος.

Ἀλήθεια πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγεῖται. πάντων δὲ ἀνθρώποις. ἧς ὁ γευσόμενος μέλλων μανθάνειός τε καὶ εὐμαίμων ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἶη. ἵνα ὅτι πλεῖστον χρόνον ἀληθοῦς ὦμεν μετὰ βίου. ἔστιν, ὦ φίλε, ψεῦδος.

Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς τί πρᾶγμα ἀνθρώπῳ θεῷ ὅμοιον, ἔφη

ομ, ἔφη ἐαὺ ἀληθεύωσιμ.

Εὐσεβίσ.

Αληθείαν νόΘ ἀπατάζεται, ἀεὶ αὐτῇ συνοικέει. ἐὼμ δὲ ψεῦς ἑωυτοῦ ἀφεύδεσταΘ, ὅμως ὄτιμ ὅτε καὶ φεύδΘ ἀγαθῷ ὠφελίας, παρέχεται ἐπ' ὠφελείῃ ἀνθρώπωμ τῷ τότε χρηζόντῳ, καὶ ὡΘ χρησῷ ἀεὶ σφετερίζω παραλογιζόμενοσ πρὸς αὐτόν. τότε γὰρ δὴ μοῦνομ, καὶ ὅκοτε ἄλλοτε νόΘ, καὶ ψεῦμα ἀμαρῷ ἀεὶ αὐτὸς οἶδε, πάντα τἄλλα φεύδεα ἀκρυγέωμ, φεῦδΘ τὸ τοιοῦτομ εἰσφόρεται, ἀπὸ δὴ τῶν λοιπῶμ ἁπάντων φεύδεωμ φύσιΘ, ὃν ἄλλοθεν ἐΘ μεταμειφθέμ χρησιμώτατομ, τέχνη καὶ σοφίη αὐτοῦ τοῦ νόου, τοῦ φαύλομ πνεῦμα ὃν ἔδει μετακοσμήσαντοΘ.

Ψεύδεσθαι ἀνελεύθερομ, ἀλήθεια γενναῖομ.

Αλήθεια παρέσω σοὶ καὶ ἐμοὶ πάντων χεῖμα δικαιότατομ.

ΟλυμπιοδΘ.

Αλαθεια θεῶμ ὁμόπολις, μόνη θεοῖς συνδιαιτωμένη.

Βακχυλίδου τοῦ ὀρχημαστοῦ.

Λυδίαν μὲν γὰρ λίθΘ, μανύει χρυσόν. ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατὴς τελέθει ἀλήθεια.

Γλαυκάρχου.

Αμεινομ τῇ ἀληθείᾳ συγχωρήσαντα τῶν δόξαν νικᾶν, ἢ τῇ δόξῃ συγχωρήσαντα πρὸς τὴν ἀληθείας ἡττᾶσθαι.

ΠΕΡΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ.

Φιλήμονος.

Ἥδιον ἢ δέμ', ἢ δὲ μασικώτορον
ἐσί, λώιαθαι λοιδορούμενον φορεῖν.
ὁ λοιδορῶν γὰρ ἂν ὁ λοιδορούμενος
μὴ πρόσοιτο, λοιδορεῖται ὁ λοιδορῶν.

Εὐριπίδου.

Δυοῖν λεγόντοιν θατέρου θυμοῦ μένος,
ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

Θεόγνιδος.

Οὐ λώιόν σοι θυμὸν παρέχειν ἄρμενα πάντα.
τέτλαθι. τῶν δὲ κακῶν ἢ χὶ σὺ μόνος ὀρᾷς.

Πυθαγόρου.

Μεγάλλου παιδείαν νόμιζε, δι' ἧς λώιόν φορεῖν ἀπαιδευσίαν.

Δημοσθένης λοιδορούμενός τινος αὐλητοῦ, ἢ συγκατα-
βαίνω εἶπεν εἰς ἀγῶνα ὧν ὦ ὁ ἡττώμενος τοῦ νικῶν-
τος ὄζει μυρεπώλου.

Γλαύκων λοιδορούμενος τινος. λέγε ἔφη κακῶς, ἐπεὶ κακῶς ἢ κ' ἔμαθες.

Ἀρίσιππος λοιδορουμένου αὐλητοῦ τινος ἔφη. τοῦ μὲν λέγειν κακῶς, σὺ λύρης ἔ. τοῦ δὲ δικαίως ἀκού-
ειν ἐγώ.

Εὐσεβίου.

Ὀργῆς μὲν ἀτέλεμον ἄεισον ἐθίζειν ἑαυτόν. μαλλισα μὲν
καὶ πρὸς

καὶ πρὸς τὸ μὴ ἐνδοιαστικῶς πρὸς αὐτὴν συγκινεῖσθαι. εἰ δὲ μή, ἀλλ' ὅς τε γε πάντως μὴ τὸ καταναγκαῖον τῷ αὐτῇ αὐτίκα ἐν ᾧ ἀλογίστῳ ἐκπιμπλάναι. Δίωνι τοῦ ἀναβληματικῶ ἀκὸ συμπρᾶτ ἀνασχέσθαι παρεπόμενον καλῶς τις ἔλεγεν, καὶ βλασφημίας τὸ δὲν ἀπελίμπανεν, ὅθ' ἡσύχως εἶχεν. ὡς δὲ καὶ αὐτὸς τῶν οἰκίαν ἦλθεν, μέλλοντι αὐτοῦ εἰσιέναι, ὁ λοιδορῶν τί σοι ἔφη. πρὸς ὃν εἶπεν ὁ Δίων τὸ δὲ χρύ.

ΠΕΡΙ ΑΦΡΟΣΥΝΗΣ.

Σοφοκλέους.

ΑΛΛ' οἱ καλῶς πάσχοντες οἱ σοφοὶ μόνον,
ἀλλ' οἱ δ' ὀρθῶς εἰσορῶσι τἀμφανῆ.

Εὐριπίδου.

Τὸ μήθ' ἑαυτὸν μηδὲν ὧν ἁμαρτάνειν
ἔκκαυμα τόλμης ἐστὶν ὑβριστοῦ καὶ θρασέος.

Ησιόδου.

Αφρων δ' ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν,
νίκης τε στέρεται. πρὸς τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

Μιναύδρου.

Οὐδεὶς σωφρονῶν ἐξαμαρτάνων πόσον
ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος. ὑστερον δ' ὁρᾷ.

Θεόγνιδος.

Ος τις φιλέει τὸν πλησίον ἐμμενέως δὲν
ἀλλ' αὐτὸς μοῦνος πικίλα φίλῳ ἔχειν.

μεῖνον γ' ἄφρων ὅστις νόσῳ βεβλαμμένῳ ἰᾶσθαι.
ἴσως γὰρ πάντες ταὐτὸν πάσχομεν.
ἀλλ' ὃς μὲν ἂν εἰδέναι πλησιάζοισιν ἐπιθυμῇ.
τοῖς δὲ δουλοπρεπείαν μᾶλλον ἢ τὸ εἶναι φίλαι.

Μενάνδρου.

Εὐηθία μοι φαίνεται δηλουμένη.
τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ. μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μικρὰ πρόφασις ἐστὶ τοῦ πίεσαι πάλιν.

Τὸ αὐτό.

Ἀνοια θνητοῖς δυσύχημ' αὐθαίρετον.

Σοφοκλέους.

Ὡς δυσπέλαστον ἀμαθία πάλον,
τί σωτὲρ ἀσπὼν τὸν ψυχὸν καταπᾷ.

Χαιρήμονος.

Γεῖν γὰρ φρονεῖν δυ', καταφρονεῖν ἐπίστασαι.

Σαπφοῦς

Πρὸς ἀπαίδευτον γυναῖκα καταθανοῖσα δὲ κείσεαι.
οὐδέ ποτε μναμοσύνα σέθεν ἔσετ' οὐδὲ πάρ' ὐσόδων.
οὐ γὰρ μετέχεις ῥόδων τὠκ Πιερίας. ἀλλ' ἀφανὴς κἀν Ἀΐδα
δόμοισι φοίτασις πάτᾳ νεκύων ἐκπωτὸς ἁμένα.

Εὐπόλιδος.

Ἀλλ' ἀκούετ' ὦ θεαταὶ πολλὰ καὶ ξυνίετε
χρήματ' ἐνθὺς γὰρ πρὸς ὑμᾶς πρῶτον ἀρχὴν ἄγομαι.
ὅτι μαθόντες σοφὸν ξένους μὲν λέγεται πρώτους σοφούς.
ἢν δέ τις τῶν ἰδιωτῶν αὐτὸ μὴ δεῖν χείρων φρονῶν

ὠιθῆται

ὠλθῆται τῇ πρώτῃ, πάνυ δυκεῖ κακῶς φρονεῖν.
μαίνεταί τι καὶ παραῤῥεῖ τῶν φρενῶν ὑφ' σῷ λόγῳ.
ἀλλ' ἐμοὶ πείθεσθε πάντως μᾶλλον ἢ σὺ ζώσῃ
μὴ φθονηθ' ὅταν τις ὑμῶν μασικῇ χαίρῃ νέῳν.

Ἀριανῦ.

Η ἆρα δὴ μάλα πάντες ἁμαρτωλοὶ πελόμεθα
ἀνθρωποι. φοβόμαν δὲ θεῶν ἐπορόρροπα δῶρα
ἀφραδίῃ κραδίῃ. βιότοιο μὴν ὅς κ' ὠὴ δυσηρὸς
τροφᾶται. μανάρεσι δ' ὠὴ λόγον αἶνόν ἰωπῆα.
ἀχνύμενος. σφετέρῳ δ' ἀρετῷ καὶ θυμὸν ἀτίζει.
ὅ δέ τι θαρσαλέως νοέειν ἔπος ὅ δέ τι ξέξαι
ἐῤῥιγὼς ὅθι τ' ἀνδρὸς ἐχεκτέανοι παρέωσιν.
καὶ οἱ θυμὸν ἔδυσι κατηφίη καὶ ὀϊζύς.
ὅς δέ μιν ἐυοχθήσῃ θεὸς δ' ὠὴ ὄλβον ὀπάζει
καὶ πλυνοιρανίῳ, ὠὴ λήθεται ἄνεμα γαῖαν
πρατέν ὠὴ σείβει, θυητὸ δέ οἱ εἰσὶ φρένες.
ἀλλ' ὑπερόπλιά τε καὶ ἁμαρτωλῇσι νόοιο
ἴσα δίῃ βρομέει. μεφαλὼ δ' ὑπὸρ αὐχένας ἴσχει.
καί πορ ἐὼν ὀλίγος. μνᾶται δ' ἐνπῶ χω ἀθλίῳ.
ἦέ τιν' ἀτραπιὴν τεκμαίρεται ἄλυμπον δὲ
ὥς με μετ' ἀθανάτοισιν ἀριθμὸς εἰλαπινάζει.
ἦ δ' ἄτη ἀπάλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσιν,
ἄκρης ἐν μεφαλῇσιν ἀνώϊστος καὶ ἄφαντος,
ἄλλοτε μὲν γαίῃσι νεωτόρῃ, ἄλλοτε δ' ἂυτε
ὀπλοτόρῃσι γρηῢς ἐφίσατο ἀμπλακίῃσι.
ζωὸν θεῶν μειόωνται. δίκη δ' ἐπίκρα φορεῖται.

Μενάνδρου.

Ὁ μὴ φρονῶν γὰρ σύ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ
ἀγαθῶν, ἀλόγιστός ἐστιν ὁ μανθάνειν.

Τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔστ' ἀνοίας ὡς ἐμοὶ δοκεῖ φλυαρότερον.

Γ ἀφοιμίαι.

Οὐθ' λύρας ἤκουε, καὶ σαλπιγγῶν ὕς.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ θεασάμενός τινα δημαγωγὸν ἀφυῆ μέγα βοῶντα ἔφη. ἀλλ' ὁ μὲν μέγα σύ ἐστι. τὸ δὲ σύ μέγα.

Βίων ἔλεγε σὺν γραμματικοὺς ζητοῦντας περὶ τῆς ὀδυσσέως πλάνης, μὴ ἐξετάζειν τὰ ἰδίων. μὴ δὲ καθορᾶν ὅτι καὶ ἐν ταύτῃ τούτῳ πλανῶνται πρυμνῶν τοῦ πρὸς τὰ μηδὲν χρήσιμα.

Ὁ μὲν δειλὸς τῆς πατρίδος, ὁ δὲ φιλόδοξος, τῆς παρούσας οὐσίας ὀλιγότης.

Ἐν μὲν ταῖς μέθαις παροινοῦσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις, παρανοοῦσιν οἱ ἀνόητοι.

Τοῖς ἄφροσιν, ὥσπερ τοῖς παιδίοις μικρὰ πρόφασις εἰς τὸ κλαίειν ἱκανή.

Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐν τοῖς πράγμασι πλανῶνται.

Ταυτόν ἐστι ἀρρώστου τι φορτίον ὠνεῖσθαι, καὶ ἀπαίδευτος εὐτυχίαν.

Λήθη τῶν ἰδίων κακῶν θρασύτητα γεννᾷ.

Ἀνοήμονος βιοῦσιν ὁ τὸ πρέπον βιοτῇ.

Δόξα

Δόξα καὶ πλοῦτος ἀνδρὸς ξυνέσεως, ἢ κ ἀσφαλέα κτήματα.

Σωκράτης ἰδὼν μειρακιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον, τοῦτ' ἔφησε χρυσοῦν ἀνδράποδον.

Βίων ἐρωτηθεὶς τί ἔστιν ἀνοια, ἔφη. πλουσιος ἐμπρόσθιον.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ.

Εὐριπίδου.

ΙΣΤΩ δὲ μηδεὶς τοῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεών.
μικρὸν γὰρ ἐκ λαμπτῆρος ἰδιαῖον λίπας
πλήσειεν ἂν τις. ἀλλ' ὅπως ἕνα εἴπρις πρὸς
πύθοιντ' ἂν ἀσοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεών.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας
εἰς πάντας, ἀμαθές. τὸ δὲ κρύπτεσθαι σοφόν.

Σοφοκλέους.

Μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπρις ἔπος.
ἐλεύθερον γὰρ ἄλγος. ὡς δ' ἂν ἐκπεσεῖς λαβοις
γλώσσης κρυφαῖον ἄλεμ' ἄλαβ' ἔχεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ πάντ' ἀρέσκου, πολλὰ καὶ λαλεῖν καιρός.
Σωκράτης ἔλεγεν ὅτι ξένον ἂν τις διαπυρον ἄνθρακα ἐν ὑδρίᾳ φυλάττοι γλώττης κατάσχοι, ἢ λόγον ἀπόρρητον.
Εὐριπίδης ὀνειδίζοντός τινος ὅτι τὸ σόμα σου σῶδες

σῶσδε ἰῶ, πλὰ γὰρ εἶπεν αὖθις ἀπόῤῥητα ἐγκατασκάπτει.

Ἀριστοτέλης ὁρώτηθεὶς τί δυσκολώτατον ᾖ τῷ βίῳ, εἶπε. τὸ σιωπᾶν ἃ μὴ δεῖ λαλεῖν.

Πυθαγόρου.

Αἰσχρὸν σωφρονοῦντα, βύρσας δ' ὠνεῖσθε βέβηλοι.

Ἰσοκράτους.

Μᾶλλον τήρει τὰς τῶν λόγων, ἢ τὰς τῶν χρημάτων παραταθήκας. δεῖ γὰρ σὺ ἀγαθὸς αὐδρας, τρόπον ὄρνου πιστότατον φαίνεσθαι παρεχομένους. Χάριν σὺ ἀπόῤῥητον λόγον ἐκφέροντας, ἀσφαλεῖν ὥσπερ καὶ πῦς ὃς ἐκφέρουσι. μισοῦμεν γὰρ ὃ μόνον σὺ ἐκλαλήσαντας, ἀλλὰ καὶ σὺ ἀκούσαντας ἃ μὴ βουλόμεθα.

ΠΕΡΙ ΑΣΩΤΙΑΣ.

Μενάνδρου.

Τοὺς γὰρ ἴδιον δαπανῶντας ἀλογίστως βίον. γὰρ καλῶς ἀκούειν, ταχὺ πρεῖ πᾶσι κακῶς.

Πυθαγόρου.

Μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν ἀπειροκάλως ἕνι ἡμῶν. μὴ δ' ἀνελεύθερον ἴδιον. μέτρον δ' ἴσον πᾶσιν ἄριστον.

Εὐφρονίδου λυρίμου.

Ὁ γὰρ ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον, ὡς ἔτυχεν σώσειε τῶν ἔξω πολλά.

Διφί-

Διφίλου.

Ἔργον σωσαγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ. ἐν ἡμέρᾳ δὲ διαφορᾶσαι ῥᾴδιον.

Σωκράτης ἰδών τινα πολυχείρως πᾶσι χαριζόμενον, καὶ ἀνεξετάστως ὑπηρετούμενον, ἔφησεν ἀπορεῖν ὁπότερον ἀπλοῦν ἢ πανοῦργον ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος. ὅτι τὰς χαριτας παρθένους ὄσας, πρᾶγμα πεπρίηκας.

Διογένης ἄσωτον ἤτει μνᾶν. τοῦ δὲ εἰπόντος διὰ τί σὺ ἄλλους τρέφεις ἐμὲ δὲ μνᾶν ζητεῖς, ἔφη. παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἐλπίζω πάλιν. παρὰ δὲ σοῦ, ὀκέπι.

Κράτης τὰ τῆς πλουσίου καὶ ἀσώτου χρήματα, ταῖς ὠδῖσι τῆς μητρὸς συνῆγεν εἰναζων. ἀφ' ὧν αὐτὸν μηδὲν λαμβάνειν. κόρακας δὲ καὶ ἰκτίνους. ὠστοῦ παρὰ τούτων ἐτοίμους καὶ κόλακας.

Ζωίλου πῶς σοῦ ἀχλυγμώσης ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀσωτίας, καὶ λέγοντας ἐκ πολλοῦ τοῦ πορεύεσθαι αὐλίσκειν, ἔλεγεν. ἤπου καὶ τοῖς μαγείροις συγγνώσεσθε ἐὰν ἁλμυρὰ λέγωσι πεπρικέναι τὰ ὄψα ὅτι πλῆθος ἁλῶν αὐτοῖς ὑπῆρχεν.

Ξενοφῶντος.

Οὐ γὰρ τὸ μὴ λαβεῖν τὰ ἀγαθὰ οὕτω χαλεπόν, ὡς τὸ λαβόντας σῳζεσθαι.

Δημοσθένης.

Τῶν γὰρ ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι διαῤῥῶνται μὲν τὰ ἀγαθὰ, ζηλοῦσι δὲ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ μισοῦσι καταφρονεῖν. φυλάττειν δ' οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τρόποις.

ΓΕΡΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ, καὶ ἔρωτος.

Εὐριπίδου.

Τὴν δ' ἀφροδίτην πολλὰ γιγνώσκει πρὸς ἐμέ.
τοῦτό τε γὰρ μάλιστα καὶ λανθάνει βροτούς.
τύχαιμι δ' αὐτῆς ἐπιεικὴς ἔστην ἐμοὶ φίλης.

Τὸ αὐτό.

Οἱ γὰρ λύπην φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν,
νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς διώκουσιν ἄγαν.

Τὸ αὐτό.

Κύπρις γὰρ ἡ φερωνύμη πολλὴ ξυνῆν.
ἣ τὸν μὲν ἥκιστ' ἠσυχῆ μετῆρχετο,
ὃν δ' ἂν πόθῳ σὰ καὶ φρονοῦντ' εὗρη μέγα
ἔσχεν λαβοῦσα, οὕτω σφόδρα κατέβρισεν.

Σοφοκλέους.

Ὦ παῖ λέγει ἥτις λύπεις ὁ λύπεις μόνον,
ἀλλ' ἔστι πάντων ὀνομάτων ἐπώνυμος.
ἔστι μὲν ἄδης. ἔστι δ' ἄφροδίτη βία.
ἔστι δὲ λύσσα μανιάς. ἔστι δ' ἵμερος.
ἄκρατος ἐς ὀιμωγμός. ὧν ἐείνη ὁ παῖς.
ὠμόθυμος. ἀσύμφορος. εἰς βίαν ἄγων.
ὑπήκοος γὰρ πλοῦτος οὗτος ὃν ἔχει
ψυχή, τίς ὅ τι φίλτρον θεοῦ βορός;
εἰσέρχεται μὲν ἐχθρὸν πλωτῶν γένει.
γίγνεται δ' ὧν χρόνου τετράσκελεῖ γονῇ.

νωμᾶ

νωμᾶ δ' ἐν οἰωνοῖσι τὰ κείνης ὠτόβρ.
ἐν θηρσίν. ἐν βροτοῖσιν. ἐν θεοῖς ἄνω.
τίν' ἁ παλαίσσ' ὃν τεὶς ἐκβαλλει θεῶν.
εἰ μοι θέμις· θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν·
ἀνὸς τυραννεῖ πλουμόνων ἀνὸς δορός.
ἀνὸν σιδήρᾳ πάντα τρισωτέμνεται·
λύπεις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα.

Ἐκ τῶν βίωνος βουκολικῶν.

Ταὶ μοίραι τὸν ἔρωτα τὸν ἄγριον ἢ φοβέονται
ἢ 'λ θυμῷ φιλέουλι, καὶ ἐκ πρὸς αὐτὸν ἔπνευσαι.
λῆμ μὲν ἄρα ψυχαί τις ἔχων ἀνόρασον δὴ δὴ
τῶνον ὑπεκφεύγοντι, καὶ ὃκ ἐθέλοντι δαμᾶσκειν.
ἦμ δὲ νόον τοῖς ἔρωτι δουλύμενος ἀδὺ μελίσδει
ὃν τῶνον μᾶλλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι πορέοντι.
μάρτυς ἐγὼν ὅτι μῦθος ὅδ' ἔπλετο πᾶσιν ἀληθής.
ἦμ μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
κἀμβαίνει μου γλῶσσα ὡς πάρος ὃκ ἔτ' ἀείδειν.
ἦμ δ' αὖτ' ὃν τὸν ἔρωτα ὃν λυκίδαν τι μελίσδω,
καὶ τόκα μοι χαίροισα κῆ σόματος ἔξει ὠδά.

Αἰσχύλου.

Ἐρωτος ὅς τις μὴ πεπείραται βροτῶν
ὃκ οἶδ' ἀναγκης θᾶσσον, ὦ πειθεὶς
ἐγὼ οὕτω μεμαθηκὼς τὰς δ' ὠδὰς μου ὁδύς.
ἔστ' γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀθάνατον θάνειν
τίθησι, καὶ τὸν ἄπορον εὑρίσκειν μέγαν.

Εὐριπίδου.

Ἔρωτα δ' ὃς τις μὴ θεὸν νομίζει μέγαν,
καὶ τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτερον,
ἢ σκαιός ἐστιν, ἢ κακῶν ἄπειρος ὢν
ἃ καὶ σὲ πολλὰ μέγιστον ἀνθρώπων θεόν.

Ἀντιφάνους.

Εἴ τις φησὶ σοῦ δρῶντας ἃ χὶ νοῦν ἔχειν,
ἤπου τίς ἐστι σοῦ τρόπος ἀβέλτερος.
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείποιτ' ἂν δέμ' ἕτερον ἢ τεθνηκέναι.

Ἀλέξιδος.

Οὐκ ἔστι παιδαγωγὸς ἀνθρώπου ἄμα
ἔρωτος ἂν εἰς ἄλλος ὦ μελέδωρος.
εἴτ' οὖν μέγιστος ἐστὶ τῶν θεῶν ἔρως
καὶ τιμιώτατός γε τῶν πάντων πολύ.
ἂν εἰς γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα
ἀνθρωπος. ἂν δ' οὕτως ἀκριβὴς σοῦ τρόπος
ὃς ἂν χὶ τούτῳ μοῖραν ἐκ θεῶν νέμει.

Μιμνέρμου.

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τέρπνον ἄτερ χρυσέης Ἀφροδίτης.
τεθναίην ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι.

Θεοκρίτου.

Ἐσὶ καὶ ἐν λιγυροῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.

Δικαιογένους.

Ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἅρκυσι
θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν πρισάμεθα,

ἢ φίλ-

ἢ τοῖς ἀναλγήτοις ἐν γῇ πεφυκόσι.

Εὐριπίδου.

Ἔχω δὲ τόλμης καὶ θρασύνους διδασκαλον
ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν ἐκσωζώτατον,
ἔρωτα πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔρως γὰρ οὐδρας ὁ μόνος ἐπορχεῖται
οὐδ' ἂν γυναῖκας. ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει, διὰπὶ πύρου ἔρχεται.
καὶ τοῦδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς Ἅιδης
ζοῦς. ἀλλ' ἐκεῖσε, καὶ βέλους ἐγκλίνεται.

Ἐκ τῶν βίωνος βουκολικῶν.

Ἀ μεγάλα μοι λύπεις ἔθ' ἑταίρῳ παρίσα,
νηπία χρὴ τὸν ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα.
ὃς χθόνα νοῦσῳ ζοντα, κἀσόν δὲ μοι ἔφρασε μῦθον.
μέλπειν μοι φίλε βάκτα λαβὼν τὸν ἔρωτα διδάσκει.
ὡς λέγω. χ' ἁ μὲν ἀπήλυθεν. ἐγὼ δ' ὅλα βουκολίασδε
νήπιος ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν ἔρωτα διδάσκων.
ὡς ἔυρε πλαγίαυλον ὄπα, ὡς αὐλὸν ἀθάνα,
ὡς χέλυν ἑρμάων, λίθαριν ὡς ἀπόλλων.
ταῦτα μὲν ἐξεδίδασκον. ὅδ' ἀνὴρ ἐμπάζεται μύθων.
ἄλλα μοι αὖτις ἄειδεν ὀρῶτίλα, καὶ μ' ἐδίδασκεν
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθος καὶ ματρὸς ἔργα.
λαγὼ ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν ἔρωτ' ἐδίδασκον.
ὅσα δ' ἔρως μ' ἐδίδαξεν ὀρῶτίλα πάντ' ἐδιδάχθην.

Τὸ αὐτο.

Εωδε τᾶς δρατᾶς χρύσεον φαθ ἀφροδιτείας,
ἔωδε λιγανίας ἰδρὸν φίλε νυκτὸς ἄγαλμα,
τόσσον ἀφαυρότερον μιῶσας, ὅσσον ἔχθ ἀστρῶν,
χαῖρε φίλθ, καί μοι πρτὶ πριμνία κῶμον ἄγοντι,
αὐτὶ σελαναίας τὺ δίδυ φαθ. ὤνεκα τιμία
σωμερὸν δρχρμνία τάχιον δύῳ. ἐκ ὠδῖ φωρᾶν
ἔρχομαι. ἐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδιπρεύοντ' ἐνοχλέω.
ἀλλ' ἐρῶ. καλὸν δὲ τ' δρασαμένω σωθρᾶσθαι.

Μόσχου σικελοῦ.

Ηρα παῖ ἀχὼς τᾶς γείρθ. ἠρᾶρ δ' ἀχὼ
σκιρτητᾶ σατύρῳ. σάτυρθ δ' ἐπεμιάρ λύδαν.
ὡς ἀχὼς ἐμ παῖα, τόσσον σαλτυρθ φλέγει ἀχώ.
καὶ λύδα σατυρίσκον. ἔρως δ' ὐμέναιε ἀμοιβᾷ.
ὅσσον γὰρ τιμῶν τὶς ἐμῖσε ἐμ φιλέοντα
τόσσον ὁμῶς φιλέων ἐχθαίρετο πάσχε δ' ἀπρίαν.
ταῦτα λέγω πᾶσι τὰ δίδαγματα τῖς ἀνδρασοις.
σπεύγετε σοὺς φιλέοντας ἵν' ἦμ φιλέητε φιλῆδε.

Σοφοκλέους.

Ερωτθ γὰρ νόσημα τοιτ' ἐφήμερον κακόν
ἔχειμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπειπάζαι.
ὅταμ πάγυ φανέντθ αἰθερίυ χρυσοῖμ
μειρύσαθμ ἀρ πάσωσι παιδιᾶς ἄγη.
τὰ πρῶτ' ἔχουσιμ ἡδονὰς πρτ' ἐνίοις
τέλθ δ' ὁ χυμὸς ὃδ' ὅπως ἀφῆ θέλει.

ὅτ' ἐν

ὅτ' ὢν χρηΐν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν.
ὅτε σὺν ὁρῶντας αὐτὸς ἵμερθ' ἁρπᾶν.
καὶ τὸ μὴ ἁρπᾶν πολλάκις πρέπεται.

Κλεινίου.

Μή τις πιμπλῶ θνητῶν πολύδακρυν ἔρωτα.
μὴ δὲ πόθον παίδων. μὴ δ' ἱμερτῶν φιλότητα.
τάων ἰότητι μοιρῶν κατέβη πολύκλαυτον ὃν ἄδην.

Μνασίθεου.

Ὅταν δ' ὁρῶντ' τόλμαν ἀφέλης, οἷ' ἔχεται.
εἰς σὺν ἰαλέμους τε δῶρ' ἔγγραφε.

Θεοκρίτου.

Νῶν ἔγνων τὸν ἔρωτα. βαρὺς θεός. ἦ ῥα λεαίνης
μαζὸν ἐθήλαξεν. ἀγριωτέ νιν ἔτραφε μάτηρ.
ὅς με κατασμύχων καὶ ὀστέων ἄχρις ἰάπτει.

ΥΟΓΟΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ,
καὶ ὅτι φαῦλον ὁ ἔρως.

Μνασίθεου.

Φύσει γὰρ ἐστ' ἔρως τοῦ νοθρωποῦ λωφόν.
ἅμα δ' ὃ χάλιόν ἐσι νεότητα νικᾶν τὴ θεόν λόγῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ δ' ἁρπᾶν ὠλισθηρὸν ὡς ἔοικεν,
καὶ τοῖς ἐυλόγως καὶ τοῖς κακῶς ἔχουσιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μόνον ἐστ' ἀπαρηγόρητον ἀνθρώποις ἔρως.

Εὐεπί-

Εὐριπίδου.

Ερως γὰρ ἀργὸν μὰπὶ τρὶς ἔργοις ἔφυ.
φιλεῖ κάρωτρα καὶ κόμης ξανθίσματα.
φεύγει δὲ μόχθους. ἐμὲ δέ μοι τεκμήριον.
ὃ δεῖς πρόσωπον βίου μ' ἡρώων βροτῶν.
ὧν τρὶς δ' ἔχουσιν ἥβητης πέφυχ' ὅδε.

Του αὐτου.

Σὺ δ' ὦ κάκιστε πάντων θεῶν τε καὶ βροτῶν,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ,
ἢ τρὶς ὀρῶσιν ἐμμανὴς παρίσασο.

Τὸ αὐτο.

Κύπρις γὰρ ὃ δὲ νοθ-θουμένη χαλᾶ.
αὖτ' ἂν βιάζη μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ.
κἄπειτα τίκτει πόλεμον. εἰς δ' ἀνάσασιν
δόμων πόραίνει πολλάκις τὰ φιλτάτα.

Τὸ αὐτο.

Η γὰρ κύπρις πέφυκε τῶν σκότων φίλη.
τὸ φῶς δ' ἀναγκάω πρόσιθησι σωφρονεῖν.

Αρχιλόχου.

Τοῖσθ' γὰρ φιλότητθ' ἵερος ἐκὸ καρδίαν ἐλυθεὶς
πολλῶν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχυσεν,
καὶ λάθας ἐκ σθένεος ἀπαλὰς φρενάς.

Τὸ αὐτο.

Δύσλωθ' ἔγκειμαι πόθῳ ἄλυχθ',
χαλεπῆσι θεῶν ὀδύνησιν ἔκητι
πεπαρμένοθ δι' ὀστέων.

Φανο

Φανοκλέους.

Ἦ ὡς ὀιώγροιο πᾶις θρηϊκίου ὀρφεὺς
ἐκ θυμοῦ κάλαϊν σδρῆξε βοηϊώδλῳ.
πολλάκι δ' ἐν σκιδροῖς ἧν ἄλσδιν ἵζετ' ἀείδων
ὄρη πρόθ' ὁ δ' ἰὼν ὀι θυμὸς ἧν ἡσυχίη.
ἀλλ' αἰεί μιν ἄγρωνοι ἐπὶ ψυχῇ μελεδῶναι
ἔτρυχον. θαλδὸν δ' ὀδυνώμενόν κάλαϊν.
τὴν μὲν βισονίδες κακομήχανοι ἀμφιχυθεῖσαι
ἔκτανον ἐνίκην φασγάνοις θηξάμεναι.
δώδεκα πρῶτην ἔλειξεν ἐνὶ θρήκεσσιν ἔρωτας
ἄρξᾶσας. ὁ δὲ πόθος ἦν δύε θηλυτόρων.
τὸ δ' ἀσπὶς ἧ κεφαλῇ χαλκῷ τάμον. αὐτίκα δ' ἐπὶ
εἰς ἄλα θρηϊκίῃ ξίφεα ὁμῷ χέλυϊ.
κύκλῳ ἀρτιώσαι ἵν' ἐμφορέοιντο θαλάσσῃ
ἄμφω ἅμα γλαυκοῖς τεγγόμεναι ὀδίοις.
τὰς δ' ἱδρὼ λέσβῳ πλιὴ ἐπέκελσε θάλασσα,
ὑχῇ δ' ὡς λιγυρῆς πνοὴ ἐπέσχε λύρης.
νήσους τ' αἰγιαλοὺς ἁλιμυρέας, ἥδε λίγειαν
αὐδήδι ὀρφείῃ ἐκτόρισαν κεφαλή.
ἣν δὲ χέλυϊ τύμβῳ λιγυρῇ θέσαν, ἣ καὶ ἀοιδοὺς
πέτρας, καὶ φόρκυν πικρὸν ἔπειθεν ὕδωρ.
ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἱμερτὴ κιθαρισὺς
νήσῳ ἔχει πασέων δὴν ἀοιδοτάτη.
θρῄκες δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν
ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος.
ἂς ἀλόχους ἔσιζον, ἵν' ἦν χροὶ σήματ' ἔχουσαι

λιναίεα, συγδῶ μὴ λελαθοιντο φόνα.
πρινὰς δ' ὀρφῦι κταμένω, σίζοντι γωνᾶκας
εἰσέτι νῦν κείνης ἕνεκεν ἀμπλακίης.

Εκ τῶν μόχθων.

Αλφειὸς μὲν πεῖσμ' ἐπλὼ κῦμα πόντου ὀδύνη
ἔρχεται εἰς ἀρέθοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ
ἔδνα φορῶν φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱρήν.
καὶ βαθὺς ἐμμαίνει τοῖς νύμασι. τὰν δὲ θάλασσαν
νοτίω ἐπωτροχάει. κοὐ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ.
ἀλλ' ἔκ οἱ δὲ θάλασσα διέρχεται πόντιος.
λιῶρον ἀφυοθέτας, κακομαίχανον, αἰνὰ διδάσκων,
καὶ πόντον ἐξ. φίλτρον ἔρως ἐδίδαξε κολυμβᾶν.

Ραδαμάνθυος.

Ερωτες ἡμῖν εἰσὶ πανοῖοι βίου.
ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἰμείρει λαβεῖν.
ζῆλος δ' ὄχι τόδε φρουτὶς, ἀλλὰ χρημάτων.
πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πατὴς δόμοις.
ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν
λέγοντι πείθειν σὸν πέλας τόλμη κακῇ.
οἱ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν
ζητοῦσιν. οὕτω βίοτος ἀνθρώπων πλανᾶ.

Θεοφράστου.

Ερως δέ ἐστιν ἀλογίστου τινὸς ὠὴ θυμῶδες ἐπορβολή.
ταχεῖαν μὲν ἔχουσα τὴν πρόσοδον. βραδεῖαν δὲ
τὴν ἀπόλυσιν.

Θεόφραστος ἐρωτηθείς, τί ἐστιν ἔρως, πάθος ἔφη ψυ-
χῆς

χῆς σχολαζούσης.

ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

Εὐριπίδου.

Δημῶ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσης μέρος.
μήτ' ἂν κακώσης πλοῦτον ἔντιμον τιθείς.
μὴ δ' ἄνδρα δίκαιον πίσον ἐκβάλλης ποτὲ,
μὴ δ' ἄνανδρ' αἴξῃ καιρὸν μεῖζον, ὃ γὰρ ἀσφαλὲς,
μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ αὐτοῦ φανῇ.
κώλυε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον.
πόλει γὰρ ἐντυχοῦσι δοὶ κακοὶ νόσος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αλλ' ὃ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ,
ὃ δ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἴρεσθαι κακοῖς.
τιμὴ γὰρ αὕτη πίστιν ἀνθρώποις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ολβ' ἥσυχος, φίλοισι τ' ἀσφαλὴς φίλος,
πόλει τ' ἄριστος. μὴ τὰ κινδύνευματα
αἰνεῖτ'. ἐγὼ γὰρ ὅστις ναυτίλον φιλῶ
πλεῖν τὰ λίαν, ὅστις προσαπτὶω χθονός.

Σοφοκλέους.

Ως εἴπορ ἄρξεις φίλης γῆς, ὥσπερ στρατεῖς,
οὕτω ἀνδρῶσι κάλλιον, ἢ κύνες κρατεῖν.
ὡς ὃ μὲν ἔστιν ὅστις πύργος ὅστις ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ σωσικωώτην πόλιν.

Μιμναύδου.

Καλόν γε βασιλεύς, τῇ μὲν ἀνδρείᾳ λιγαθέων,
τὰ δὲ τοῦ βίου δίκαια δικαιοσύνῃ κρίσει.

Ὁμήρου.

Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσα μέμηλε.

Ἡσιόδου.

Καλλιόπη τ' εἴδει προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
ἣ γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὅν τινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
γινόμενόν τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλήων.
τοῦ μὲν ὑπὲρ γλώσσης γλυκερὸν πολὺ ἐσσεύουσιν ἀοιδὴν
τοῦ δ' ἔπι ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα. οἱ δ' ἀγύρται
πάντες δὲ αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
ἰθείῃσι δίκῃσιν. ὅδ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.

Ὁμήρου.

Βουλὴν μὲν πρώτην μεγαθύμων ἴζε γερόντων
λαὸν οἵσιν ἀνάσσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
ἄττα τινα ξέξας ἠκὸν ἔξοχον. ἄττα τι εἰπὼν
ἢν δήμῳ, ἦτ' ἄρα δίκην θείων βασιλήων.
τοὔνεκα γὰρ βασιλῆας ἐχέφρονας ὄπασεν ἄλλοις
βλωθρομένοις ἀγορῇφι μετάτροπα ἔργα τελοῦσι,
ῥηϊδίως μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσι.

Δημοκρίτου.

Φόβος πολεμείου μὲν ὀργαζεται. ἔστοικαν ἢ ἄκη ἔχει.

Μουσω-

Μουσωνίου.

Οὐ πολλῶ διαλγουσι χρόνον οἱ πρὸς σὺν νουθετοῦσι σοφῶν ἂν πράττωσι, μὴ τὸ καθήκει μοι λέγειν μεμελετηκότα, ἀλλὰ τὸ ἔξεσί μοι.

Τὸ αὐτό.

Μὴ θέλε ὑπολαμβάνειν τὰ καθήκοντα τοῖς συγγινώσκουσι τὰ μὴ καθήκοντα πράττοντι.

Πυθαγόρου.

Θέλε μᾶλλον σὺν σωφρονοῦντας σοι αἰδεῖσθαί σε ἢ φοβεῖσθαι. αἰδοῖ μὲν γὰρ πρόσεσι σέβας. φόβῳ δὲ μῖσος.

Φίλωνος.

Μετὰ δυνατοῦ τὴν παρόησιαν σῶζε. ἵνα μὴ φοβερὸς, ἀλλ' αἰδοῦς ἄξιος φαίνη τοῖς ξυντυγχάνουσι.

Ἰσαίου.

Χρὴ σὺν νόμου μὲν πίνεσθαι σοφοῦ τρόπου. παροινοῦντος δὲ κωλύειν, ἢ ὡς ἐκεῖνοι μεθύουσιν.

Τῶν ἑπτὰ σοφῶν,

Σόλωνος.

Ἐμοὶ μὲν ἔφη ὁ Σόλων δοκεῖ μᾶλλις' ἂν ξυνοικεῖν γυνὴ ἄπορος καὶ βασιλεὺς καὶ τύραννος, ἢ δημοκρατίαν ἐκ μοναρχίας καταστήσειε τοῖς πολίταις.

Βίαντος.

Δύσκολος δὲ Βίας ἔλεγεν. εἰ πρόκρις χρῶ τοῖς νόμοις ὡς πατρίδι.

Θαλοῦς.

Ἐπὶ τούτου δὲ Θαλοῦς ἔφη, εὐδαιμονίαν ἄρχοντος νο

μὴ ζῆν, ἐὰ τελευτήσειν γηραλέος ὑπὸ φύσιν.

Ἀναλκαρσις.

Τέταρτος ἀναλκαρσις. ἐὰ μὴ μόνος εἴη φρόνιμος.

Κλεόβουλος.

Κλεόβουλος δέ, ἐὰ μηδὲν ἰέναι πιστεύοι τῶν ζωόντων.

Πιττακός.

Ἕκτος δ' ὁ Πιττακὸς. ἐὰ σὺν ἐπιστήσῃ ὁ ἄρχων παρασκευάσει φοβεῖσθαι μὴ αὐτὸν, ἀλλ' ἐπ' αὐτόν.

Χείλων.

Ἕβδομος δ' ὁ Χείλων ἔφη κάλλιστον εἶναι βασιλέα, τὸν μὴ μόνον τοῖς φοβεροῖς εἶναι φρουτίζοντα.

ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΛΟΓΙΑΣ.

Θεόγνιδος.

Πολλοῖς ἀνθρώποισιν γλώσσῃ θύρας ἐπίκειται
ἁρμοδίη. καί σφιν πολλ' ἀλόλητα πέλει.
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἐνδοθεν ἦλθεν.
ἄστολον δ' ἐξελθεῖν λώϊον ἢ τὸ κακόν.

Ἀσυδαμαντος.

Γλώσσης πρίπτος ἄστιν ἀσυλλυχία.
ληρεῖς ὦν ὁ λέγων πρὸς φιλοσοφίαν.

Ὁμήρου.

Καί π' ἔπος πρόφρασσον, ὅπως ἄρρητόν τ' ἄμεινον.
Ἀλλ' ἀεὶ μύθοις λαβρεύεαι, ὅσσά σε χρὴ
λαβρεγόρεω τ' ἔμμεναι.

Εὐριπί-

Εὐριπίδου.

Σὺ δ' ἔντροχον μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχῃς,
ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐναισίοισί σοι φρενῶν.

Σοφοκλέους.

Τί ταῦτα πολλῶν ἡμαρτῆν ἔστ' ἔσί σοι,
τὰ γὰρ πολιὰ πάντα χρυλλωπὰ ἔπη.

Μιναάνδρου.

Οὔτ' ἐκ χερὸς μεθεῖντα καρτερὸν λίθον
ξᾶον καταχεῖν, ὅστ' ἀκρὰ γλώσσης λόγον.

Σοφοκλέους.

Ἀνὴρ γὰρ ὅς τις ἥδεται λέγειν ἀεί,
λείπεται αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς.

Αἰσχύλου.

Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημίᾳ προσείβεται.

Φιλήμονος.

Τὸν μὴ λέγοντα τῶν δεόντων μηδὲ ἓν
μακρὸν νόμιζε κἂν δύο εἴπῃ συλλαβάς.
τὸν δ' οὗ λέγοντα, μὴ νόμιζ' εἶναι μακρόν.
μὴ δ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ, καὶ πολὺν χρόνον.
τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν ὅμηρον λάβε.
ἔστω γὰρ ἡμῖν μυριάδας εἰπὼν γράφει
ἀλλ' οὐδὲ εἷς ὅμηρον εἴρηκε μακρόν.

Μιναάνδρου.

Τυραννικόν τι πόλλ' ἐπίσασθαι λέγειν.

Τὸ αὐτό.

Αἰσχρόν γ' ὅταν τις ὦσι γλώσσῃ φυείς,

γλῶσσῃ

γλώσσης ματαίους ἐξακοντίσει λόγους.

Ἀριστοφάνους.

Οἱ ἱερεῖς τῶν ἀνθρώπων βραχυλογώτατοί. οἱ οὖν ἀπολέσαι σε ἰδιώτην ὡς ἀνιῶσιν ἢ ἂν ἐμὲ κηρύξωσιν.

Γλαυκῶν ἀνταθλήσας ἐν τῇ διατριβῇ πρὸς μακρολογήσαντα, ἀγνοεῖς ἔφην ὅτι τοῦ λόγου μέτρον ἔστιν ἔχ ὁ λέγων ἀλλ' ὁ ἀκούων.

Δημοκρίτου.

Πλεονεξίη τε πάντα λέγειν, μὴ δὲ ἓν δὲ ἀκούειν.

Θεόκριτος ἀναξιμήνους λέγειν μέλλοντος, ἄρχε' ταῦ ἔφην λέξεως μὴν πρῶτα μός, νοῦ δὲ σαλαγμός.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ
ὅτι βραχὺς ἐ εὐτελής.

Σοφοκλέους.

Ω θνητῶν ἀνδρῶν καὶ παλαιπώρων γρῦ ὡς ὀδὲν ὄντα πλὴν σκιᾶς εἰκότας, βαρὺ πόνημα γῆς ἀνασχεφόμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ορῶ γὰρ ἡμᾶς ὀδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἴδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.

Φιλήμονος.

Τοιοῦτος ὁ βίος ἐστὶν ἀνθρώπων γύαι. εὐφραινόμεθ' ἔλαττον ἢ λυπούμεθα.

Μηναν-

Μενάνδρου.

Ἅπαντα τὰ ζῷ' ὅσ' ἐστὶ μακαριώτατα
καὶ νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πλύ.
ἓν ὄνομ' ὁρᾶν ἔξεστι πᾶσι τοῦτο νυνί.
ἔστ' ἀκοῦσαί μου ὅσ' ἐστὶν ὁμολογούμενα.
τούτῳ κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίνεται.
ἀλλ' ἡ φύσις δέδωκε ταῦτ' ἔχει.
ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ παρ' αὑτῶν ἕτερα πονηρὰ ζητοῦμεν.
λοιδόμεθ' ἂν πάφη τις, ἂν εἴπῃ κακῶς
ὀργιζόμεθ', ἂν ἴδῃ τις ζύπνιον
σφόδρα φοβούμεθα. ἂν γλαὺξ ἀνακράγῃ
δεδοίκαμεν. ἀγωνία, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι,
ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά.

Αἰσχύλου.

Βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

Μενάνδρου.

Ἀνθρωπίνως χρὴ τὰς τύχας φορεῖν ἐγώ.
τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φορεῖν συμπτώματα.

Εὐριπίδου.

Τοὺς ζῶντας οὐ δρᾶν κατθανὼν ὁ δεὶς ἀνὴρ
γῆ καὶ σκιά. τὸ μηδὲν, εἰς ὃ δὲν βλέπει.

Πομπηίου μωκροῦ.

Δοῦτ' ὦ τέκν' ὦ σοφὸν θάψατε ὅσον πλεῖσον θέμις.
ὦ πολλὰ τολμῶντ' ὃ δὲ λοιδήσαντά τι.
μητρὶ προσλαλοῦντε μὲ ἀφιέντε μου.

βούλεσθ' ἀθύρειν; παίζετ' ὦ νέαι φρενῶν
ὡς ἴσιμ ἡμῖν τοῦτ' ἔαρ πανηγύρις βίου.
ἦβη δὲ λύπαι, φροντίδων θ' ἡβῶσ' ὁμοῦ.

Διφίλου.

Ἄνθρωπός εἰμι. κἂν ἀπ' αὐτῆς ζῶ βίῳ
πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λωπεῖσθαι φορεῖ.

Εὐριπίδου.

Εἰ δ' ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι
μωρὸς εἶ, θνητὸς γεγώς.

Τὸ αὐτό.

Ἀλλ' ἡμέρα τι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ,
πίκτει βροτοῖσι.

Ἡσιόδου.

Πλείη μὲν γαῖα κακῶν. πλείη δὲ θάλασσα
νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφημέριαι, αἱ δ' ἀπὸ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φόρουσαι.

Διφίλου.

Ἀπροσδόκητον ὃ δέμ ἀνθρώπεις πάθος,
ἐφημέρους γὰρ τὰς τύχας κεκτήμεθα.

Μεναάνδρου.

Τυφλόν γε καὶ δύσλιπον ἀνθρώπεις βίου.

Μιμνέρμου.

Ἡμεῖς δ' ὁίη τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὥρη
ἔαρος ὅτ' αἶψ' αὐγὴ αὔξεται ἠελίου.
τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἀνθεσιν ἥβης
τερπόμεθα πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακόν.

οὔτ' ἀγαθόν

ὅτ' ἀγαθόν. ὑπῆρξε δὲ παρεσκήκασι μέλαιναι.
ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήρως ἀργαλέου.
ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο. μένωνδε δὲ γίνεται ἥβης
καρπός. ὅσον τ' ὠκὺ γλυκὺ κίδναται ἠέλιος.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ κῆρ τέλος παραμείψεται ὥρης
αὐτίκα δὴ τεθνάναι βέλτερον ἢ βιότου.
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίνεται. ἄλλοτε οἶκος
τρυχοῦται. πενίης δ' ἱερὸν ὀδυνηρὰ πέλει.
ἄλλος δ' αὖ παίδων ὠλόμενος, ὥρτε μάλιστα
ἱμείρων κῆρ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀίδαο.
ἄλλος δέ τις νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον, ἄλλον δέ τις ἄτη
ἀνθρώπων ὧν ζεὺς μὴ πολλὰ κακὰ δίδωσι.

Φιλήμονος.

ὦ τρισμακάρια καὶ τρισόλβια ἅπαντα
τὰ θηρία, ὅτι οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν λόγος,
ὅτ' εἰς ἔλεγχον αὐτῶν ὁ βίος ἔρχεται.
ὅτ' ἄλλο τι ὅτ' ὁ βίος ἐστὶν αὐτοῖς κακόν
ἐπακτόν. ὧν δ' ἂν εἰσενέγκηται φύσιν
ἕκαστον εὐθὺς καὶ νόμον ταύτην ἔχει.
ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἀνθρώποις βίον.
βουλεύομεν δόξαισιν εὑρόντες νόμους
προγόνοισιν ἐγγόνοισιν, ὅτι ἐστ' ἀκριτόχειμα
κακοῦ. προφάσιν δ' ἀεί τιν' ἐξευρίσκομεν.

Σιμωνίδου.

ὦ παῖ. τέλος μὲν ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
πάντων ὅσ' ὄντι καὶ τίθησιν ὅπη θέλει.

νόῳ δ' ὄκ ἐπ' ἀνθρώπισιμ. ἀλλ' ἐφημέριοι
δὴ βροτοὶ ζώομεν,
ὅτωως ἕκαστον ἐκτελυτήσῃ θεός.
ἐλπὶς δὲ πάντας ἡα πει θείη τρέφει,
ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας. οἱ μὲν ἠμύριω
μγήσιμ ἐλθεῖμ. οἱ δ' ἐτέωμ πολυτροπάς.
νέωτα δ' ὁ δεὶς ὅς τις ὁ δυκέι βροτῶν
πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιμ ἵξεσθαι φίλον.
φθάνει δὲ τὸμ μὲν γῆρας ἄζηλον λαβὸμ
πεὶμ τόδε' ἵκηται. τὸν δὲ δύσλωοι νόσοι
φθείρουσι θνητῶν. τὸν δ' ἀφεὶ δεδμημένους
πέμπει μελαίνης ἀΐδης ὑπὸ χθονός.
οἱ δ' ἐν θαλάσσῃ λαίλαπι κλονούμενοι
καὶ κύμασι πολλοῖσι πρόφυρῆς ἁλὸς
θνήσκουσιμ, οὕτ' ἂν μὴ δυνήσωνται ζώειν.
οἱ δ' ἀγχόνῃσι ἅπαντ δυσλύῳ μόρῳ
ἑαυτάγρουσι λείπουσιμ ἠλίου φάος.
οὕτω κακῶμ ἄπ' ὁ δεμ. ἀλλὰ μυρίαι
βροτοῖσι κῆρες καὶ ἐπίφρασοι δύαι
καὶ πήματ' εἰσίμ. εἰ δέ μοι πυθοίατο,
ὄκ ἂν κακῶμ ὀρῶμιν, ὁ δ' ἐπ' ἄλγεσιμ
κακοῖς ἔχοντο θυμὸμ ἀκιζοίμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἓμ δὲ τὸ κάλλιστομ χεῖρ' εἶπεν ἀνήρ.
ὅτι πρὸ φύλλων γρηὺ τριήδε καὶ ἀνδρῶμ.
παῦροι μὲμ θνητῶν ἅσσι δεξάμενοι

σόφοις

σῴνοις ἐγκατέθηκε. πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἐκάστῳ
ἀνδρῶν. ἥτε νέων σήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὄφρα τὶς ἄνθος ἔχῃ πολύήρατον ἥβης
κοῦφον ἔχων θυμὸν, πολλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
ὅτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν, ὁ δὲ θανεῖσθαι.
δὴ ὑγιὴς ὅταν ἡ φρονέῃ κακὰ φρεσί.
νηπίοισι τοῦτο κεῖται νόος. ὁ δὲ ἴσασιν
ὡς χρόνος ἐσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου πρὸ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν πλῆθε χαριζόμενος.

Ησιόδου.

Πλείη μὲν γαῖα κακῶν. πλείη δὲ θάλασσα.
νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ. αἱ δ' ἀδὲ νυκτί.
αὐτόμαται φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι.

Εὐριπίδου.

Φεῦ φεῦ βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι
ὅσαι τε μορφαί. τέρμα δ' οὐκ εἴπρι τις ἄν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πάντα χοῦ θρυλούμενον
κρατίστον εἶναί φημι μὴ φῦναι βροτόν.

Αἰσχύλου.

Τὸ γὰρ βρότειον ὦ τέκνον ἐφημέρια φρονεῖ,
καὶ πτερὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

Ομήρου.

Ος γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
ζώειν ἀχνυμένοις.

Ὁμήρου.

Οὐ μὲν γὰρ τί πῃ τ' ἔστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί γὰρ δὴ δεῖ βροτῶν ἕνεκα πολεμίζειν
δειλῶν. οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
ζαφλεγέες τελέθουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες.
ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ὧδέ τις ἀλκή.

Μιναάνδρου.

Τερσαθλιόν γε καὶ ταλαίπωρον φύσει
πολλῶν τε μεστὸν ἔστι τὸ ζῆν φρονοῦντα.

Δημοκρίτου.

Διζημένοισι τἀγαθὰ μόλις παραγίνεται. τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισι.

Ἀριστοτέλους.

Τί γάρ ἐστιν ἀνθρώπῳ ἀληθείας ὠφέλημα. καὶ ῥοῦλωφυρον. τύχης παίγνιον. μεταπίπτωσεως εἰκών. φθόνου καὶ συμφορᾶς πλῆγξ. τὸ δὲ λοιπὸν φλέγμα, καὶ χολή.

Σωκράτης ἔλεγε νομίζειν ἀεὶ τοὺς θεοὺς γελᾶν ὁρῶντας τὸν τῶν ἀνθρώπων κνωδαλίαν. μικρὰ γὰρ τὰ ἀνθρώπινα πάντα ὄντα, ἐκ ἴσης σπουδῆς τυγχάνει.

ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ,
ὅτι πάλλισον.

Εὐριπίδου.

Μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή.
ἴσῳ γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν ἔχειν λέγω
τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας, καὶ χρημάτων,
ἀλόχου τε κεδνῆς· ὡς μόνων τῶν χρημάτων
ἡ κρεῖσσον ὄντι ἀνδρὶ σώφρον' οὐ λάβῃ.

Ἀπολλωνίδου.

Φεῦ φεῦ γυναῖκας ὡς ἦν ἀνθρώπῳς ἄρα
ὁ χρυσός. ὁ τυραννὶς. ὁ πλοῦτος χιλιή.
τοσοῦτον ἔχει διαφόρους τὰς ἡδονάς
ὡς ἀνδρὸς ὄφελος καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς
γνώμη δικαία, καὶ φρονοῦσα ταὐδικα.

Θεόγνιδος.

Οὐδὲν λύγρ' ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.
μάρτυς ἐγώ. σὺ δέ μοι γίνου ἀληθοσύνης.

Εὐριπίδου.

Γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι
σοφῶ τινι γνοίτ' ἂν ἴσον λόγων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἰκοφθόρον γὰρ ἀνδρὸς ἰὼλύει γυνή,
ὄφλημα παρακτὸν χθεῖσα, καὶ σώζει δόμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ταμεῖον ἀρετῆς ἐστι γυναικὸς γυνή.

Τοῦ αὐ-

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κοὐκ ἔχω μαθεῖν,
εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα
θνητοῖσιν, εἴτ' ἄπαιδα κἀπτερνῶσθαι βίον.
ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν ἀθλίους.
ὅσοισι δ' εἰσὶν οὐδὲν εὐτυχεστέρους.
καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες, ἐχθίστη νόσος.
μιᾶν ἂν γνώωνται σώφρονες κακὸν μέγα.
λωστοῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι.

Ἀντιγόνης.

Ζυγῆναι γαμοῦσιν οὐκ ἔτ' ἐς ἐλεύθερον
ἀλλ' ἐμὸν γ' ἔχει τι χρηστόν. ὧν κήδεσθαι γὰρ ὤμ
ὄφελλε δίκαιόν μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.

Δημοδώκης ἐκ τοῦ Κηπευομένης.

Τὰς μὲν γὰρ ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν. τὰς παλ-
λακὰς, πρὸς ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος.
τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παῖδοποιεῖσθαι γνησίως, καὶ τῶν
ἔνδον φύλακα πιστὴν ἔχειν.

Πλουτέως νόμων.

Περὶ γαμῶν δὴ ταῦτ' ἔστι παραμύθια λεγόμενα,
ὡς χρήτ' ἀεὶ γῆς φύσεως ἀντέχεσθαι. τοὺς παῖδας
παίδων καταλείποντι ἀεὶ τοὺς θεῶν ὑπηρέτας αὖθ' αὑ-
τοῦ παραδιδόναι.

Ἐμ ταὐτοῦ.

Γνησίως τε καὶ ἐκτρέφοντας παῖδας καθάπερ
λαμπάδα τοῦ βίου παραδιδόντας ἄλλοις ἐξ ἄλλων.

Ἐκ τῶν

Εκ τῶν ἀρίσωνος.

Σπαρτιατῶν νόμος τάττει ξημίας. τὸν μὲν πρώτον ἀγαμίας. τὸν δεύτερον ὀψιγαμίου. τὸν τρίτον καὶ μεγίστον κακογαμίας.

ΟΤΙ ΟΥΚ ΑΓΑΘΟΝ ΓΑΜΕΙΝ.

Αλέξιδος.

ΤΙΣ δῆθ' ὑγιαίνων, νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτὲ γαμεῖν δι' ἀπραξίαν βίου ἡδὺν βίον. ἔτ' ἐχί μοι εἰπὸν ὅστις ὀρθῶς ἔχοντι νοῦν ἄτιμον εἶναι μᾶλλον ἢ γυναῖκ' ἔχειν, πλουτῶ γε. σὺν μὲν γοῦν ἀτιμίᾳ σκιᾷ ἀρχὴν λαχόντας ὁ νόμος ἄρχειν τῶν πέλας. ἐπὰν δὲ γήμῃς ἀνδρὸς αὐτοῦ κύριον ἐξεστιν εἶναι. τὰς γὰρ εὐθυμίας μόνον ἐφημερινὰς τοῦ βίου κεκτήμεθα.

Μενάνδρου.

ὦ τρισκακόδαιμον ὅστις πρᾶγμ' ὧν γαμεῖ καὶ παιδοποιεῖ θ' ὡς ἀλόγιστος εἰς οἰκίαν, ὃς μήτε φυλακὴν τῶν ἀναγκαίων ἔχει, μήτ' οὖν ἀτυχήσας εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἐπαμφιάζαι ῥᾴδιον λιμοῦ χρήμασιν. ἀλλ' ἂν ἀναλύωτον καὶ παλαιπώρῳ βίῳ χειμαζόμενος ζῇ. τῶν ἀνιαρῶν ἔχων τὸ μέρος

ἁπάντων. τῶν δ' ἀγαθῶν ὁ δαίμων.

Νουμαχίου.

Καλὸν μὲν δίκαιος ἀγῶνα ἔχειν. ἀδικοῦντά τε μέμνειν
παρθενικοῦ. καθαροῖσι δ' ἀεὶ μελεδήμασι
χαίρειν. μήτε βαρυτλήτων λαγόνων πόριφορον
μήτε τόνον τρομέουσαν ἀγαυοῦ εἰλειθυίης.
ἀλλ' ἤθεα βασίλεια ἀφαυρῶν θηλυτεράων
τυχὼν ὄμμα φαεινὸν ἔσω βιότοιο χέουσαν.
γνῶθι γαμοι κελνοὶ καὶ ἀληθέος. γνῶθι μυελὸν
θεσπεσίοις ἐπέεσι νοήματα φωτὸς τίκτει.
εἰ δέ σε καὶ ξυνοῖο πόθος βιότοιο κιχάνοι.
καὶ τόκος πολλαὶς ὀρέων. πῶς χρή σε πορεῖν
ἢν πλουτῶν, ὡς φασί, νὴν δύτορον ἔνφρονι θυμῷ.

Ἱππώνακτος.

Δύ' ἡμέραι γυναικὸς εἰσὶν ἥδισαι,
ὅταν γαμῇ τις, καὶ φορὴ τεθνηκυῖαν.

Μιμνέρμου.

Μηδέ ποτε γήμοι μηδὲ εἰς ἔρωτας ἐμοί.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαμεῖν μὲν ἡμερικότα δεῖ σε γινώσκειν ὅτι
ἀγαθὸν μεθέξεις, ἂν λάβῃς μικρὸν καλόν.

Εὐριπίδου.

Νόμοι γυναικῶν ὁ καλῶς ἰέναι πόρις.
χρὴ γὰρ τὸν εὐτυχοῦντ' ὅπως πλείστας ἔχειν
γυναῖκας, εἰ πόρ τροφὴ δόμοισι παρεῖν.
ὡς τῶν καλῶν μὲν ἐξέβαλε δωμάτων

τῶν δ'

τῶν δ' ὅσαν ἄνθλιῶν ἀνθρώπων ἄνώγεω.
νοῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι κίνδυνον μέγαν
ξύμπονται δ'. ἀ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
νύμφας εἰς οἴκους ἑρμαπίζονται βροτοί.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηλῶ δ' ἀγάμους, ἀτέκνους τε βροτῶν.
μία γὰρ ψυχὴ σῶμα λαγεῖν μέτριον ἄχθος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔ ποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπεῖν.
πλοῦς δὲ πλούτῳ καὶ γῆνει γαμεσμένος
γυνὴ κατήχων ἐν δόμοισι νηπία.

Φιλήμονος.

Τὸν μόνον ὄντα καὶ νοῦν τύχη τρέφει.

Φιλήμονος.

Βίον καλὸν ζῆς ἂν μὴ γυναῖκα ἔχῃς.

Διφίλου.

Γυναικὸς ἀγαθῆς ὦ τυχεῖν ὄ ξάδιον.

Χαιρήμονος.

Γυναῖκα θάπτειν ῥᾴδιον ἢ γαμεῖν.

Ἱπποθόου.

Ζευχθεὶς γάμοισιν ὄνος ἔτ' ἐς ἐλεύθερος.

Θεοδέκτου.

Παραπλήσιον πρᾶγμ' ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος.
τυχεῖν γὰρ αὐτῶν ἀμφοτέρων ἀπαλλαγῆναι.
ὅταν δὲ τύχωμεν ὑστέρου λυπούμεθα.

Μενάνδρου.

Γαμεῖν δεῖ τὸν μὲν καλῶς εὐδαίμονα,
τὸν δὲ μὴ γυναικὸς εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν
ὅτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν, ὅθ' ἱλαρὰν ἔχει.

Λυκούργου.

Ὅταν γυνὴ ὁμονοίας ᾖ πρὸς ἄνδρα σεμνηθῇ, ἀβίου τοῦ καταλειπόμενον γίνεται βίος.

Λυσίου.

Ἡ γὰρ ἂν ἡμέρα γυνὴ πλοῦτῳ τὸ σῶμα, καὶ τῷ πάσιν λίπη ᾖ αἰδοῦς, εὐθέως παραλωπεῖ τῶν φρενῶν. ὡς τι νομίζειν σοῦ μὲν οἰκείους, ἐχθροὺς δ' ἄλλους πείσας πιστούς. πολὺ δὲ τῶν καλῶν καὶ σώφρονων γυναικῶν ἔχειν τὴν γνώμην.

Ἀναξαμένους.

Ὃς τις γαμεῖν βούλεται, ὀρθῶς βουλεύεται
ὀρθῶς, διότι βουλεύεται, χοὕτω γαμεῖ.
πολλῶν κακῶν γάρ ἐστιν ἀρχὴ τοῦ βίου.
ἡ γὰρ πενίης ὠὴν τὴν γυναῖκα χρήματα
λαβοῦσ' ἔχει διάνοιαν ὡς γυναῖκ' ἔτι
ἧς ἐστι δοῦλος καὶ πενίης. ἢν δ' αὖ λάβῃ
μηδὲν φοβουμένην, δοῦλος αὐτὸς γίνεται.
δεῖ γὰρ πλείω τὸν ἄνθ' ἑνὸς τρέφειν δύο.
ἀλλ' ἔλαβον αἰσχρὰν, ὡς βιωτὸν ἐς' ἔτι.
ὡς δ' εἰσοδον παραλωπὴν εἰς τὴν οἰκίαν.
ἀλλ' ἔλαβον ὡραίαν τις, ὡς δὲν γίνεται
μᾶλλόν τι τοῦ γήμαντος, ἢ τῶν γειτόνων.

ὥς τ' ὀν

ὥστ' ἀδαμῶς κακοῦ γ' ἁμαρτεῖν γίνεται.

Φιλήμονος.

Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον γυνή.

Φιλιππίδου.

Ἔλεγον ἐγώ σοι μὴ γαμεῖν ζῶν δ' ἡδέως.
ὁ πλοῦτος ἀγαθὸν δ' ἔστι τοῦτο φίλτατε
μὴ λαμβάνειν γυναῖκα. μὴ δὲ τῇ τύχῃ
δῶρ. πλειόνων αὐτὴν παραιωλλειν πραγμάτων.

Μενάνδρου.

Τὸ γυναῖκ' ἔχειν, εἶναί τε παίδων παρηγόρων
πατρῷα, μυρίμνας ὁρᾷ βίῳ πολλὰς φορᾶς.

Σοφοκλέους.

Νῦν δ' ἀλγῶ εἰμι χωρὶς ἀλλὰ πολλάκις
ἔβλεψα ταύτη τῶν γυναικείαν φύσιν.
ὡς ἀδρά θρέμμα. αἱ νέαι μὲν γὰρ πατρὸς
ἥδιστον οἶμαι ζῶμεν ἀνθρώπων μίσος.
τροφὸς γὰρ ἀεὶ πάντας ἡ αὔοια τρέφει.
ὅταν δὲ ἥβαν ἐξικώμεθ' εὐφρονᾶν
ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολούμεθα.
θεῶν πατρώων τῶν φυσάντων ἄπο.
αἱ μὲν, ξένους πρὸς ἄνδρας. αἱ δὲ βαρβάρους.
αἱ δ' εἰς ἀληθῆ δώματ' αἱ δ' ἐπίρρυδα.
καὶ ταῦτ' ἐπειδὰν εὐφρόνη ζυγῇ μία·
χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν.

Αντιφάνους.

Ὡς ἔστι τὸ γαμεῖν ἰσχαρὸν τὸ δυσυχεῖν.

Επαμινώνδας ἐρωτηθεὶς τί ὀνεῖδ' ὁ μὴ γήμας, τὸ μὴ ὀκνεῖν εἶπεν ἔφη δὲ καὶ πατρίδι ἀρρενήσκειν.

Γλαύκων ἐρωτηθεὶς εἰ γήμας φιλοσοφήσω, ἔφη εἰ δὲ μόνον σαυτὸν σώζειν, καὶ γυναῖκα ἀπὸ τῶν ὅμων σωβλοσώσεις;

Θαλῆς τῇ μητρὶ γυναῖκα λαβεῖν δεομένῃ, ἔπω καιρὸς ἔλεγεν, εἶτα πρόβας, ἀκέπι καιρός.

ΨΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Εὐριπίδου.

Δεινὴ μὲν ἀλκὴ λυμάτων θαλασσίων.
δεινοὶ δὲ ποταμοὶ καὶ πυρὸς θερμαὶ πνοαί.
δεινὸν δὲ πηγίς. δεινὰ δ' ἄλλα μυρία.
ἀλλ' ἐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν.
ἔδ' αὖ γλῶσσ' γράμμα τοιοῦτ' ἂν γραφῇ.
ἔδ' ἂν λόγον λέξειεν. εἰ δέ τυ θεὸς
τόδ' ἔσι πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν
μέγιστον ἔδι, καὶ βροτοῖσι δυσμενής.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γυναῖκες ἔμοὶ ἔδὲν ἔδεθ' ἁμιχανώτατον,
κακῶν δὲ πάντων τέκνον σοφώτατον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ολυσθε μισῶν δ' ὅτ' ἐμπλησθήσομαι
γυναῖκας. ἔδ' εἰ φησί τις μ' ἀεὶ λέγειν.

ἀεὶ γὰρ

ἀεὶ γὰρ οὕτως εἰσὶ λιμένιναι κακαί.
ἢ νεῶν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω,
ἢ κἀμ' ἐάτω ταῖς δ' ἐπεμμαίνειν ἀεί.

Τὸ αὐτό.

Ἄλλως δὲ πάντων δυσμαχώτατόν γυνή.
ἐχθροῖσιν εἴη πλεμέαν δαίμονα τ' ἔχειν.

Τὸ αὐτό.

Γυνὴ γάρ ἐστι τἄλλα μὴν φόβου πλέα
κακή δ' ὅταν ἐλπὶς καὶ σίδηρον εἰσορᾷν.
ὅταν δ' ὅτου ἐωλὸν ᾖσκημμένη κυρῇ,
ἔκ εἶσιν ἄλλη φρενὸς μαιφονωτέρα.

Τὸ αὐτό.

Γλῶ φῆ τεκούσης, βύλυ παῖ μισῶ γάμον.

Τὸ αὐτό.

Γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρώων δόμων
ὁ τῶν τεκόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τοῦ λέχους.

Τὸ αὐτό.

Γυναῖκα δ' ὅς τις παύσεται λέγων κακῶς
δύσλωτον ἆρα καὐ σοφὸς κεκλήσεται.

Τὸ αὐτό.

Πολλὰς γὰρ εὗρον μηχανὰς. γυνὴ γὰρ ἦν.

Τὸ αὐτό.

Δειλῶν γυναικῶν δυστυχῶν θρασύστομοι.

Τὸ αὐτό.

Πέπυσθε. δεινὸν δ' ἑρπετῶν καὶ ἀγρίων
ἄκη βροτοῖσι θεῶν κατασῆσαί τινα.

ἄδ' ἐς

ἀλλ' ἐς ἐχίδνης καὶ πυρὸς πορεύεσθω
ὃς θέλεις γυναικὸς φάρμακ' ἐξευρεῖν πάλιν,
κακῆς. τοσοῦτον ἔστιν ἀνθρώπων κακόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὦ παγκακίστη καὶ γυνή. τί γὰρ λέγων
μείζονα σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξεύροι τις ἄν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντων δ' ὅσ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει
γυναῖκες ἔστον ἀθλιώτατον φυτόν.
ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ἐπορβολῇ
πόσιν πρίασθαι, δεσπότην δὲ σώματος
λαβεῖν. κακοῦ γὰρ τοῦτο γ' ἄλγιον κακόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὦ Ζεῦ. τί δὴ λίβδηλον ἀνθρώπους ἅπασι
γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίου κατώκισας.
εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος
ἐκ τῶν γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε,
ἀλλ' ἀντιθέντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοὺς
ἢ χαλκὸν ἢ σίδηρον ἢ χρυσοῦ μάρος
πόσιν πρίασθαι σπέρμα τοῦ τιμήματος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μισῶ γυναῖκας ἐκ πασῶν δέ σε
ἥ τις πονηρὰ ἔργα ἔχουσ' οὐ λέγεις.

Ὁμήρου.

Οἶδα γὰρ οἷον θυμὸν ἐνὶ στήθεσι γυναικός.
κεῖνο βέλεται οἶκον ὀφέλλειν ὅς τις ὀπύει.

παίδων

παίδων δὲ πλουτοῦντι καὶ νουν ἰδίοιο φίλοιο
ἀκέπι μέμνηται τεθνειότος, ἀδὲ μεταλλᾶ.

Αλέξιδος.

Οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον ἀδὲν θηρίον
εἰσορᾶν γυναικός. ἀπ' ἐμαυτῆ ἐγὼ τεκμαίρομαι.

Μγναύδρου.

Πολὺ χεῖρον ἔστιν ὀργιδίαι γραῦν ἢ λιμός.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καί μοι λογίζομαι ὁ κακοδαίμων πρόσδοκῶν
χάριν παρὰ γυναικὸς ἡμεῖσθαι, μὴ μόνον
κακόν τι προσλαβοιμι καὶ κἄλλις' ἔχει.
ἀκ γὰρ γυναικὶ φύεται πλείστη χάρις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μαλιστα δεῖ,
ὅταν πόδι πλαθῶσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδέποθ' ἑταίρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν
ἢ γ' ἀκόντος πρόσωπον εἴωθε πρίειν.

Αντιφάνους.

Εγὼ γυναικὶ δ' ἔν τι πιστεύω μόνον
ἐπαν ἀρθάνη μὴ βιώσεσθαι πάλιν.
τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀρθάνη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οφθαλμῶν ἀνθρώπου ἰσχυρῶς κακὰ
πάμπολλα πάσχω, ἓν ἀγαθὸν πάσχει μόνον.
ὅταν τὸ χρεὼν γυναῖκα φοιτᾷ χρόνον.

Μηνάνδρου.

ὅπου γυναῖκές εἰσὶ πάντ' ἐκεῖ κακά.

Σιμωνίδου.

χωρὶς γυναικὸς, θεὸς ἐπρίσατο νόον·
τὰ πρῶτα. τῇ μὲν, ἐξ ὑὸς τανύτριχος,
τῇ πάντ' ἂν οἴκῳ μορβόρῳ πεφυρμένα
ἄτακτα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί.
αὕτη δ' ἄλουτος, ἄπλυτος χλιμαίσιν
ἐν κοπρίοισιν ἐμμένη πιαίνεται.
τῇ δ' ἐξ ἁλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος,
γυναῖκα πάντων ἴδριν, ὀδ' ἐμὲν κακῶν
λέληθεν ὀδὲν, ὀδὲ τῶν ἀμεινόνων.
τὸ μὲν γὰρ αὐτῇ ὄφελος πολλάκις κακόν.
τὸ δ' ὀδυθλόν. ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.
τῇ δ' ἐκ κυνὸς λιχρὸν αὐτομήτρα.
ἣ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει.
πάντῃ δὲ παφλάσσουσα καὶ πλανωμένη
λέλακεν, ὅν καὶ μηδεὶς ἀνθρώπων ὁρᾷ.
παύσει δέ μιν ὀτ' ἀπειλήσας ἀνὴρ
ὀδ' εἰ χολωθεὶς ἁρπάξειν λίθῳ
ὀδόντας, ὀδ' ἂν μειλίχως μυθούμενος.
ὀδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἐμμένη τύχη.
ἀλλ' ἐμπεδοῦς ἄπεκεν ἀνολβίην ἔχει.
τῇ δὲ πλουσαντος γείτονος ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν. ὅτε γὰρ κακόν,
ὅτ' ὀδυθλὸν ὀδὲν οἷδε χρηστὴ γυνή.

ἔργων

ἔργων δὲ μοῦνον οὐδέπω ἐπίσαται.
χὤταν κακὸν χειμῶνα πρήσῃ θεὸς
δίψῃ δίφρον ἄσον ἕλκεται πυρός.
τῶν δ' ἐκ θαλάσσης. ἡδὺ γὰρ φρονεῖν νόει.
τὸν μὲν γελᾶ τις καὶ γέγηθεν ἡμέρῃ,
ἐπαινέσει δὲ ξεῖνος ἐν δόμοις ἰδών.
ὃν ἔσιν ἄλλη δὲ λοίμη γνώμη,
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.
τῶν δ' ὃν ἀνεκτὸν οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
ὅτ' ἄσον ἐλθεῖν. ἀλλὰ μαίνεται τότε
ἄπληρον ὥστε ἀμφὶ τέκνοισι κύων.
ἀμείλιχος δὲ πᾶσι μάχθυμία,
ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίνεται.
ὥστε θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμὴς
ἔσκε' ἀπήμων, χάρμα ναύτῃσι μέγα,
θορὲς ἐν ὥρῃ. πολλάκις δὲ μαίνεται.
βαρυκτύποισι κύμασι φορουμένη.
ταύτῃ μάλιστ' ἔοικε φιαύτη γυνή,
ὀργίλῳ. φυλὰν δὲ πάντος ἀλλοίαν ἔχει.
τῶν δ' ἔκ τε σωφρόνων καὶ παλιντριβέος ὄνος.
ἣ ζωὴ τ' ἀνάγκη, ζωὴ τ' ἐνίπτησι μόγις
ἔδοξεν ὧδ' ἅπαντα καὶ φρονήσασα,
ἄρεσαι. τόφρα δ' οὐδεὶς μὲν ἐν μυχῷ,
πρόνυξ, πρόθυμος. οὐδεὶς δ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς.
ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
ἐλθόντ' ἐταῖρον ὀντινοῦν ἐδέξατο.

τῶν δ' ἐν γαλῆς δύσλωον ὀιζυρὸν γένος.
μείνῃ γὰρ ὅτι καλὸν ἢ δι' ἐπίμοχθον
πρόσω στῆν. ἢ δὲ τορπνόν. ἢ δ' ὀρθῶς μόνον.
ἐωνῆς δ' ἀλλώνης ἔστιν ἀφροδισίης.
ἣν δ' αὖθρα ἣν παρόντα νωσίῃ δίδοῖ.
μελέωσ᾽ ὄνα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας καμάτῳ.
ἄθυσα δ' ἰδρὰ πολλάκις κατιδίει.
τῶν δ' ἵππος ἀβρηχετείης ἐγείνατο.
ἣ δούλι᾽ ἔργα καὶ δύλω πόρτις ἔπει.
μᾶτ᾽ αὖ μύλης φαύσειεν. ἔτε κόσκινον
ἄφειεν. ἔτε κόπον ἐξ οἴκου βάλοι.
ἔτε πρὸς ἵππον ἀσβόλῳ ἀλδομένη
ἵζοιτ᾽ ἀναγκη δ' αὖθρα πρίεται φίλον.
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρας ἀπὸ ξύστρῃ
δίς. ἄλλοτε τρίς. καὶ μύροις ἀλείφεται.
ἀεὶ δὲ χαίτῃ ἐκτενισμένῃ φορεῖ
βαθεῖαν ἀνθέμοισιν ὑακισμένῃ.
καλὸν μὲν οὖν θέαμα πρωΐτη γυνή,
ἄλλοισι. τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν.
ἢ μή τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἢ
ὅς τις φρένας θυμὸν ἀγλαΐζεται.
τῶν δ' ἐκ πιθήκου. τοῦτο δὴ δεύτερον
ζεὺς ἀνθρώποισι μέγιστον ὤπασε κακόν.
αἴσχιστα μὲν πρόσωπα πρωΐτη γυνὴ
εἶσι δὶ ἄστυ πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως.
ἥτ᾽ αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μόγις.

ἄπυγος

ἄπυγ⊖. αὐτόκωλ⊖. ἄν τάλας ἀνὴρ
ὅς τις κακὸν γυναῖκα γαμαλίζεται.
ἡλίκα δὲ πάντα καὶ τρόπος ἐπίσταται,
ὥστε γ' πίθηκ⊖. ἀδέ οἱ γέλως μέλει,
ἀδ' αὖ τι σὺ ἔρξειγ. ἀλλὰ τοῦθ' ὁρᾷ;
καὶ ζῶσ' πᾶσαν ἡμέρην βαλεύεται,
ὅκως τι χ' ὡς μέγιστον ἔρξει κακόν.
τὴν δ' ἐκ μελίσσης. τὴν τις ἐυτυχεῖ λαβών.
λεύνη γὰρ οἵη μοῦν⊖ ἀ πλουτίζει.
θάλλει δ' ἐπ' αὐτῇ καπαίξεται βί⊖.
φίλη δὲ συμφιλεῦντι γηράσκει πόσει
τεκοῦσα καλὸν κοὐνομαλύτην γόν⊖.
λάβρης ἐπεπὴς μὴν ζῶν γυναιξὶ γίγνεται
πάσησι. θεὶν ἀμφιδέδρομε χάρις.
ἀδ' ζῶν γυναιξὶ ἥδεται καθημένη
ὅπου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
τρίας γυναῖκας ἀνδράσι χαρίζεται
ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.
τὰ δ' ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῇ δίος
εἰσί τε πάντα, καὶ παρ' ἀνδράσι μένει.
ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐπρίνατο κακὸν
γυναῖκας, ἦν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,
ἔχουσι ζῷ μαλίστα γίνεται κακόν.
ἀ γάρ κατ' ἔυφρων ἡμέρην διέρχεται
ἅπασαν ὅς τις ζῶν γυναικὶ πέλεται.
ἀδ' ἄιδα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται

ἐχθρὸν σωοικητῆρα δυσμενέα θεῶν.
ἀνὴρ δ' ὅταν μαλλισα θυμηδέιν δοκῇ
κάρηνον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάειν,
εὑρῶσα μῶμον δυ μαλχίω κορύσσεται.
ὅπου γυνὴ γαρ ἔστιν ἢ δ' ὃς οἰκίαν
ξεῖνον μολόντα πλοφρόνως δεχοίατο.
ἢ τις δέ τι μαλλισα σωφρονεῖν δοκεῖ
αὕτη μέγισα τυγχάνει λωβομένη.
ἀεχίωτος γὰρ ἀνδρός. οἱ δὲ γείτονες
χαίρουσ' ὀρῶντες καὶ τὸν, ὡς ἁμαρτάνει.
τῶν ἴδ' ἔπαινος αἰνέσει μεμνημένος,
γυναῖκα. τῶν δὲ τοῦ τόδε μωμήσεται.
ἴσως δ' ἔχοντος μοῖραν ὃ γινώσκομεν.
ζεὺς γὰρ μέγισον τοῦτ' ἐπρίνατο κακόν.
καὶ δοῦμον ἀμφίθυρον ἄρρηκτον πόλει.
ἢ ὅτι σοῦ μὴν ἀίδης ἐδέξατο,
γυναικὸς ἕνεκ' ἀμφιδρεπομένους.

Εὐριπίδου.

πέφυκε γὰρ πως πᾶσι πρὸς μόρον γυνή,
τοῖς πρόσθεν ἢ ζυγεῖσα δυστόλῳ πόσει.

Τοῦ αὐτοῦ.

γυναιξὶ τόλμις τῶν παρεσώτων κακῶν
αἰὰ σόμ' ἀεὶ καὶ δεῖα γλώσσης ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἰὼ γὰρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὴ τέχναι
μέλλουσιν, λόγχη δ' ἀνδρὸς ἐυσοχώτατοι.

Μηδὲν

Μηνάνδρου.

ἔστι γυνὴ λέγουσα χρηστὰ τοῦ βαλλομένου φόβου.

ΓΑΜΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

Εὐριπίδου.

ΑΛΛ' ὅ τι τ' ὂν τι δ' ἐγὼ παρέξ ὁρῶ,
χρὴ τοὺς γε νοῦν ἔχοντας οἷς ὅσ' γυνὴ
πρὸς τῶν ἐν οἴκοις ἄλγεσιν εἰσφοιτᾶν ἐᾶν
γυναῖκας. ἔνδον γὰρ διδάσκαλοι κακόν.
ἡ μὲν τι κερδαίνουσα συμφθείρει λέχος.
ἡ δ' ἀμπλακοῦσα σωφρονεῖν αὐτῇ θέλει.
πολλαὶ δὲ μαργότητι. καὶ τρόπων δόμοι
νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τὰ δ' ἔξω φυλάσσετε
κλεῖθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.
ὑγιὲς γὰρ ὃ δέμας οὐ θύραθεν εἰσόδοι
σφῶσι γυναικῶν. ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὃ γαμῶν τις ἀνδρὸς τὴν σοφὴν γυναικὶ χρὴ
δοῦναι χαλινούς. ὃ δ' ἀφρόντιστ' ἐᾶν κρατεῖν.
πιστὸν γὰρ ὃ δρᾷν ἔστιν. εἰ δέ τις κυρεῖ
γυναικὸς ἐσθλῆς, ἐυτυχεῖ κακὸν λαβών.

Ναυμαχίου.

ἔσωσι πόσις ἔστω ὃν ἂν κρίνωσι φρενῶν.
κἂν μὴν ἕκη πινυτὸς, σὺ μακαριστότη. εἰ δ' ἐς κακὸν ἄλλως
ἀνδρὸς μοιρίζεται, φορεῖν καὶ τοῦτον ἀνάγκη.

ἀλλ' ἦμ

ἀλλ' ἦμ μὴν τί σοι πεπυσμένῳ ὅπως ἔσται εἰπεῖν
πείθεο. μὴ δ' ἔσω βίῳ ἀνδρὶ χαλεπὸν γείνεο δ' αὖ ῥᾳδίοις
μειλιχίη μᾶλλον ὅτάμ τι ἐκ νηδύος ἱκάνῃ.
ἀνδρὶ γὰρ ἀχαλόωντι παραίφασις ὄσσιμ ἄκοιτις.
λεῖπε δ' ἐὶ τὰ θύρηφι, τὰ καὶ δύναται πρυτανεύεσθαι.
σοὶ δ' οἰκοφελίη μελέτω, μέγα δόμ τε φυλάσσειν.
μὴ δέ μιν ἀξδρείνε τὰ μὴ θέμις ὄσσι γυναῖκας
ἴδμεναι. εἰ δ' αὐτὸς ἐθέλει συμφράσσεσθαι μόνα θεάσθαι,
σώθεο μὴν τάχα μύθῳ. ἀμείβεο δ' ὀξέ ἑῷ αὖ ῥᾳδίως
φραζομένῃ. καὶ μηδὲν ὑπείροχεο. μὴ δέ κελεύειν,
σῇ ἐξέειν ἰσότητι. τὸ γὰρ τέλος ὄσσιμ ἀφαυρόν.
κουρίδιος πινυτή. πρόσις ἀρκιος. ἀδέτ' ἐκείνῃ
δολύτροπος ἀθρήσει λεχέων ἀχραντμνωθεῖσαν.
πρῶτα μὲν ἀφραίνοντος ἀνασχεο. καὶ γὰρ ἀνάγκη
πολλάκι πού καὶ νόσῳν ἀνασχεο κηδομένη πόρ.
ἴσχεο δ' ἐν σύρνοις τὰ σὰ κήδεα. μὴ δ' ἀγόρευε
πᾶσιμ ὅσα πόρήσει. μὴ δ' ἔννεπε πάντα γυναιξί.
μοῦνα δ' ἀφραδέοντα πινυσσέμεν. ἀλλὰ κατ' ἴσαν.
καὶ πινυτὴμ δεδαυῆκ ὀρεθιζέμεν ἀνδρὶ λώβη.
πολλάκι δ' ἤπιος ἀνδρὶ ἐὼν ἄφρονα μῦθος ἔθελξεν.
εἰ δ' ὀλοοῖς ἑτάροισιμ ἐφεσσόμενος κακὸς εἴη,
μὴ σὺ μὲν ἀντιβίην κείνου τίνος εἰς ἔριμ ἔλθοις,
ἀλλ' ἑτάρους ὄτρυνε μᾶλ' σφίσι νείκεα βάλλειν.
ξυνδίη δ' ὁδὸς ἥδε διακρίνει φιλότητα
λυγαλέην. ἑτάροις δὲ φίλον ἀγαθοῖσι γένεσθαι,
σῇ πινυτῇ. τίς γάρ κεν ἑκὼν φίλον ἄφρονα θεῖτο.

καὶ σὺ

καὶ σὺ μὴν ὡς φίλον ἄνδρα λιλαιομένως ἀγαπάζε.
γνώτω δ' ἀμφαδίην καὶ σὸς πόσις ὅτι καὶ τέκνα
ἐκ θυμοῦ φιλέεις. ἐπεὶ ἄτη γε πρὶν ἐτύχθη
οἷον ἔχειν φιλότητα καὶ ἤθεα πισὰ δαῆναι.
παρθενικὴ. σὺ δ' ἄκουε. τάδε χρὴ πάντα φυλάσσειν.
μήτε φιλομειδὴς μαλακὸς γίνεο. μήτε καταφὴς.
μήτ' ἐς πάμπαν ἀδρηγόος. ἄλις δ' ἔχε μὴ πρὸς ἔργον.
μήτε κακὴ δώῃσι τεοῖς ἔσο, μήτε μαλ' ὄβριμὴ
φαίνεο. ξυνέτοροι γὰρ ἀεὶ πρὸ πῆμα φρονοῦσι.
θάρσει δειδιότων μαλ' ὑπερατίσασιν ἀνάκτων.
ὀθνείων φιλότητας ἀναίνεο πείρην ἐπ' ἄλλων
εἰδείης ἑτύμως μελετήματα καὶ νόον αὐτῶν.
μήτε γραῦν πρὸς σοῖσι καλιὴν δέξαιο μελαθροις.
πολλὼν γὰρ ὄβριν ἐπόρσαν εὐκίπτας δώματα φωτῶν.
μὴ δὲ μὲν ἀκριτόμυθον ἑταιρίσαιο γυναῖκα.
κεδνὰ καὶ οἱ φθείρουσι γυναικῶν ἤθεα μῦθοι.
μὴ σύ ποτε χευσῷ πορμαίνεο. μήτ' ὠδῖ δειρῆς
περφυρέην ὑακινθον ἔχης ἢ χλωρὸν ἴασπιν
ἢ ὅσα φυσιόωσι δολίφρονα. ἀλλὰ σὺ κόσμῳ
παρθένε πυκνοῖσι μὴ δύεο. μηδὲ κατώρυξ.
χεῖρ' ἀκερίσσασα τελὼν αὐγάζεο μορφώ.
μηδὲ κόμης πόρι. ἀλλὰ πολυχιδέας πλέκε σειρὰς.
μὴ δὲ μέλαινε τρηχὺν ὑπὸ βλεφάροισιν ὀπωπάς.
ἃ γὰρ θηλυτέραις δέμας ὤπασεν ἡμιτέλεσσον
μορφώ. ὄφρα καὶ ἄλλα πόθῳ. χρὴ τεχνήσαντα.
πῶς δ' ἂν κούρα δώοιο δαήμονι φωτὶ φανῆναι

θυητὴν ἐφημβρίην ἡμιδηὴ χρόα πρικίλλουσα;
ἦξ ἐτόρης ἐτόρλω σε, καὶ ἄλλω ἄλλοτε λύσω
φαινομένω πολλῆσι μίαν μορφῆσι γυναῖκα.

Μενάνδρου.

σὺ δ' ἐν γαμετῇ ὄρος ὑπερβαίνεις γύαι
ἀλλ' τὴν αὐλαὶ λίαν. πόρας γὰρ αὐλιθύρα
ἐλευθέρα γυναικὶ νωμὸς οἰκίας.
ἢ δ' ὠθεῖν, εἰς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν
ἔπι λειβερμένω κωὸς ἐς ἔργον ξώθη.

Εὐριπίδου.

ἓν δὲν γὰρ κακὸν δυοῖν γυναικοῖν
αὐθ' ἓν' ἰδίας ἔχειν.
ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντα ἰσχαίαν λύπειν
σόργασιν ὅς τις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλη.

Φιλήμονος.

ἀγαθὸς γυναικὸς ἔστιν ὦ νικοστράτη
μὴ κρείττον' εἶν' τἀνδρός, ἀλλ' ὑπήκοον.
γυνὴ δὲ νικῶσ' ἄνδρα κακὸν ἔστι μέγα.

Εὐριπίδου.

κακῶν γυναικῶν εἰσοδοί μ' ἀπώλεσαν.

Τὸ αὐτό.

αἰνῶ. διδαξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι
ὅταν μὴ ἦς παῖς, μὴ πλέω παιδὸς φρονεῖν.
ἦν παρθένοις δὲ παρθένα τρόπος ἔχειν.
ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν ἐυγνῶς πίσης
τάδ' ἀλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδρωσι.

Τὸ αὐ-

Τῶ αὐτῶ.

σίγα πρὸς ἄνδρα μή τιν' ἀνιαχιώλω λαβὼ
ἀλκηνώσας κρυπτὰ καβολῆ λόγω
ἢ χ ἥ πορ αὐτὸμ ἡμεῖς ἠξελίασομλν.
τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας
καὶ ταῖς κακαῖσιν ἀγαθαὶ μεμιγμέναι
μισούμεθ' οὕτω δυσυχεῖς πεφύκαμλν.

Τῶ αὐτῶ.

αὐτὴ δὲ πάντα συμφόρῶσ' ἰωσονι.
ἥ πορ μεγίσκ γίγνεται σωτηρία,
ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ δίχρσατῆ.

Τῶ αὐτῶ.

ἀ χρὴ 'πὶ σμικροῖς μεγαλα πρσωῦειν κακὰ,
ἀλλ' εἰ γυναῖκὸς ὄμλὼ ἀτηρὸμ κακὸμ,
ἀνδρας γυναιξὶμ ἠξομοιῶσθαι φύσιμ.

Μωνάνδρ.

ἢ μὴ γαμεῖμ γὰρ, ἂν δ' ἅπαξ λαβὴς φορεῖν
μύσαντα πολλὼ πλοῖνα καὶ γυναῖκα δεῖ.
ἐκπωδάνεσθαι τἀρσένων δ' ἡμᾶς σέβεν.
τὸ μὲν μέγισορ ἄ πρτ' ἀνδρ' ἢ σοφὸμ
λίαν φυλάσσειν ἄλοχορ ἐν μυχοῖς δόμων.
ὁρᾶ γὰρ ὅτις ἐν θύρασθεν ἡδυνῆς·
ἐν δ' ἀφθόνοισι ῥῖσδ' ἀνασροφωμένη
βλέπουσα τ' εἰς παῦ, καὶ παρῶσα πάντα χορ,
τὼ ὄμμ' ἐμπλήσασα τ' ἀπήλλακται κακῶν.
τότ' ἄρσεν ἀεὶ τὸ κεκρυμμένον λίχνορ.

ὅς τις δὲ μοχλοῖς καὶ δίχα σφραγισμάτων
σώζει δόμαθτα δ' ἀνδρὶ δὴ δοκῶν σοφὸν,
μωραίνεται καὶ φρονῶν ἃ δεῖ φρονεῖ.
ἥ τις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει
θᾶσσον μὲν οἴσουσ' καὶ πτερῶ χωρίζεται.
λαθροι δ' ἂν ἄργα τὰς πυκνοφθάλμους κόρας.
καὶ πῶς κακοῖσι τόδε δὴ μέγας γέλως.
ἀνὴρ τ' ἀχρεῖον κἠγυνὴ δοίχεται.

Γλυταφόρου ἐκ τῶν γαμικῶν παραγγελμάτων.

Κόσμον δὲ τὴν ὡς ἔλεγε κράτης ὁ κοσμοῦν. κοσμεῖ δὲ ὁ κοσμιωτέραν γυναῖκα ποιοῦν. ποιεῖ δ' ἡ φιαύτην ἔτε χρυσὸς, ἔτε σμάραγδος, ἔτε κόκκος. ἀλλ' ὅσα σεμνότητος, εὐταξίας, αἰδοῦς, ἐμφασιν παρατίθησιν.

Ἱπποκράτους.

Αλλ' ὅμως χρήζει γυνὴ σωφρονίζοντος. ἔχει γὰρ φύσει ὁ ἀκόλαστον ζῶν ἐαυτῇ. ὅπερ εἰ μὴ κατ' ἡμέρην ἢ κόπτοιτο τὰ δένδρεα, κατυλομανεῖ.

Δημοκρίτου.

Κόσμος ὀλιγομυθίη γυναικί. κάλλος δὲ καὶ κόσμου λιτότης.

Τῶν δὲ ἡλείων ὁ φειδίας ἀφροδίτην ἐποίησε χελώνην πατοῦσαν. οἰκουρίας σύμβολον ταῖς γυναιξί, καὶ σιωπῆς.

Σωκράτους.

Τὸς μὲν ἄνδρας χρὴ τῆ πόλεως νόμοις δεῖ πείθεσθαι. τὰς δὲ γυναῖκας χρὴ τῶν συνοικούντων ἀνδρῶν

ἀρῶν ἤθεσιν.

Ἐπιχάρμου.

Σώφρονος γυναικὸς ἀρετὰ, τὴν σωθέντα μὴ ἀδικεῖν ἄνδρα.

Εὐσεβίου.

Γάμου ἀρίστη ξυμφωνία, ἀμφοτέρους σωφρονοῦντας ἀσκεῖν.

Σωκράτους.

Τὰς μὲν ἄνδρας χρὴ τῆς πόλεως νόμοις δεῖ πείθεσθαι. τὰς δὲ γυναῖκας χρὴ τῶν ξυνοικούντων ἀνδρῶν ἤθεσι.

Ὑπερίδου.

Φοβητέον ἐκ ἀνδρὸς ἀπειλὴν, ἀλλὰ νόμου φωνήν.

Θεανὼ ἀρωτηθεῖσα ἡ Πυθαγόρειος πῶς ἂν δόξειεν ἔσα, ἔφη.

ἴσον ἐπιχαρμήν, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσα.

Ἡ αὐτὴ ἀρωτηθεῖσα τί πέπλον εἴη γυναικὶ, τὸν ζῶντι ἰδίῳ ἔφη ἀρέσκειν ἀνδρί.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ.

Μηνάνδρου.

ΤΟ γνῶθι σαυτόν ἔστιν, ὧν τὰ πράγματα ἴδιος τὰ σαυτοῦ, καὶ τί σοι πρακτέον.

Φιλήμονος.

Ἄνθρωπος ὤν, τοῦτ' ἴσθι, καὶ μέμνησ' ἀεί.

Διφίλου.

ἂν γνῶς τί ὄντιμ ἀνθρώπῳ ἡδίωμ ἴσθι.

Αντιφάνους.

εἰ θνητὸς εἶ βίλπτε, θνητὰ καὶ φρόνει.

Μῳαύδρου.

πολλ' ἀν ὄντιμ ὁ καλῶς εἰρημένον
τὸ γνῶθι σαυτόν. χρησιμώτερομ γὰρ ἐν
τὸ γνῶθι σὸν ἄλλους.

Εμ χαιρωνείᾳ τῆς ἀθλωαίας ἐνίκησεν ὁ φίλιππος, ἐπαρθεὶς τῇ ἐυπραγίᾳ, ὅμως λογισμῷ ἐχρῶντο, καὶ ὐχ ὕβρισε, καὶ διὰ ταῦτα ὠφελῆμ αὐτὸμ ὑπομμνήσκεσθαι ὑπό τινος τῶν παίδων ἐωθεν ὅτι ἀνθρωπος εἰμί.

Γλαυκάρχου.

Καὶ μὲν οἶνοι τὲ καὶ σαρκῶν ἐμφορήσεις· σῶμα μὲν ἰσχυρὸμ ποιοῦσι καὶ ῥωμαλέον· ψυχὴν δὲ ἀσθενῆ. καὶ χρημάτων κτῆμέλεια μὲν σωτηρίας καὶ τήρησις αὐξεῖ πλοῦτον. ἀνοσοφροσύνη δὲ καὶ σωφροσύνη μέγα πρὸς εὐλοβείαν ἐφόδιον. ὅθεν ὁ πάντα πάντων εἰδὼς, ἀλλὰ δεῖ τῷ πυθικῷ γράμματι πειθόμενον, αὐτὸν καταμαθεῖν, εἰ χρῄζει πῶς ἔν ὁ πέφυκε ἕκαστος ἄλλον ἄλλοτε βίου ζηλοῦν ἕλκειν, καὶ παραβιάζεσθαι τὴν φύσιν.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς διὰ τί ὁ συγγράφει, ὅτι εἶπεν ὁρῶ τὰ χαρτία πολὺ τῶν γραφησομένων τιμιώτερα. Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς διὰ τί ὁ συγγράφει, ὅτι εἶπεν ὡς μὲν

ὡς μὴ βέλομαι ἃ λύαμαι, ὡς ἢ λύαμαι, ἃ βέλομαι.

Βίαντ.

Θεώρει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτῦ πράξεις. ἵνα τὰς μὴ καλὰς ἐπανορθῇ, τὰς δὲ ἀναγκαίας καλύπτῃς. Γνῶθι σαυτόν· ἡ μαρτυρία παραλαμβάνεται. μαρτυρεῖ θεόφρας· ἐν ᾧ πολὺ παροιμῶν. οἱ πολλοὶ ἢ χείλωνες εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα. κλέαρχος δὲ νῦν τὸ θεὸς λεχθῆναι χείλωνι.

Χείλων ἐρωτηθεὶς τί χαλεπώτατον, τὸ γινώσκειν ἑαυτόν ἔφη. πολλὰ γὰρ νῦν φιλαυτίας ἕνεκεν ἑαυτῷ προσιθῶσι.

ΥΟΓΟΣ ΓΗΡΩΣ.

Εὐριπίδου.

ΦΕΥ φεῦ τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους.
γόρυτι δ' ἔχ οἷόν τι μηκύνειν χρόνον.
μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει.
γόρυτος ὄψιν ἄδειν ἄλλο πλὴν ὄχλος.
καὶ χεῖμ' ὀνείρων δ' ἔρημον μιμήματα.
νῶς δ' ἀκέτ' ἔστιν, οἰόμεθα δ' οὖν φρονεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὅστις δὲ θνητῶν βέλεται δυσώνυμον

εἰς γῆρας

εἰς γῆρας ἐλθεῖν, ὃ λυγίζεται καλῶς.
μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίας τίκτει νόσους.

Τοῦ αὐτοῦ.

τί δ' ἄλλ' ἢ φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ.

Μενάνδρου.

ὀχληρόν ὁ χρόνος ὁ πλοῦς, ὁ γῆρας βαρύ
ὡς ὁ μὲν ἀγαθὸν, δυσχερῆ δὲ πολὺ ἔχει,
τρὶς ζῶσι, καὶ λυπηρά. πάντοθεν εἰς σὲ δὲ
ἐλθεῖν ὅμως εὐχόμεθα καὶ σπεύδομεν.

Θεόγνιδος.

ὅτε μοι πρὶν θυμοφθόρε μελεδαίνω
ὀδὸν ἀνδρῶν ἐχθρῶν οἵ με λίγεσι κακῶς.
ἀλλ' ἥβην ὀρατὸν ὀλοφύρομαι. ἣ μ' ἀπέλιπε.
ἰλαίνω δ' ἀργαλέον γήρας ἐπὶ χρόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὤμοι ἐγὼν ἥβης τε καὶ γήρα ὀλομένοιο,
τὸ μὲν ἐπὶ χρόνῳ, τὸ δ' ἀκρησομένης.

Φοβερωδῶς.

ὦ γῆρας ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἶ,
καὶ πάντα χὴ λυπηρὸν ὃ καθ' ἓν μόνον.
ᾧ ὦ γὰρ ὃ μὲν δοκοῦμεν ὃ δ' ἰαχόμεθ',
σὺ τιμωρεῖθ' ἡμᾶς προδιδάσκεις δὲ φρονεῖν.
εἰκῇ μ' ἐπῆρας ὄντα τηλικουτονί,
πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλίσαι πράγμασιν.
ἐγὼ γὰρ ὦ ἄνδρες ἰδιώτης ὢν νεώτερος
ἐδόκουν μὲν, ἐφρόνουν δ' ὃ μὲν, ἀλλὰ πάντα μοι

κῦρ χεῖ-

χρὴ χειρὸς ἰῶν τὰ πράγματ' ἐνθυμεῖσθαι μόνῳ.
νοῦν δ' ἄρτιμοι τὰ γύρας ἐντίθησι νοῦν.

Ανπφάνης.

σφόδρα τί ἐστιν ὁ βίος ἡμῶν οἶνῳ προσφορής.
ὅταν ἢ τὸ λοιπὸν μικρόν, ὀξὺς γίνεται.

Τὸ αὐτό.

πρὸς γὰρ τὸ γύρας ὥσπερ ὀργανικείον
ἅπαντα τἀνθρώπινα προσφοιτᾷ καινά.

Τὸ αὐτό.

τὸ γύρας ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν.
πάντ' ἐς ἰδεῖν εἰς ταὐτὸ κατατρέφουσ' ὁτα.

Τὸ αὐτό.

γύρας ὡς ἅπασι τοῖς ζητοῦσι σε
λέγειν ἀφορμὰς παραδίδωσι τὸ πράγματος.

Αλέξιδος.

ἤδη γὰρ ὁ βίος οὗτος ἱστορίαν ἄγει.

Μεναάνδρου.

πικρόν ἐστι γυρὸν ἐν οἰκίᾳ μένον.

Ηρώδου.

ἐπεὶ τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμπτεις
ὦ χρύλλε χρύλλε, θυμόσε καὶ τέφρη γίνου.
ὡς τυφλὸς ὁ ξεῖνος τοῦ βίου καμπτῆρ.

Αντιφάνης.

ὃ δεῖς τὰς πατρῴδας ὠνὸν γυρὸν κατεδήδοκεν
ἀλλ' ὃ δὲ κατεμώρανεν, ὃ δ' ἐλύσατο πρεσβύτην,
ὃ δὲ θυρωρὸν ὠνὸν ὤφλε δίκην.

οὕτω γὰρ γῆρας σωφρονοῦν ἄν τις τυγχάνοι.

Μενάνδρου.

γῆρας ἅπαν μὲν ἀπόν, πᾶς τις εὔχεται. ἦλθε δέ ποτ' ἔλθη
μέμφεται. ἴσι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

Σοφοκλέους.

τὸ δὲμ γὰρ ἄλγος οἷον ἡ πολλὴ ξυνή.
πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά,
νῶθρ φθορά, ἔργ' ἀχρεῖα, φροντίδες λυπαί.

Κρατίνου.

τὸ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμε τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ὀργάζόμενος ἀθυμέστερα.

Διφίλου.

Πολιὸς τεχνίτης ἔστιν ὁ χρόνος ὦ ξένε.
χαίρει μεταπλάττων πάντας ὡδὶ τὰ χείρονα.

Εὐριπίδου.

ἀλλ' ἢ γὰρ γῆρας τὸν λύπημ χαίρειν ἐᾷ
ἢ τ' ἀφροδίτη τοῖς ὀρῶσιν ἄχθεται.

Τὸ αὐτό.

ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν.

Τὸ αὐτό.

αὐξημόνον τί χρῆμα πρεσβυτὴς γνώθ
καὶ δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο.

Ἰσοκράτους.

Αλλ' οὕτω γὰρ ἔστι δυσαφέσον καὶ μεμψίμοιρον
καὶ μικρολόγον, ὥς τε πολλοὺς ἤδη τοῦ τε φύσιν
τοῦ ἐμαυτοῦ κατεμεμψάμην, ἧς ἕκαστος ἄλλος κα-

τα-

ταπεφρόνηκεν.

Ερατοσθένης ἡ ἡλικίας ἔφη τὸ μὲν ἀκμαῖον ἕως εἶναι. τὸ δὲ περὶ ἀκμὴν θορυβῶδες καὶ φθινόπωρον. χειμῶνα δὲ τὸ γῆρας.

Δημοκρίτου.

Αὐξανομένου τοῦ σώματος, συναυξάνονται φρένες. γηράσκοντος δὲ συγγηράσκουσι, καὶ εἰς τὰ πάγματα πάντα ἀμαυρώνονται.

Καὶ τὴν γεροντικὴν προσδυομένῳ ἔφη. τί ἄνθρωπε ἄφρον ἦρα πολλὰ ἔχοντι, τῶν ἐν ἡ προσίας ἀπεχώρησε πρόσθης.

Αλεξις ὁ τῶν μεσῳδῶν ποιητὴς ἐπειδή τις αὐτὸν ὄντα πρεσβύτην ὥρα μόλις προσιόμενον, καὶ ἠρώτα τί ποιεῖς, ἔφη καταχολῶ ἀρθενήσκω.

Πατροκλῆς τὸ γῆρας, τὸ μέσον ἔλεγε χειμῶνα.

ΟΤΙ ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΑΝΕΠΑΧΘΕΣ.

Αναξανδρίδου.

ΟΝτι τὸ γῆρας ὄντως ὡς ὄιει πάτερ
τῶν φορτίων μέγιστον, ἀλλ' ὃς ἂν φέρῃ
ἀγνωμόνως αὐτ' ὄντος ἔστιν ἄπιστος.
ὅλ' εὐκόλως γίνοιτ' ἂν οἰμῴζειν ποιεῖ
μεθαλαμαίνων ὠθλίξει αὐτὸ τὸ μέτρον
λύπῃ τ' ἀφαιρῶν, ἡδονήν τε προσιθεὶς

λύπλω δὲ πρῶν, εἴ τις δυσκόλως ἔχει.

Σοφοκλέους.

ἅκ ἴσι γῆρας τῶν σοφῶν ἐν οἷς ὁ νοῦς
θεία ξυνύστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος.
πολυμήθεια γὰρ κορδοῖ ἀνθρώπους μέγα.

Ἀναξιμένους.

Τοῖς γὰρ ἀσεβέσι πεδυμύτας, ὅσον αἱ κῆρ τὸ σῶμα
ἥδυναι ἁρμαφαίνονται, τοσοῦτον αἱ πολὺ σὺν λόγους
ὠλυμπίαι πάλιν αὐξανόνται.

Σωκράτους.

Ὁ μὲν χειμὼν, σκέπης. τὸ δὲ γῆρας ἀλυπίας
δεῖται.
Ξενοφῶν πολὺ ἀγησιλάου φησί. πρίας γὰρ νεότητος
ὁ κρείττων ὁ ἐκείνου γῆρας.

ΓΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Καλλιμάχου.

ΚΑΙ μ' ἐγὼ τὰ μὴ ὄντα κερήατι τῷμῷ ἔδωκα
ξανθὰ ζωὴ ἐυόδμοις ἀκραλιπῆ στεφάνοις,
ἄπνοα πάντ' ἐγώουν παραχεύμα. ὅσα τ' ὀδόντῶν
ὠδῶν νειόθαν τ' εἰς ἀχάεισον ἔδυ,
καὶ τῶν ὃ δέμ ἔμεινεν εἰσαύριον. ὅσα δ' ἀκουὰς
εἰσεθέμην ἔτι μοι μοῦνα πάρεστι τάδε.

Εὐριπίδου.

τὰ φῶ γε λήθης φάρμακ' ὀρθῶς μόνον

ἄφωνα

ἄφωνα καὶ φωνοῦντα συλλαβὰς τιθεὶς,
ἔξοιδ' ὁμοίως ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι.
ὡς τ' ὀ παρόντα πρυτάνεις ὅσον πλάκος
τἀκεῖ κατ' οἶκους πάντ' ἐπίσασθαι καλῶς.
πᾶσί τ' ἀριθμήσοντα γραμμάτων μέτρον
γράψαντας εἰπεῖν, ἢν λαβόντα δ' εἰδέναι.
ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις ἀκαὶ,
δέλτου δέχεσθαι, κἀκ τέχνης ψυδοῦς λέγειν.

Αἰσχύλου.

καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
ἔξηῦρον αὐτοῖς. γραμμάτων δὲ ξυνθέσιν
μνήμην ἁπάντων μουσομητόρ' ἐργάτην.

Εὐριπίδου.

καὶ τῶν παλαιῶν πρὸς ἔπη καλῶς ἔχει,
λόγου γὰρ ὄφθαλμοὺς φαίνουσι φόβοι βροτῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὃ παύομαι τὰς χάριτας τῶν μόχθων συγκαλαμῶνός.
ἡδίστην συζυγίαν, μὴ ζῶν μετ' ἀμουσίας.

Φιλήμονος.

Οὐχὶ μόνον ἔστος ἔυρε ὡς λαλήσομεν αὐτοῖς ἀπέ
χοντας πολὺ ἀπ' ἀλλήλων χρόνον. ὀδ' ὁμοτρόπου
μηδὲ πρὸς μὲ δὲ εἰς πάλιν ὧν ἀλλήλους μηδὲν
ἐμβλέψας δέ πος τἀκτὸς χρόνος τοῦ παντός, εἰσέτ',
ἀλλὰ τυχοῦς ἰατρὸν κατέλιπε τὰ γράμματα.

Δημοκρίτου.

ἰσχυρὸν ὂν πειθὼ λόγος γίγνεται.

Σωκράτους.

Ἐμοὶ μὲν πολέμῳ πρὸς ἀσφάλειαν σίδηρος χρυσοῦ μᾶλλον ἐστίν. ἐν δὲ τῷ ζῆν, ὁ λόγος τοῦ πλούτου. Ὁ λόγος ὥσπερ πλοῦτος ἀγαθὸς καλὸν τῇ ψυχῇ πρόσθημα.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΛΙΑΣ.

Σοφοκλέους.

Πάντα τὰ τοῦ φοβουμένου φοβερά.

Εὐριπίδου.

δειλοὶ γὰρ ἀνδρὸς ἀσπὶς ἐχρύσωσεν ἐν μάχῃ ἀριθμόν, ἀλλ' ἄπεισι καὐτὰ παρδοῦσιν ὅμως.

Σοφοκλέους.

σὺ εὐγλωττεῖς γὰρ μὰ γαθὸς ὢν πᾶσι φιλεῖν ἄρης σωφρονεῖν. οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς φεύγουσιν ἄπας ἐκτὸς εἰσὶ τῶν κακῶν. ἄρης γὰρ ὁ δὲμ τῶν κακῶν λογίζεται.

Εὐριπίδης.

ἄδικα νομίζω σοφὸν ὃς ἂν μέλλων θανεῖν οἰκτῳ τὸ δρᾶμα τῶν λέθρου νικᾶν θέλει.

Φιλήμονος.

κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαίᾳ φρενί.

Εὐριπίδου.

ὁ δ' ἥδυς αὐὼν, ἡ κακὴ ταὐανδρία ἔστ' οἶκον ἔστε πόλιν ὀρθώσειν ἄν.

Σοφο-

Σοφοκλέους.

βοᾶτις ὦ ἀκούετε, ἢ μαλθακῶν ὑλακτῶ.
πάντα γάρ τι δρᾷ φοβούμενός σοφόν.

Ὁμήρου.

τίπτε σὺ δείδιας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε πολιητεινόμεθα πάντες
νηυσὶμ ἐπ' ἀργείους, σοὶ δ' ἀδὲς ἔσ' ἀκριδέσθαι.
ἀ γάρ τι μεμαδυῖα μενεδήϊος ἀνδὲ μαχήμων.

Διογένους.

Πάντα μὲν οὖν τὰ δεινὰ πέφυκε μᾶλλον ἐκπλήττειν σοῦ προσδεχομένου, ἢ λανθάνειν σοῦ πειραθέντας. ὁ δὲ φόβος οὕτω χαλεπός ἐστιν, ὥστε πολλοὶ ἤδη προέλαβον τὸ ἔργον. οἱ μὲν γὰρ νηὶ χειμαζόμενοι δὲ πολυμείναντες καταδῦναι τὴν ναῦν, ἀλλὰ πρότερον αὐτοὶ ἀπεσφαλέντες.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Εὐριπίδου.

ΕΘελουσι γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν
καὶ σὺν κακοῖσι δρᾶν παντα χρὴ κακῶς ἀεί.

Σοφοκλέους.

μὴ δ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.

Μενάνδρου.

χρὴ σὸς ἀνδρὸς μηδὲν γνόντα κακόν,

δίκαιον

δίκαιον ἀδικεῖν ἐκ ἐπίσταται τρόπον.

Τὸ αὐτό.

δίκαιον αὖ ἦς, ὃς τρόπῳ χρήσῃ νόμῳ.

Τὸ αὐτό.

τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, πᾶσιν ἀνθρώποις πρέπει.

Τὸ αὐτό.

ὃ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν σοῦ ἱκέτας. ἄλλως τε
καὶ ὅταν μετ' ἐμοίας τινὸς μὴ πρυμνᾶς
πλαίσωσιν. αἰσχρὸν γὰρ τοῦτ' ὄζει πάνυ.

Εὐριπίδου.

χρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς
ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρεδρία.

Τὸ αὐτό.

εἷς τοι δίκαιος μυρίων ἐκ ἀδίκων
κρατεῖ, τὸ θεῖον τῷ δίκῃ τε συλλαβών.

Τὸ αὐτό.

φεῦ φεῦ τὸ νικᾶν τὰ δίκαια ὡς καλὸν μέγα,
τὰ μὴ δίκαια δὲ ὡς ἅπαντα χὐ κανόν.
καὶ γλῶσσα γαῦρα, καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν,
ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὀγκωμένοις.

Ανπφάνης.

ὁ μηδὲν ἀδικῶν ὀρθῶς δίκῃ ναὸς δεῖται νόμος.
ὁ καλῶς ἔχων τὸ κρεῖττον ὄζει καὶ νόμος.

Σόλωνος.

μνημοσύνης καὶ ζηλώσεως ὀλυμπίας ἀγλαὰ τέκνα
μοῦσαι πιερίδες κλυτέ μοι εὐχομένῳ.

ὄλβον

ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε, καὶ πρὸς ἁπάντων
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν.
εἶναι δὲ γλυκὺν ὥδε φίλοις. ἐχθροῖσι δὲ πικρόν.
τοῖσι μὲν αἰδοῖον. τοῖσι δὲ πικρὸν ἰδεῖν.
χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν. ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω. πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
πλοῦτον δ' ὃν μοι δῶσι θεοὶ παραγίγνεται αὐδεί
ἔμπεδον ἐκ νεαροῦ πυθμένος ὀρθὸς ἰών.
ὃν δ' ἀνδρὸς τιμῶσιν ὑφ' ὕβριος ἢ κατὰ κόσμον,
ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασί πειθόμενον. ἕρπεται
οὐκ ἐθέλων ἕπεται. ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ,
ἀρχὴ δ' ἀξὸς ὀλίγος γίγνεται ὥς τε πυρός.
φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον ἀνίησι δὲ τελευτᾷ.
οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος. ἀκαπίνης δὲ
ὥς τ' ἀνέμου νεφέλας ἄιστα διασκίδνασιν.
χειμῶνος, ὅς πρηνῆ πλυνὸν ἀτρυγέτοιο
πυθμένα κινήσας χθὼν πυροφόρον,
δηώσας ἔργα, θεῶν ἕδος ἀμπελόεντα
οὐρανόν. αἰθερίην δ' ὗδατος ἔθηκεν ἰδεῖν.
λάμπει δ' ἠελίοιο μετὰ χθόνα καλὸν ἰόντος,
πάντας ἀνθρώπους καλὰ δέδορκε τότε.
τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις· ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
οὐκ ἐθέλει θνητὸς ἀνὴρ γίγνεται ὀξύχολος
αἰεί δ' ὅτε λέληθε διαμπερὲς ὃς τις ἁλιτρὸν
θυμὸν ἔχει. πάντως δ' ὀψὲ τέλος ἀνέφανη.

ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔπεσεν. ὃ δ' ὕστερον. οἳ δὲ φύγωσιν
αὖτε μηδὲ θεὸν μοῖρ' ὤλεσα κίχῃ.
ἦλυθε πάντως. αὐτίκ' ἀναίτια ἔργα τίνουσιν.
ἢ παῖδες τοῦτον ἠγεμόνων ὀπίσω.
θνητοὶ δ' ὧδε νοοῦμεν ὁμῶς ἀγαθός τε κακός τε.
ἐν δὲ μιῇ ἴῃ αὖτε δόξαν ἕκαστος ἔχει·
πρίν τι παθεῖν, τότε δ' αὖτις ὀδύρεται. ἄχεϊ δὲ τότε
χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
καὶ ὥς τις μὲν νόσοισιν ὑπ' ἀργαλέοισι πιεσθεὶς
ὡς ὑγιὴς ἔσεσθ' αὖθις ἀπεφήσατο.
ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ
καὶ καλὸς μορφὴν ὅ χαριέστατον ἔχων.
εἰ δέ τις ἀχρήμων, πτωχὸς δέ μιν ἔργα βιᾶται,
ἀτηρὰ πάντ' ἐστὶν χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
ὠδύσατο δ' ἄλλοθεν ἄλλος. ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
ἐν νήυσί, χρήζων οἶκαδε κοῦρος ἄγειν,
ἰχθυόεντ' ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισι,
φειδωλὴν ψυχὴν ὀδεμέων θέμενος.
ἄλλος γῆν τέμνων πολυσπόρεον εἰς ἐνιαυτὸν
λατρεύει, τοῖσι καμπύλ' ἄροτρα μένει.
ἄλλος ἀθλοφόρης τε καὶ ἡφαίστου πολυτέχνεω
ἔργαλα εἰς χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον.
ἄλλος ὀλυμπιάδων μεσάων πὰρ δρόμον ἀθλαχθεὶς
ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ὑπεσκόμενος.
ἄλλον μαίνιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων,
ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ὀρχέμενον.

ὦ σοφοὶ

ὧ σωομαφτήζασι θεοί, τάδε μόρσιμα πάντως
ὅττί τις ὀιωνὸς ζύσεται, ὅθ' ἱζῳ.
ἄλλοι παιῶν πλυφαφμαλήου ἔργα ἔχοντες
ἰητροί, καὶ ῥὶς ὁδὲμ ἔποξι τέλος.
πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίνεται ἄλγος
λύσκ αὖ τις λύζαι ἤπια φάρμακα δύς.
ἐν δὲ κακαῖς νόσοισι κυκώμενον ἀφγαλέαις τε
ἀλαλημένῳ χθροῖν, ἄϊλα τίθησ' ὑγιῆ.
μοῖρα δέ ῥι θνητῖσι κακὸν φορέει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν,
δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίνεται ἀθανάτων.
πᾶσι δέ ῥι κίνδυνῳ ἐφ' ἔργμασιν, ὁδέ τις οἶδε
τί μέλλει ἀχέσειν χρήματος ἀφχόμενός.
ἀλλ' ὁ μὲν σὺν ἔρδειν πειρώμενος ὁ πλονοήσας
εἰς μεγάλλῳ ἄτῃ καὶ χαλεπῇ ἔπεσεν.
ᾧῳ δὲ καλῶς ἔρδοντι θεὸς πρὸὶ πάντα δίδωσι,
σωτυχίῃ ἀγαθῇ, ἔκλυσιν ἀφροσυνῆς.
πλούτου δ' ὁδὲμ τόρμα πεφασμένον ἀνδράσι λεῖον.
οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖσον ἔχουσι μόρον,
δίπλασίως ἀσύδουσι, τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
λυρόδεα ῥι θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι.
ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ᾗ ὁπόταν ζεὺς
πέμφει τισομένῃ ἄλλοτε τ' ἄλλον ἔχει.

Ἀγησίλαος.

Ἀνδρείας μὲν γ' ὁδὲμ ὄφελος μὴ παρούσης δικαιοσύνης. εἰ δὲ δίκαιοι πάντες γίνοιντο, μὴ δὲ ἀνδρεῖοι δεήσεσθαι.

Δημοσθένους.

Ἄξιον τὸν ἐπαινεῖν τὸν ἀνθρώπων, ὃς μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου. χρήματα μὲν γὰρ ὄνησι κτήσασθαι. δόξαν δὲ χρημάτων τὸ ξῶν ἄριστον πρίασθαι.

Δημοκρίτου.

ἀγαθὸν τὸ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἐθέλειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

μισῶν θεοφιλέστατος ὅστις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν.

Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ὁρωτηθεὶς τί ἐστι τὸ δίκαιον, τὸ μὴ ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν ἔφη.

Αἰσχρὸν τὸ μὴ δικαίως πρὸς ἑτέρων δικάζεσθαι.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΟΛΗΣ.

Μενάνδρου.

Ὁ διάβολος ἐστὶν ὠμὸν πρᾶγμα. τῶν γὰρ ἑτέρων ἀεὶ μείζω ἁμαρτίαν ἀεὶ μέμφειν ἰδίαν αὐτὸν ἀνάγκη λαβεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

τὸ δικεῖν μᾶλλον ἔχει μείζω τοῦ πρεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὅς τις δὲ διαβολαῖσι πείθεται ταχὺ ἥκιστ' ἐστὶν αὐτὸς σὸν τρόπον ἢ παντάπασι παιδαρίου γνώμην ἔχει.

Τοῦ αὐ-

Τοῦ αὐτοῦ.

ὃ δεῖ βλαβοληῦς καὶ ἀφρονεῖν, ὃ δ' ἂν σφόδρα ἢ ῥᾳδίως ἐπίσαντ' αὐξαίνειν αὐτῶ τινὰς, δι' ὅς φυλαττεσθαι τὰ ῥιαῦτα ὀρθῶς ἔχει.

Κλεανθοῦς.

κακουργότερον ὃ δεμ βλαμολῦς ἐσί πω. λαθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸμ πεπεισμένον μῖσῶ ἀναπλαττει πρὸς τὸμ ὃ δεμ αἴτιον.

Ισοκρατοῦς.

Εὐλαβοῦ τὰς βλαβολὰς ἃς ῥᾳδίως ὦσιμ. οἱ γὰρ πολλοὶ τῶ μὴ ἀληθειαν ἀγνοοῦσι. πρὸς δὲ τῶ δόξαν ἀφορῶσι.

Δημοσθένους.

Διαβολὴ καιρῶ μὴ ἰσχυρὰ ὀργαζεται τοῖς ἀκούσι τῶ ὑπόληψιμ. χρόνω δὲ πάντων ἀληθεστέρα γίνεται.

ΠΕΡΙ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ.

ὅτι εὐγενεῖς οἱ κατ' ἀρετῶν ζῶντες.

Εὐριπίδου.

Πρεσβύτατον μὲν ὁ λόγος εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν. τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα πλὴν ἑνὸς ἴσα τεκοῦσα γᾶ βροτοῦς

ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν
ἡξεπαίδευσεν ὄλβιν.
ἴσον δὲ πᾶσιν ἔχρυψεν.
μία δὲ γονὰ τότ' εὐγενὴς καὶ δυσγενὴς.
νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸν καίνει χρόνος.
τὸ φρόνιμον εὐγένεια, καὶ τὸ σωφρονεῖν ὁ θεὸς
δίδωσιν οὐχ ὁ πλοῦτος.

Τοῦ αὐτοῦ.

οἱ μὴ φρονήσιν' οἱ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς
μιμεῖσθε. καὶ τοῖς ἤθεσι σοὺς εὐγενεῖς.
οἱ γὰρ φρονοῦντες τὰς πόλεις οἰκοῦσιν οὗ
καὶ δώμαθ'. οἱ δὲ σαφῶς οὐ κενοὶ βροτῶν
Ἀναλαφρὸς ὀνειδιζόμενος ὅτι σκύθης ὄντως, εἶπεν
ὄφ γένει, ἀλλ' οὐ τρόπῳ.

Φαλαρικοῦ.

Σεμνύεσθαι μὲν ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ τινὶ τῶν καλῶν
ἐπ' εὐγενείᾳ οὐκ ἀπεικός ἐστι.

Εὐριπίδου.

εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φρονεῖν καλῶς.
ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς, εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ.
ὁ δ' οὐ δίκαιος καὶν ἀμείνονος πατρὸς
γένοιτο πέφυκε, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ.

Θεοδέκτου.

ἐγὼ μὲν οὔποτ' εὐγένειαν ἤνεσα
τῶν πλουσίων τισὶ χρωμένων ἀναξίοις.

Επι-

Επιχάρμου.

ἀχλεῖμε τὸ χρῆν. μὴ λέγ' εἰ φιλεῖς ἐμέ.
μήτ' ἐφ' ἡμᾶσω τὸ χρῆν. οἷς ἂν φύσει
ἀγαθὸν παραρχει μηδὲν οἰκεῖον πλοῦτον,
ἐκεῖσε καταφύγωσιν εἰς κτήματα
καὶ τὸ χρῆν. ἀριθμοῦσι τὸν πάππον.
εἶτ' ἕνα τ' ἔχις ἰδεῖν ἂν εἶτ' εἰπεῖν ὅπῳ
ἔκειτο πάππος. ὡς γὰρ ἐγένοντό πω;
εἰ μὴ λέγειν τ' ἔχουσι τοῦτο δεῖν τινα
τόπον μεταβολλὼν ἢ φίλων ἀρημίαν,
τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσχερέστεροι;
ὅσ' ἀνδρὶ φύσει πρὸς τἀγαθά.
καὶ ἀνδρὶ αὐθέντ' ἡ μήτηρ ἔστιν εὐγενής.
σκύθης τις ἄλεθρον, ὁ δ' ἀνάχαρσις ὁ σκύθης.

Εὐριπίδου.

ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια,
ἐπ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.

Μενάνδρου.

ἄθλιον χρῆν χρῆν γὰρ οἶμαι διαφέρειν.
ἀλλ' εἰ δικαίως ἐξετάσεις καὶ γνώσει
ὁ χρυσός ἐστιν. ὁ δὲ πενιχρὸς καὶ νόθος.

Εὐριπίδου.

ἦ που μεμέλετον εὐγενείας τὸ καλῶς πάσχειν.

Ασυλαμαντος.

χρῶ δ' ἐπαινῶν ἔστιν ἀσφαλέστατον
κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν ὅς τις ἂν δίκαιος ᾖ,

πρόπους

τρόπου τ' ἄριστον ἦθος ἐν ψυχῇ κακὸν.
ἕνεκα τοῦ εἶναι εὑρεῖν ἀνδρ' ἕνα.
καὶ ἦθος οἱ ζητοῦντες εἰσὶ μυρίοι.

Εὐριπίδου.

φεύγω' ἀνδρῶν εὐγλωσσίαν φεύγω δέ,
κακιστὸν δ' ἀρετὴν ὠφελοῦσαν ἄξιον.

Τὸ αὐτό.

ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως χρὴ σκοπεῖν χρεὼν
τὴν εὐγλωσσίαν. τὸν γὰρ ἀνδρείου φύσιν,
καὶ τὸν δικαίου τοῦ τέκνων δυξασμοῦ τοῦ
μᾶν ὥσπερ δούλων εὐγλωσσορρόου λέγω.

Σώκρατος ὁ αὐληταὶς ὀνειδιζόμενος ὑπό τινος
ὡς οὐ τοῦ γονέων ἀσήμων εἶναι, εἶπεν. καὶ μὲν δὴ οὐκ
ὤφειλον θαυμαζεσθαι μᾶλλον ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γλῶς-
σαν ἔχεται.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶν εὐγλωσσία, εὐκρασία ἔφη
ψυχῆς καὶ σώματος.

Διογένης πωδαρομένου τινὸς τοῦ ἀνθρώπου
εὐγλωσσεῖν, οἱ καταφρονοῦντες εἶπε πλούτου, δόξης,
ἡδονῆς, ζωῆς. τοῦ δὲ ἐναντίου ὄντος, πρωί-
ας, ἀδοξίας, πένης, θανάτου.

Αντίγονος ὁ βασιλεὺς αἰσθόμενος τὸν φιλόσοφον δέ-
βληθέντα δυσγλωσσίᾳ ἤρετο.
τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις ἠδὲ δόμοι σοι.
λακωνικὸν εἶπεν, ἀλλ' ὀρθῶς ὦ βασιλεῦ ὅταν τοῦ
τοῦ χρεία ἔχῃς, ὀκ ἐρωτῶντα τὸ γλῶσσαν, ἀλλὰ πι-

θόντα

θνήτας ἐμ σκοπὸμ, οὓς ἀρίστους ἐξευτὰς πολαμβάνειν. οὕτως οὖν καὶ ὠδῖνῶν φίλωμ ἐξέταξε ὁ πόθῳ εἰσίμ, ἀλλὰ τίνος.

ΕΓΑΙΝΟΣ ΖΩΗΣ.

Εὐριπίδου.

Μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖμ,
γῆρας λέγοντες, καὶ μακρὸμ χρόνον βίομ.
ὅταν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος ὃ δὴ πάλαι βούλεται
θνήσκειν, τὸ γῆρας οὐκ ἔτ' ἐς αὖθις βαρύ.

Τὸ αὐτό.

πᾶς ἀνὴρ μᾶλλον δοῦλος ἢ τὶς ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶμ.

Τὸ αὐτό.

πᾶσι γὰρ οἰκτρὸμ ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.

Τὸ αὐτό.

τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώπισιμ ἥδιστομ πέλειν
τὸ νέρθεν ὃ δὲμ, μαίνεται δ' ὃς εὔχεται
θανεῖμ. κακῶς ζῆν κρεῖττομ, ἢ θανεῖμ καλῶς.

Τὸ αὐτό.

πάντα χρὴ ζῆν ἡδὺ μᾶλλομ, ἢ θανεῖμ τοῖς σώφροσιμ.

Τὸ αὐτό.

ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ, ἡμέρας θ' ἁγνὸμ φῶς,
ὡς ἡδὺ λῦσαι τοῖς τε πράσσουσι καλῶς
καὶ τοῖσι δυσχρήσιμ ὧμ πέφυκ' ἐγώ.

Τὸ αὐτο.

Ψυχῆς γὰρ ἐσθλῆ ἐστι πημάτορον.

Ομήρου.

βελείμλαι παρ' ἀφείρας ἰὼν θητεύεμλν ἄλλῳ
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
ἢ πᾶσι νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

Σοφοκλέους.

τὸ ζῆν γὰρ ὦ παῖ παντὸς ἥδιστον βροτοῖς,
θανεῖν γὰρ ὅστις ἵεται τοῖς αὐτοῖσι δίς.

Λυκόφρονος.

ἀλλ' ἰώμενα μὲν ἢ πρόσω τὸ καθανεῖν
ἄδηλος πρόκειται τοῖς δεδυσχημένοις.
ὅταν δ' ἐφορμῇ κῦμα λοίσθιον βίου,
τὸ ζῆν πρόθυμον, τὸ γὰρ εἶναι αὐτὸ κέρδος.

Εὐριπίδου.

ὃ ταυτὸν ὦ παῖ τὸ βλέπειν τῷ καθανεῖν
ζῷ μὲν γὰρ ὀδύν, ζῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες.

Απολλοδώρου.

ὅτε μειρακιον ἦν, σὺν ἀώροις ἡλέουν.
νῦν δ' ὅτε γέροντος ἐκφορὰν ἴδω
ἱλαίω. πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι κεῖνο ὁδός.

Εκ τῶν ἀρίστων.

Πολλοὶ σοφοὶ γεραιοὶ φιλοζωοῦσι. καὶ γὰρ οἱ ὀλίγα μανθάνοντες φιλοζωοῦσιν ἵν' ἐνθρέψωσι τὰ τέκνα, καὶ ὅτι ὀλίγα ἀρετῇ ἐπίβολοι γενόμενοι, ἐφίενται αὐτῶν ἐνθρέψαι.

ΠΕΡΙ ΗΣΥΧΙΑΣ.

Εὐριπίδου.

Ζήλωσε γόρον ζήλωσε ἀνδρὸς ὃς ἀκίνδυνον βίον,
ἄξεπόραστος ἀγνώστως, ἀκλεής. σοῦ δ' ἐγὼ τιμᾶς
ἄγαν ἐπαινῶ.

Τὸ αὐτό.

κρεῖσσον δ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα
ἐν βουλίας τυχόντα ἢ ἀμείνονος.

Τὸ αὐτό.

ὁ πλεῖσα πράττων, πλεῖστ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

Αἰσχύλου.

τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα, μὴ πόνει μάτην.

Ἐπιχάρμου.

ἃ δ' ἡσυχία χαρίεσσα γυνὰ
καὶ σωφροσύνας πλατὺν οἰκεῖ.

Μενάνδρου.

ὡς ἡδὺ ζῆν μισοῦντι σοῦ φαύλους τρόπους
σῴζοντα, καὶ ζῆν μελετῶντι μὴ δεῖν πονηρόν,
ἱκανὸν κτῆμ' ἀγρὸς τρέφων καλῶς.
ἐν τῷ ὄχλῳ δὲ ζῆλος, ἥτις κἀπὶ πλεῖν αὖτη τυφὴ
λαμπει μόνον, ὃν δ' ὀλίγον δὲ χρόνον.

Εὐριπίδου.

ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν πρέπον
μωρὸς παρὸν ζῇ ἡδέως ἀπράγμονα.

Τῶ αὐτῶ.

ὁ δὲ τῆ ἡσυχίας βίοτος
καὶ τὸ φρονεῖν ἀσαλεύτῳ μένει
καὶ ξυνέχει δώματα.
πρέσβυς γὰρ ὁμῶς ἀνθρώπους καίοντας
ὁρῶσι τὰς μεριμνάς.

Εκ τῶν βίωνος γνωμικῶν.

εἴ μοι καλὰ πέλει τὰ μελόμενα, καὶ τάδε μόνα
λυσιτελοῖ ἐμοί θήσοντι τάμοι πάρος ὤπασε μοῖρα.
εἰ δ' ἄχ ἅδεα ταῦτα, τί μοι πολὺ πλείονα μοχθεῖν.
εἰ μὲν γὰρ βιότω δισσὸν χρόνον ἁμῖν ἔδωκεν
ἢ κρονίδας, ἢ μοῖρα πολύτροπος, ὡς τ' ἀνύεσθαι
τὰν μὲν ἐυφροσύναν ἐς χάρματα, τὰν δ' ἐνὶ μόχθῳ,
ἴσον τάχα μοχθήσαντι πρὸς ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἕνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μόνον πάντων,
ἐς πόσον ἆ δειλοὶ καμάτοις κεῖς ἔργα πρόσω;
τυχὰν δ' ἄχει τινος περὶ κόρδεα, ἐς περὶ τέχνας
βαλλόμεσθ' ἱμείροντες ἀεὶ πολὺ πλέονος ὄλβου;
λαθόμεθ' ἢ ἆρα πάντες ὅτι θνατοὶ γεγόμεθα
χὠς βραχὺν ἐκ μοίρας λαχόμεν χρόνον.

Γλαυκάρχου ἐκ τοῦ περὶ ἡσυχίας.

Σοφὸν ἔοικε χρῆμα τὸ τῆ ἡσυχίας. πρός τε τὰ ἄλλα καὶ εἰς εὐσέβειαν καὶ φρόνησιν μελέτην. λέγω δὲ οὐ τὴν ἀπηλιξιὼν καὶ ἀγοραίαν, ἀλλὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ, ἥτις ἐξομοιοῖ θεῷ τὸν αὐτὴν ἀναλαβόντα.

ΠΕΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ.

Αἰσχύλου.

Μόνον θεῶν γὰρ θάνατον οὐκ ἀδώρητον βροτοῖς.
ὅτ' αὖτι θύων ὅτ' ἐκλαγγάνων ναοῖς.
ὁ βωμὸς ὄζει, τὸ δὲ παιωνίζεται.
μόνος δὲ πειθὼ δαιμόνων οὐκ ἔστεται.

Ὁμήρου.

λιτοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα
λιτῆρί τε τείρεται, καὶ ἵππων ξανθὰ λιαίνια.
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν, οὔτε λῃστὴ
ἔβη ἐλετή, ἐπεὶ οὔκ ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.

Εἰρωνίης.

ὕδωρ μὲν εἰς ἀίδαν, μέγα δ' ἀχνύχεται ἀχὼ
σιγᾷ δ' ἐν νεκύεσι, τὸ δὲ σκότος οὔτε κατέρρει.

Σιμωνίδου.

πάντα γὰρ μίαν ἰσοῖται λαοτῦδλα χέρυβδιν.
οὐ μεγάλαι ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

Μεναίδρου.

ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναλγῆς
τὰς ταντάλου τάλαντα ἰκανὰ λεγόμενα,
ἀλλ' ἀρθανῆ, καὶ ταῦτα καταλείψεις τινί.

Σοφοκλέους.

σμικρὰ παλαιὰ σώματ' ἐκπαλζει ξοπή.

Τὸ αὐτό.

ὅς τις δὲ θνητῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν,

μωρὸς πέφυκε. τῇ τύχῃ μέλει τάδε.
ὅταν γὰρ ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ
οὐδ' αὖ πρὸς αὐλὰς χλωὸς ἐκφύγῃ μολών.

Ἀνακρέοντος.

πρῖν μὲν ἡμῖν ἦδη μεγόταφοι
κάρη δὲ λευκόν.
χαρίεσσα δ' οὐκέθ' ἥβη πάρα
γηραλέοι δ' ὀδόντες.
γλυκὺς δ' ὅκ ἔστι πρὸς βιότου χρόνος λείπεται.
διὰ ταῦτ' ἀναστενάζω ταμὰ ταφταρον
δεδοικώς. ἀΐδεω γὰρ ὄστις δεινὸς μυχὸς
ἀργαλέη δ' ὁδὸς αὐτὴν κάθοδος. καὶ γὰρ ἔρριμον
κατεβαίνειν μὴ ἀναβιῶναι.

Εὐριπίδου.

μεροπὶς ἅπασι καταθανεῖν ὀφείλεται.
λεὼς ἔστι θνητῶν ὅς τις ἀσκεπίσατο
τὸν αὔριον μέλοσαν εἰ βιώσεται.

Αἰσοφαύσου.

τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λύπη πολύς,
πᾶσι γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

Γοσιδίππου.

ὧν τοῖς θεοῖς ἄνθρωπος εὔχεται τυχεῖν
τῆς ἀθανασίας κρεῖσσον ὃ δὲν εὔχεται.

Λεωνίδου.

εὐθυμος ὧν ἔρεασε τῶν ἐπαίδων
ἀταρπὸν ἕρπων, ὃ γὰρ ὄστις δύσβατος

ὃδε

ὁ δὲ σηκαλίωνος, ὁ δηνὶ πλέθρου πλαίνης.
ἰθεῖα δὴ μαλλισα καὶ κατακλινὴς
ἅπασα κἠκμεμυκότων ὀδύεται.

Αριστοτέλους.

ἄφυκτόν ἐστι τὸ φῦ πεπρωμένης κακόν.

Αἰσχίνου.

Οὐχ ὁ θάνατος δεινόν, ἀλλ' ἡ πρὸ τοῦ τελευτᾶν ὕβρις φοβερά.

Επικούρου.

Ο θάνατος ὁ δεῦρ πρὸς ἡμᾶς. τὸ γὰρ δεδιὸς εἶναι ἀνιᾷ ἐπιτεῖ. τὸ δὲ ἀναίσθητον ὁ δεῦρ πρὸς ἡμᾶς.

Ερμάρχου.

Εὐκαταφρόνητος ὁ θάνατος. ἄπρακτον γὰρ τὸ πρὸ οὗ, τοῦ πάσχοντος ἀνηρημένου.

Μητροδώρου.

Γρὸς μὲν τὰ ἄλλα δυνατὸν ἀσφαλείαν περίεσθαι. λέειν δὲ θανάτου πάντας ἀνθρώπους πόλιν ἀτείχισον οἰκοῦμεν.

Γοργίας ὁ ῥήτωρ ἤδη γηραιὸς ἐπανάχων ὑρωτηθεὶς εἰ ἡδέως ἀποθνήσκει, μάλιστα εἶπεν. ὥσπερ γὰρ ἐκ πολλῶν ξένων εἰσοικιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι.

Πορφυρίου.

Ο θάνατος διπλοῦς, ὁ μὲν δὴ σωτηριωσμένου, λυομένου τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ὁ δὲ τῶν φιλοσόφων λυομένης τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ὃ πάντως ὁ ἔτερος τοῦ ἑτέρου ἕνεκα.

ΕΠΑΙΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ.

Εὐριπίδου.

Ἄκοσμ' ὡς σοι τοῦτ' ἐμβαλῶ φρενί.
τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῶς αἰσορᾶν.

Νεοπτολέμου.

ὦ θάνατ', εἰ θ' εἷς σὸς ἀντάγγελος ὅδ' ἀεὶ
πρώτιστον, μαί' ἐχθρὸς ἐὼν πολὺ φίλτατος εἶς.

Εὐριπίδου.

εἰ δὲ δὴ κἀστὶ χθονὸς, εἴη γε μὴ σοὶ μηδέν.
εἰ γὰρ ἔξομεν κἀκεῖ μοιρίμνας οἱ θανόμενοι
βροτῶν, ἔκ οἶδα πρῖτις πρέπεται. τὸ γὰρ θανεῖν
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.

Σοφοκλέους.

ἀλλ' ἓν ὁ θάνατος λοιδος ἰατρὸς νόσων.

Μεναίδρου.

ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος.

Εὐριπίδου.

ἅλις ὦ βιοτὰ, πρόσαινε. σεῖν τινα σωτυχίαν
ἢ κτεάνεσιν ἐμοῖς, ἢ σώμασι τοῖσδε γενέσθαι.

Σωτάδου.

πάντων λιμὴν τῶν μοχθόπονων ὁ θάνατος ἔστιν.

Αἰσχύλου.

ὦ θάνατε πρίαν μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν.
μόνος εἶ σὺ τῶν αὐχημάτων κακῶν ἰατρὸς,
ἄλγος δ' ὃ δεῦρ' ἔπεται νεκροῖς.

Σοφο-

Σοφοκλέους.

τὸ δ' ἰῶ ἆρ' ὃ δέμ πλιὼ θανεῖμ ἐμέ.
τὶς γὰρ θανῶσι μόχθος ὃ προσγίνεται.

Εὐριπίδου.

τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ὄντιμ πλιὼ ὁμῶς μεροπῶν.
νοσοῦσι δ' οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες
ὃ δὲ νοσοῦσιμ, ὃ δὲ κέκτηται κακά.
Ἀναξαγόρας ἔλεγε δύο διδασκαλίας εἶνι θανάτου,
τὸμ τε πρὸ τοῦ γενέσθαι χρόνομ καὶ τὸμ ὕπνομ.

Εὐριπίδου.

ἐχθρῶ μὲν ἡμᾶς σύλλογομ πρισμένους
τὸμ ζῶντα θεμωεῖμ εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,
τὸμ δ' ἂυ θανόντα καὶ πόνωμ πεπαυμένομ
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμωμ.

Ἐπίγραμμα εἰς πλούσιομ, καὶ βίαιον.

ὅιδε κίτην λιλεόβις τ' ἐνὶ σώμασιμ οἰκείοισιμ
ζεύγλω ζυξάμενοι μητέρα γῆν ἀγέτην
ἥρας εἰς ἱερὸμ. λαοὶ δέ μιν ἐζήλωσαν
εὐτεκνίας παίδων, ἣ δὲ χαρεῖσα θεᾷ
εὐξατο παῖδε τυχεῖμ τὸ ἀρίστο λαίμου αἴσης
ὕνεκ' ἐτίμησαν μητέρα τῶν σφετέρων.
αὐτοὶ δ' ἐωυθέντε λίπεν αἰὼμ ἐν νεότητι
ὡς τόδ' ἄριστομ ἐὸν καὶ μακαριστότατομ.

Ἐκ τῆς νικολάου ἐθῶν ζωαγωγῆς.

Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γηνωμένους θεμωεῖσι. τοὺς δὲ τε-
λευτήσαντας μακαρίζουσιμ.

Δημοσθένους.

Τίς γὰρ ἂν οἶδε τὴν ἀπάντων ὅτι τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν, ὑπεσί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος, οὗ τε θνεῶτας δὲ ἅδε τῶν ἐχθρῶν ἅδεις ἀτιμάσει.

ΠΕΡΙ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.

Ὁμήρου.

Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
ἰὸς τ' ἐκτάμνειν, ἠῶτ' ἤπια φάρμακα πάσειν.

Εὐριπίδου.

μέλλουτ' ἰατροὶ τὴν νόσῳ δίδοὺς χρόνον
ἰᾶσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τιμὼν χρόα.

Φιλήμονος.

ἄνθρωπον ὄντα ξᾴδιον παραινέσαι
ἑαυτὸν. πεῖσαι δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥᾴδιον.
τιμιώτερον δὲ σοῦ ἰατρὸν οἶδ' ἐγώ,
ὃς ἂν ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν οὖσ' σφόδρα
πάντας λαλοῦντας, εἶτ' ἐὰν παίσωσί τι
αὐτοῦ πριουῶτας πάνθ' ὅσ' ἂν εἴωμ τότε
ἑτοῖμον. τὸ τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἴσ' ἴσως.

Τοῦ αὐτοῦ.

τίς ἐστιν ἔστ', ἰατρός. ὡς κακῶς ἔχει ἅπας
ἰατρὸς ἂν κακῶς μηδεὶς ἔχῃ.
μόνῳ δ' ἰατρῷ τούτῳ καὶ συνηγόρῳ
ἔξεστιν ἀκριτεῖνειν μὲν, ἀκρθνήσκειν δὲ μή.

Τρόφ'

Τρόφιλος ἰατρὸς ἐρωτηθεὶς τίς ἂν γένοιτο τέλειος ἰατρός. ὁ τὰ λυπηρὰ εἰδὼς καὶ τὰ μὴ λυπηρὰ λυπηρῶς προσφέρειν.

Γλαυκίας ἐν τῷ ὑγιεινῶν παραγγελμάτων. Τῶν δ' ἐλευθερίων τεχνῶν ἰατρικὴ ἡ μὲν γλαφυρὸν καὶ πολυπόνον καὶ ὠνητορικὸν ἐνδείκνυται ἔχει. θεωρητικὸν δὲ μέγα τοῖς φιλομαθέσι τῶν σωτηρίαν, καὶ τῶν ὑγείαν.

Ἡλιοδώρου.

Παθὼν ἄπαν, ἡ μὲν ὀξέως γιγνωσκόμενον ἐυβοήθητον. ἡ δὲ χρόνῳ παραπεμπόμενον, ἐγγὺς ἀνίατον.

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

Ὁμήρου.

Δυσμορον, ὃν ἅμα πατὴρ καὶ μήτηρ ἐδάμασσε
δύη ἐν ἀργαλέῃ φθίσει καὶ πρὸ γῆρας ἰόντα.
ὑίας τ' ὀλλυμένους, ἐλκυθείσας τε θύγατρας
καὶ θαλαμευομένους κεραίζομένους, καὶ νήπια τέκνα
μαλλόμενα πρὸς ἄεσσι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Μιμνέρμου.

γόρόντα δυσυχοῦντα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν
ἐπαγομένων λήθῃ, ἀνέμνησας πάλιν,
ὕπεστα τυχεῖν τ' ἤγειρας.

Σοφοκλέους.

ὄφελ γὰρ κακῶς πράσσοντι μοῖρα μία

νὺξ ἔστιν οὓς παθόντας ἡδέως θανεῖν.

Μενάνδρου.

ἔνιοι σοι ἀτυχῶν ἔστιν ἀνθρώπου φύσει.
ἐμοὶ πλησίον γὰρ οἴεται μᾶλλον φρονεῖν
ὁ τῆς λογισμοῖς τῆς ἰδίοις παίων ἀεί.

Ἀμφιδόλου.

ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἀνθρώπου τόπος
ἥκιστα τόπος πλησιάζων ἥδεται.

Φιλήμονος.

ἢ μὴν δὴ πλέεσι πεφύρθαι χαλεπῆσι
θυμὲ, γαλιωαίῃ δ' ὣς μέσγεαι ἠδ' ὅσον ὅσσον
ἀμφὶ δέ οἱ νέαι ἀὲν ἀνίαι τετρήχασιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὄφελ' ἔμοι πλέων γαίης ὕπερ ἠδὲ θαλάσσης
ἓκ δίος ὡραίων ἔχομεν ὧν ἐτέων.
ἠδ' ἀπέμοιρα μελέων ἀκαχὼν φορέω. ἀλλὰ φορήσω
ἔμπεδα καὶ τῆς ἄλλα προσαμύνεται.

Μενάνδρου.

ἔξωθεν εἰσὶν οἱ δυνησόμενοι εὐτυχεῖν,
τὰ δ' ἔνδον εἰσὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι.

Διφίλου.

Ὥσπερ διαδίζουσ' ἡμῖν ἔνιοτ' ἡ τύχη ἐμ βαθὺν
ὤλχάσασα, τεῖ' ἐπαντλεῖ πάλιν.
Ἡρακλειτου ἔφη ὡς ἦθος ἀνθρώπῳ δαίμων.

Πλάτωνος.

Κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν ὦ πῶλε ὁ ἀδικῶν τε καὶ ὁ
ἀδικούμενος

ἄθλιος, πάντως μὲν ἄθλιος. ἀθλιώτερός μού φησι, ἐὰν μὴ δίδῳ δίκαια. μὴ δὲ τυγχάνῃ τιμωρίας ἀδικούμενος. ἦττον δὲ ἄθλιος ἐὰν δίδῳ δίκαια, καὶ τυγχάνῃ δίκης ὑπὸ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων.

ΠΕΡΙ ΛΥΠΗΣ ΟΤΙ ἐπώδυνός ἐστι τοῖς φρονίμοις.

Κλεανέτου.

Λύπη γὰρ ὀργὴ τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον
ἐλθόντα, μανίᾳ τοῖς ἔχουσι γίνεται.

Μενάνδρου.

ὃν κ' ἔσι λύπης ἐκεῖνον πόρρ' ὀρθῶς τὶς σκοπῶν
ἄλγημα μεῖζον τῶν ἐν ἀνθρώποις φύσει.

Εὐριπίδου.

ἔστι πρῶτον πάντων εἰδέναι φυτὶ
φόβῳ τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως.
καὶ ἔστ' ἐν ἀνὴρ ἄριστος, οἵτε συμφοραὶ
ἥσσον δάκνουσιν. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
εὖ οἶδα μεθ' ἁβρῶν δ' ἀμηχάνως ἔχει.

Τὸ αὐτό.

λύπαι γὰρ ἀνθρώποισι πίπτουσιν νόσου.

Τὸ αὐτό.

φρονῶ δ' ἃ πάσχω, καὶ τὸ δ' ὃ σμικρὸν κακόν,
τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ
νοσοῦντα, κοὐδὲν ἐν κακοῖς ἀγνωσία.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὤκτειρ' ἀκούσας, οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυσυχῆ,
μορφῆς ἅπασι λαὸν θυραῖον ὧμ λυρῆ.

Τοῦ αὐτοῦ.

λύπη μαλισω γ' ἡ σφαφθείρουσα με.
σθενὴ γὰρ ἡ θεὸς ἀλλ' ὅμως ἰασιμον.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἀλλ' ὃ γὰρ ὀρθῶς τοῦτο, γναίως ἴσως
ἔπραξας. αἰνεῖσθαι δὲ δυσυχοῦντ' ἐγὼ μισῶ.

Μεναύδρου.

πολλῶμ φύσει ῥῖς πᾶσιμ ἀνθρώπρις κακῶμ
ὄντωμ μέγισόμ ἐστιμ ἡ λύπη κακόμ.

Σοφοκλέους.

πίκρυσι γάρ τι καὶ νόσους δυαθυμίαι.

Πινδάρου.

αἱ δὲ φρενῶμ παραχαὶ, παρέπλαγξαν καὶ σοφόμ.

Αλέξιδου.

τῶν μετρίωμ αἱ μείζουδς λύπαι
πρίδσι τοῦ φρουεῖμ μετάσασιμ.

Εὐριπίδου.

λύπη μὲν, ἄτη πολιπδυεῖμ ἀιαχρᾷ τινί.
εἰ δ' οὖν γένοιτο χρὴ πολισεῖλαι καλῶς
μρύπουτα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε.
γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίνεται τὰ φιλτε.

Απολλοδώρου.

ῥῖς γὰρ λυπουσμένοις τι καὶ μοχιμωδσι

ἄπαξ

ἄπαξ νὺξ ἔοικε φαίνεσθαι μακρά.

Ποσιδίππου.

ἔργον γ' λύπλω ἐκφυγεῖν, ἡ δ' ἡμέρα
ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φρουτίζειν φορᾷ.

Σωκράτης ὁρῶν τιθεὶς ὡς ἄν τις ἄλλῳ λαλῶν, σὺ δὲ ἀλλάττειν ἔπῃ. ὁ γὰρ ὄντι πλὴν ἢ οἰκίαν οἰκοῦντα, καὶ ἀνθρώπους ὁμιλοῦντα μὴ λυπεῖσθαι.

Εὐριπίδου.

ὅς τις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτῶν
δεῖν δ' ἄν χρόνῳ τε καὶ πεπρωμένῃ ξυμπεῖναι πάρ
ὃν γὰρ σοφοῖσιν ὄντιν, εὐχέσθω δ' ὅμως
ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί.

Φιλήμονος.

οὕτως ὅταν ἐμπέσῃ τις εἰς τὴν νοῦν φόβος
μάκιστα καθεύδειν ἔστ' ὀκ ἀφορέχεται
νόσον πλὴν κρεῖττόν ὄντιν ἢ λύπλω φορεῖν.

Εὐφραίτης ὁ σύρος τὴν γυναῖκα ἀχθαλῶν ἔλεγεν, ὦ φιλοσοφία τυραννικά σου τὰ τῶν τάγματα. λέγεις φίλει. καὶ ἀχθαλῇ τις, λέγεις μὴ λύπει.

ΓΕΡΙ ΛΗΘΗΣ.

Σοφοκλέους.

Λάθα πιδρίδωμ συγδρὰ καὶ ἀνδράσι
ὠφελιμώσεις θανάφρις ἐκκοτμώτατε
μελέων ἀνέχουσα βίον μεγαχὼ ἰδιμόν.

Εὐρι-

Εὐριπίδου.

ὦ πότνια λήθη τῶν ἀκμῶν ὡς εἶ σοφὴ
καὶ τοῖσι δυσυχοῦσιν εὐκταία θεός.

Σοφοκλέους.

λήθων τε τῶν πάντ' ἀπεσβημμένων, ὦ φίλε, καὶ νόσων.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὡς τοῖς ἀκμὴς πράσσουσιν ἡδὺ καὶ βραχὺν
χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων ἀκμῶν.

Γλαύκου.

ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἔξοδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὁ γὰρ καλεῖται μελέτη, ὡς ἐξιόσης ὅτι ἡ ἀπὸ μνήμης. λήθη γὰρ ἀπὸ μνήμης ἔξοδός ἐστιν.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΕΤΗΣ
καὶ φιλοπονίας.

Βίωνος.

ΕΚ θαμινῆς ἐθάμη τος ὅκως λόγος αἰὲν ἰοῖσα
ἐχὰ λίθος ὄν ἐ ξώχμὸν καλαίνεται.

Ἀντιφάνους.

ἡ ἀπὸ μελείας δοῦλα πάντα γίνεται.

Μεναύδρου.

πάντα τὰ ξηρύμνα δειδὲ μερίμνης φασὶν οἱ σοφώτεροι.

Βίωνος.

ὁ καλὸν ὦ φίλε πάντα λόγον περὶ τέκνων φοιτᾶν. μηδὲ

μηδὲ ζῆν πάντ' ἄλλο χρέος ἰσχυέμεν.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τις χναῦσθαι σύεργα.
πέλει δέ τι ἐυμαφὲς ἔργον.

Εὐριπίδου.

ὁ γὰρ ὀλυνατεὺς ὄνειμι ἀμύλου μόνον,
χρεία διδάσκει κἀὐ βραδύς τις ἦ σοφόν.

Τῦ αὐτυ.

ζωὴ μυρίοις τὰ κακὰ γίνεται πόνοις.

Σοφοκλέους.

τὸ ζητούμενον ἁλωτὸν, ἐκφεύγει δὲ τὰμελούμενον.

Ἱππώνακτος.

χρόνος δὲ φυλάττω σε μηδὲ εἶς ἀργός.

Φιλίσκου.

ὃν ἔσιμι ὦ μαθταιε ζωὴ ξαθυμία
τὰς τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.

Ξενοφάνους.

ὅτι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνηταῖς ὑπέδειξαν.
ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον.

Θεοδέκτου.

πολλὰ δεῖ μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον ἐυκλεοῦς.
ξαθυμία δὲ τῶν παραυτίχ' ἡδυλῶν λαβοῦσα
λύπας ὄφ' χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ.

Σοφοκλέους.

ἀλλ' ἡδύ τι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων.

Μεναάνδρου.

δεῖ σοῦ γινομένους μέχρις ἂν ζῶσι πνεῖν.

ἀπραξία γὰρ λιμὸν ὀ τρέφει μόνη.

Τοῦ αὐτοῦ.

πάντα γ' ταῖς εὐδελεχίαις καὶ λαχνεῖ πράγματα,
ἔυκλειαν ἔλαβον ὀκ αὖθις πλοῦν πόνων.

Αἰσχύλου.

φιλεῖ δὲ θεὸς καμόντι συναυξάνειν θεός.

Εὐριπίδου.

ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς
ὁ δ' ἥλιος αἰὼν ἡ νὺξ τ' ἀγλαΐα
ὄτ' οἶκον ὄτε βίοτον ὀδὲν ὠφελεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὀκ ἂν λάβοις μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν,
αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.

Αἰσχύλου.

καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

Σοφοκλέους.

ὅτι πρὸ' ἥξει τῶν ἄκρων αὖθις πόνος.
μοχθεῖν ἀναγκη σοῦς θέλοντας εὐτυχεῖν.
ἅπαντα τὰ καλὰ τοῦ πονοῦντος γίνεται.
ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει πόθος.

Φιλήμονος.

πάντ' ὄντιν' ἀξιοῦν ἐᾶν μὴ τὸν πόνον
φεύγη τις, ὃς προσόντι τοῖς ζητουμένοις.
ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν γίνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ πρότερα καμά.

εἰ μὴ

εἰ μὴ τότ' ἐπῄνουν, νῦν ἂν οὐκ ἐνφραίνομαι.

Εὐριπίδου.

οὐδεὶς ἔπαινον ἤδυναῖς ἐκτήσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

οὐδεὶς γὰρ ὧν ξαθυμος εὐκλεὴς αὐτῆς,
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν ἀνανδρίαν.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ.

Εὐριπίδου.

ΓΑμοῦσι δ' ὅσοι σωδοῦσι μὴ πεπεισμένους
μαλθῶν πνεύσῃ, ἡ δὲ λῷστ' χρεὼν πρᾶσει
μνήσθη λαθέσθαι θ' ἥλιξ εἰς δόμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὅσοι γαμοῦσι δὴ γῆνει μιρείασου γάμους
ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίσανται γαμεῖν.
τὰ δ' γυναικὸς γὰρ κεφαῖτ' ἐν τοῖς δώμασι.
δουλοῖ τὸν ἄνδρα κοὐκ ἔτ' ἐς ἐλεύθερον.
πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων
ἀνόνητος. αἱ δὲ δαλύσεις ξαδαῖαι.

Μενάνδρου.

ὅταν πρᾶγμ' ὦν, καὶ γαμεῖν τις ἐλόμενος
τὰ παρὰ γυναικὸς ὧν δ' ἐχυται χρήματα
ἐαυτῷ δίδωσιν, οὐκ ἐκείνῳ λαμβάνει.

Τοῦ αὐτοῦ.

δύ' ἐς ἃ μείναι τὸν γαμεῖν μέλλοντα δεῖ,

ἤτοι προσλωβᾶν ὄφιν, ἢ χρησὸν τρόπον.
τῶν γὰρ ὁμονοίαν τῶν παρὰ ἀλλήλους πρίει.

Ησιόδου.

παρθενικῶν δὲ γαμέειν, ὥς κ' ἤθεα λευνὰ δικαίξης
πάντα μαλ' ἀμφὶς ἰδυῖαν, μὴ εἰκυῖαν χάρματα γήμῃς.

Εὐριπίδου.

πᾶσι δ' ἀγγέλλω μροτοῖς ἐθέλων ἀπ' ἀνδρῶν
ξυγγνῶ παιδεύειν τέκνα. ὁ γὰρ τραφ' ἂν πάλαι σοφὸς
εἰς τέλος κακῶς.

Γοργιλῆς ὁ τῶν ἀθλητῶν τραπηγὸς δυοῖν αὐτοῖ
τῶν θυγατρῖν μνησθυομένων, τοῖ μὲν πλουσίοις καὶ
ἀπαιδεύτοις, τοῖ δὲ πένητος καὶ φιλολόγοις, τούτων
αὐτῶν ἠξίωκεν. εἰπὼν ὅτι ἄμεινόν ἐστι τοῖ ὄντος, ὁ
δικαίως γενέσθαι πλουσίου.

ΓΕΡΙ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΘΩΝ.

Εὐριπίδου.

ΜΗ νέμος ὦ γυναικὶ τυραννίδος τίθου,
σέβειν δὲ σὺ κατρῴους τὰς ἀρχαίους νόμους.

Μενάνδρου.

ὁ παντελῶς δεῖ τοῖς πονηροῖς ὠμὸν εἶπεν,
ἀλλ' οὐ πάντα τὸν ἕνα· εἰ δὲ μὴ τ' ἄνω κάτω ἡμῶν
ὁ βίος λήσει μεταστραφεὶς ὅλος.

Εὐριπίδου.

καὶ σὺ πονηρὸς μή ποτ' ὤφελεν γ' ἁλῶναι.

καλοὶ

καὶ γὰρ ἐμπληθόντων ἢ νομίσματος
ἢ πόλεως ἐμπεσόντος εἰς ἀρχήν τινα
σκιρτῶσιν ἀδόκητ' εὐτυχήσαντες δόμῳ.

Τὸ αὐτό.

ὃ κ' ἔσιν ὀδὲν λυσιτελέστερον ἢ νόμοι πόλει
καλῶς τεθέντες. ὅτε γὰρ ἀθρηίσθη
ὁ πλούσιός τε τῶν δίκην ἴσην ἔχῃ.
νικᾷ δ' ὁ μείων τὴν μέγαν δίκην ἔχων.

Μεναίδρου.

καλὸν δι νόμοι σφόδρ' εἰσὶν, ὁ δ' ὀργὴν σὺν νόμοις
λίαν ἀκριβῶς, συκοφάντης φαίνεται.

Σοφοκλέους.

τὰ γὰρ πλεῖστ' ἐσόμεθα μὲν θεοῖς
εἴκειν. μαθησόμεθα δ' ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχουσιν εἰσὶν, ὥς θ' ὑπεικτέον τιμῇ.
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
τιμαῖς ὑπείκει. τῶδε μὲν νιφοσιβεῖς
χειμῶνος ἐκχωρῶσιν ἐυηέρῳ θορεῖ.
ἥλισται δὲ νυκτὸς ἐανὸς κύκλος
πρὶν λευκοπωλῶ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.
δεινόν τ' ἄϋμα πνευμάτων ἐκοίμισε
σχοῦνται πόντου, ᾧν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος
λύει πεδήσας, ὃν δ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.

Πολυαίνου.

Εὖ ἄρχεται μὲν ἀπὸ μικρῶν, τῶν μελούμενον δὲ
τῶν ἰσχὺν μείζω λαμβάνει.

Ερασιστράτου.

Εἰθισμένοι δὲ εἰσὶ καὶ οἱ σκύθαι, ὅταν μέν τινα καιρὸν ἀναγκάζονται ἀσιτεῖν, ζώναις πλατείαις τῶν κοιλίαν μᾶλλον σφίγγειν, ὡς μὴ πεινῆς αὐτοὺς ἧττον γνόχλησις. ὅταν δὲ καὶ ὅταν πλήρης ἡ κοιλία ἡ μᾶλλον τὸ κρέωμα ἐν αὐτῇ μηδὲν εἶναι δοκῇ ὁ πρῶτος, ὅταν δὲ συμπεπτωκυῖα ᾖ, κρέωμα δὲ οὐκ ἔχει.

Δαμολίβυλος ὅταν σωαχθῶσι πάντες ἅμα γαμῶσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ μιᾷ δύσιν πλειόνων, καὶ μιᾷ τῶν ἑσίασιν χωρὶς τῶν γυναικῶν κατακειμένων καταβέσαντες τὸν λίχνον εἰσέρχονται, καὶ ὁ τυχὼν, ὧν ἂν τύχῃ λαμβάνει.

ΓΕΡΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
καὶ ναυαγίου.

Σοφοκλέους.

ΤΙ δῆτα χέρμα μεῖζον ἂν λαβοις ποτὲ,
τοῦ γῆς ὠφελήσαντα, καὶ νεὼς σέγη πυκνὴ
ἀνοῦσα μεμένηκεν, εὐδούσῃ φρενί.

Ομήρου.

ὅ μὲν γάρ τε πού ἐστι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἀνδρα τε συγχεύαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.

Του αὐτου.

ὅς τις ἁλὸς πλεῖ θάλασσαν ἢ μελαγχολᾶ
ἢ πλωτὸς ὄντι ἢ 'θάνατον, τοῦτ' ἔστιν τῶν τριῶν

ἑνὸς

ἐνὸς τ' ἀκρτυχεῖν φυλαχισον ἀκ ζῶι.

Αρωτσ.

πῆμ© ὣ]ρῥήσσσι νόφι, ὁπότ' ἀιγοκόρης
ἐμφόρετ' ἠέλι©. τότε δὲ μεύ© ἐκ δόμος ἄστι
ναῶτη μαλιόντι κακώτατον, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ἤδη πάντα ζῶια φορ ἐσωσειρησι θάλασσα
πρφύρει. ἴκελοι δὲ κολυμμαδὸν ἀιθύησιν
πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγ© πομπαῖ]αίνοντες
ἥμεθ' ἐπ' ἀιγιαλοὺς τετραμμένοι. οἱ δ' ἔπι πρῆσσω
μιλύζοντα. ὀλίγον δὲ διαξύλον ἄϊδ' ὀρύκει.

Φιλήτα.

γαῖαν μὲν φανέεσι θεοὶ πτε. νῶι δὲ πάεβσιν
ἀλητῆσιν ἀνέμων μοῦνον ὁρᾶν τέμνω©.

Αντιφάσσ.

δύσκω© ὅς τις ζῆι θαλαῖ]ιον μίον,
τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν ἐκατὸν σαόσας
ἐλθεῖν πᾶ δὴ κρεῖ]ον, ἢ πλοῦσαι πλέθρον
πλείσκω θάλα]αν ἀχοινίων ὠκυμόνων.

Εὐελπίδυ.

ναῦς ἡ μεγίστη μεῖονον ἢ μικρὸν σκάφ©.

Μναάσβσ.

τὰ μεγάλα μόρδη ῥαδίως ἢ πλουσίσυ
σὺν παραβόλως πλέοντας, ἢ νεκρσὺν πιεῖ.

Αντιφάνσ.

ζῶν γῆ πνέεσθαι μεῖον]ον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

Εὐφορί-

Εὐφορίωνος.

τὴν δ' ἐκάλυψε θάλασσα λιλαιόμενον βιότοιο,
καὶ οἱ πήχεος ἄκρον ὑπὸρ φαίνοντ' ἀθηντος
ἀχρεῖα σπαίροντος ἅλις δολοπιονίδαω
δυσμενέος. ζωὸν δὲ μεθ' ὕδατος ἔμβαλε πᾶσαν,
χεῖρας ὑπὸρ πλώζων. ἅλμη δ' ἐκάλυψεν ὀλόντας.

Εὐριπίδου.

μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει.
ὃν γῆ δ' ὁ φόρτος καὶ πάλιν ναυτίλλεται.

Δημοσθένους.

Εως ἂν σώζηται τὸ σκάφος ἂν τε μεῖζον, ἂν τ' ἔλαττον ἡμῖν, τότε χρὴ τῷ ναύτῃ, καὶ κυβερνήτῃ, καὶ πάντ' ἄνδρα ἐξῆς πρόθυμον εἶναι, καὶ ὅπως μήθ' ἑκὼν μήτ' ἄκων μηδεὶς ἀνατρέψῃ σῶσαι σκοπεῖσθε. ἐπειδὰν δ' ἡ θάλαττα ὑπορέχῃ, πλοῦτος ἡ πρόσοδος.

ΠΕΡΙ ΞΕΝΗΣ.

Εὐριπίδου.

ΠΑτεὶς καλῶς πλάσσει τὴν εὐτυχοῦντ' ἀεὶ
μείζω τίθησι, δυστυχοῦντα δ' ἀθυμεῖ.

Τὸ αὐτό.

ὡς πάντα χρὴ γε πατεῖν ἡ βόσκουσα γῆ.

Δημοσθένους.

Ξενιτείη μὲν αὐταρκείαν διδάσκει. πολλὰ γὰρ καὶ σιβᾶς, λιμοῦ καὶ κόπου γλυκύτατα ἰάματα.

Ανδρεί

Ανδρὶ σοφῷ, πᾶσα γῆ βατή. ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς, πατρὶς ὁ σύμπας κόσμος.

Αρίστιππος ἔφη. πανταχόθεν ἴσην καὶ ὁμοίαν ἡ εἰς ἅδου ὁδός.

ΠΕΡΙ ΟΡΓΗΣ.

Θεόγνιδος.

Ὀργὴν μὲν λύγρ' ὀργῆς ἀδικώτερον, ἣ τὸν ἔχοντα πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

Εὐριπίδου.

πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἔξεκάλυψε λυπηρόμυθον, μανίας πολὺ χειρότερον.

Φιλήμονος.

μαινόμεθα πάντες ὅταν ὀργιζώμεθα. ἡ γὰρ καταοχὴ ὅτι ἐστὶ ὀργῆς πόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἅπαντ' ὅσ' ὀργιζόμενος ἄνθρωπος πράττει ταῦθ' ὑστερον λαβοὶς ἂν ἡμαρτημένα.

Εὐριπίδου.

ὀργὴ γὰρ ὅστις ἐυθέως χαρίζεται, κακῶς τελευτᾷ, πλεῖσα γὰρ σφαλὴ πρόσω.

Τοῦ αὐτοῦ.

πολλοῖς θ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσε μωρωθείς ἡ τε ἀσωτία. δύο κακὼ τρὶς χρωμένοις.

Τὸ αὐτό.

ὀργὴ δὲ φαύλη πολλὰς ἔνεστ' ἀφορμάς,
ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος·
πολλοὶ δ' εἰσὶν ὀργῆς ἀξιοδύστατοι κακά.

Αἰσχύλου.

ὀργῆς ματαίας εἰσὶν ἄτιμοι λόγοι.

Εὐριπίδου.

ὥσπερ δὲ θυμὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ,
οὕτω προσήκει, μὴ δὲ τῶν ὀργῶν ἔχειν
ἀθάνατον ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Νεόφρονος.

εἶεν, τί δρᾶσεις θυμὸν βάλλου καλῶς.
πολλὰ δ' ἁμαρτὼν καὶ τὰ προσφιλίστατα,
ἔχθισα θέσθαι, πρὶν πρὸ τ' ἐξῦξαι τάλας.
κάπιχείρημα, καὶ θρόνος θεοσυγής.
καὶ πρὸς τί ταῦτ' ὀδύρομαι ψυχῇ ἐμῇ
ὀρῶσ' ἔρημον καὶ παρημελημένην,
πρὸς δ' ἐχθρῶν ἡκίσα. μαλθακοὶ δὲ δὴ
φιλοῦντα γιγνόμεθα πάσχοντος κακά.
ὅ. μὴ πρόδωσεις θυμὲ σαυτὸν ὧν κακοῖς.
οἴμοι δέδυκται. πᾶσιν ἐκ τοῦ μαλθακοῦ
ἀπέχεται. ἤδη γάρ με φοινία μένος
δέδυκε λύσσα θυμόν. ὦ χρὼς χρὼς
πρὸς οἷον ἔργον ἀξιοπλιζόμεθα. φοῦ,
τάλαινα τόλμης, ἣ πρὸς πένον μέρος χεῖ
δραφθεῖσα τὸν ἐμὸν ἔγχος χρόνῳ.

Εὐριπί-

Εὐριπίδου.

ὃ νοῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλοὺς
πρὸς χεῖραν ὀργὴν ὡς ἀμήχανον κακόν.

Τὸ αὐτό.

δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει
ὅταν φίλοι φίλοισι συμμαχῶσ' ἔριν.

Ομήρου.

ἀλλ' ἀχιλῆϊ δῶμεν θυμὸν μέγαν, ὃς πολὺ φέρτερός ἐστι
νηλείης ἦτορ ἔχειν. σφεῖς δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί.

Τὸ αὐτό.

οὕτω γὰρ αὖ τοι γαμέω λυσανορίδαο
τόν δὲ φόρον δεῖ μῦθον, ἀπιθήσατε πατρὸς ἐμοῖο,
ἢ τί μιν ἐρέομαι. σφεῖς δέ τε φρένας ἄφρονας ἔθλων.

Σοφοκλέους.

ὦ μῶρε θυμὸς ὢν κακοῖς ὁ ξύμφορος.

Ηροδότου.

Ως ὧν τοῖσι ὡσὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκίοι ὁ θυμός. χρησὰ
μὴν ἀκούσας, τοξότης ἐμπίπλησι τὸ σῶμα. ὑὸν γὰρ
τίκτει δὲ τοιούτοισι ἀκούσας ἀνοιδαίνει.

Απολλωνίου.

Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος, μανία.

Σωτίωνος.

Τοῖς δὲ σοφοῖς αὐτὶ ὀργῆς, ἡρακλείτῳ μὲν δακρυα,
δημοκρίτῳ δὲ γέλως ἐπῆει.
Πλατῶν ὀργιζόμενος πρὸς δοῦλον οἰκέτην, ὡς σαύ-
τος ξυνοργιοῦσθαι, λαβὼν ἔφη τοῦτον μὲν σίγωσον,

ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι.

Γλαυταρχου.

Οἱ νεώνηροι ἀβοῦλοι, ὄχι εἰ δεισιδαίμονες ἢ φθονοῦντες πωθάνονται ὁ δεωότης, ἀλλ' εἰ ὀργίλος.

Ναυκράτης ὁ σοφὸς τοὺς ὀξυθύμους παραπλήσιον ἔφη τοῖς λύχνοις πάσχειν. καὶ γὰρ τοὺς τοὺς πλείονι ἐλαίῳ ἐκκαίεσθαι.

Αριστοτέλους.

Ο θυμὸς ὅτι πάθος θηριῶδες μὲν τῇ προαιρέσει, συνεχὲς δὲ τῇ λήψει, σκληρὸν καὶ ἰάσιμον τῇ μνήμει, φόνων αἴτιον, συμφορᾶς σύμμαχον, ὑλακῆς σωφρονῶν καὶ ἀτιμίας, χρημάτων ἀπώλεια. ἔτι δὲ καὶ φθορᾶς ἀρχηγόν.

Γλαύκων ὀργισθεὶς ποτέ τινι τῶν βοῦλων, χάειν ἔφη τοῖς θεοῖς ἐκέλευον αὐτὸν ὅτι ὀργίζεται. κολασθῆναι γὰρ ἂν πάντως εἰ μὴ ὀργίζοιο.

Ηροδότου.

Τὰ ὀνείδεα καταίνοντα ἀνθρώπῳ, φιλεῖ ἐπανάγειν τὸν θυμόν.

Αριστοτέλους.

Ἢ οὐχ ὁρᾶς ὅτι τῶν ὀργῇ προπαροξυνομένων ἁπάντων, ὁ λογισμὸς ἀφαιρεῖται, φεύγων τὸν θυμὸν ὡς πικρὸν τύραννον.

Καλλιθ.

Τὸν ὀργιζόμενον νόμιζε τὸν μαινομένου χρόνῳ προφέρειν.

Αείσω-

Αρίσων.

Τὴν ἀκολουθίαν ἡ ὀργὴ φαίνεται ἀφαιροῦσα, ὡς τε ἡ μητρὸς καὶ ἀσέβεια.

ΠΕΡΙ ΟΡΚΟΥ καὶ ἐπιορκίας.

Αμφιδ.

Ὅσις γὰρ ὀμνύουσι μηδὲν πείθεται,
αὐτὸς ἐπιορκεῖν ῥᾳδίως ἐπίσταται.

Ανταφάνους.

δίκαιον ὅταν τις ὀμνύοντα καταφρονῇ,
ὦ μὴ σώοιτε πρόσορον ἐπιορκήσοντι,
ἔστω καταφρονεῖν τὸν θεὸν ἐμοὶ δοκεῖ,
καὶ πρόσορον ὁμόσας αὐτὸς ἐπιορκήσαι.

Χοιρίλου πορσικίδ.

ὅρκον δ' ἔστ' ἄδικον χρεὼν ἔμμεναι ἔστε δίκαιον.

Αλέξιδ.

ὅρκος βέβαιος ἔστιν αὖ νοῦσος μόνος.

Τὸ αὐτό.

ὁ τοῖς γὰρ ὀμνύουσι τὴν φρονοῦντα δεῖ,
τοῖς πράγμασι δὲ αὐτοῖς πιστεύειν ἀεί.

Λυκούργου.

Δεῖ φίλοις καὶ τοῖς οἰκείοις βοηθεῖν, ἀνδρὸς τοῦ μὴ ἐπιορκεῖν.

Ἰσοκράτους.

Ὅρκον ἐπακτὸν πρόσδεχου μὰ δύο πρόφασεις, ἢ σαυτὸν αἰτίας αἰσχρᾶς ἀπολύων, ἢ φίλους ἐκ μεγάλων κινδύνων σῴζων. ἕνεκα δὲ χρημάτων, μηδέ να θεὸν ὀμόσῃς, μηδ' ἂν ἐνορκεῖν μέλῃ. δόξεις γὰρ τοῖς μὲν ἐπιορκεῖν, τοῖς δὲ φιλοχρημάτως ἔχειν.

Καλλιμάχου.

ὤμοσεν ἀλλὰ λέγουσι θεοὺς ἦν ἔρωτι
ὅρκους μὴ δύειν ὅστ' ὂν ἀθανάτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἀφροδίσιος ὅρκος ὀκεμπίνιμος.

Διφίλου.

ὅρκος ἑταίρας ταὐτὸ καὶ δημηγόρου,
ἐκάτερος αὐτῶν ὀμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ.

Εὐριπίδου.

ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Μενάνδρου.

συγκέχυκε δὲ τὴν πίστιν ὁ καθ' ἡμᾶς αἰών.

Εὔφρονος.

καινοὺς πρόσδεχε πρός με θεοὺς θεούς,
ἵνα σοὺς παλαιοὺς μὴ ἐπιορκῇς πολλάκις.

Εὐριπίδου.

συγγνώμονας χρὴ τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖ,
ἐάν τις ὅρκου δάκαρ ἐκφύγειν θέλῃ,
ἢ δόξαν ἢ πίστιν πρεμῶν κακά.

ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΥΣ.

Βακχυλίδου.

Αἰ τέκνον ἀμείτορον μεῖζον ἢ πνοθεῖν
ἐφαίνη κακὸν ἀφδύκριτον ἴσον.

Σόλωνος.

μὴ δέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισι
καλλίστριμμα θανὼν, ἄλγεα, καὶ σοναχάς.

Εὐριπίδου.

ὡς ἡδὺ δακρυα τοῖς κακῶς πεπνυθόσι
θελκτῶν τ' ὀδυρμοὶ, μοῦσα θ' ἣ λύπας ἔχει.

Ομήρου.

τοῦτό νυ καὶ γόρας οἷον ὀϊζυροῖσι μετῆκε,
εἴ περ γάρ τε κόμιν, βαλέειν τ' ἀκρόκομον πάρειον.

Τὸ αὐτό.

πάτροκλον κλαίοντες. τὸ γὰρ γόρας ὅδε θανόντων.

Εὐριπίδου.

ἔστι καὶ παρὰ δακρυσι κεῖνον ἡδὺ μέτρον
ὅταν ἄνδρα φίλον σχάσχη τις ἐν οἴκτῳ.

Τὸ αὐτό.

ἀλλ' ἔστι γάρ δὴ καὶ ἐν κακοῖσιν ἡδυπὴ
θυμῆρες ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιῤῥοαί.
ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν
καὶ καρδίας ἔλυσε σὺν ἄγαν πόνου.

Τὸ αὐτό.

καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει

ἦν καὶ

ἦμ καὶ δίκῃ θυήσκει τὶς, ὃ χ ἧσσον πρεῖ
πᾶς τις δακρύειν σὺν προσήκουντας φίλους.

Σοφοκλέους.

ὡς ἆρ' ὦ τέκνον ἰσχνὸν
ἐτόρπέμων σε τόξῳ ἐυλογχμένῳ
ὡς ζῶντ', ἢ δ' ἆρ' ἦν σκότῳ λαθοῦσα με
ἔλαν' ὀρίνυς ἡδυναῖς ἐφυσμένον.

Φιλήμονος.

τὶ δὴ πρεῖς πλέον; ὃ δῆν. ἡ λύπη δ' ἔχει
ὥσπερ γ' ὁ δῆν ὅρον ἔσχε καρπὸν γ' ἀκρυον.

Δημοσθένους.

Αλλ' ἔχει πνα τοῖς ἀδικουμένοις ξασώνιον, τὸ λέγειν
ἃ πάσχουσιν. ὥσπερ τοῖς ἀλγοῦσι τὸ σῴειν.

Ομήρου.

ἔσι δὲ ἀνθρώποις καὶ θρηνώων χάρις, καὶ τούτῳ ἔοικε
κῶν ἡμῖν παραμυθίαν ἡ φύσις ἐν ταῖς τύχαις.

ΠΑΡΗΓΟΡΙΚΑ.

Αρχιλόχου.

Κηδεα μὲν σονόεντα πορίκλεος, ὅτε τις ἀσπὶς
μεμφόμενον θαλίης τόξεται ὃ δὲ πόλις.
ῥίσσει γὰρ κῦμα πλυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλαυσ' οἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδοὺς ἔχομεν
πνεύμονας. ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσι
ὦ φίλ' ὠδῖ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν

φάρμα-

φάσμαιον, ἄλλοτε δ' ἄλλο ἔχει τόδε. νῦν μὲν ὑπὲρ ἡμέας
ἐτράπετ' αἶματόεν δ' ἔλιθ' ἀνασσύομεν.
ἠχαῖος δ' ἐτόρησεν ἐπαμείλεται, ἀλλὰ τάχιστα
τλῆτε γυναικεῖον πῶμ' ἀπωσάμενοι.

Τιμοκλέους.

ὦ τὰμ ἄκουσον ἡμῖν τι σοι δικαίως λέγειν,
ἀνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει,
καὶ πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φορεῖ,
παραλυπὰς οὐκ φροντίσιμ' ἀνύσαι,
τούτων. ὁ γὰρ νοῦς τὴν ἰδίαν λύπην λαβὼν
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε δυσαγωγηθεὶς πάθει,
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.
σὺ γὰρ τραγῳδοῦ πρῶτον εἰ καλὰ σκόπει,
ὡς ὠφελῶσι πάντας. ὧν μὲν γὰρ πρώτης
ὠτῶ χόρδον αὐτοῦ καταμαθὼν τὴν τέλεσιν
γιγνόμενον, οὕτω τοῦ πρώτου ξένον φορεῖ.
ὁ νοσῶν τι μανικὸν ἀλκμαίωνα δυσκέλαν.
ὀφθαλμιᾷ τις ἴσιφον ἴδε τυφλόν.
τέθνηκέ τῳ παῖς, ἢ νιόβη κεκούφικεν.
χωλός τις ἐστὶ, τὴν φιλοκτήτου ὁρᾷ.
γόρων τὶς ἀτυχεῖ, κατέμαθε τὴν οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζονα ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὑτοῦ συμφορὰς ἧσσον σφέει.

Ὁμήρου.

ἴσχεο μὴ δ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κῆρ θυμόν.

ὃ γὰρ τι πρήξεις ἀναχήμιῳ ὑΐῳ αἶνος,
ὃ δ' ἐμὲ μὴν αἰσχύσεις, πεῖρ καὶ κακὸν ἄλλῳ πάθησθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

γασὶ μ' ὅπως δὴ νέκυα πρηθῆναι
μέλλει μὴν πυτὶς ἐ φίλτρον ἄλλην ὀλέσαι
ἢὲ κασίγνητην ὁμογάστριον, ἢὲ καὶ υἱόν.
ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε.
τλῆναι γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισι.
καὶ γὰρ τ' ἠΰκομον νιόβην ἐμνήσατο σίτου
πῆπερ δώδεκα παῖδας ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο.
ἓξ μὲν θυγατέρας, ἓξ δ' υἱέας ἠβώοντας.

Σιμωνίδου.

τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρας μιᾶς.

Μεναάνδρου.

ἀνθρωπίνως δεῖ τὰς τύχας φέρειν ἑκάστε
τὰ κοινὰ κοινῷ χρὴ φέρειν συμπτώματι.

Τοῦ αὐτοῦ.

πάντων ἰατρὸς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
χρόνος ὅδ' ἐστὶν, ὅστις καὶ σὲ νῦν ἰάσεται.

Αντιφάνους.

πρωθεῖν δὲ μετρίως σοὺς προσήκοντας φίλους,
ὃ γὰρ τεθνᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς ὁδὸν
ἅπασιν ἐλθεῖν ἐς ἀναγκαίως ἔχει,
προεληλύθασιν. εἶτα χ' ἡμεῖς ὕστερον,
εἰς ταὐτὸ καταγώγιον αὐτοῖς ἥξομεν,

κοινῇ

κοινῇ γὰρ ἄλλον σωματεύοντες χρόνον.

Εὐριπίδου.

παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὑπὸρ
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν
ξυφθεῖσα κέκραται καταθανεῖν τ' ὀφείλεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἐς πᾶσιν ἀνθρώποισι καταθανεῖν μιᾷ
κοινὸν δ' ἔχοντας αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν
πάντες. τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεών.

Ἰφίκλου.

λύπης δὲ πάσης γίνεται ἰατρὸς χρόνος.

Φιλήτου.

ἀλλ' ὅτ' ὠδὶ χρόνος ἔλθῃ ὃς ἐκ δίκης ἄλγεα πίσεσιν
ἔλαχε, καὶ πνωθέων φαρμακα μοῦνος ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

καὶ γάρ τις μελέοιο κορεσσαμένου λιλαιομένοιο
κήδεα δειλέων ἔλκῃ ἀκὴ παπίδων.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἐκ θυμοῦ λιλαῦσαι μέγα μέτρια, καί τι προσλιῖς
εἰπεῖν, μεμνῆσθαι τ' ὀκ ἔτ' ἔοντος ὁμῶς.

Φιλέα.

ὦ κλαίω ξείνων σε φιλαίτατε. πολλὰ γὰρ ἔγνως
καλὰ, κακῶν δ' ἄυσοι μοῖραν νέμῃ θεός.

Ὁμήρου.

αὐτήρος δὲ πόρος λιρυδροῖο γόοιο
ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι

ζώειν ἀχνυμένοισιν, αὐτὰρ ὀδυρτοῖσιν εἰσίν.

Σοφοκλέους.

ἀλλ' εἰ μὲν ὧν ὠλαίουσιν ἰᾶσθαι κακὰ
καὶ τὴν θανόντα δακρύοις ἀνιάσαι,
ὁ χρυσὸς ἦπερ ἂν κτῆμα τὸ κλαίειν ὧν.
νῦν δ' ὦ γυναῖ τοῦτ' ἀνωφελὲς ἔχει,
τὴν μὲν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν.
καί μοι γὰρ ἂν πατρὸς τε δακρύων χάριν,
ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς.

Θεόγνιδος.

τέλμα θυμὲ κακοῖς ὅμως ἄτλητα πεπονθὼς
δειλῶν φρενὶ κραδίη γίγνεται ὀξυτόρη.
μὴ δὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐφ' ἔργμασιν ἄλγεα πάσχων
αὔχει, μὴ δ' ἀΐσχεα; μὴ δὲ φίλοισιν ἀνία.
μὴ δ' ἐχθροῖσι γέλως. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
ἃ δὴ ξυνδίως θνητὸς ἀνὴρ πεφύγοι.

Εὐριπίδου.

γίνωσκε ταὐθρώπεια, μὴ δ' ὑπερμέτρως
ἄλγει. κακῶς γὰρ ὃ σὺ πρόσκεισαι μόνη.

Τοῦ αὐτοῦ.

πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει.

Πυθαγόρου.

φείδεο ζωῆς, μήμαν κατὰθυμοβορήσῃς.

Πολυαίνου.

Ἐπὶ τοῖς ἀχθομένοισι μὴ λυποῦ, ἀναγκαῖον γάρ, ἀλλ'
ὠδῖνι τοῖς αἰσχροῖς τελευτῶσι.

ἄμασις

Αμασις πρός τινα τὸν ὑὸν ἀφβαλόντα, εἶπεν. εἰ ὅτι δὲ ὧδε ἔχω οὐκ ἐλύπει, μὴ δὲ νῦν λυπηθῇς, ὅτι οὐκ εἰμί.

ΕΓΑΙΝΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ.

Εὐριπίδου.

Ὦ χρυσὲ δεξίωμα κἀλλίσον βροτοῖς.
ὡς σὸ δὲ μήτηρ ἁδυνὰς φίας ἔχει
τὸ παῖδας ἀνθρώποισιν, τὸ φίλτ' πατήρ.
εἰ δ' ἡ κύπρις τοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ,
τὸ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτῷ πρέφειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὧν τρὶς τριστρις ἰῶμ' ἂν γνώμης πίσω
σκοπῶ τὰ χρήματ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
φίλοις τε δοῦναι. σῶμα τ' εἰς νόσον πεσὸν
ἀπάναισι σῶσαι. τῇ δ' ἐφημέρου μορᾶς
εἰς μικρὸν ἥκει. πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ
ὁ πλούσιός τε κἀπὶ πτώσης ἴσον φορεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἐπίσαμαι δὲ κἀπεπείραμαι λίαν
ὡς τὴν ἔχοντ' πάντα ἄνθρωπον φίλον.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὁ γὰρ παρὰ μυρτῆρα καὶ θοίνην μόνον
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἁδυνὰς ἔχει,
ἀλλ' ὧν κακοῖσι λύσαμεν ὁ μικρὸν φορεῖ.

Μενάνδρου.

ἕν ἔστ' μόνον ὠνῆσαι δεῖ τὴ δυσχρήσιαν, τὴ ζόωσ πενηρίαν,
καὶ πᾶσιν οἷς ἔχηκεν ἄνθρωπος κακοῖς.
τὸ πολλὰ κεκτῆσθαι. τὰ δ' ἄλλ' ἐλέγχεται.

Θεόγνιδος.

ἀλλὰ χρὴ ταύτῃ γνώμῃ πάντας καταθέσθαι
ὡς πλοῦτος πλείστῳ πᾶσιν ἔχει δώαμιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὅ σε μαλτῶ ὦ πλοῦτε θεοὶ τιμῶσι μαλιστα.
σὺ γὰρ ξηϊδίως τὸν κακόπλουτα φορεῖς.

Τοῦ αὐτοῦ.

πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἀρετὴ μία γίγνεται ἥδε
πλουτεῖν τῶν δ' ἄλλων ὀδὲν ἄξιον ὄφελος.
ὃς δ' εἰ σωφροσύνῃ μὴν ἔχει ξαδαμάνθυος αὐτῷ,
πλείονα δ' εἰδείη σισύφου αἰολίδεω.
καὶ γὰρ ζεὺς πλοῦτον μὴν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔδωκεν
ἡ πενίη δὲ σοφῷ σύμφορον οὐδεὶ φορεῖν.

Εὐριπίδου.

πάλαι μὲν οὖν ὑμνῆσαι ἀλλ' ὅμως ἐρῶ.
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα,
δώαμιν τε πλείστων τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει.

Χαιρήμονος.

πλοῦτος δὲ πρὸς μὲν τὰς ἄλλας τιμὰς ἰὼν
ὃν ἔχῃ ὄγκον, ὥς τε καὶ δόξης τυχεῖν,
ἀλλ' ἔσι σεμνός. ὃν δὲ δόσει βροτῶν
ἡδὺς συνοικεῖν καί τιν' εἰλικρινῶς χρόνον.

φιλή-

Φιλήμωνος.

τὸ φῦ ἀμαλδίας δυκεῖς εἶν᾽ ὑδρας
οἷον γραφσιν οἱ γραφεῖς κόρας βοός;
ἀφγύριον ὄστι τοτ᾽ ἐὰν ἔχῃς λέγε.
πρὸς τοτ᾽ εἰ βάλει πάντα σοι γνήσεται,
φίλοι, βοηθοί, μάφτυρδ᾽, σωσικίαι.

Ἀντιφάνους.

ἆρ᾽ ὄστι λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον.
μόνον γὰρ ἀεὶ δέμνιφεν εἰώθ᾽ ἀεὶ,
τὸ χρῶμα δ᾽ αὐτὸ, τῶν φίλων δὲ σὺν τρόπους
ὃ δὲ πρὸ᾽ ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι.
πλοῦτος δὲ καλὸς ὄστιν ἀνθρώπου τρόπων.
ὅταν ἐντυγχάνῃ γὰρ αἰσχρὰ πράγμασι πράγματα,
τί τοῦτον ἀφελήσαντ᾽ ἂν ὄνος ὄιεν πριεῖν.

Τιμοκλέους.

ταφγύριον ὄστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτῶν.
ὅς τις δὲ μὴ ἔχει σῶμα μὴ δ᾽ ἐκτήσατο,
ὄστος μᾶλλ᾽ ζῶντῶν τεθνηκὼς πολυπατεῖ.

Διφίλου.

ἰὼ χρυσότοκον λιμένα τὸ χρυσίον πολύ,
τὰ πάντα τοῦτο τιμιεται καὶ πράττεται.

Εὐριπίδου.

χρυσὸν μᾶλιστα βούλομ᾽ ἐν δόμοις ἔχειν,
καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνὴρ,
ἐλεύθερος δὲ χρείος ὢν, ὁ δέμ ὀφέλει,
χρυσοῦν νόμιζ᾽ αὐτὸν ὄνευ᾽ ἐυτυχεῖν.

Τὸ αὐ-

Τῶ αὐτῶ.

τῶν δ' εὐγλώσσων πρὸς θεῶν μή μοι λέγε
ἓν χρήμασι τόδ' ὄντι, μὴ γαμεῖν πάτερ.
κύκλω γὰρ ἕρπει, τῷδε μὲν νῦν ὄλβιος
κοινοῖσι δ' αὖτις χρώμεθα. ὦ δ' ἀν' ἓν δόμοις
χρόνον σωφρονεῖ πλεῖστον, ἔστω εὐτυχής.

Τῶ αὐτῶ.

ἔχειν τε πειρῶ, τῶδε μὲν τὸ εὐγλώσσ
καὶ σὺν γάμοισι δίδωσι σοὶ πρώσθ' ἔχειν.
ἓν τῷδε πρόσεσθαι δ' ὄντι ἢ τ' ἀδοξία
κἀν ἢ σοφός τις ἢ τ' ἀτιμία μένει.

Τῶ αὐτῶ.

ἆρ' οἶδ' ὅτ' οὖν ἔχρημεν εὐγλώσσοις μέτα
πρόσθ' ὄντας ὄντας ἀδεμ ἐμφαίνουσ' ἔπι.
οἱ δ' ἀδεμ ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν,
δόξαν φοροῦνται τῶν νομίσματος χάριν,
καὶ συμπλέκονται σῶμα, καὶ γάμοισι τέκνων.
δοῦναι δὲ μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις κακῷ
πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ.

Τῶ αὐτῶ.

ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσιν αἰ τύχαι,
μορφὴν ἔχουσι, σωτρέχει δ' εἰς χρήματα.
τόδε δὲ πάντας οἵ τε μισητὴς φίλοι
ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι χρημάτων ὕπερ
μοχθοῦσιν, ὅς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχει σοφώτατος.

Θεόγνιδος

Θεόγνιδος.

πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἅμα χώτερα αἰεί.
ὅτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερήρεισας.
ὡς δ' αὔτως σοφίῃ ὁ σοφώτατος ἄκλεα φεύγει.
ἀλλ' ὅρᾶται, θυμὸν δ' ὃ δύναται κορέσαι.

Σοφοκλέους.

τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους,
ἄυδις δὲ τιμᾶς. εἶτα δὴ ὑπόρτατος
τυραννίδος ἤκουσιν ἀγχίσλω ἔβαν.
ἔπειτα δ' ὃ δεῖς ἐχθρὸς ὅτε φύεται
πρὸς χρήματ' οἱ τε φιλοῦσ' ἀφνοῦται συγεῖν.
ξυνὸς γὰρ ἔρπειν πλοῦτος εἰς τε τἀβατὰ,
καὶ πρὸς τ' ἄβατα, χὠπόθεν πηγῆς ἀπῆς
μὴ δ' ἐυτυχὲν δύναιτ' ἂν ὧν ὁρᾶν τυχεῖν;
καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον
γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὐμορφόν τ' ἰδεῖν.
μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἔξεσίᾳ
πάρεσσιν αὖθις καπικρύπτεσθαι κακά.

Μιναύδρου.

ὁ μὲν ἐπίχαρμος σοὶ θεοὶ εἶεν λέγει
αὐτόματον, ἥλιον, γαῖαν, ὕδωρ, πῦρ, ἀέρας,
ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶεν θεοὺς
τὸ ἀργύριον ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον.
ἰδρυσάμην τόσον γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν
εὖξαι τ' εἰ αὐλεῖ, πάντα σοι γένηται,
ἀγρὸς, οἰκία, θεράποντες, ἀργυρώματα,

φίλοι, δικασαὶ, μάρτυρες, μόνον δίδου.
αὐτοῦ γὰρ ἕξεις τοὺς θεοὺς ὑπηρέτας.
Σιμωνίδης ὁρωτηθεὶς πότερον ἀρετὼ τὸν πλοῦτον ἢ σοφία, ὅτι οἶδα ἔφη. ὁρῶ γὰρ τοὺς σοφοὺς ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πλουσίων φοιτῶντας.
Δεῖ δὲ χρημάτων. καὶ αὖθις τούτων ἀρχὴ ζῆν τῶν δεόντων γράφεται.
Αὐτὸς μὲν οὖν πλούτου ἀμελῶ χρείας ἀνθρώπων διορθοῦν, ἢ τελεῖν τὰς θυμίας, ἢ βλάβας ἀντέχειν. τὰ μελεῖσθαι σώματος. ψυχῇ χαρίζεσθαι. πρέπειν μὲν εἰρήνη. πολέμοις δὲ παρέχειν. θεραπεύειν δ' ἐν νόσῳ. παρέχειν δὲ ταῖς ὥραις βοηθήματα. ἁλέας μὲν ἐν τοῖς πάγοις, ἐκτροπὰς δ' ἀπὸ θέρους. αὐξάνειν δ' οἴκους, καὶ δίκαιος χὰς μεγαλῶν φυλάττειν γράμμ. γάμους πρεῖμ μείζονας, παιδοποιΐας βοηθεῖν. κόσμῳ δ' ἔπῃ ἴδρᾳ, καλλίονας δ' ἢ ἐμοὺς, καὶ πόλεις. ἐμὰ δὲ ὄντα καὶ τείχη, καὶ λιμένας, καὶ σόλοι. πταμὰς δ' ἀβαθοῦς γεφύραις σκέπω, καὶ τῶν κεχωρισμένων ἥρμοσα. ἐμοὺς δ' ἐμπορίαι δίεονται, καὶ γεωργία δ' αὐτὴ δαπάνας ἀπαιτεῖ ἐκ τῶν ἐμῶν ταμείων. γῇ γὰρ ὁ δὲ αὐτὴ δίδωσιν αὐτόματον ἂν μὴ πολλαθῇ. λαβεῖν δὲ ἐκ μόνων ἔχει τῶν ἐμῶν. δίδωμι δὲ ἀφορμὰς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι. κἄλλει μὲν ἐκ κόσμου, πλεῖσα συλλαμβάνω. δίκαιος μαι. παιδείᾳ δ' ἁπάσῃ δίδασκάλους ἐγὼ παρέχομαι. πόθεν δοῦλαι γυναῖκ' εἰς τάλασίας. πόθεν δ' ὅ-

θεῶν δ' ὅπλα τοῖς ἀνδράσιν. ἐλέφας δὲ καὶ χρυσὸς ὁ τοῖς ἀγαλμασιν ἁρμόσας ἐμός ἐστιν. διὰ ἐμὲ μεγάλαι πόλεις. βασιλεῖαι δ' ἦς ἐμὲ διώκατο πρῶ δὲ ἑορτὰς ἐγὼ, τραπέζας δέ μοι φιλόξενοι. χειρότεραι δ' εὐδαιμονίαι. διὰ ἐμοῦ μεγάλαι ἀμοιβαί. διώκεται δ' ὃ ἔχων ἐμὲ μὴ μόνον εὐτυχεῖν, ἀλλ' εὐτυχίας χαρίζεσθαι. τέχνας δὲ πάσας πρῶ κρείττονας ἐκ φέλπίδων. μαθὸς γὰρ αὐτὰς ὁ μέγας τρέφει. γίνεται δ' ἦς ἐμοῦ. καὶ σὺ δ' αὖτε ὦ ζεῦ, πλοῦτον ἀνθρώποις ἀναγκαῖον ἀπέφηνας. ὃς σῶμα δέδωκας ἐνδυτῶν δεόμενον, ὃ θερεῖν ὡς τἄλλα ἐν δορᾶς σκεπόμενον. τροφὴν δὲ ὃ πᾶν, ὃ δὲ ταυτόματα, ἀλλ' ἀεί τινα δεῖ πεῖσθαι τὸ ζῆν. οἶκον δὲ ἀναγκαῖον ἔδωκας. πόλεις δ' ἥρμοσας, νόσοι δ' ὧν ἄνθρωποι εἰσίν. ἐφ' ἅπαντα δεῖ χρυσοῦ. διὸ τί με μὴ καλεῖς εὐδαίμονα, διὰ ὃς τὰς ὠδῖνας πάντα χρεία ἔχεις. τοῦτ' ὁ πλοῦτος εἶπεν, ἐδόκει νενικηκέναι, καὶ πολεμεῖν ἔτι ὡς μαχεσόμενος. ἐβοήθει μὲν αὐτῷ κρατοῦσα. μέγιστον γὰρ αὐτῷ ἀπέλιπε, εἰ πλοῦτος ἦν ἀγαθόν ἐστιν. ἦγε δὲ θεὰς ἄλλας μετ' αὐτὸν συνηγόρους τε καὶ μάρτυρας, ἡδονὰς, ἐλπίδας, εὐχὰς, ὠθυμίας. ἔρως αὖ συνεπῆν ὡς πολλαχοῦ. ὑγεία δ' αὐτὴ χαίρειν ἔχε ὡς διὰ αὐτὸ νόσοις μαχουμένη. δύο δ' ἦλθον ἐναντίαι μοῖραι ἀλλήλαις οἰκονομίαι, ἡ ζυφή. πλέον ἢ ἀμφότεραι. συνεπῆν δ' ἐδόκουν ἀπόλλυσθαι. ζοῦτος ἢ ὁ πλοῦτος λῷον.

ΟΣΑ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΟΙΕΙ.

Εὐριπίδου.

Ἀλλ' ὃ δέμ' ἡ εὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα.
Τὸ μὲν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώσου ἄγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλούτου δ' ἀχρυσώτου ἀθηνεῖς γάμοι,
τῶν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσι μόνοι,
μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὡς τὴν ἐχόντην πάντες ἀνθρώποι φίλοι,
ἔσει δ' ἂν ὄλβῳ καὶ τόδ' ὀρθῶς ἔχον
εὐτυχίας δόκησις. διόμεθα γὰρ
τὸν εὐτυχοῦντα πάντ' ἐπίστασθαι χρεών.

Μενάνδρου.

Πλούτου ἀλόγιστον προσλαβὼν ἀξουσίαν,
καὶ τοὺς φρονεῖν δυναμένους ἀνοήτους ποιεῖ.

Θεόγνιδος.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀίδριδες. οἱ δὲ τὰ καλὰ
ζητοῦσι, χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παρακεῖται,
ἄρχει δ' οὐ μὲν χρήματα, τοῦ δὲ νόος.

Γλυκέρα.

Μὴ παῖδ' μαχαιραν ἡ παροιμία φησίν. ἐγὼ δὲ φαίην, μὴ παῖδ' πλοῦτον, μὴ δὲ ἀνδρὶ ἀπαιδευσίαν.

Δημο-

Δημοσθένους.

Ὥσπερ γὰρ μὴ τοῖς ἕλκεσι φαγέδαινα πάντων νόσημα, οὕτως γε τοῖς χρήμασι τὸ μὴ προσαρμόσαν, καὶ τὸ σωτήριον.

Καρκίνου.

ἀσκεῖν μὲν ἀρετὴν, εὐτυχεῖν δ' αὐτεῖν θεούς,
ἔχων γὰρ ἄμφω ταῦτα, μακάριός θ' ἅμα
κεκλημένος τε καγαθὸς δικαίσεται.

Βρύωνος.

ἓν τλῆμον ἀρετὴ, λόγος ἄρ' ἦσθα μόνος. ἐγὼ δέ σε
ὡς ἔργον ἐτίμων, σὺ δ' ἐδούλευσας τύχῃ.

Τέλειος ἐκ τοῦ πρὸς συγκρίσεως πλούτου καὶ πενίας.

Δοκεῖ μοι ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις, ὡσάνεως καὶ γῆ δαΐας παραλύειν. καὶ ὥσπερ ὄχ ὁρᾶς γῆν ἴσον κεκτημένον μὲν πολλὰς ὠφελοῦσαν, ὃ χρωμένους δὲ τότε δὶ ἀνελευθερίαν, καὶ δυπαρίαν; ἀλλ' ὥσπερ ὁ πειρώμενος δ' ἕτερος ἔξεσθαι ὠδῖ θρόνος, πολλῶν μὲν οἰκον ἐόντων, ἀλλὰ χαμαὶ ἐκάθητο κυλινδούμενος μὲν πόνον, οὕτως γῆιοι πολλῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς, δὶ ἀνελευθερίαν ὃ δ' γνώς γεύονται, ὃ δὲ ἅπτονται, ἀλλὰ πλείω δὲ μυς κατεδίουσι, καὶ δὲ μύρμηκος, ἢ αὐτοί. ὥσπερ ὁ λαβύρινθος, ἀρχὴ ἐπ' ὀυδεμιᾶ ἴσως ἀμφιπόλου, ἢ δὲ βρῶσιν τε πόσιν τε παρτίθει. εἰς ἀρχὴν ἀπελθὼν μόνος μὲν γραϊδίου, καπουχεῖ αὐτὴν καὶ ξηρανεῖ. δὲ μνησθῆναι τὰ ἐκείνου. καὶ ὥσπερ ὁ ταύταλος ἦν

λίμνη ἔσηκε, καὶ λιμὰς δὲ καρποί. ἀλλ' ὅταν ἰβύει ὁ γοῦν πιεῖν, ἢ τῶν καρπῶν ἅψασθαι. ἡ μὲν λίμνη ξηρὰ ἐγίνετο. σὺ δ' ἀνέμῳ ξίφασκε πρὸς νέφεα σκιόεντα. οὕτως γνώμη ἡ ἀνελευθερία, καὶ δυσελπισία, καὶ ἐν οἴνῳ, καὶ ἐν σίτῳ, καὶ τῶν ὠνίων ξίφασκε πρὸς νέφεα. ἀλλ' ἃ μὲν εἰς τὴν ἀγοράν. ἃ δὲ εἰς τὸ κοινὸν πλεῖον, καὶ ὠμοθυμοῦνται ὀλίγοις γοῦνται. καὶ ἐὰν μὲν πρὸς ἑταῖρον κληθῇ, ἐκπαθὴς ἀχρεῖος. αὐτὸς δὲ ἔχων ὀθνεῖα οὐ παρέχει. ἀλλ' ὠμοθυμῶν στρατεύεται. καὶ εἰ μή τις αὐτὸν ὀξίζοι, τὸν πρῶτον πολέμιον οὐ ἡγοῖτο. ἐὰν δὲ ὀξίζῃ, ὀ δυκεῖ εἶναι πολέμιος. ὅκου ἀνθρώπους δ' ἔμοιγε δυκεῖ μὴ οἱ ἀρχαῖοι πρὸς ταῦτα ἔχειν ταῦτα. ὃ μὲν ἀχρεῖος ἁπλησίας καὶ ἀνελευθερίας καὶ ἀλαζονείας αὐθρωπον, ὀ δὲ ἀνδρείας, ὀ δὲ σώφρονος ἀχρεῖος. ὀθεῖν δὲ τῶν πρώτων ἁπλησίας καὶ ἀνελευθερίας ἀχρεῖον. τὸν μὲν γὰρ τρόπον ὀ μιξοπίθηκος. ὥσπερ ὀ δὲ τῶν σωφρονοσύνην ἡ πρωία, ἐὰν ἐκ πλουσίων πρῶτος γένωνται. θαῦμον δ' αὐ ἔμοιγε δυκεῖ τις εἰπεῖν, ὡς τὴν χρόαν, τὸ μέγεθος, ἢ τὴν ὄψιν μιξοπίθηκος, ἢ τὴν χεῖραν κτῆσις, ἢ πόρ τὸν τρόπον. ἕως δ' αὐ ἡ ὀπλησία, ἀνελεύθερος, ἀλαζὼν, δειλὸς, ἢν ἐνδεὴς καὶ πένης ἦσαν. καὶ πῶς πανίζουσιν ὅτι τούτων ἃ ἔχουσι; πῶς δέ οἱ τραπεζίται φησὶν ὁ βίων χρημάτων, ἔχοντα αὐτά. ὀ γὰρ αὐτῶν ὄντα ἔχουσιν. ὀ δὲ γὰρ αὐτὶ αὐτῶν. εἰ δὲ καὶ δόξει, τίς σοι δώκει τὸ παρόν; ἀλλ' ὁμοίον ὅτι τὸν οὕτως ἔχειν, ὅταν ἀδυνα-

ναφῆ αὐτοῖς χρῆσθαι. ἢ τί διαφέρει μὴ ἔχειν, ἢ οὕτως ἔχειν, ὡς αἱ φορκίδες τὸν ὀφθαλμὸν ἀκριβεῖ μεναι. αὗται δὲ εἰς φάρυγγας καὶ βόθρους καὶ βόρβορον ἐμπίπτειν, μηθὲν προορώμενας, ἀλλ' ἐώσας ἀκριβῆσθαι, ἕως ὅτε καὶ αὐτὸν τὸν ὀφθαλμὸν ὁ πόρος ὑφείλετο. ἢ τί διαφέρει μὴ ἔχειν βοῦν ἢ τριακόντιον ἔχειν, ἰχθῦς καὶ πόρνας, ἧς ὁ μὴ χρῆσόμενος, ἢ ἀγνώμονα ἢ ἄπιστον ἀνθρώπου. ὁμοίως γὰρ ἀπανιᾶται τροφῆς, καὶ ἔχων ταύτην καὶ μὴ ἔχων. τί οὖν ὄφελος τοῦ οὕτως ἔχειν. ἐπεὶ μὴ σὺ ἀργύριον ἔχεις, ἀλλ' ὁ μὴ χρήσιμα παρέχον καὶ ἀνωφελῆ. διὸ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον ὄνους ἀνθρώπους. ἔφασαν γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι μὲν χρήματα ἔχειν. ὅτι δὲ κτήματα. ὅτι μὲν γὰρ χρῆσθαι τοῖς ὑπάρχουσιν, ὅτι ἢ μόνον κεκτῆσθαι, ὅτε τοῖς, ὅτε ἄλλοις μᾶλλον διδόντας πρὸς εὐεργεσίας. μὴ δὴν χρόνον ὅταν βασιλεύσῃ, ἢ λυπήσῃ τὰ ὑπάρχοντα πᾶσα φραγίσῃ, ἢ ἀνέσιμ ἄφαλῆ, οὕτως γνίων ἡ ἀνελευθερία καὶ δυσελπισία, τὰ ὑπάρχοντα πᾶσι φράσαι, ἢ ἐῶσα ἀφαλῆ. ἀλλὰ ἀπανίζεσι, μὴ γὰρ εὐλείᾳ εἰσίμ. ὧν θυμοῦ τε μὴ πολλῶν. χρῆσθαι ἢ δ' ἀναίμονοι. διὸ μὴ ὁ κρατῆσ πρὸς τ' ὠφελησόντα, τί δὲν μοι δεῖ φιλοσοφῆσαι, λυπῆσι φησὶ τὸ φασκώλιον ῥᾳδίως λῦσαι, μὴ τῇ χειρὶ θλεπλὼν ἐνλύτως δεῖναι, μὴ δ' ἀχώστῃ νεῦ, σκέφων, μὴ μέλλων, μὴ δρέμων, ὥσπερ οἱ πεπαλελυμένοι τὰς χεῖρας. ἀλλὰ καὶ πλῆσθαι ὅμ αὐτὸ, ὅντως ὄφει, καὶ κρυπτόμενον ἰδίων, δ' λυπῆσι. καὶ χρῆσθαι προελόμενον, ῥᾳδίως

λυπῆσι

δωνήσῃ, καὶ μὴ ἔχωμ᾽ ὅτι ἀποθήσεις, ἀλλὰ βιώσῃ ἀφι-
κούμενος πρὸς παροῦσι, τῶν ἀπόντων ὅτι ἂν θυμῷ,
πρὸς συμπεθηκόσιν ὃ δυσαρεστῶν. καὶ εἴ τις ἀσθε-
νῆ αὐτὸς γνησίας καὶ ἀπάνεως ἀφλυθιῶσαι, ἢ ἄλλον
παραλύσαι, μὴ χρήματα αὐτοῦ ζητείτω. ὅμοιον γάρ
φησιν ὁ ποίων, ὡς εἴ τις τὸν ὑδρωπικὸν ἀσθενοῦντα
παῦσαι τοῦ δίψους, τὸν μὴν ὕδρωπα μὴ θεραπεύοι.
μειρώκας δὲ καὶ πραμοσύνας αὐτοῦ παρασκευάζοι. ἐκεῖ-
νός τε γὰρ ἂν πεπότηκεν πίνων διαῤῥαγείη, ἢ παύ-
σαιτο τοῦ δίψους. ὅστις τε ὅτι ἂν πρὸ ἱκανωθείη, ὅταν
ἢ ἄπληστος καὶ ὀξυκόπος καὶ δεισιδαίμων. διὸ ἢν
εἰ βούλει τὸν υἱόν σου φῦ γνησίας καὶ ἀπάνεως παῦ-
σαι, μὴ πρὸς τὸν πολεμαῖον πέμπε ὅπως χρήματα
κτήσηται. εἰ δὲ μή, ἀλαζονείαν προσλαβὼν ἀπελεύ-
σεται. πόρρω δὲ ὁ δεῖ. ἀλλ᾽ εἰς ἀκαδημίαν πρὸς
μειρακίσκους. ἐκεῖνος ἡδίων ἂν ἁπλήστων καὶ πολυ-
τελῶν, ἐλευθερίους, καὶ ἀφελεῖς καταστήσαι.
καὶ μητροκλῆς δὲ ἐκεῖνος ἔφη, ὡς ἔοικεν ὅτε μὲν πα-
ρὰ θεοφράστῳ καὶ ξενοκράτει σχολάζοι, πολλοῦ αὐ-
τοῦ ἂν ἐποιοῦ ἀφελλομένων, φοβεῖσθαι μὴ τοῦ λιμοῦ
ἀφθάνοι, ἀεὶ παυίζειν καὶ γνήσιος εἶναι. μεταβὰς ἐ
ὕστερον πρὸς κράτητα, καὶ ἄλλον προσέφυ, μηδενὸς
πεμπομένου. οὐδὲ μέν γε ἂν ἀνάγκης ἔλει τὸ ὠόδημα
ἔχειν, καὶ οὐδὲ ἀκάπνου, ἢ λοῦσθαι ὅτε ἔχων. εἶτα χλα
νίδα, παίδων ἀκολουθίαν, οἰκίαν μεγαλλίαν, εἰς τὸ
σιώλεπνον ὅπως ἀφίκοι καθαροί, ὃ τόν μὴ τὸ τυχόν.
οἶνον

οἶνος ἡδύς. τοὺς δὲ χαρακτῆρας τοὺς ἐμβαλλούσας, ἵνα πρὸ-
λυτελῶσιν. ἐλευθερίου γὰρ παῖδ' αὐτῆς ἡ φιλαυτία ἀ-
ναστροφὴ ἐκρίνεται. πρὸς ἡδονὴν δὲ μεταβαίνει, ὃ-
δεμίαν τούτων. ἀλλ' ἀφελέσθαι τοῦ τρόπου γνώμε-
νον, ἱκανὸν τείβωνι, καὶ μαζῃ, καὶ λαχανίοις, ὃν
ἐμπροσθεν τὴν πατρώαν δίαιταν, ὁ δὲ τῇ παρούσῃ
δυσχεραίνων. πρὸς ἣν γὰρ ἡμεῖς μὲν ζητοῦμεν πα-
χύτερον ἱματιον. ἐκεῖνος δὲ διπλώσας τὸν τείβω
να πυκνεῖ, τρόπον τινὰ δύο ἱματια ἔχων. εἰ ἀλείφα
σθαι χρεία ἔχει, εἰσελθὼν εἰς τὸ βαλανεῖον, τοῦ γλοιῶ
δους ἀλείφατος, καὶ βαδίσας γυμνὸς πρὸς τὸν ἥλιον, πε-
ριχέας αὐτὸν ἐλαίου, καθίσας ἱδρύσεται. καὶ ἐκάθου δὲ
τὸ μὲν θερμὸν, ὧν τῆς ἰδρῶτος. τὸν δὲ χλιαρὸν ὧν τῆς βα
λανείοις, ὁ παντὶ ζωμὸν ὤσπερ πότου, ὁ δὲ γνήσιος ὤν,
ἀλλ' ἀφηδύμενον τῆς παρῶσι, διακόνοις ὃν τοῦθυ-
μὸν ἔχειν. θαυμαστὸν μὲν γάρ φησιν, εἰ μανίης μὲν
διογμὸς αὖδυ διωκήσεται ζωῆς. διογμὸς δὲ αὖδυ μα
νητὸς, ὁ διωκήσεται θαρρεῖν. ὅταν δὲ πρίωσας ἀλα
ζόνα, πλουτελῆ, δεισιδαίμονα, δοξοκόπον, ἄπλυτον,
χρήματα πολλὰ δίδως, ὁ δὲν πορανεῖς. τοῦτο δὲ
μηδὲν τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως ὃν ἀρκεῖται, ὁ δ' ἱκανεῖ-
ται, ἀλλ' ὠθυμίας καὶ ὠβολὰς τοσούτων καὶ τοιού-
των ἔχει, ἧς ὧν ὧν γνησία καὶ παύσει ἑστηκε. ἄπλυ-
τον γὰρ ἔχουσι καὶ τὸν νόον. καὶ πᾶς μὲν ὤν, ὠθυμεῖ
ἐφιβοῦ γίνεσθαι. ἐφιβοῦ δὲ γνώμων, ζητεῖ πάλιν

τὸ χλαμύδιον ἀμφιέσθαι. ὅταν δὲ ἀνδρωθῇ, πάλιν εἰς τὸ γῆρας ἀπόδυσιν. νῦν δέ φησιν ἀβίωτον ὁ υἱός, στρατεία, λειτουργία, πολιτικὰ πράγματα, σχολάζειν αὐτῷ οὐκ ἔτι. πρεσβύτης γέγονε, πάλιν ἀπιθυμεῖ τὰ ὧν νεότητι. ἡ νεότης μοι φίλον ἀεί. τὸ δὲ γῆρας βαρύτονον αὐτὸ ἐστιν. καὶ μανθάνει τὸν τοῦ παιδὸς βίον. οἰκέτης ὄντι μοι, ἐλεύθερον ἀπόδυσιν γενέσθαι, καὶ τόν τε τύχῃ φησὶ πάντ' ἔχω. γέγονεν ἐλεύθερον, δοῦλον εὐθὺς ἀπιθυμεῖ κτήσασθαι. γέγονε τοῦτ' αὖθις, ἕτερον πρὸς ἀπόδυσιν κτήσασθαι. μία γάρ φησι χιλιάρχου, κἂν δέκα ᾖ. εἶτα δύο, εἶτα κράτος, εἶτα ἀθλοθετῆσαι γενέσθαι, εἶτα ἄρξαι, εἶτα βασιλεῦσαι, εἶτα ὥσπερ ἄλλος ἀνθρώπου ἀθάνατον γενέσθαι. εἰ δὲ καὶ τοῦτο τύχοι, οἶμαι ἵνα ζεὺς γένηται ἐπιθυμήσει. ὡς οὖν ὁ φιλόσοφος οὐκ ἀνδρεῖος. ἡ πρὸς χρημάτων ὕπαρξις, φιλόσοφον ἀπιθυμοῦν ἀφανίζει. οἱ βασιλεῖς αὖ περὶ πολλῆς ἐποιοῦντο, καὶ πρόσοδον μεγάλας ἔχοντες δέκα ἢ πέντε ἀπανίστασθαι. ὥστε καὶ συμβουλεῖν, καὶ ἰδιοσυλεῖν, ἐπὶ τὸ πρόσθεν φυγαδεύειν. ἅμα γὰρ τῇ ἀρχῇ πολλὰ τὰ ἀναγκαῖα ἀναπεπλωκασι, καὶ ὅτε τῆς ἀρχῆς ἀφίστασθαι πλαιροῦνται, ὅτε τὰ καθ' ἑαυτοὺς λιτώτερον ἄγουσιν. εἶτα ἀναγκάζονται πολλὰ ἀδικεῖν. εἰ δὲ πάντων τὶς τὸν φιλόσοφον ὁρᾷ γέροντα, ὃν πολλῇ ἂν εἴη ἀσέλγεια καὶ ἀναισχυντία. οὐκ ἀφῆ δῶς γὰρ καὶ τοῦτο οὐκ οἶδα φησὶν πῦρ δεῖ μοι κἀκεῖ κἀκεῖ ἔχειν

κἀν ἔχει. θρέμμων τε χοίνιξ. καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν
ᾧ ὄντι μέγα ⟨ἐ⟩ξιόλογον. καὶ μᾶζα πήρας, μὴ θρέμμων,
καὶ λαχάνων, ⟨ἐ⟩ὔδατος μηδενὸς φροντίζειν. ἀλλ' ἐᾶν
ἀθώπου καὶ ἀηδονόμου.

ΥΟΓΟΣ ΓΛΑΥΤΟΥ.

Αντιφάνους.

Ο Υ τῶ πρὸ τ' ἐχθίλωσα πλουτοῦντας σφόδρα
ἀνθρώπων ἀρπαλαύοντας μηδὲν ὧν ἔχει.
ὁ δὲ πλοῦτος ἡμᾶς καθάπερ ἰατρὸς κακὸς
τυφλοῖ· μιλήτους παραλαβὼν, πάντας πρίει.

Τὸ αὐτό.

Τυχὸν μὲν ἔχειν δεῖ πλουσίαν, τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἔστιν, ὅτις παραπίτασμα τοῦ πίνειν.

Εὐριπίδου.

καὶ νῦν ἐφέλκετ' ὦ κακοὶ τίμας μέρος
καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι,
σύμμικτ' ἄμα δίκαια, καὶ ἄδικα ὁμοῦ,
ἕπεισθ' ἁμαθία τῇ δὲ λύσιν θρόνου.

Τὸ αὐτό.

μή μοι ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ
κακῷ γένεσθαι, μὴ δ' ὁμιλεῖν κακοῖς.

Τὸ αὐτό.

μή μοι γένοιτο πικρὸς εὐδαίμων βίος,

μὴ δ' ὄλβῳ ὅς τις τῶν ἐμῶν λυπίζεται φρένα.

Τοῦ αὐτοῦ.

σκαιὸν τὸ πλουτεῖν, μᾶλλον μηδὲν εἰδέναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

μὴ πλοῦτον εἴπῃς ἐκ θεῶν θαυμαζέτω θεόν,
ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

τὸν ὄλβον ἐσθλὸν δεῖν ἐναμοῦ λείνω βροτῶν,
ὃν γ' ἐξαλείφει ῥᾶον ἢ γράφει θεός.
πλουτεῖς, ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία, δειλὸν θ' ἅμα.

Φιλήμονος.

ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει,
φθόνον τε κἀπήρειαν καὶ μῖσος πολύ,
πράγματά τε πολλὰ καὶ ὀχλήσεις μυρίας,
πάξεις τε πολλὰς συλλογάς τε τοῦ βίου.
εἶτα μᾶς ταῦτ' εὐθὺς εὑρέθη θανὼν
ἄλλοις καταλείψας εἰς τρυφὴν τὴν οὐσίαν.
ὅθεν πρέπειν μᾶλλον ἡδέως ἔχω
ἔχειν τε μέτρια, κἀμβρίμνων ζῆν βίον,
καὶ μήτ' ἔχειν με πλοῦτον, μήτε πράγματα.
πᾶς γὰρ πένης ὢν, μεγάλα κερδαίνει κακά.

Εὐριπίδου.

δεινόν γε τοῖς πλουτοῦσι, κοὐκ ἔνεστ' ἔμφυτον
σκαιοῖσιν εἶναι, τί ποτε κοὐκ ἔστ' αἴτιον.
ἆρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρέφει
τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ δὴ τύχης.

Τοῦ αὐ-

Τῶ αὐτῶ.

ἄδικόν ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' ἐκ ὀρθῶς ποιεῖ.

Τῶ αὐτῶ.

σκαιόν τι χρῆμ' ὁ πλοῦτος, ἤτ' ἀπειρία.

Τῶ αὐτῶ.

πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν.

Τῶ αὐτῶ.

εἰσορῶ, τυφλόν θ' ὁ πλοῦτος, ⟨καὶ⟩ φιλόξυλον κακόν.

Μενάνδρου.

τυφλόν ὁ πλοῦτος, καὶ τυφλοὺς ἐμβλέποντας
εἰς αὐτὸν δείκνυει.

Τῶ αὐτῶ.

εὐσυμφανόν που γίνεθ' ἡ λίαν τυφή,
ὅτε πλοῦτος ἀξιώκεικε τὸν κεκτημένον
εἰς ἔτερον ἦθος ἐκ ὢν ὢ τὸ πρόσθεν ἦν.

Ναυμαχίας.

χρυσός τι κόνις ἐστὶν καὶ ἄργυρος. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
λᾶες ὠδῖνι ξυμμίνι πλυσμοῖσι θαλάσσης.
πολλοὶ δ' ἐρρίφασι πταμοῦ παρὰ χείλεσιν αὔτως.
αἵματα δ' ἐναλίης ἐρυθαίνεται αἵματι κόχλου.

Σωκράτους.

Αἱ μὲν πρόφρεις ἐσθῆτες τὰ σώματα. αἱ δὲ εὐσχήμονες
τροποὶ πολιτείαν τὰς ψυχὰς ἐμπρέπουσιν.

Δημοκρίτου.

Διλωτικὸς ὢν πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τοῦ πλούτου κτῆσις

μία. μὴ ἀπιθεῖα μὲν γὰρ τύχει. ἀπιθεῖα δὲ βαλανίζει τοὺς φρουτίσιν. ἀφικτιθεῖσα δὲ, τοῖς λύπαις.

Ἀγαπᾶτε τὴν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν, μὴ τῶν ὑπὸρ βαλλόντων κτῆσιν, ἀλλὰ τῶν μετεῖναι ἀπόλαυσιν.

Πλάτωνος.

Ἀγαθὸν δὲ ὄντα ἀδιαφόρως, καὶ πλούσιον εἶναι ἀδιαφόρους ἀσώτους. εὐδαίμονας μὲν ἅμα καὶ ἀγαθοὺς ἀναγκη γίνεσθαι. πλουσίους δ' ἂν σφόδρα καὶ ἀγαθοὺς, ἀσώτους. ὃν γε δὴ πλουσίους οἱ πολλοὶ καλοῦσιν ὁ λόγος ἡμῖν ὀρθὸς ὡς ἔκ εἰσὶν οἱ παμπλούσιοι ἀγαθοί. εἰ δὲ μὴ ἀγαθοὶ, οὐδ' εὐδαίμονες.

Ἡροδότου.

ἅμασις πολυκράτει ὧδε λέγει. ἡδὺ μὲν πυθέσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον εὖ πεπρᾶγοντα. ἐμοὶ δὲ αἴ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσιν, ἐπίσταμαι γὰρ θεῖον, ὡς ἔστι φθονερόν.

ΓΕΝΙΑΣ ΕΠΑΙΝΟΣ.

Μενάνδρου.

Ἄνθ' ὁλιμὸς ἡδέα πλοῦτος αὐτοῦ πρεῖ.
πρᾶία γὰρ ἔστιν ἡ τρόπων διάλυσις καλή.

Διφίλου.

πρᾶγμα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἐστιν εὐτυχεῖσθαι.
τοῦτο γὰρ ὠφελεῖ τὸ χεῖρον μᾶλλον ἢ πλοῦτος καὶ

Πολυ-

Πολυίδου.

πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δοκεῖς σωιζῴαι,
ὧν ὄφελ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης γένεσί τις,
πρᾳία δὲ σοφίαν ἔλαχε δόξα τὸ δυσυχές.

Αλέξιδ.

τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὴν πλοῦτον ὑσαρμὶ πίθει,
ἀβεβαιότατον γάρ ὄστιν ὧν κεκτήμεθα,
τὰ δ' ἄλλ' ὠφελίμως τις ἔχοσι παραμένει.

Φιλήμον.

μὴ δόξα τὴν μέγιστον ὤμην σωσίαν
ἐγὼ πρότερον σοὶ πρήγματος χίλιῶν μόνον
ὀνήσουσαν, τῶν πλουσίων δὲ τὴν μίαν
ἱλαρόν τιν' εἶναι καὶ φρένειν εὐθυμίαν.
νῦν δὲ δόξαν φρόντις τις καθ' ἡμέραν
δαπανήμασι δὴ τὴν μίαν ὁρῶ μόνον,
λύπας δ' ἔχοντας μείζονας σοὶ μείζονας.

Μενάνδρ.

ἀεὶ νομίζουθ' οἱ πρήγτοι τῶν θεῶν
ἔπειτα γ' ἀρκοῦσθ' ἱκανὰ τοῖς σώφροσι.

Αλκαίσ.

ἀφυαλέον πρήϊα κακὸν ἄνδρα, τὰ μέγαν
δόμον μνησι λαὸν ἀμηχανίᾳ ζωὸν ἀδελφέα.
Διογένης ὀνειδίσαντα αὐτὸν τινὸς πρήϊαν μοχθηρόν, ἔφη. δόξα μὲν πρήϊαν ἀδόξα δὲ πρᾶτ. σρεβλούμενον ἔδαφ. δόξα δὲ κακίαν, πολλάς.

Πλουτάρ-

Πλουτάρχου.

Ἀρχύτας ἀναγνοὺς τὴν ὑπ' ἀπροσθήνους ἐρημίαν ἔδακρυ ἐπιλειφθεὶς γὰρ εἶχον, χρεὼ πάντ' ἐλλίπαξε, τί δ' ἂ χρεὼ μὴ ἂν εὕροι.

Τοῦ αὐτοῦ πλούτου.

Οὐδέ ποτε λιμὸς ἐγγένηται μοι χείαν, οὐδέ ποτε ἀχρεία χρημάτων ἀσωτίαν. βραχεῖα τίς ἐστι σωφροσύνη τὸ πλουτεῖν. ὀλίγη τις εὐνομία τὸ ἀρκεῖσθαι.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΠΕΝΙΑΣ.

Μενάνδρου.

Τὸ πονηρότατόν σε τῶν κακῶν πάντων λαβεῖν πενία. τί γὰρ τοῦτ' ἔστιν, ἧς γένοιτ' ἂν εἰς φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥᾳδίως.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἀδικείτω μοι πλούσιος, καὶ μὴ πένης, ξᾶον φορεῖν γὰρ κρεῖττόν ὠν τυραννίδα.

Αἰλιανοῦ ἐκ τοῦ συμμίκτου ἱστορίας.

Γνήσαρι ἐγένοντο οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων, ἀριστείδης ὁ νικόμαχου, καὶ φωκίων ὁ φώκου, καὶ ἐπαμινώνδας ὁ πολύμνιδος, καὶ πελοπίδας ὁ θηβαίου, καὶ λαμαχος ὁ ἀθηναίου, καὶ σωκράτης ὁ σωφρονίσκου, καὶ ἐφιάλτης ὁ σοφωνίδου.

Φαβωρίνου.

Πένιας λιτὸν εἶδος. ἡ γὰρ δίκη τῶν γνώμων ἀνθρώπων πέ-

ἢ πένοντος, ἢ ἀλλὰ τῶν τύχων. ἀλλὰ τῶν μὲν τύχων ἐστὶ θεραπεῦσαι, καὶ λόσει, καὶ ἐυρέσει, καὶ ὀργασία, καὶ αὐταρκεία. τῶν δὲ γνώμων ὅτι ἔσιν. ὁ γὰρ ὁμοίως ἀλούμενος, ἕτερός τε κἀκεῖνος. ἀλλ' ὁ μὲν προσορχεῖται αὐτίζων ἀκόλουθον. ὁ δὲ ὅτι ἀκόλουθον, ὁ δὲ ψωμόν.

Ἀριστόφανος τῶν πτωχῶν λυπρὰν μὲν ἔλεγεν εἶναι, ὥσπερ καὶ τῶν ἰδιώτων. ἀγαθὸν δὲ κουροτρόφον, ἐθίζουσαν σωφρονεῖν λιτότητι, καὶ καρτερίᾳ, καὶ καθόλου γυμνάσιον ἀρετῆς ἔμπρακτον.

Διογένης τὸν πτωχὸν ἔλεγεν, αὐτοδίδακτον εἶναι ἀρετῶν.

ΥΟΓΟΣ ΓΕΝΙΑΣ.

Μεναίνδρου.

Ἐυκαταφρόνητόν ἐστι γοργία πτωχὸς
ἐὰν πένυ λέγῃ δίκαια, τοῦτο γὰρ λέγειν
ἕνεκα μόνον νομίζεθ' ὅτου τὰ λαβεῖν,
καὶ συκοφάντης ἐυθὺς ὁ τὸ τριβώνιον ἔχων
καλεῖται, κἀὐ ἀδικούμενος τύχῃ.

Φιλήμονος.

ἡ γὰρ πτωχὸς πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά.

Αεισοφάντου.

αὐχεῖν γνῶθι πτωχὸν ἀθυμῆ θ' ἅμα,
τὸ τέλος πᾶσιν ὅστις τοῖς πτωχοῖσι νυξ,

ὧδε γὰρ τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ.

Τὸ αὐτό.

ἀεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ δίδουσι θεοί.

Σοφοκλέους.

πρᾶγμα δὲ τοῖς ἔχουσιν ὀλίγον νόσος,
πρᾶγμας ὁ δεὶς ὅστις μείζων πλοῦτος.

Μενάνδρου.

πᾶσι γὰρ ἄπασι δεινὸν ὁ πλοῦτός ἐστι γάρ,
καὶ πάντας αὐτὸ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει.
ὁ γὰρ μετρίως πλάττων πολυσκελίσδρομ
ἅπαντα ταὐτὰ λαμπρὰ φορεῖ.

Κράτητος.

ὃς ἔστι πρᾶγμας ὁ δεῖν ἀθλιώτερον
ἢν γὰρ υἱῷ σύμπωτωμα, καὶ γὰρ ἂν φύσει
πονηρὸς ᾖς, πλοῦτος δέ, καταγέλως ἔσῃ.

Θεόγνιδος.

ὦ δεινὴ πλοῦτε, τί ἐμοῖς ὑπῆλθες ἤμασιν,
σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον.
ἀλλά δέ μ' ὃς ἐθέλοντα βίᾳ καὶ πολλὰ δεδάσσῃς,
ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώποισι καὶ καλ' ὑπαλύνων.
πᾶς γὰρ ἀνὴρ πλούτῳ δεδμημένος, ὅτε πεπεῖν
ὅθ' ἕρξαι δύναται. γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

Τὸ αὐτό.

μή ποτέ μοι πλοῦτον θυμοφθόρον ἀνδρὶ χαλεφθείς,
μὴ δὲ ἀχρημοσύνῃ κύρσε κακῇ πεδόθεν.

ζεὺς γὰρ

ζεὺς γὰρ τὰ πολλὰ τῶν ἐπὶ γῆς ἄλλοτε τ' ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.
χρὴ δ' ἀεὶ τῷ γε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίζεσθαι χαλεπῆς κύρνε λύσιν πενίης.

Ησιόδου.

μηδέποτ' ὀλομένῳ πενίῃ θυμοφθόρον ἀνδρὶ,
τετληὼς ὀνειδίζειν μακάρεσιν δόσιν αἰὲν ἐόντων.

Μενάνδρου.

ὅς τις πένης ὢν, ζῆν ἂν ἄσει κἀλέγει,
ἀθυμότερον αὐτὸν οὐθυμεῖ ποιεῖν.
ὅταν γὰρ εἰς τρυφῶντα καὶ σχολὴν ἄγειν
δοκῶμεν ἐμβλέψῃ, τότ' αὐτὸν εἰς ἰδεῖν,
ὡς ἄθλιον ζῆν καὶ παλαίωρον βίον.
κακῶς ὁ δυστυχὴς ἀεὶ διάγει πάνυ.
ἂν ἀγρῷ γὰρ οἰκῶν, ἢ σφόδρ' ἀγηλέγχου,
ἢ μοχθίσου ὢν ἢ δαμᾶν τεταγμένης.
εἶχε δὲ παραπέτασμα τὴν ξαθυμίαν.

Αριστοφῶντος.

τὸ τέλος πᾶσιν δεῖ τοῖς ὠτωχοῖσι νυξ
ὠνομάσθαι γὰρ τοῖς κακοῖσι πάντα χρή.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

Ηνιόχου.

ΕΓΩ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἑκάστου αὐτίκα λέξω,

σωφρονεῖν δ' εἰσὶ πάντα δι' ἀπαιδρίαν πόλεις,
αἱ νῦν ἀνοικτείρειν πολλὴν ἤδη χρόνον.
τάχ' ἄν τις ἂν ἐπισκήψειεν ὅτι πρὸ γῆθάδε
νῦν εἰσι. καὶν ἔροιτο παρ' ἐμοῦ πύθηται.
τὸ χωρίον μὲν πᾶν τόδ' ὄντως ἐν κύκλῳ
ὀλυμπία. τὰ δ' ἐνδὸν τῶν σκηνῶν ἐκεῖ.
σκηνὰς δὲ ἀνδρῶν πυθικὰς νομίζεται;
εἶεν, τί δῆτ' ἐν ταῦθα δρῶσιν αἱ πόλεις;
ἐλευθερίαν ἀφίκοντο θύσουσαί ποτε,
ὅτε τῷ φόρῳ ἐγένοντ' ἐλεύθεραι σχεδόν.
ἅπαντ' ἀπ' ἐκείνης τῆ θυσίας διέφθορεν
αὐτὰς ἐνίσους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας,
ἀβουλίᾳ κατὰ χρόνον πολλὴν ἤδη χρόνον.
γυναῖκε δ' αὐτῶν δύ' ἑταιρεῖαι τινε
ἀεὶ σώζειν, δημοκρατίαν θατέρᾳ
ὄνομα ἔστι, τῇδ' ἀριστοκρατίαν θατέρᾳ,
αἳ ἂς πεπαρῳνήκασιν ἤδη πολλάκις.

Σοφοκλέους.

πρὸς γὰρ τὸν ἔχυθ' ὁ φθόνος ἕρπει,
καί τι σμικροῖ μεγάλων χωεῖς σφαλερὸν
πύργοις ῥῦμα πέλονται. μᾶλλ γὰρ μεγάλων
βαιὸς ἄρισα, καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ σμικροτέρων,
ἀλλ' ὅμως τᾷ αὐτᾷ τότ' γνώμας προδιδάσκω.

Δημοκρίτου.

Στάσις ἐμφύλιος ὅταν ἐκάτερα κακόν. καὶ γὰρ νικέῃ
σι καὶ

σι καὶ ἀνωμαλίοις ὁμοιώθη φθορά.

Αἰσχίνου.

Πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας λαβομένη, μεγάλας ἀπορραγίζεται συμφοράς.

Ὀργὴ τῶν ἀθλιώτατον ἐφήβων.

ὃ κατατοιχίζω ὅπλα τὰ ἱερά, ὃ δ' ἐγκαταλείπω τὴν παρασκευὴν ὅτου ἂν σοι χάσω. ἀμύνω δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν, καὶ ὑπὲρ ὁσίων, καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν. τῶν πατρίδα δὲ ὃν ἐλαύνω παραδίδωμι. πλείω δὲ καὶ ἀφείω, ὅσων ἂν παραδέξωμαι. καὶ ὑπηκόους τῷ ἀεὶ κρατοῦντι ἐμφρόνως, καὶ τοῖς θεσμοῖς οἷς ἱδρυμένοις πείσομαι, καὶ οὓς τινας ἂν ἄλλους ὁ πλῆθος ἱδρύσηται ὁμοφρόνως, εἰ ἄν τις ἀναιρῇ τοὺς θεσμούς, ἢ μὴ πείθηται, ὃν ἐπιτρέπω. ἀμύνω δὲ καὶ μόνος, καὶ παρὰ πάντων, καὶ ἱερὰ τὰ πάτρια τιμήσω. ἵσορρόπους θεοὶ τούτων.

Σόλωνι εἶπεν, ἐκείνῳ ἄρισα ἀποικεῖσθαι τὴν πόλιν, ὃν ἢ σοὶ ἀγαθοὶ ἄνδρας συμμαίνει τιμᾶσθαι, καὶ τὸ ἐναντίον ὧν ἢ σοὶ κακοὶ ἀμύνεσθαι.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν τῇ πόλει, εἶπεν· εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις.

Θουκυδίδου ἰσορίας α.

Ὑπὸ γοῦν τοῦ μὴ δεινοτέρα τούτων πάσχοντας ὠφελεῖσθαι. ἡ δὲ ἡμετέρα ἀρχὴ χαλεπὴ εἶναι δοκεῖ εἰ-

κότως, τὸ παρὸν γὰρ ἀεὶ βαρὺ τοῖς ξυνοικοῦσι.

Αἰσχίνου ἢ τιμαρχου.

Αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι, πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσιν.

Πολίαν δ' ὁ ὀρῶν θεὶς δέ τί ὃν ἀφτίθεται τῶν ἀρχῶν, ἔφη, ὅτι ζῶ κατ' ἀνάγκην ἄρχοντι, καὶ τὸ ἑκουσίως ἀρχῶν κίνδυνον φόρει.

Γυθαγόρας ἔφη. εἰσιέναι εἰς τὰς πόλεις πρῶτον τυφλόν. ἔπειτα κόφον, ἔπειτα ὕβριν, παρὰ δὲ ταῦτα ὄλεθρον.

Ο ἀυτὸς τῶν πόλεων ἐκείνην ἔφη ἀρίστην, τὴν ἀνδρας ἀγαθοὺς ἔχουσαν.

Ο ἀυτὸς τοσοῦτον ἔφη διαφέρειν ἄρχοντας, ὅσον παίδων καλῶς ἤχθησαν καὶ εἰς ἡλικίαν ἐλθόντος, μὴ γεγόνασι πολλῷ τῷ ἀυτῶν ἡλικίας λημμάτων χέρειν.

Αρκεσίλαος ἔλεγεν ὥσπερ ὅπου φάρμακα πολλὰ καὶ ἰατροὶ πολλοί, ὧν τοῦδε νόσοι πλεῖσαι, οὕτω δὲ ὅπου νόμοι πλεῖστοι, ἐκεῖ καὶ ἀδικίαν εἶναι μεγίστην.

Σοφοκλέους.

ὃ γὰρ πρὸ ἂν χρήσιμ' ἂν ἀσφαλὲς πόλει
ξὺν ἔρις τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα
λαγχάνω πατεῖται, κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν
πανοῦργα χρῆσιν κρύπτα κεδνύει πόλιν.

Τοῦ ἀυτοῦ.

ὅπου δὲ μὴ τὰ ξᾶς ἐλευθέρως λέγειν

ἔξεστι

ἔξεστι. νικᾶ δ' ὃν πόλει τὰ χείρονα,
ἁμαρτάνει σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν.

Βίωνος.

μὴ δὲ λίπῃς μ' ἀγόρασον ἐπεὶ χ' ὁ φοῖβος ἀείδειν
μαθὸν ἔδωκε. τιμὰ δὲ τὰ πάγματα κρίνονα πρίει.

Εὐπόλιδος.

καὶ μὴν ἐγὼ πολλῶν παρόντων οὐκ ἔχω τί λέξω,
οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ἡμῖν.
ἡμεῖς γὰρ οὐχ οὕτω τέως ὠκοῦμεν ὡς γοργόντες.
ἀλλ' ἦσαν ἡμῖν τῇ πόλει, πρῶτον μὲν οἱ στρατηγοὶ
ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν πλούτῳ γένει τε πρώτοι
οἷς ὥσπερ εἰ θεοῖσιν ἐν χόμεθα. καὶ γὰρ ἦσαν.
ὡς τ' ἀσφαλῶς ἐπλέομεν. νῦν δ' ὅπη
τύχωμεν στρατευόμενοι, αἱρόμεθα καθάρματα
στρατηγούς.

Εὐριπίδου.

πρεῖς γ' πολιτῶν μοῖρίδες. οἱ μὲν ὄλβιοι
ἀνωφελεῖς τε, πλεόνων τ' ἔρως ἀεί.
οἱ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ πανίζοντες βίου
δεινοὶ νέμονται λῃστὰ φθόνῳ πλείονι μοίρᾳ
εἰς σοῦ ἔχοντας κἀντ' ἀφωμάσι κακά,
γλώσσῃ πρυμνῶν πρὸς τῶν φιλούμενοι.
τρίτων δὲ μοιρῶν ἡ μέση σώζει πόλιν.
ἥσμον φυλάσσουσ' ὅν τιν' ἂν δόξῃ πόλει.

Σοφοκλέους.

ὅπου γ' οἱ φυλάσσοντες ἡσσῶνται τέκνων

οὐκ ἔστιν

ὃν ἔσιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις.

Μενάνδρου.

τρία γάρ ἐστι δι' ἁπάντων δι' ὧν ἅπαντα γίνεται.
ἢ κατὰ νόμους, ἢ ταῖς ἀναγκαις, ἢ τέχνῃ ἔθει τινί.

Τοῦ αὐτοῦ.

εἰ πόρρω μὲν ἀδικοῦντα μὴ ὡς ἡμῶν ἔχῃ
ἔκαστον ἡμῶν καὶ συναγωνίσαιτο,
ἴσως νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γιγνόμενον,
ἀδίκημα, καὶ συμπλατόμενον ἀλλήλοις,
πρόνοιαν ἂν οὐδὲν πλεῖον τὸ κακὸν ἡμῖν
τὸ τῶν πονηρῶν, ἀλλὰ παρατηρήμονοι,
καὶ τυγχάνοντες ἧς ἔδει τιμωρίας,
ἧττον ἂν ὠδύνοντο μὴ ἧσσαν, ἢ πεπαυμένοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

κοινὸν ἀγαθὸν ἐστι τοῦτο χρηστὸς εὐτυχῶν.

Σοφοκλέους.

ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστι κακόν.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

Ὁμήρου.

ΩΣ τὸ δὲμ γλύκιον ἧς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.

Εὐριπίδου.

μήτοι φρονῶν εὖ, κοὐφρονῶν ἀφίκομαι
ἐχθρὸν τὸν αὐθᾶς, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
πατρίδ'

πατρίδ' ὁρᾶν πάντας. ὅς δ' ἄλλως λέγει
λόγοισι χαίρει. τὴν ἐμὴν νοῶν ἐκεῖσ' ἔχει.

Τὸ αὐτό.

ἡ πατρὶς ὡς ἔοικε φίλτατον βροτοῖς,
ὃ δ' ὀνομάζει δῶμα μὴ ὡς ἔστι φίλον.

Τὸ αὐτό.

τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός.

Τὸ αὐτό.

ὡς ἦν γέμοι λειμῶνι τὰν μὴ καλῶς φρονεῖν,
ὅς τις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους
ἄλλην ἐπαινεῖ καὶ τρόπῳ μὴ δέχεται.

Τὸ αὐτό.

σωφρονῶν ἔλαχε μείνῃ κόσμῳ,
τὰς δὲ μυκωμένας ἡμεῖς ἰδία.

Τὸ αὐτό.

σὺ δ' ὦ πατρῴα χθὼν ἐμὴ γενναιότερον
χαῖρε. σὺν δὲ γάρ τι καὶ σὺν εὐπορβάλλει
καιροῖς, ὃ κἄστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον.

Μενάνδρου.

οἶκον μένειν χρὴ, καὶ μένειν ἐλεύθερον,
ἢ μηκέτ' εἶναι τὴν καλῶς εὐδαίμονα.

Σοφοκλέους.

πολλοῦ σε χηλῶ βίου, κάλλιστα δ' ἐν γῆς
μὴ πεπείρασαι ξένης.

Εὐριπίδου.

μανθάνω· ὅς τις ἐυτυχῶν οἶκοι μένει.

Τὸ αὐτό.

ὅτ' ἂν φίλον τις αὐθαδία δυσμενῆ χθονὸς
θείμεν ἐμαυτῷ, εὖδε γινώσκων ὅτι
ἡδ' ὄξιμ ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντος ὀρθῆς σὺν λόγοισι πρὸς μέθα,
φιοῖς δ' ἐγὼ νόμοισι τἠδ' αὔξω πόλιν.

Εὐριπίδου.

τί γὰρ σοφώτερόν ποτ' ἐστὶ θνητοῖς, ἢ κακὸν μέγα
μέγιστον. ἔργῳ δ' ὄξὺ μεῖζον ἢ λόγῳ,
τίς ὁ τρόπος αὐτοῖς. τί φυγαῖσι γὰρ δυσχρὲς
ἔμ μὲν μέγιστον, ὅτι ἔχει παῤῥησίαν.

Ὁμήρου.

τεθνάτω ὅς τις ἀεικὲς ἀμώσεται ὧδὲ πάτρῃ.

Τὸ αὐτό.

αὐτὰρ ὅ γ' ἰμείρων
ἧς γαίης καὶ ἧς πατρὸς ἀφραδέως κεν τοῦτα νοήσαι.
Πυθαγόρας ὁρώτηθείς ὅπως δεῖ ἀγνωμονοῦσαν πατρίδι προσφέρεσθαι, εἶπεν ὡς μητρί.
Ἀριστείδης ὁρώτηθείς τί μᾶλλον αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ ἐλύπει, ἡ φιλοπατρίδου ὀνειδοῦσ' ἔφη κακῶς ἀκούουσης ἐν τῇ αὐτοῦ φυγῇ.
Σοφοκλέους ὀνειδιζόμενος ὑπὸ ἀθηναίων τῇ μικροπολιτείᾳ, ἐμοὶ ἔφη ἡ πατρὶς ὄνειδος, σὺ δὲ τῇ πατρίδι.

Εὐριπίδου.

εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ

πατρὶ

πατρίδ' ὁρῶντας, ἐκπνεῖν σωτηρίαν,
μὴ ἡμᾶς πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενον.

Τὸ αὐτό.

εἰ δ' ἦθα μὴ ἡμᾶς ἄστυ πρὸ αὖ πόλιν
τὴν σὴν ἀτίζων, τὴν δ' ἂν εὐλογεῖς πάτραν.

Σοφοκλέους.

πολλά σε ζηλῶ βίου
ἡμᾶς δ' εἰ γῆς μὴ πειρᾶσθαι ξένης.
Ἡ γὰρ θεὸς ἀρίστη πόλει πολιτικὰ διατείβοντι, εἰ θέμις εἰπεῖν τὰ μὲν ἴσα κοινὰ νόμισας, τὰ δὲ κοινὰ ἴσα.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Τυρταίου.

ΑΛΛ' ἡρακλῆος γὰρ ἀνίκητον γένος ἐστί,
θαρσεῖτ' ὄπωπε ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.
μὴ δ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε μὴ δὲ φοβεῖσθε
ἰθὺς δ' εἰς πρόμαχον ἀνὴρ ἀσπίδ' ἐχέτω.
ἐχθραὶ μὲν ψυχῆς θέμεν. θανάτου δὲ μελαίνας
κῆρας αὐγαῖς ἠελίοιο φίλας.
ἴσε γὰρ ὡς ἄρης πολυδακρύοις ἔργ' ἀΐδηλα
ἔν δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου.
καὶ παραφυγόντων διωκόντων τε ἔγνυθε
ὦ νέοι. ἀμφοτέρων δ' εἰς ἥρον ἠλάσατε.
οἱ μὲν γὰρ πολεμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες

ἴς τ' ἀντιχαλίλιω ϛ' πολεμάχους ἰέναι.
παμφότεροι θυμήνυσι. σάσθαι ἢ λαὸν ὀπίσω,
τρεσσαίτην δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλλυ' ἀρετή.
ἀδείς αἴ ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα
ὅσσ' αἶψ' αἰσχρὰ πάθη γίνεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ.
ἀργαλέον γ' ὅπιθε μεταφρονέοντα δίκην δαίζειν,
ἀνδρὸς φεύγοντος δηίῳ ἐν πολέμῳ.
αἰσχρὸς δ' ἔσσι νέκυς κατακείμενος ἐν κονίῃσι
νῶτα ὄπιθ' αἰχμὴ δουρὸς ἐληλαμένος.
ἀλλά τις ἔμ βὰς μολέτω πρόμος ἀμφοτέροισιν
σὺν σχεθεὶς ὠκὺ γῆς χεῖλος ὀδοῦσι δακών.
μηρούς τε κνήμας τε πάτω, ϛ' σόρυνα ϛ' ὤμους,
ἀσπίδος εὐρείης δουρὶ κατακαλύψας.
δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ πανασσέτω ὄμβριμον ἔγχος
λινέατος ἠλόφου δεινὸν νεῦρ' κεφαλῆς.
ἔργων δ' ὄμβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζων,
μὴ δ' ἐκὸς βελέων ἑστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
ἀλλά τις ἐγγὺς ἰὼν ἀντιχαδὸν ἔγχει μακρῷ
ἢ ξίφει ὀτάζων δίκιον ἀνδρ' ἑλέτω.
ϛ' πάντα πῆ πρὸς θεὶς, κὴ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ὀρείσας,
ἐν ἠλόφου λόφῳ, ϛ' κυνέῃ κυνέην.
ϛ' σόρυνον σόρυνῳ πεπαλυμένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
ἢ ξίφεϊ κώπην, ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών.
ὑμεῖς δ' ὦ γυμνῆτες ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
πλάσαντος μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις.

δούρα

δύρασί τε ξεσοῖσιν ἀκοντίζοντες ὅν αὐσῦν
ῥῖσι πανοπλίοισι πλησίον ἱσάμενοι.

Ἀράτου.

χαλκείη γρηῒ πλοτόρῳ ὁλοώτορι ἀνδρὸς
ὁππότερον κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
εἰνοσίλιν. πτῶσι δ' βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτῆρων.

Πινδάρου.

γλυκὺ δ' πόλεμος ἀπείροισιν, ἐμπείρων δέ τις
ταρβεῖ φρασίοντά νιν καρδία πρόμαχος.

Ὁμήρου.

ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστι ἑκεῖνος
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

Εὐριπίδου.

φιλεῖ τοι πόλεμος ἅπαντ' ἐυτυχεῖν,
ἄθλων δὲ χαίρει πρώτοισι νεανίαις,
κακοῖσι δ' ἧσσον. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος
τόδ' ἐστί, τοῖς δ' κατθανοῦσιν εὐκλεές.

Δημοσθένους.

Πόλεμος ἄνδρας, εἰρήνης δὲ χρᾶς, ἄριστος ἐλέγχει.

Ἀρχίδαμος ὁ Ἀγησιλάου ἰδὼν βέλος τότε πρῶτον ἐν στενελίᾳ κομισθὲν, ἀνεβόησεν, ὦ Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ.

Μενάνδρου.

Τ Ἀμεῖνον οὐδὲν ἀφελεῖ ἡ σωφροσύνη.

Σοφοκλέους.

ὡς ἡμέρα λιλίνει τε καὶ ἀναλγεῖ πάλιν
ἅπαντα τἀνθρώπεια. σὺν δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι, καὶ συγοῦσι σὺν κακοῦς.

Τοῦ αὐτοῦ.

χαίρειν ἐπ' ἀμαχρᾶς ἡδοναῖς ὁ χρὴ πρέπει.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὦ μακαρ' ὅσιας ἔλαχον τιμᾶς
ἱππόλυτ' ἤρως ἀεὶ σωφροσύνᾳ.
ὅτε θυητοῖς ἀφελεῖ ἄλλη δύναμις μείζων.
ἦλθε γὰρ ἡ πρόσω ἡ μετόπιθεν
ἐπὶ εὐσεβείας χάρις ὄνθλή.
ἀνθρώποισι πᾶσι μέτεστι γινώσκειν
ἑαυτοῦ καὶ σωφρονεῖν.

Δημοσθένους.

ὀλιγόν ἐστι τὰ ἀκρασίας ἐπανορθώτερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

δίκαιον ἔρως, ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν.

Σωκράτους.

Δεῖ ὥσπερ σειρῆνας τὰς ἡδονὰς παρελθεῖν τὸν πολίτην
ὄντα τῶν ἀρετῶν ἰδεῖν ὥσπερ πατρίδα.

Ἐκ τῶν

Ἐκ τῶν σοφίνου.

Εὐριπίδης ἐυδοκίμησεν εἰπὼν, τί δ' αἰσχρὸν ἂν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ. Διογένης ἐκ τοῦ ἐναντίου. αἰσχρὸν μὲν αἰσχρὸν κἂν δοκῇ κἂν μὴ δοκῇ.

Ἀριστοτέλους.

ἀνδρειότερός ἐστιν μοι δοκεῖ ὁ τῶν ἡδονῶν, ἢ τῶν πολεμίων κρατῶν. καὶ γὰρ χαλεπώτατόν ἐστι τὸ ἑαυτὸν νικῆσαι.

Ἀνδρεῖος ἐστιν οὐχ ὁ τῶν πολεμίων μόνον κρατῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονῶν κρείσσων.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ.

Μενάνδρου.

Στρατεία δ' ὃ φορεῖ πολυτελεστάτην δ' ἐστὶ μίαν, ἐφήμερον ἢ καὶ πολυετῆ μίαν. ὃ πεῖραν ἔχων ὄντως ὁ σωτηρίας.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἐυλογιστόρημ' ὡς ἔοικε φαίνεταί τὸ τοῦ στρατιώτου ὄχημα καὶ τὸ τοῦ ξένου.

Τοῦ αὐτοῦ.

νομάδος στρατιώτης οὐδ' ἂν εἰ πλουτοῖ θεὸς θείς γένοιτ' ἄν.

Φιλήμονος.

ταχύ γε στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἐλευθέρου.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ,
καὶ πόλει τῶν κατὰ πόλεμον χρειῶν ἐπιθυμητικαί.

ΓΝῶμαι γὰρ ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις τροφοὶ
μάλιστ' ἀνδρὸς ἐξέπραξαν ὁ χρηστὸς ἀγήρ.

Σοφοκλέους.

γνώμαι πλέον ἰσχύσουσιν ἢ ἀγὴρ χρηστός.

Ἀγάθωνος.

γνώμη δὲ μᾶλλον ἐστὶν, ἢ ῥώμη χρήσιμον.

Εὐριπίδου.

γνώμη γὰρ ἀνδρὸς ἓν μὲν οἰκοῦσιν πόλεις
ἓν δ' οἶκον, εἷς τ' ἂν πόλεμον ἰσχύει μέγα.
σοφὸν γὰρ εὐβούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ, ξὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλέον πάρα.

Τὸ αὐτό.

μᾶλλον τι ἀγαθὸν ἀνδρὸς, ἀλλὰ πρᾶγμ' ἰδεῖν
πλατίδων.

Τὸ αὐτό.

ἀεί γ' ἀνδρὸς σοφοῦ ἰσχυρὸν φύσει
ἦτορ δίδυμα τἀγαθοῦ τε καὶ σοφοῦ.

Τὸ αὐτό.

στρατηλάται τ' ἂν μυρίοι γενοίμεθα
σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ.

Τὸ αὐτό.

εἶθ' ἦν ἀνὴρ εὐβουλος ὡς δράζαι χρεὶ

ἀλλ' ὃ

ἀλλ' ὁ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίσασθαι ἀνὴρ
πέφυκε, ἄλλῳ δ' ἄλλο προσκεῖται γόνυ.
σὲ μὲν μαλχεσθαι, σὺ δὲ βαλεῖν καλῶς.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἔχει δὲ καὶ σῶφρ' ὀλίγ' ἐμοῦ εὐγνώμης
ἀνὴρ στρατηγὸν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φαῦλον.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὁ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ μείνω καλῶς
γνῶναι γὰρ ἐχθρὸν ἢ μαλλὶς ἀλώσιμον.

Τοῦ αὐτοῦ.

ξώμη δ' ἐ τ' ἀμαθὴς πολλάκις πίπτει ὑπὸ βίου.

Μενάνδρου.

ὅς τις στρατηγεῖ μὴ στρατιώτης γνώμων
ἑκατόμβην ἄγει τοῖς πολεμίοις.

Θουκυδίδου ἱστορίας α.

Ἐκ πολέμου μὲν γὰρ εἰρήνη μᾶλλον βεβαιοῦται, ἀφ' ἡσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι, οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον.

ΠΕΡΙ ΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ.

Εὐριπίδου.

ΟΥ δὲν τυράννου ὄντι δυσμενέστερον
ὅπου γὰρ μὲν πρώτιστον οὐκ εἰσὶ νόμοι,
κοινοί. κρατεῖ δ' εἷς τὸν νόμον χειρόμενος.

Τῶ αὐτῶ.

τυραννίδι δὲ φίλ πάλαι θρυλλουμένης
ἐγὼ μὲν πρόσωπον ἡδύ, ταῖς δόμοισι δὲ
λυπηρά. τίς γὰρ μανίαν, τίς ἐυτυχὴς
ὅς τις δεδοικὼς καὶ πολιμλέπων αἰῶνα τείνει δημότης αἰῶνι τύχης.

Τῶ αὐτῶ.

κακῶς δ' ὅλωντο πάντες οἱ τυραννίδι
χαίροντες, ὀλίγη τ' ἦν πόλει μοναρχία.
τὸ δὲ σύνθρονον γὰρ ὄνομα πᾶσιν ἄξιον
κἂν μικρὸν ἔχη τις, μεγαλ' ἔχειν νομίζεται.

Τῶ αὐτῶ.

ὅτ' εἰκὸς ἄρχειν, ὅτ' ἐχεῖν τὸν νόμον,
τύραννον εἶναι, μωρία δὲ καὶ θέλειν
ὃς τῶν ὁμοίων κάλλεται κρατεῖν μόνος.

Τῶ αὐτῶ.

φεῦ τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ πάσχει κακά.

Τῶ αὐτῶ.

ὁ δ' ἔχαρμ δὴ τόδε θαυμαστὸν ἱερεῖς,
τυραννὶς, οὐχ εὑροις ἂν ἀθλιώτερον.
φίλους τε πρεθεῖν, καὶ κατακτανεῖν χρεών,
πλεῖς φόβος πρόσεστι μὴ ἁλῶσί τι.

Τῶ αὐτῶ.

ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶς, καὶ τέχνη τέχνης,
ὑπερφέρουσα ζῶν πολυχήλῳ αἰῶνι,

ὅσος

ὅσῳ παρ' ὑμῖν ὁ φθόνῳ φυλάσσεται.

Σοφοκλέους.

τὸν γε τύραννον εὐσεβεῖν ἀ δίκαιον.

Δημοσθένους.

καὶ ὅλως, ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς.

Φαλαρίδῃ.

Συγγνώμην ἔχω σοι τῆν παρανίστεων. τύραννῳ γὰρ ἀ γενναῖος, τυραννίδα συμβουλεύεις καταθέσθαι τῶν τυραννίδα, ἀκ εἰδὼς ὅτι τοι κτήσασθαι τῶν ἀρχῶν ἀσφαλέστερόν ἐστι τὸ καταθέσθαι.

Αντίγονῳ πρός τινα μαχαιρίζουσαν αὐτὸν γραῦν, εἰ ἤδεις ἔφη ὦ μαστὸν ὅσων κακῶν μεστόν ἐστι φυτὶ ἀ ξάνθος, δείξας τὸ δάκτυλον, ἀκ ἂν ὠδῖνα κοπερίας λείμμον αὐτὸ ἐβάστασας.

Μιναύρᾳ ἀστίλβῳ.

ὦ τρισαθλιοι τί πλέον ἔχουσι τῆν ἄλλων, μίον ὡς οἰκτρόν ἡγαπτλωσιν οἱ τὰ φρέρια τηροῦντες, οἱ τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι, εἰ πάντας ὑπονοῦσιν οὕτω ῥαδίως ἐγχειρίδιον ἔχοντας αὐτοῖς πλησίαι, οἷαν δίκην δηλόασιν.

Φαβωρίνῳ.

Ωσπερ γὰρ τὰ θηρία τῶν σαγηνίων ὑποχωρῆντα, εἰς ἐλάττω τόπον συνάγεται, οὕτω δὴ καὶ σὺ τυράννους δεῖν ἰδεῖν ἐπαναχωρῆντας, ἐκ μὴ τ' ἐλάδος εἰς πό-

λιμ. ἐκ δὲ τῆ πόλεως εἰς τὴν ἀκρόπολιν. εἶτ' εἰς τὴν οἰκίαν. ἔπειτ' εἰς τὸ δωμάτιον. εἶτα δύναται κατα φυγεῖν ἀνθρωπον θεὸν φεύγων; ὅπου γὰρ ἂν κατα φύγη ἡ δίκη αὐτὸν ἐυρίσκει.

Τῶ διονυσίῳ λέγοντι πρὸς ἀρίσιππον ὀφείλημαι τοσοῦτο σοι. ἀληθῆ λέγεις εἶπεν. εἰ γὰρ ὠφέλησα ἀπέπαυσο ἂν τυραννίδων, ὥσπερ ἰατρὰς νόσου.

Εκ τῶν διογένους διατριβῶν.

Δοκεῖ δὲ τῆς μὲν ἓν πράττουσι τῶν ἀνθρώπων, ὁ μὲν υἱὸς ἀμείνων, ὁ δὲ θάνατος δίκαιος λυπηρότερος. οἱ δ' ἂν πάντως ζῶντας, τὸν μὲν υἱὸν δυσχερέστερον φέρουσι. τὸν δὲ θάνατον ἥδιον προσδέχονται. τῆς δὲ τυραννίδος ἀμφότερα ταῦτα χαλεπώτερα, ἢ τῆς ἄλλης. ζῶσι μὲν γὰρ πολὺ ἀκηδέστερον τῶν πάνυ ὠθυμοτάτων τεθνᾶναι. τὸν δὲ θάνατον οὕτω δεδοίκασιν ὡς ἥδιστα διαγοντας ἐν τῷ υἱῷ.

ΓΕΡΙ ΤΟΛΜΗΣ.

ΟΥτ' ἂν μνησαίμην, οὔτ' ἂν λόγῳ ἀνδρα ἰδοίμην,
οὔτε πολιὸν ἀρετῆ οὔτε παλαισμοσύνης.
οὐδ' εἰ κυκλώσων μὲν ἔχει μέγεθός τε, σίλφη τε,
νικὼν δὲ θέων θρηίκιον βορέην.
οὐδ' εἰ πιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη
πλευρήν δὲ μίδεω καὶ μινυρείοιο μᾶλλον.

οὐδ' εἰ

ἤδ' εἰ ταντα λίθεω πέλοπ⊙ μασιλεύτορ⊙ εἴη,
γλῶσσαν δ' ἀφρήσου μειλιχόγηρων ἔχοι.
ἤδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλοῦ θέριδ⊙ ἀλκῆς,
ἢ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ.
εἰ μήτε πλαίη μὴν ὀρθὸν φόνον αἱματόεντα,
καὶ δηΐων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἰσαμένη.
ἦ δ' ἀρετὴ τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον,
κάλλιστόν τε φόρειν γίνεται ἀνδρὶ νέῳ.

Εὐριπίδου.

πλμαῖν δὲ χρεών. ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθ⊙
πολλῶν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ πλμαῖν ἀεί
ὃ δειλὸς γὰρ ὢν ξαθυμ⊙ εὐκλεὴς ἀνὴρ
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὼ εὐδοξίαν.

Ξιφίδιον δ' ἄεθλον ἔδος πόληί τε παντί τε δήμῳ,
ὅς τις ἀνὴρ δόρυ βὰς ἐν πολεμαίχμοισι μάχῃσι
νωλεμέως. ἀσχαρὰς δὲ φυγὴς ὑπὸ πάγχυ λάθηται,
ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενο⊙.
θαρσαλέον πουεῖν γὰρ πλησίον ἄνδρα παρειὸς
ἕστ⊙ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ.
ἀσπίδα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
τρηχείας. ὣς δῆϊς τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης.
αὐτὸς δ' ἐν πολεμαίχμοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμόν,

ἄσυ τε καὶ λαοῦ καὶ πατρ' ἐυκλείσας.
πολλὰ δ' ἀκόσμου καὶ ἀωτίδου ὀμφαλόεσσης
ἐς δ' ἀγορὴν πρόσθεν ἐλήλαμεν.
ἦμ δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γόρουσδε
ἀμφαλέῳ δὲ πόθῳ πᾶσα κέκυνδε πόλις.
καὶ τύμβου καὶ παῖδος ἓν ἀνθρώποις ἀρίσημοι,
καὶ παίδων παῖδος, καὶ γένου ἐξ ὀπίσω.
ἀδίκητε κλέος ἄφθιτόν ἀπόλλυται, ἀδ' ὄνομ' αὐτῶ,
ἀλλ' ἔτι καὶ γῆς πρὸ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατον.
ὅν τιν' ἀείσουντα μέγοντά τε μαρναμένων τε
γῆς πρὶ καὶ παίδων θῦρον ἀμῦναι ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φύγοι μὲν κῆρα πανυλεγέως θανάτοιο
νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἕλῃ
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί
πολλὰ δὲ τοῦτον παθὼν ἔρχεται εἰς Ἀίδαο.
γηράσκων δ' ἀσοῖσι μετέπεσε, τὸν δέ τις οὐκέτι
ὀλάμπειν ὅτ' αὐδὴς ὅτε δίκης ἐθέλει.
πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ' αὐτὸν
εἴκουσ' ἐκ χώρης, οἵ τε παλαιότεροι.
ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι
πειράσθω θυμὸν μὴ μεθιεὶς πόλεμον.

Εὐριπίδου.

ζωὸν τοῖσι θανοῦσι, κλέος ἀρετῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἐμὲ δ' ἄρ' ὃ μοχθεῖν δίκαιον, τίς δ' ἀμόχθητον

ἐυκλεὴς

Ἰυκλεὴς, τὶς τῶν μεγίσων σθενὸς ὧν ὠρίξατο.

Τὸ αὐτὸ.

τόλμ' ἀεὶ, μαῦ τι τεύχων νέμωσι θεοί.

Τὸ αὐτὸ.

ὃ γὰρ κατ' ἰυσέβειαν ἀὶ θυητῶν τύχαι,
θλμήμασι δὲ καὶ χορῶν ἀωρβολαῖς
ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται.

Τὸ αὐτὸ.

τά τοι μέγισα πάντ' ἀποβλάζεται μοχθοῖς
τόλμα ὥς τε νικᾶν. ὅτε γὰρ τυραννίσθ'
χωεὶς πόνο γένοιντ' ἂν, ὅτ' οἶκο μέγας.

Τὸ αὐτὸ.

νεανίας γὰρ ὅς τις ὢν ἀφὴ συγεῖ,
κόμη μόνον καὶ σαρκὸς, ἔργα δ' ὃ δαμᾷ.
ὁρᾶς τὸν ἰυτράπεζον ὡς ἡδὺς μίο,
ὅτ' ὄλβο ἐξωθεν τὶς ὅστι πραγμάτων,
ἀλλ' ὃν γνῶστι σίφανο, ὃδ' ἰυανδρία,
εἰ μή τι καὶ θλμῶσι κινδυνώδ μέτα.
οἱ γὰρ πόνοι πίκτουσι τὴν ἰυανδρίαν,
ἡ δ' ἰυλαβεια σκότον ἔχει καθ' ἑλλάδα
τὸ δραβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη.

Ομήρο.

τὸ μὲν γάρ τε κακὸν τείπεται χερὸς ἄλυσις ἄλλη
ὃ δὲ ὁι ἀτρέμας ὀρηπίεται ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς
ἐν δέ τε οἱ κραδίη μεγάλα σθένοισι πατάσσει,

κῆρας

λιῦρας. ὀΐεμαί. πάτερ δέ γε κατ' ὀλόντων.
τοὶ δ' ἀγαθοῖ, ὅτ' ἄρ' τρέπεται χρὼς, ὅτέ τι παρβῆ.

Μιμνέρμου.

ἀκὴ ἔσι τόλμης ἐφόδιον μεῖζον βίου.

Καλλίνου.

μέχρι τεῦ κατάκεισθε, κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμὸν
ὦνέοι, οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπολιητύονας
ὧδε λίην μεδιῶντες. ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἧσθαι αὐτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει,

καί τις ἀκροθυνέσκων, ὕστατ' ἀκοντισάτω.
τιμῆεν τε γαρ ὅτι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι, καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσι. θάνατος δέ κ' ἔπειτα γένηται ὁππότε μιν δὴ
μοῖραι ἐπικλώσωσιν, ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω.
ἔγχος ἀνασχόμενος, καὶ τὼ ἀσπίδος ἄλκιμον ἧτορ
ἕλσας ἀμπρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
ἀ γαρ κως θάνατόν γε φυγεῖν ἐπιμαρμένον ἐστὶν,
οὐδ' εἰ προγόνων ἦ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δηϊοτῆτα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔρχεται, ὧν δ' οἶκῳ μοῖρα κίχῃ θανάτου.
ἀλλ' ὁ μὲν ἀκέων δήμῳ φίλος, ἀ δὲ προθέοντος
τὸν δ' ὀλίγον σφάλλει καὶ μέγας ἦν τι πάθῃ.
λαῷ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
θνήσκοντος, ζώοντι δ' ἄξιος ἠμὲν ἰδέσθαι

ὥσπερ

ὥσπερ γὰρ μὴ πύργον ἓν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν.
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

Μοσχίωνος ἐκ θεμισοκλέους.

καὶ γὰρ ἓν ναυπαις μαχεῖ πλὺς σιδήρῳ
κείρεται πτύκης κλαδος, καὶ μαιὸς ὄχλος
μυρίας λόγχης κρατεῖ.

Σωσιθέου.

εἰς μυρίους ὄρνιθας ἀετὸς σοβεῖ
λαῶν δὲ δειλῶν πλῆθος εὐ τραφεὶς ἀνήρ.

Σοφοκλέους.

φίλει γὰρ ἀνδρας πόλεμος ἀχρεύειν νέους.

ΠΕΡΙ ΤΑΦΗΣ.

Μιναάνδρου.

ΟΥτω πρὸ ἐχθίλωσα πλυτεκῆ νεκρὸν,
εἰς τ' ἶδον δ' ὄγκον ὦ σφόδρ' ἔρχετ' ἐντελεῖν.

Τὸ αὐτο.

ἐαν δ' ἤδη γῆ καλυφθῆναι νεκρὸν,
ὅθεν θ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο
γέντεῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα
τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν. ὅτι γὰρ κεκτήμεθα,
ἡμέτερον αὐτὸ, πλὴν ἐνοικῆσαι μίαν,
ἄπειτα τῶν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.

Εὐριπίδου.

αἰθρώσσων δὲ μαίνονται φρένας

δαπάνας ὅτε θανῶσι πέμωσι λιγαλς.

Ομήρου.

ὄφρά ἑ παρχύσωσι καὶ σύγγνηρί τε ἵεται
τύμβῳ τε στήλῃτε, τὸ γὰρ γέρας ὅδε θανόντων.
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνησι
νηλέα θυμὸν ἔχοντας ἐπήματι δακρύσαντας.

Εκ τῆ νικόλεω ἐθῶν σωαγωγῆς.

Κίοι σὺν ἀρθανόντας καταναύσαντες, καὶ ὁσολογήσαντες, ὧν ὅλμῳ τὰ ὀστᾶ καταστύουσιν, εἶτα ὑγθῶντες εἰς πλοῖον καὶ κόσκινον λαβόντες ἀναπλέουσιν εἰς πέλαγος, καὶ πρὸς τὸν αὔεμον ἀφοσιάζουσιν ἄχεις αὖ πάντα ἐμφυσηθῆ, καὶ ἀφανῆ γένηται.
Ταῦροι σκυθικὸν ἔθνος τοῖς βασιλεῦσι σὺν ἑωυτῶν τῶν φίλων συγκαταθάπτουσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποθανόντος φίλου, ἢ μόρος, ἢ τὸν ὅλον ἀκρτέμνει ὦμον καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος.
Συνδεῖ τοὺς ἰχθῦς ὠδὶ σὺν ταλφοῦ ὧν βάλλουσιν, ὅσους πολεμίους ὁ θαπτόμενος ἀπεκτονώς ἦ.
Κολχοὶ σὺν τελευτήσαντας ὁ θάπτουσιν, ἀλλὰ κρεμῶσιν ὠδὶ δεῦρον.

αἰνῆοι λίβυες ὅταν αὐτοῖς βασιλεὺς ἀποθάνῃ, τὸ μὲν σῶμα καταρύπτουσι, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀποτάμνοντες καὶ χρυσώσαντες, ἀναπιθέασιν ἐν ἱερῷ.

ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΑΣ.

Πυθαγόρου.

Οὐδ' ὑγείας τοῦ κατὰ σῶμα ἀμέλειαν ἔχειν χρή, ἀλλὰ πρόσκαιρον μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε προεῖσθαι. μέτρον δὲ λέγω τὸ μήτ' ὀλιγάκις μήτε πολλάκις ἐνίζον δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρσιον ἄβρωστον. Ἀλυμαίων φησὶ μὲν ὑγείας εἶναι σωτηρίαν τῶν ἰσόνομίαν τῶν δυναμέων, ὑγρῶν, ξηρῶν, θερμῶν, ψυχρῶν, γλυκέων, τῶν λοιπῶν, τῶν δ' ὧν αὐτῆς μοναρχίαν, νόσου παρασκευασίαν εἶναι.

Πυθαγόρου.

σαρκὸς φωνὴ, μὴ πεινῶν, μὴ διψῶν, μὴ ῥιγοῦν. Σωτηρίης παρήνει φυλάττεσθαι τῶν ῥωμαλέων, ὅσα μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἀναπείθει, καὶ τῶν ῥωμαλέων ὅσα πίνειν μὴ διψῶντας.

Γοργίας ἐρωτηθεὶς, πρὸς δίαιτὴν χρώμενος εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθεν, ἔφη δέ ποτε ἔφη πρὸς ἡδονὴν ἔτι φαγὼν ἔτι ἐρασθείς.

Ἱπποκράτους.

σιτία, πρᾶξις, ὕπνοι, ἀφροδίσια, πάντα μέτρια.

Γλαυκάρχου.

ὅθεν ἄριστα λέγεται, τὴν τροφὴν ἀκορίλλου, καὶ πόνων ἀκονίλλου, καὶ σώματος ἕσεως τήρησιν ὑγιεινότατα εἶναι. καὶ γὰρ ἡ παρὰ τὰς σωφροσύνας ἀκρασία δοκεῖ

μᾶλλον τῶν ἀλλοτρίων ἐπιλύειν ὑφ' ἧς ἡ τροφὴ ἀμπορεῖται, πλέον πορίζοντα πρίει, καὶ πλῆθος.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΟΨΙΑΣ.

Σωσιφάνους.

Ὦ δυσυχεῖς μὲν πολλὰ πάσχετ' ἄλλοι,
μερόπων, τί σεμνοῦσθε ταῖς ἀξιώσεσιν;
ἃς εἴτ' ἔδωκε φεύγων εἴτ' ἀφείλετο,
αὖθ' ἑαυτυχεῖτε μηδὲν ὄντες εὐθέως
ἴσ' ἀνθρώπῳ φρονεῖτε, χρῆμα δὲ κύριον
ἄδηλα πράγματ' ἄχ ὁρᾶτε πλούσιον.

Εὐριπίδου.

ὅταν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ
λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον,
ὀφρῶν τε μείζω φρὶ τύχης ἐπηρκότα,
τότε ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα.

Μεναίνδρου.

οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες ὡς ἀβέλτεροι
καὶ σκέπτομαι λέγοντες. ἄνθρωπος γὰρ ὤν
τί σκέπτῃ σὺ πόρρω τε δυσυχὴς ὅταν τύχῃς;
αὐτόματα γὰρ τὰ πράγματ' ἐπεὶ τὸ συμφόρον ξέει
ἰὰν καθυβρίσῃ πάλιν ταὐναντία.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὦ τεισαθλιοι πάντες οἱ φυσῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς

μέγα

μέγα, αὐτὰ γὰρ δὴ ἴσασιν ἀνθρώπου φύσιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

πᾶς ὁ μὴ φρονῶν, ἀλαζονείᾳ καὶ λόφοις ἀλίσκεται.

Χαιρήμονος.

ὅλως τὸ μὴ ἐᾶν φρονεῖν μέγα.

Εὐριπίδου.

ὁρᾶτε τὸν τύραννον ὡς ἅπασι γόρῳ
φεύγει, φρονεῖν δὲ θυητὸν ὄντ' ὀχὴ μέγα.

ΠΕΡΙ ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ.

Διφίλου.

ΩΣ μανθάνειν φρόνησις ὠφελεῖ τρόπῳ.

Εὐριπίδου.

ὀρθῶς μ' ἐπῄνεσ', ἀλλὰ μανθάνειν σε τοῦτον,
φρονεῖς γὰρ ἤδη, κἀκπεφώνασας ἃ πατρὸς,
γνώμας φρασθεὶς ἀν' ἄνω παρῆνεσας,
κεἰμὴ λίαν ἄβουλα καὶ νέοισι χρήσιμα,
μαχεῖ δὲ μύθῳ, πολλὰ συλλαβὼν ὀρθῶ.
πεῖραν μὲν φεύγας ἠπίσου ἔχειν χρεὼν
τοῦ πλουσίου τε τοῦτε μὴ δίδου μόρῳ
ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδου.
δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν, πρὸς θάτερον
γνώμῃ πρόσαπτε, τὴν φαυλίαν μίσει.
ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ' ἢν βάλῃ πολὺν

χρόνον μελαθροις ἐμμενέειν, τὰ δ' ἀδίκως
δίκασον εἰσελθόντ' ὄκι ἔχει σωτηρίαν.
ἔχειν δὲ πειρῶ, κἄδαξ γὰρ τότ' εὐγλωις,
ὧν ἔρᾳ πνέεσθαι δ' ὄζειν ἡ τ' ἀδοξία,
ἡ τ' ἀναιδεία, ἡ τ' ἀτιμία βίου.
φίλους δὲ σὺ μὴν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
κέκτησο, σὺν δὲ πρὸς χάριν ζῶν ἡδονῇ
τῇ σῇ πνεύσας κλεῖθρον εἰργέτω στέγης.
ὁμιλίας τε τὰς ὑγραντόρους θέλε.
βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς πίπτει λύπῃ.
ἀξυσίαν δὲ μή ποτ' ἐυτυχῶν τέκνον
αὐχρεοῦ ἵεσθαι δημοτῶν διωκάθειν,
ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται,
χρῃζῶν πενήτων αὖ τις αὐχμώη τέκνα.
καὶ σὸν πένεσθαι μή ποτ' αὐξάνειν πόλῃ.
κἀκεῖ γὰρ ἐμπλησθέντος ἢ νομίσματος
ἢ πόλεως ἐμπεσόντος εἰς ἀρχήν τινα
σκιρτῶσιν ἀδίκως ἐυτυχησάντων δόμων.
ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ' ὡς θίγω πατρὸς,
καὶ χαῖρε. σῶ αὐδυὸς δ' ὀλίαν ἀπαύξομαι.
γυναικόφρων γὰρ θυμὸς, οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.

Αἰσχύλου.

ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πολλ' εἰδὼς σοφός.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἢ χέρνιψ εἷς ἀνθρώπου ἀνὴρ ἀνθρώπου ἦ.

Σοφο

Σοφοκλέους.

ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς σοῦ πονοῦντας ὠφελεῖν.

Μῳαύδρου.

ὀχ αἱ τείχους πρεσβυν αἱ λοῦν καὶ φρονεῖν
ἀλλ' ὁ τρόπος ἡνίων ὅστις τῇ φύσει γόρων.

Θεόγνιδος.

ὕβριν καὶ νεότης ὠὶ κουφίζει νόον ἀνδρὸς
πολλῶν δ' ἀφαίρει θυμὸν ὃς ἀμπλακίων.

Εὐριπίδου.

νεανίας τε καὶ πρέσβης σοφὸς θ' ἅμα
τοῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἀνθυμήσεως.

Φωκυλλίδου.

πάντοθ' ἴσον νέκυος, ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
κοινὸς χῶρος ἅπασι πρέσβησί τε καὶ βασιλεῦσι.
ὅπλον ἱκάσω νεῖμε θεὸς φύσιν ἠδροφορεῖν.
λαγωοῖς πολλὼ ταχυτῆτ' ἀλκὼ τε λέουσι,
ταύροις δ' αὖ χύρις κοδράεσι, κέντρα μελίσσαις
ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκεν, λόγον δ' ὅς τις ἔσιν ἄριστος
ἀνθρώπῳ νεῖμεν, βέλτορος δ' ἀλκήεντος ἔφυ
στεροφισμένος ἀνήρ.

Μῳαύδρου.

φόβος δὲ τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσι βροτῶν.
μὴ πλοῦτον εἴπῃς ὀχὶ θαυμάζω θεόν,
ὅν καὶ κάκιστος ἐξαδίως ἐκτήσατο.
ὃν ἐς ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά.

αἱ αἱ γὰρ

ἆι ἆι ᾧ δ' ἤδη θεῖον ἀνθρώπῃς κακόν,
ὅταν τις ἴδῃ τἀγαθὸν χρήσεται δὲ μή.
ἐπεὶ τί δὴ βροτοῖσι πλοῦ δυοῖν μόνοιν
δήμητρος ἀκτῆ πέματος θ' ὑδροχόος.
ἐμαφμῴων δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων
κακὰς ἀμοιβὰς ὄστις κατατρώσεται βροτῶν.

Μῳαύδρου.

ὅταν ἑτοῖός σοι μηδὲν ἓν πλέον δοκῶ,
δέξαι. τὸ μόριον τοῦ λαβεῖν γὰρ μηδὲν ἓν,
τὸ λαβεῖν ἔλαττον πλεῖον ἴσαι σοι πρόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἰσχὺς, καὶ τεῖχος, καὶ ὅπλον, σοφοῦ ἡ φρόνησις.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἔστω λιμὴν τις ἐς ἀνὴρ ὦ γοργίας
ὅς τις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίσαται μροτῶν.

Εὐριπίδου.

τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί. ἃς χρή σ' ἀσκεῖν τέκνον.
θεούς τε τιμᾶν τούς τε θρέψαντας γονεῖς,
νόμους τε κοινοὺς ἑλλάδος, καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΩΣ.

Μῳαύδρου.

Οὐθεὶς πρεσβύτερον πρᾶγμα χρηστὸς ὢν πρίει.

Τοῦ αὐ-

Τὸ αὐτό.

ὡς ἡδὺ σωφέσει χρησότης μεμιγμένη.

Θεόγνιδος.

μύρῳ ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμῃ ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,
πλουτεῖ τ' ἢν τ' ἀγαθοῖς πείμενος ἢν τε κακοῖς.
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσει
ἀφραίνων βιότῳ δ' ἀνάσσεται κατέχειν.

Σοφοκλέους.

ὃ δεῖς τῶν ἀγαθῶν ζῶν κακῶς
εὐκλειαν ἀπεχώσατο θέλει.

Μενάνδρου.

σὺ μὲν παραινεῖς ταῦτα ὅσα σοι πρέπει,
ἐμὲ δὲ πρεῖττον τὸ καθῆκον ἔχ' ὁ σὸς
λόγος ἓν ἴσον ἀκριβῶς, ὁ δ' ἴσος πείθει τρόπος.

Τὸ αὐτό.

ὁ χρηστός ἐστι πολλαχοῦ σωτήριος.

Τὸ αὐτό.

τὸ χρηστὰ πάσχειν ἔργον ἐστ' ἐλευθέρου.

Διφίλου.

μανθάνειν φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ.

Μενάνδρου.

χρηστοὺς νομίζομέν σου ἐφόδιον ἀσφαλεῖς
εἰς πάντα καιρὸν καὶ τύχης ξοπλῶ πᾶσαν.

Τὸ αὐτό.

ἀλλὰ τῶν χρηστῶν ἔχει τιν' ὠφέλειαν καὶ θεός.

Τῶ αὐτῶ.

μὰν ταῖς ἀφελίαις ἔνδ' ὁ χρησὸς χρήσιμος.

Ἀντιφάνους.

τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.

Γοσιδίππου.

ἀλλὰ τῶν τέχνων μὲν γνωρίμους ἐκτησάμην
πλουτοῦς, ἀλλὰ τὸν τρόπον δὲ σοῦ πλείστους φίλους.

Πειρίθου.

τρόπος ἔστι χρησὸς ἀσφαλέστερος νόμου.
τὸν μὲν γὰρ ἔστις ἂν ἁλῷ φέρεται πρὸς
ἥττων ἀνάγκης, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
λόγοις παράσημον πολλάκις λυμαίνεται.

Θεόγνιδος.

ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδὼς
οἱ δὲ νοῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Μεναάνδρου.

νὴ τῶν ἀθλιωτάτων μανάριον ἡ χρηστότης
πρὸς πάντα, καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον τῷ βίῳ.
τοῦτο λαλήσας ἡμῖν σμικρὸν μέρος
ἔσωσεν ἐγὼ νοῦν εἰμί. πιστικὸν λόγος.
πρὸς ταῦτ' ἂν εἴπει τις μάλιστα τὴν σοφὴν,
τί οὖν ἐτόλμας λαλοῦντας ἃ βελτίω μανθάνειν;
τρόπος ἔνδ' ὁ πείθων τὸν λέγοντα ὁ λόγος.

Τῶ αὐτῶ.

ὁ δ' ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς.

Θεοφράστου

Θεοφράστ.

ὀλίγων οἱ ἀγαθοὶ νόμων δέονται, ὁ γὰρ τὰ πράγματα πρὸς τοὺς νόμους, ἀλλ' οἱ νόμοι πρὸς τὰ πράγματα τίθενται.

Θεμιστοκλῆς χωρίον ὠνεῖτο, ἐκέλευσε κηρύττειν ὅτι καὶ γείτονα χρηστὸν ἔχει.

Σόλων.

τρόπου καλοῦ ἀγαθίαν, ὄρους πιστοτέραν ἔχει.

Οἷσιν ὁ τρόπος εὔτακτος, τούτοισι καὶ βίος σωφρόνως τέτακται.

Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος αὐτηθεὶς πρὸς ἕρανον τινὸς μοχθηροῦ, καὶ παρακόμνος, ἐπειδὴ ἐλάμβανέ τις αὐτοῦ ὅτι πιστοτέρῳ ἐδώκαμεν, ὁ δὲ ἀνθρώπῳ ἔφη, ἀλλὰ δὲ ἀνθρωποειδεῖ.

Βίας ἔφη, οἱ ἀγαθοὶ εὐαπάτητοι.

Ὁ σκιπίων τὸ πολυβίου παράγγελμα ἐπειρᾶτο, μὴ πρόσορον δεῖν ἀγορᾶς ἀνελθεῖν, ἢ πρίασθαί τινα συνήθη καὶ φίλον.

ΠΕΡΙ ΨΕΥΔΟΥΣ.

Σοφοκλέους.

Ἀλλ' ὁ δὲμ ἕρπει ψευδὴς εἰς γῆρας χρόνου.

Τοῦ αὐτοῦ.

καλὸν μὲν οὖν ὅ κ ἔσι τὰ ψευδῆ λέγειν.
ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἡ ἀλήθεια ἄγει

συγγνωστόν ἐστιν εἰπεῖν καὶ τὸ μὴ καλόν.

Μεναάνδρου.

χρεῖττόν ἐλέσθαι ψεῦδος, ἢ ἀληθὲς κακόν.

Γισανάδρου.

τὸ νέμεσις καὶ ψεῦδος ὧδ' ἐυχῆς ἀγορεύειν.

Ὁμήρου.

ψεῦδος δ' ὅκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐσί.

Χαιρήμονος.

ψευδῆ δὲ τοῖς ἐθελοῦσιν ὁ πειθὼ λέγειν.

Εὐριπίδου.

δύσλως ὅστις καὶ τὰ κακὰ ψευδῆ λέγων
ὁ τοῖς δὲ χρῆται τοῖς κακοῖς ἀληθέσιν.

Τὸ αὐτό.

ἔγω γὰρ φημι καὶ νόμος γε μὴ σέβειν
ἐν τοῖσι δεινοῖς τὼν ἀναγκαίων πλέον
λυθομυθοῦντ χρεών ὅπου λώϊον.

Θεόγνιδος.

ἀρχὴ ὠδὶ ψεύδεσθ μικρὰ χάρις, εἰς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κορδος καὶ κακὸν ἀμφότερον
γίνεται, ὁ δέ τι κακὸν ὅτῳ ψεῦδος προσμαρτῇ
ἀνδρὶ καὶ ἀξέλθῃ πρῶτα ἀπὸ στόματος.
Ψεύδεσθαι προχειρότατα τοῖς πολλοῖς ἁμαρτάνουσι.
Θαλῆς ὁ μιλήσιος ἐρωτηθεὶς πόσον ἀπέχει τὸ ψεῦδος τοῦ ἀληθοῦς, ὅσον ἔφη ὀφθαλμοὶ τῶν ὤτων.

Ανὴρ

Ἀνὴρ εἰς λακεδαίμονα ἀφίκετο λίθον γόργων ἤδη
ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζὼν, ἡδίστην δὲ ὠδὴν ᾠδὴ γήρᾳ, καὶ
τῶν τείχε πολιαὶ ἔσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν.
παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα κωφὸν ὦν καὶ ἀφίκετο. ἀ-
νασὰς οὖν ὁ ἀρχίδαμος τί ἂν ἔφη ἔτος ὑ-
γιὲς εἰπεῖν, ὃς ὁ μόνον ὠδῇ τῇ ψυχῇ
τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ὠδῇ
τῇ κεφαλῇ πολι-
ᾷ.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W POZNANIU

ΤΕΛΟΣ

Ετυπώθη ἐν Βασιλείᾳ παρ' Ἰσρωνύμῳ
τῷ Φρωβηνίῳ καὶ Νικολάῳ
τῷ Ἐπισκοπίῳ ἔτει
ᾳφλβ

FRO
BEN.

STANISLAVS

ΑΓΑΘΟΝ ΟΥ
ΤΟ ΜΗ ΑΔΙ
ΚΕΙΝ ΑΛΛΑ
ΤΟ ΔΗ ΕΘΕ
ΔΡΙΝ.

GRODSIVS